

ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΤΙΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Γράμματα, ἤτοι στοιχεῖα, ἐστὶν εἴκοσι πρὸς τοῖς τέτταρσιν α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτὰ, α. ε. η. ι. υ. ο. ω. σύμφωνα δὲ, τὰ λοιπὰ, ἅπερ ἐστὶ τὸν ἑπτακαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, ἐστὶ δύο, η. ω. βραχέα δὲ, δύο, ε. ο. Δίχρονα δὲ, τρία, α. ι. υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι, κυρίως μὲν, ἕξ. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. Καταχρηστικῶς δὲ, ἕξ. ᾳ. ῃ. ῳ. υι. ηυ. ωυ. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν, ζ. ξ. ψ. Ἀμετάβολα δὲ, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγεται, λ. μ. ν. ρ. τὰ δὲ ἄφωνα, β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν, κ. π. τ. δασέα δὲ, θ. φ. χ. μέσα δὲ, β. γ. δ. Ἀντιστοιχεῖ δὲ ταῦτα ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ φ. τῷ π. τὸ δὲ χ, τῷ κ. τὸ δὲ θ, τῷ τ. καὶ ἀνάπαλιν. καὶ ἔστι τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ. τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ, τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ. τὰ δὲ προειρημένα τὰ δὲ γράμματα οὕτως κιρνώμενα, τὰς συλλαβὰς ἀποτελεῖ, ὅθεν αἱ λέξεις· ἐξ ὧν ὁ λόγος.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβὴ μὲν γάρ, ἐστι συνέλευσις τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς, καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, α. ε. Γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς μακρὰν, εἰς βραχεῖαν, εἰς κοινήν.

Περὶ μακρᾶς συλλαβῆς.

Μακρὰ μέν, ἐστιν ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. Αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσιν. Γίνεται δὲ μακρὰ ἡ συλλαβὴ, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει, φύσει μὲν, τετραχῶς, ἤτοι γὰρ φθόγγῳ

μακροῦ φωνήεντος· οἷον, ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου· οἷον, λαός. χρυσός. ἢ διφθόγγῳ· οἷον, αἴτιος. αἰνείου. Θέσει δὲ, μοναχῶς· δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν. ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἄρτος. ἢ δυνάμει. ἄξω. τύψω. ἢ μᾶλλον θέσει, πενταχῶς, ὅταν, ἤτοι εἰς σύμφωνον λήγῃ, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην· οἷον, ἔργον. ἢ μετὰ τὸ φύσει βραχὺ φωνῆεν, ἑτέρα τις συλλαβὴ ἀπὸ δύο συμφώνων, ἢ διπλοῦ ἀρχομένη ἐπιφέρηται· οἷον, ἀγρός. ὄξος. ἢ εἰς δύο σύμφωνα, ἢ εἰς ἓν διπλοῦν λήγῃ, ἅλς, ὤψ.

Περὶ βραχείας συλλαβῆς.

Βραχεῖα δὲ, ἡ ἔχουσα ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν· οἷον λόγος, σθένος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον· μοῦσα, φιλία, γυνή.

Περὶ κοινῆς συλλαβῆς.

Κοινὴ δὲ, ἡ δυναμένη μακρά τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχεῖα, τετραχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. ὅταν, ἤτοι εἰς φωνῆεν μακρὸν, ἢ δίφθογγον λήγουσα, εἰς μέρος λόγου καταπεραιοῖ, εἶτα τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, ἐν μὲν γὰρ τῷ·

Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί· θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν. Ἰλιάδος γ.

Τό, τε η βραχὺ ἅπαξ, καὶ ἡ οι δίφθογγος βραχεῖα τρεῖς, ἑπομένου φωνήεντος. αἰτίη — υ υ. οὔτι μοι — υ υ. οἱ νύ μοι — υ υ. αἴτιοι — υ υ τέσσαρες δάκτυλοί εἰσιν, ἡ βραχεῖα οὖσα, καταπεραιοῖ εἰς μέρος λόγου, εἶτα τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην. ἐν μὲν (γὰρ τῷ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε, θρόος τε.

Ἰλιάδος. τὸ ο μικρὸν ἐπὶ τέλους λέξεως ὂν, ἑπομένου φωνήεντος μακρόν ἐστι. τοῖα — υ υ δάκτυλος, καὶ ἐν τῷ·

Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες, ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν.

Τὸ α, Ἰλιάδος ξ. γαῖα δάκτυλος· ἔτι ἐν τῷ·

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης. Τὸ ε ψιλὸν μετὰ τοῦ ν συμφώνου εἰς μέρος λόγου ἑπομένου φωνήεντος καταπεραιοῦν, Ἰλιάδος ξ. Νέστορα — υ υ δάκτυλος. ἐν δὲ Ὀδυσσείας β. Ἀντίνο' ἦ πέρ μοι καὶ ἀγάσεαι ὅττι κεν εἴπω. Τό, τε ο μικρὸν βραχὺ τηρεῖται ἐπὶ τέλους λέξεως ἑπομένου φωνήεντος, καὶ τὸ ε ψιλὸν μετὰ τοῦ ν. Ἀντίνο — υ υ ὅ[illegible] — υ υ δύο δάκτυλοι. Ἢ βραχεῖ φωνήεντι, ἢ διχρόνῳ κατὰ συστολὴν παραλαμβανομένῳ, δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ᾖ ἄφωνον. τὸ δ' ἑπόμενον ὑγρόν.

Ἔστι μὲν ἐν τῷ ο μακρὸν Ἰλιάδος π.

Ἀλλὰ καὶ ὡς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων.

Τρόκλενε, δάκτυλος, βραχὺ δὲ Ἰλιάδος τ.

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.

Πάτροκλε — υ υ δάκτυλος. Ἔτι τὸ υ ψιλὸν, μακρόν ἐστι παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν κύκλωπι.

Ὦ κύκλωψ, κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι.

Ὦ κύ — — κλωψ, κύ — — δύο σπονδεῖοι. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ βραχύ.

Οὕτω τοι ῥᾷστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν.

Ἀρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τῆς Γαλατείας.

ᾶγ ὁ κύ — υ υ δάκτυλος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συλλαβὴ ὑποκείμενόν ἐστι προσῳδίας. ἔχει γὰρ πρὸς τῷ ἀριθμῷ τόνον τε, καὶ πνεῦμα, καὶ χρόνον ἑπόμενα. ἅτινα προσῳδίαι εἰσίν. ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐνταῦθα περὶ προσῳδιῶν εἰπεῖν.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστι νόμος ποιός τις, καὶ κανὼν πρὸς τὸ αἴρειν, καὶ τιθέναι τὴν συλλαβὴν οὑτινοσοῦν μέρους τοῦ λόγου, ἢ προσῳδία ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. παρὰ τὴν πρὸς πρόσθεσιν, καὶ τὸ ᾠδὴ λεγομένη. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα. Ὀξεῖα, ´. βαρεῖα, `. περισπωμένη, ^. Μακρὰ, ¯. βραχεῖα, ˘. Δασεῖα, ⊢ ‛. Ψιλή, ⊣ ’. Ἀπόστροφος, ’. Ὑφέν. ‿ καὶ ὑποδιαστολή, :

Περὶ διαιρέσεως προσῳδιῶν.

Διαιροῦνται δέ τοι αἱ δέκα προσῳδίαι εἰς τέσσαρα. εἰς τόνον. εἰς χρόνον. εἰς πνεῦμα. εἰς πάθος.

Περὶ τόνου.

Τόνος μέν ἐστιν ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου. ἡ δὲ βαρεῖα, τὸ ἀνειμένον. ἡ δὲ περισπωμένη, τὸ μέσον. εἰσὶ δὲ τόνοι τρεῖς, ὀξεῖα ´ βαρεῖα ` περισπωμένη, ^. ὧν γ' ἕνα μόνον πᾶσα λέξις ἐπιδέχεται, ἤτοι ἐν τῇ ληγούσῃ, ἢ παραληγούσῃ, ἢ προπαραληγούσῃ. πρὸ γάρ τοι τριῶν

συλλαβῶν, τόνος οὐ τίθεται. εἰσὶ μὲν τόποι τῆς ὀξείας, τρεῖς. ἡ λήγουσα. ἡ παραλήγουσα. ἡ προπαραλήγουσα. καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν, καλεῖται ὀξύτονον. οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, λόγος. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, δίκαιος. τῆς δὲ βαρείας τόποι, πᾶσαι, αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται μέντοι οὐκ ἐπὶ πασῶν. ἀλλ' ἐπὶ μόνον, τῶν ὀξυτονουμένων. ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκομεν ὁμαλῆ. οἷον, τὸν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, τῆς δὲ περισπωμένης τόποι, δύο. ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα, καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον τὴν περισπωμένην, καλεῖται, περισπώμενον. οἷον, ποιῶ. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης, προπερισπώμενον, καὶ βαρύτονον. οἷον, ἀξιοῦμαι. ἡ μὲν οὖν λήγουσα, ἐπιδέχεται ὀξεῖάν τε, καὶ βαρεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μέντοι, ἢ βαρεῖαν ἀντὶ ὀξείας, ἐν τῇ συνεπείᾳ ὅταν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον ἀσυναίρετος ᾖ, οἷον ποιητής. ἐλαιών. τυφθείς. διδούς. αἴξ. θησεύς, βοός. ἀληθές. ἀργός. ἀμαρυλλίς. ὀξύς. καὶ βραχεῖα μὲν οὖσα ἀεί. (ἐπάνω γάρτοι βραχείας, περισπωμένη οὐ τίθεται.) μακρὰ δὲ, οὐκ ἀεί. περισπωμένην δὲ ὅταν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον. ἐκ συναιρέσεως ᾖ. οἷον ἀπὸ τῶν φάος. ὄαος. βοάεις. ποιέεις. ἀσυναιρέτων, φῶς. ὡς βοᾷς. ποιεῖς. πᾶσα γὰρ συναίρεσις, ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. ἡ δὲ παραλήγουσα ὀξεῖάν τε, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν ἀεὶ, ὅταν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, ἢ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτή τε μακρά. καὶ ἡ λήγουσα ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται, πλὴν τῶν τὰς αι καὶ οι διφθόγγους ἐχόντων ἐπὶ τέλους καθαράς. μοῦσαι γὰρ καὶ ῥωμαῖοι, περισπῶνται. περί γε μὴν τούτων πλείω ἄττα λεξόμεθα ἐπὶ τῆς κλίσεως τῶν εἰς ας ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ὅρως. περισπωμένην δὲ, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρά. καὶ ἡ λήγουσα, ἤτοι φύσει βραχεῖα. δῆμος, ἢ ἔχουσα τὰς αι, καὶ οι διφθόγγους καθαράς. μοῦσαι. δῆμοι. ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται. διὸ καὶ λέγεται. ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ δὲ προπαραλήγουσα, ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, ὀξεῖαν ἀεί. (πρὸ γάρτοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται) ἥρωας. ἄνθρωπος. ἐὰν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα, κωλύῃ. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι ἡ προπαραλήγουσα. ἄνθρωπος γὰρ, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους. ἐὰν μὴ τὰς αι, καὶ οι διφθόγγους ἔχῃ καθαράς. τύπτουσαι γὰρ ἄνθρωποι ἢ ἡ ἀττική. μενέλεως γὰρ μενέλεω. μενέλεων. μενέλεως προπαροξυτόνως.

Σημειωτέοι μὲν οὖν οὗτοι οἱ κανόνες μικρῷ πρότερον εἰρημένοι.

Πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδεὶς τῶν τόνων τίθεται.

Ἐπάνω βραχείας περισπωμένη οὐ τίθεται.

Πᾶσα συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ.

Μακρὰ πρὸ μακρᾶς, οὐ περισπᾶται.

Πρὸ δυοῖν συλλαβῶν, περισπωμένη. οὐ τίθεται.

Μακρᾶς οὔσης τῆς ληκτικῆς, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι ἡ προπαραλήγουσα.

Ἐπάνω θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται.

Πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται.

Περὶ χρόνου.

Χρόνος δὲ, ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. εἰσὶ δὲ χρόνοι δύο. ἡ μακρά. — καὶ ἡ βραχεῖα. υ. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τὸ φωνῆεν τῇ μακρᾷ. συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ. χρόνοι δὲ αὗται, καλοῦνται. ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν. χρῆσις δὲ αὐτῶν μόνον ἐν τοῖς ἐμμέτροις ἐπὶ τῶν ἀμφιβαλλομένων φωνηέντων. καὶ δυνάμει ἀμφότερα ὄντων. ἤγουν ἐπί τε τῶν καλουμένων διχρόνων καὶ τῶν βραχέων φωνηέντων ε, καὶ ο. ὅταν αὐτοῖς δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ᾖ ἄφωνον. τὸ δὲ δεύτερον, ὑγρόν. οἷον ἐπὶ τοῦ α ἐν τῷ ἀπόλλων. καὶ ἐν τῷ ἄρες παρ' ὁμήρῳ ἐν μὲν γὰρ τῷ ἰλιάδος α.

Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος.

ἐκτείνεται, ἀπολ γὰρ σπονδεῖος. ἐν δὲ τῷ.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων,

συστέλλεται, φοῖβος ἀ— υ υ γὰρ δάκτυλος. ἔτι ἐν τῷ

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ. μιαιφόνε. τειχεσιπλῆτα. Τὸ πρῶτον μὲν α ἐν τῷ, ἄρες ἄρες, ἐκτείνεται. τὸ δὲ δεύτερον, συστέλλεται, ἄρες ἀ— υ υ γὰρ δάκτυλος. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοτάτοις, μήπω τοῦ η καὶ τοῦ ω εὑρεθέντων.

ἐτίθεντο, οἶμαι, ἐπὶ πάντων τῶν φωνηέντων. ὧδε,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος.

Νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο ψιλά. τὸ γὰρ η. καὶ ω μεταλαμβάνοντες, καὶ διπλασιάζοντες γράφομεν. ἔστι μὲν γὰρ τὸ η διπλοῦν εε. τὸ δὲ ω, διπλοῦν οο.

Περὶ πνεύματος.

Πνεῦμα δέ ἐστι ποιότης προσπνευστικὴ συμφώνων. εἰσὶ δὲ πνεύματα δύο, ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς τὸ δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἀπὸ ἕν. ὑφ᾽ ἕν. κατὰ ἡγεμών. καθηγεμών. τῇ ψιλῇ δὲ, φυλάττεται ψιλόν. οἷον ἐπὶ πρώτου, ἐπιπρώτου. τίθενται δὲ κατ᾽ ἀρχὰς τῶν λέξεων ἐπὶ τῶν φωνηέντων. ἕκαστον γάρ τοι τῶν φωνηέντων ἀρχικὸν ὄν, ἢ δασύνεται ἢ ψιλοῦται. οἷον, ἄνθρωπος, ὅμηρος. ἐπὶ τίνων δὲ πότερον, ἔσται ἄλλος λόγος. τῶν δὲ συμφώνων μόνον ἐπάνω τοῦ ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως ὄντος. οἷον, ῥῆμα. ῥεῖν. δασύνεται δὲ καὶ ἐὰν διπλοῦν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως. οὐκ ἄμφω μέν τοι. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται. τὸ δὲ δεύτερον, δασύνεται. πύῤῥος. ἐπίῤῥημα.

Περὶ πάθους.

Πάθος δέ ἐστι ποιότης φωνῆς πεπονθυίας ἤτοι δι᾽ ἀφαίρεσιν φωνήεντος. ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως. ἢ δι᾽ ἀποδιαστολήν. ἔστι δὲ πάθη τρία. ἡ ἀπόστροφος. ἡ ὑφέν. ἡ ἀποδιαστολή. τόπος τῆς μὲν ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἔστι γὰρ σημεῖον ἐκθλίψεως, ἤτοι ἑνὸς φωνήεντος. οἷον, τοῦτ᾽ ἔστιν. ἀντὶ τοῦ τοῦτό ἐστιν. ἢ δυοῖν. οἷον, βούλομ᾽ ἐγώ. ἀντὶ τοῦ, βούλομαι ἐγώ. τίθεται δὲ ἡ ἀπόστροφος ἀντὶ τεσσάρων φωνηέντων. ἀντὶ βραχέος α. οἷον, ἄρα οὗτος, ἄρ᾽ οὗτος. ἀντὶ ο μικροῦ. οἷον, τοῦτο ἐμόν. τοῦτ᾽ ἐμόν. ἀντὶ βραχέος ι. οἷον, ἐπὶ ἡμῖν. ἐφ᾽ ἡμῖν. ἀντὶ ε ψιλοῦ. οἷον φέρε. εἰπέ. φέρ᾽ εἰπέ. παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ ἀντὶ τῆς αι, καὶ οι διφθόγγων. οἷον, βούλομαι ἐγώ. βούλομ᾽ ἐγώ. καὶ οἴμοι, ὡς ἄχθομαι. οἴμ᾽ ὡς ἄχθομαι. τῆς δὲ ὑφέν. ἀπὸ δυοῖν λέξεων φύσει διῃρημένων. οἷον, τὴν ἀρχήν. τὸ πρῶτον. ἢ ἀπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν, ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον, πασιμέλουσα. ἔστι γὰρ σημεῖον συναφείας λέξεων. τῆς δὲ ὑποδιαστολῆς, ὑφ᾽ ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν. οἷον, ὅτε τό, τε. ἔστι γὰρ σημεῖον διαστάσεως λέξεων.

Περὶ λέξεως.

Λέξις δέ ἐστι μέρος ἐλάχιστον, τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. ἣ δέ γε συνίστησι, ἤτοι μία τις συλλαβή. οἷον, ζεύς, ἢ δύο. οἷον. θεός. ἢ πλείους. οἷον, ἄνθρωπος. φιλόσοφος. ἀριστοτέλης, νεφεληγερέτα. ὁ πυροφυλάκιον. βατραχομυομαχία. μέχρι τοῦ πλείστου δεκατεσσάρων συλλαβῶν. οἷον, παρ᾽ ἀριστοφάνει πλούτῳ ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων.

Περὶ λόγου.

Λόγος δὲ, σύνταξις λέξεων εὐαρμόστως συντεθειμένων. διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ. Τούτου μέρη μὲν ὀκτώ. Ἄρθρον. Ὄνομα. Ἀντωνυμία. Ῥῆμα. Μετοχή. Ἐπίῤῥημα. Πρόθεσις, καὶ σύνδεσμος. ὧν κλιτὰ μὲν, πέντε. Ἄρθρον. Ὄνομα. Ἀντωνυμία. Ῥῆμα. Μετοχή. Ἄκλιτα δὲ τρία Ἐπίῤῥημα. πρόθεσις. σύνδεσμος.

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον μὲν γάρ, ἐστι μέρος λόγου πτωτικόν, προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. Παρεπόμενα δὲ, ἔχει τέσσαρα. γένος. ἀριθμόν. πτῶσιν. τάξιν. γένος μὲν ἀρσενικόν. οἷον, ὁ. θηλυκόν. οἷον, ἡ. οὐδέτερον. οἷον τό. ἀριθμὸν δὲ, ἑνικόν. οἷον ὁ. δυϊκόν. οἷον, τώ. πληθυντικόν. οἷον, οἱ. πτῶσιν, δὲ εὐθεῖαν. οἷον, ὁ. γενικήν. οἷον τοῦ. δοτικήν. οἷον, τῷ. αἰτιατικήν. οἷον, τόν. Τάξιν δέ. ὅτι τῶν ἄρθρων, τὰ μέν εἰσι προτακτικά. οἷον. ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ ὑποτακτικά. οἷον, ὅς. ἥ. ὅ. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ, τοιαύτη.

Ἀρσενικὰ ἑνικά.	ὁ.	τοῦ.	τῷ.	τόν.	Δυϊκά.
τώ.	τοῖν	Πληθυντικά.		οἱ.	τῶν
τοῖς	τούς.				
Θηλυκὰ ἑνικά.	ἡ.	τῆς	τῇ	τήν.	Δυϊκά.
τά.	ταῖν.				
Πληθυντικά.		αἱ.	τῶν	ταῖς.	τάς.

Οὐδέτερα	ἑνικά.	τό.	τοῦ	τῷ	τό.
Δυϊκά.	τώ.	τοῖν			
Πληθυντικά.		τά.	τῶν	τοῖς	τά.
Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ		τοιαύτη.			
Ἀρσενικά	ἑνικά.	ὅς.	οὗ.	ᾧ.	ὅν.
Δυϊκά.	ὥ.	οἷν.			
Πληθυντικά.		οἵ.	ὧν	οἷς	οὕς.
Θηλυκά	ἑνικά.	ἥ.	ἧς.	ᾗ.	ἥν.
Δυϊκά.		ἅ.			αἷν
Πληθυντικά.		αἵ.	ὧν	αἷς	ἅς.
Οὐδέτερα	ἑνικά.	ὅ.	οὗ	ᾧ	ὅ.
Δυϊκά.		ὥ.			οἷν.
Πληθυντικά.		ἅ.	ὧν	οἷς	ἅ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄρθρων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, τὸ μὲν προτακτικὸν, δασύνεται μόνον. τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, δασύνεταί τε, καὶ τόνον ἔτι δέχεται. Ἡ μὲν γὰρ ὀρθὴ, καὶ αἰτιατικὴ, ὀξύνεται. πᾶσα γὰρ ὀρθὴ, καὶ αἰτιατικὴ, μὴ ἀπὸ συναιρέσεως οὖσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, ὀξύνεται. ἐὰν μὴ ᾖ ἐν τῇ συνεπείᾳ· τότε γὰρ ἡ ὀξεῖα εἰς βαρεῖαν τρέπεται. ἡ δὲ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, περισπᾶται. Πᾶσα γὰρ γενική τε, καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομα δὲ, μέρος λόγου πτωτικόν. σῶμα, ἢ πρᾶγμα σημαῖνον. σῶμα μέν. οἷον, λίθος. πρᾶγμα δέ. οἷον, παιδεία. κοινῶς, ἢ ἰδίως λεγόμενον. κοινῶς μὲν οἷον, ἄνθρωπος. ἵππος. ἰδίως δέ. οἷον, Σωκράτης. βουκέφαλος.

Τούτου δὲ, τὸ μὲν κύριον. οἷον, σωκράτης. καλλιόπη. τὸ δὲ προσηγορικόν. οἷον, ἄνθρωπος. ἵππος. τὸ δὲ ἐπίθετον. οἷον, ἀγαθός. σοφός. τὸ δὲ ἀναφορικόν. οἷον, οἷος. ὅσος. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν. οἷον, τίς. ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἷον, εἷς. δύο. τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμόν. πτῶσιν. πρόσωπον.

Γένη μὲν τοῦ ὀνόματος, πέντε. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. οἷον, ὁ αἰνείας. τὸ δὲ θηλυκῷ, θηλυκόν. οἷον, ἡ μοῦσα. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. οἷον, τὸ ξύλον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε, καὶ θηλυκῷ, κοινόν. οἷον, ὁ ἡ ἄνθρωπος, παρθένος. τὸ δὲ συνθατέρῳ ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον, ὁ ἀετός. ἡ χελιδών.

Εἴδη δὲ, δύο πρωτότυπον. οἷον, παῖς. δῆμος. παράγωγον. οἷον, θέων. δημοτικός.

Σχήματα δὲ, τρία ἁπλοῦν. οἷον, ἵππος. σύνθετον. οἷον, φίλιππος. παρασύνθετον. οἷον, φιλιππίδης.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. ἑνικός. οἷον, θεός. δυϊκός. οἷον, θεώ. πληθυντικός. οἷον, θεοί.

Πτώσεις δὲ, πέντε. εὐθεῖα, ἡ καὶ ὀρθὴ λέγεται. γενική. δοτική. αἰτιατική. κλητική.

Πρόσωπα δὲ, δύο. τρίτον. οἷον, σωκράτης. δεύτερον. οἷον, ὦ σώκρατες.

Περὶ κλίσεως τῶν ὀνομάτων.

Κλίνεται δὲ ἤτοι ἰσοσυλλάβως. οἷον, αἰνείας. αἰνείου, ἢ περιττοσυλλάβως. οἷον, αἴας. αἴαντος. καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ πέντε τῶν ὀνομάτων κλίσεις. αἱ μὲν τέσσαρες. πρώτη. δευτέρα. τρίτη. τετάρτη, ἰσοσύλλαβοι. ἡ δὲ μία, πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

Πρώτη κλίσις ἰσοσύλλαβος.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν εἰς ᾱς. ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. ὧν, ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ. ἢ εἰς ῃ διφθόγγους καταχρηστικῶς. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ε. ὁ αἰνείας. τοῦ αἰνείου. τῷ αἰνείᾳ. τὸν αἰνείαν. ὦ αἰνεία κοινῶς. καὶ ὦ αἰνεί-

ας ἀττικῶς. Δυϊκά. τὼ, καὶ ὦ αἰνείᾳ. τοῖν αἰνείαιν. Πληθυντικά. οἱ καὶ ὦ αἰνεῖαι. τῶν αἰνειῶν. τοῖς αἰνείαις. τοὺς αἰνείας.

Ε. ὁ ἀγχίσης. τοῦ ἀγχίσου. τῷ ἀγχίσῃ. τὸν ἀγχίσην. ὦ ἀγχίση κοινῶς, καὶ ὦ ἀγχίσης ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀγχίσα. τοῖν ἀγχίσαιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἀγχίσαι. τῶν ἀγχισῶν. τοῖς ἀγχίσαις. τοὺς ἀγχίσας.

Ε. ἑνικά. ὁ προφήτης. τοῦ προφήτου. τῷ προφήτῃ. τὸν προφήτην. ὦ προφῆτα, προπερισπωμένως. Δ. τὼ, καὶ ὦ προφήτα. τοῖν προφήταιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ προφῆται. τῶν προφητῶν. τοῖς προφήταις. τοὺς προφήτας.

Ε. ὁ ποιητής. τοῦ ποιητοῦ. τῷ ποιητῇ. τὸν ποιητήν. ὦ ποιητά. Δ. τὼ, καὶ ὦ ποιητά. τοῖν ποιηταῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ποιηταί. τῶν ποιητῶν. τοῖς ποιηταῖς. τοὺς ποιητάς.

Ε. ὁ βιβλιοπώλης. τοῦ βιβλιοπώλου. τῷ βιβλιοπώλῃ. τὸν βιβλιοπώλην. ὦ βιβλιοπῶλα. Δ. τὼ, καὶ ὦ βιβλιοπώλα. τοῖν βιβλιοπώλαιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ βιβλιοπῶλαι. τῶν βιβλιοπωλῶν. τοῖς βιβλιοπώλαις. τοὺς βιβλιοπώλας.

Δευτέρα κλίσις ἰσοσύλλαβος.

Δευτέρα δὲ, ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας. ἢ εἰς ης. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ δίφθογγον κατὰ χρηστικάς. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. οἷον.

Ε. ἡ καὶ ὦ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. Δ. τὰ καὶ ὦ μούσα. ταῖν μούσαιν. Γ. αἱ καὶ ὦ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας.

Ε. ἡ καὶ ὦ ἀρέθουσα. τῆς ἀρεθούσης. τῇ ἀρεθούσῃ. τὴν ἀρέθουσαν. Δ. τὰ, καὶ ὦ ἀρεθούσα. ταῖν ἀρεθούσαιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ ἀρέθουσαι. τῶν ἀρεθουσῶν, ταῖς ἀρεθούσαις. τὰς ἀρεθούσας.

Ε. ἡ καὶ ὦ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. Δ. τὰ, καὶ ὦ τιμά. ταῖν τιμαῖν. Γ. αἱ, καὶ ὦ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς.

Ε. ἡ καὶ ὦ πηνελόπη. τῆς πηνελόπης. τῇ πηνελόπῃ. τὴν πηνελόπην. Δ. τὰ, καὶ ὦ πηνελόπα. ταῖν πηνελόπαιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ πηνελόπαι. τῶν πηνελοπῶν. ταῖς πηνελόπαις. τὰς πηνελόπας.

Ε. ἡ καὶ ὦ μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. τὴν μαῖαν. Δ. τὰ, καὶ ὦ μαία. ταῖν μαίαιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ μαῖαι. τῶν μαιῶν. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας.

Ε. ἡ καὶ ὦ δηϊάνειρα. τῆς δηϊανείρας. τῇ δηϊανείρᾳ. τὴν δηϊάνειραν. Δ. τὰ, καὶ ὦ δηϊανείρα. ταῖν δηϊανείραιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ δηϊάνειραι. τῶν δηϊανειρῶν. ταῖς δηϊανείραις. τὰς δηϊανείρας.

Δ εἰ δὲ εἰδέναι. ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρόν τε, καὶ καθαρόν. καὶ εἰς ρα. καὶ εἰς δα. καὶ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτῶν α φυλάττοντα κλίνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ. ἀθηνᾶς. ἀθηνᾷ. ῥοία. ῥοίας. ῥοίᾳ. ἡμέρα. ἡμέρας. ἡμέρᾳ. λήδα. λήδας. λήδᾳ. κισσαίθα. κισσαίθας. κισσαίθᾳ. τὰ δ' ἄλλα εἰς α, αὐτὸ τὸ α εἰς η τρέποντα κλίνεται. οἷον, μοῦσα. μούσης. μούσῃ. δίψα, δίψης, δίψῃ. πεῖνα, πείνης, πείνῃ. γλῶττα, γλώττης, γλώττῃ. θάλασσα, θαλάσσης, θαλάσσῃ.

Δ εἰ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο. ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν τῆς τε πρώτης, καὶ τῆς δευτέρας κλίσεως, περισπᾶται. οἷον, ὁ αἰνείας. τῶν αἰνειῶν. ἡ μοῦσα. τῶν μουσῶν. ὁ ὀρέστης. τῶν ὀρεστῶν. ἡ ταχεῖα, τῶν ταχειῶν. ἡ μέλαινα. τῶν μελαινῶν. ἡ ἀφύη δὲ, τῶν ἀφύων παροξυτόνως, καὶ ὁ χρήστης. τῶν χρήστων, οὐ χρηστῶν, καὶ ὁ χλούνης. τῶν χλούνων, οὐ χλουνῶν. καὶ αἱ ἐτησίαι, τῶν ἐτησίων, οὐκ ἐτησιῶν. ἔτι ἡ δικαία. τῶν δικαίων. οὐ δικαιῶν. τὰ γὰρ παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς εἰς ος καταληγομένοις ὁμοφωνεῖ τῷ ἀρσενικῷ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Τρίτη κλίσις ἰσοσύλλαβος.

Τρίτη δὲ, ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπὶ κοινῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, μὴ μέντοι συγκριτικῶν ὄντων. οἷον, κρεῖττον. βέλτιον. ταῦτα γὰρ περιττοσύλλαβα. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ δίφθογγον κατὰ χρηστικήν. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. οἷον.

Ε. ὁ λόγος. τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ, τὸν λόγον. ὦ λόγε κοινῶς, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ λόγω. τοῖν λόγοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους.

Ε. ὁ θεός. τοῦ θεοῦ. τῷ θεῷ. τὸν θεόν. ὦ θεέ. καὶ ὦ θεός. Δ. τὼ, καὶ ὦ θεώ. τοῖν θεοῖν. Γ. οἱ καὶ ὦ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεούς.

Ε. ἡ μύρτος· τῆς μύρτου· τῇ μύρτῳ· τὴν μύρτον· ὦ μύρτε, καὶ ὦ μύρτος. Δ. τὰ καὶ ὦ μύρτω· ταῖν μύρτοιν. Π. αἱ καὶ ὦ μύρτοι· τῶν μύρτων· ταῖς μύρτοις· τὰς μύρτους.

Ε. ἡ ὁδός· τῆς ὁδοῦ· τῇ ὁδῷ· τὴν ὁδόν· ὦ ὁδὲ, καὶ ὦ ὁδός. Δ. τὰ καὶ ὦ ὁδώ· ταῖν ὁδοῖν. Π. αἱ καὶ ὦ ὁδοί· τῶν ὁδῶν· ταῖς ὁδοῖς· τὰς ὁδούς.

Ε. ὁ ἡ ἄνθρωπος· τοῦ· τῆς ἀνθρώπου· τῷ· τῇ ἀνθρώπῳ· τὸν τὴν ἄνθρωπον· ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὦ ἄνθρωπος. Δ. τὼ· τὰ, καὶ ὦ ἀνθρώπω· τοῖν· ταῖν· ἀνθρώποιν. Π. οἱ καὶ ὦ ἄνθρωποι· τῶν ἀνθρώπων· τοῖς· ταῖς ἀνθρώποις· τούς· τὰς ἀνθρώπους.

Ε. ὁ ἀετός· τοῦ ἀετοῦ· τῷ ἀετῷ· τὸν ἀετόν· ὦ ἀετέ, καὶ ὦ ἀετός. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀετώ· τοῖν ἀετοῖν. Π. οἱ καὶ ὦ ἀετοί· τῶν ἀετῶν· τοῖς ἀετοῖς· τοὺς ἀετούς.

Ε. τὸ ξύλον· τοῦ ξύλου· τῷ ξύλῳ· τὸ ξύλον, ὦ ξύλον. Δ. τὼ, καὶ ὦ ξύλω· τοῖν ξύλοιν. Π. τὰ ξύλα· τῶν ξύλων· τοῖς ξύλοις· τὰ καὶ ὦ ξύλα.

Ε. τὸ μειράκιον τριπτώτως· τοῦ μειρακίου· τῷ μειρακίῳ. Δ. τὼ, καὶ ὦ μειρακίω· τοῖν μειρακίοιν. Π. τὰ μειράκια τριπτώτως· τῶν μειρακίων· τοῖς μειρακίοις.

Δεῖ δὲ εἰδέναι· ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν οὐδετέρων ἐν παντὶ ἀριθμῷ, καὶ τῶν δυικῶν, τρεῖς πτώσεις αἱ αὐταί εἰσιν εὐθεῖά τε, καὶ αἰτιατικὴ, καὶ κλητική· οἷον καλόν· καλώ· καλά· αἰνεία· μοῦσα λόγω· αἴαντε τριπτώτως. ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν τῶν μὴ οὐδετέρων, δύο, εὐθεῖά τε, καὶ κλητική· οἷον, αἰνεῖαι· μοῦσαι· λόγοι· αἴαντες διπτώτως.

Τετάρτη κλίσις ἰσοσυλλάβως.

Τετάρτη δέ, ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων· ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω· ἡ δοτικὴ εἰς ῳ δίφθογγον, κατὰ χρῆσιν· ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει· οἷον.

Ε. ὁ, καὶ ὦ μενέλεως· τοῦ μενέλεω· τῷ μενέλεῳ· τὸν μενέλεων. Δ. τὼ, καὶ ὦ μενέλεω· τοῖν μενέλεων. Π. οἱ, καὶ ὦ μενέλεῳ· τῶν μενέλεων· τοῖς μενέλεως· τοὺς μενέλεως.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἀνδρόγεως· τοῦ ἀνδρόγεω· τῷ ἀνδρόγεῳ· τὸν ἀνδρόγεων, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῷ μενέλεως.

Ε. ἡ, καὶ ὦ ἅλως· τῆς ἅλω· τῇ ἅλῳ· τὴν ἅλων. Δ. τὰ καὶ ὦ ἅλω· ταῖν ἅλων. Π. αἱ, καὶ ὦ ἅλω· τῶν ἅλων· ταῖς ἅλως· τὰς ἅλως.

Ε. ὁ· ἡ, καὶ ὦ εὔγεως· τοῦ· τῆς εὔγεω· τῷ· τῇ εὔγεῳ· τὸν, τὴν εὔγεων. Δ. τὼ, τὰ καὶ ὦ εὔγεω· τοῖν· ταῖν εὔγεων. Π. οἱ, αἱ καὶ ὦ εὔγεω· τῶν εὔγεων· τοῖς ταῖς εὔγεως· τοὺς, τὰς εὔγεως.

Ε. τὸ εὔγεων, τριπτώτως· τοῦ εὔγεω· τῷ εὔγεῳ. Δ. τὼ, καὶ ὦ εὔγεω· τοῖν εὔγεων. Π. τὰ εὔγεω τριπτώτως· τῶν εὔγεων· τοῖς εὔγεως.

Ε. ὁ, καὶ ὦ κάλως· τοῦ κάλω· τῷ κάλῳ· τὸν κάλων· τὸ σχοινίον· ὅθεν παροιμία· πάντα κάλων κινεῖν.

Ἀνάγοιτο δ' ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ· λάας, λάα, θωμᾶς, θωμᾶ· ποδῆς· ποδῆ· δρῆς, δρῆ.

Πέμπτη κλίσις περιττοσυλλάβως.

Πέμπτη δὲ ἡ πάντων τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων· ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος διαφόρως μέντοι ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρόν· τὰ δὲ, μὴ ἀλλὰ συνόντος συμφώνου ἤτοι ψιλοῦ, ἢ δασέως· ἢ μέσου, ἢ ἀμεταβόλου· ἡ δοτικὴ εἰς ι· ἡ αἰτιατικὴ εἰς α πλὴν τῶν οὐδετέρων· τούτων γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ· τούτων δὲ κατὰ λέξεις ὡς πλεῖσται.

Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων, ὀνομάτων· α· ι· υ· ω· οἷον, σῆμα· μέλι· γόνυ· διδώ· τῶν δὲ συμφώνων· ν· ξ· ρ· σ· ψ· προηγουμένων μὲν τοῦ· ν· α· η· ι· υ· ε· ω· παιάν· ἕλλην· δελφίν· φόρκυν· χαρίεν· κορύδων· τοῦ δὲ ξ· α· η· ι· ο· ω· θώραξ· μύρμηξ· τέττιξ· φλόξ· πτώξ· τοῦ δὲ, ρ· α· η· υ· ω· ει· ἔαρ, πατήρ· πῦρ· νέστωρ· χείρ, τοῦ δὲ, σ· α· ε· η· ι· υ· ο· ω· αι· αυ· ει· ευ· οι· ου· λ· ν· ἀρκὰς, ἀληθὲς, λάχης, πάρις, ἐριννὺς, τεῖχος, φῶς, παῖς, γραῦς, χαρίεις, θησεύς· οἷς κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ ὄϊς, βοῦς, ἅλς, τίρυνς, τοῦ δὲ ψ· α· ε· ι· ο· ω· ἄραψ, φλέψ, αἰθίοψ, κύκλωψ, κλίνονται δὲ ὧδε.

Ε. ὁ αἴας· τοῦ αἴαντος· τῷ αἴαντι· τὸν αἴαντα· ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ αἴαντε· τοῖν αἰάντοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ αἴαντες· τῶν αἰάντων· τοῖς αἴασι· τοὺς αἴαντας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ τρυγών· τῆς τρυγόνος· τῇ τρυγόνι· τὴν τρυγόνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ

φυγόνε· τοῖν φυγόνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ φυγόνες· τῶν φυγόνων. ταῖς φυγόσι· τὰς φυγόνας.

Ε. τὸ γράμμα τριπτώτως· τοῦ γράμματος· τῷ γράμματι. Δ. τὼ, καὶ ὦ γράμματε· τοῖν γραμμάτοιν. Γ. τὰ γράμματα τριπτώτως· τῶν γραμμάτων· τοῖς γράμμασι.

Ἀπὸ δὲ τῆς πέμπτης ταύτης κλίσεως, εἰσὶ καὶ ἕτεραι πέντε κλίσεις κατὰ συναίρεσιν, καὶ κρᾶσιν γινόμεναι. Ἔστι μέν γε συναίρεσις δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφή· οἷον, δημοσθένεϊ, δημοσθένει. Κρᾶσις δὲ, δύο φωνηέντων ἤτοι ἀμφοτέρων ἀλλοιουμένων· οἷον, δημοσθένεα, δημοσθένη, ἢ τοῦ ἑνός· οἷον, δημοσθένεος, δημοσθένους.

Πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων.

Πρώτη μὲν οὖν κλίσις τῶν συνῃρημένων ἡ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν· καὶ εἰς ες ἢ εἰς ος οὐδετέρων· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος οὖσα ἰωνικῶς εἰς ους ποιεῖ τὸ συνῃρημένον κοινῶς τε καὶ ἀττικῶς, ὧδε.

Ε. ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος, δημοσθένους· τῷ δημοσθένεϊ, δημοσθένει· τὸν δημοσθένεα, δημοσθένη, καὶ δημοσθένην ἀττικῶς· ὦ δημόσθενες, καὶ ὦ δημοσθένης. Δ. τὼ, καὶ ὦ δημοσθένεε, δημοσθένη· τοῖν δημοσθενέοιν, δημοσθενοῖν. Γ. οἱ καὶ ὦ δημοσθένεες, δημοσθένεις· τῶν δημοσθενέων, δημοσθενῶν· τοῖς δημοσθένεσι, μόνως· τοὺς δημοσθένεας, δημοσθένεις.

Ε. ὁ, ἡ ἀληθής· τοῦ, τῆς ἀληθέος, ἀληθοῦς· τῷ τῇ ἀληθέϊ, ἀληθεῖ· τὸν, τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ· ὦ ἀληθής· καὶ ὦ ἀληθές. Δ. τὼ, καὶ τὰ, καὶ ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ· τοῖν, ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν. Γ. οἱ, αἱ καὶ ὦ ἀληθέες, ἀληθεῖς· τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν· τοῖς, ταῖς ἀληθέσι· τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, ἀληθεῖς.

Ε. τὸ ἀληθές τριπτώτως· τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς· τῷ ἀληθέϊ ἀληθεῖ. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ· τοῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν. Γ. τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ τριπτώτως· τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν, τοῖς ἀληθέσι.

Ε. τὸ τεῖχος τριπτώτως· τοῦ τείχεος, τείχους· τῷ τείχεϊ, τείχει. Δ. τὼ, καὶ ὦ τείχεε, τείχη· τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν. Γ. τὰ τείχεα, τείχη· τῶν τειχέων, τειχῶν· τοῖς τείχεσι.

Ταύτης

Ταύτης δὲ τῆς κλίσεως πάθη· εο, ου· εϊ· ει· εα, καὶ εε, μὴ ἑπομένου μὲν τοῦ σ, η· ἑπομένου δὲ, ει· εοι, οι· εω, ω· τοῦ δημοσθένεος, δημοσθένους· τῷ δημοσθένεϊ, δημοσθένει· τὸν δημοσθένεα, τὼ, καὶ ὦ δημοσθένεε, δημοσθένη· οἱ καὶ ὦ δημοσθένεες, καὶ τοὺς δημοσθένεας, δημοσθένεις· τοῖν δημοσθενέοιν, δημοσθενοῖν· τῶν δημοσθενέων, δημοσθενῶν.

Δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων.

Δευτέρα δὲ κλίσις τῶν συνῃρημένων, ἡ τῶν εἰς ις ληγόντων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν· καὶ εἰς ι οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς· καὶ εως ἀττικῶς λήγει· οἷον.

Ε. ὁ ὄφις· τοῦ ὄφιος, κοινῶς· καὶ ὄφεος, ἰωνικῶς· καὶ ὄφεως ἀττικῶς· τῷ ὄφιϊ, ὄφι· καὶ ὄφεϊ, ὄφει· τὸν ὄφιν μόνον· ὦ ὄφι, καὶ ὦ ὄφις. Δ. τὼ, καὶ ὦ ὄφιε, καὶ ὄφεε· τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὄφεων. Γ. οἱ καὶ ὦ ὄφιες, ὄφις, καὶ ὄφεες, ὄφεις· τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφεων· τοῖς ὄφισι, καὶ ὄφεσι· τοὺς ὄφιας, ὄφις· καὶ ὄφεας, ὄφεις.

Ε. ἡ πόλις· τῆς πόλιος, κοινῶς, καὶ πόλεος, ἰωνικῶς, καὶ πόλεως, ἀττικῶς· τῇ πόλιϊ, πόλι· καὶ πόλεϊ, πόλει· τὴν πόλιν μόνως· ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Δ. τὰ, καὶ ὦ πόλιε, καὶ πόλεε· ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων. Γ. αἱ, καὶ ὦ πόλιες, πόλις· καὶ πόλεες· πόλεις· τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων· ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι· τὰς πόλιας, πόλις· καὶ πόλεας, πόλεις.

Ε. τὸ σίνηπι τριπτώτως· τοῦ σινήπιος, κοινῶς· καὶ σινήπεος, ἰωνικῶς· καὶ σινήπεως, ἀττικῶς· τῷ σινήπιϊ, σινήπι, καὶ σινήπεϊ, σινήπει. Δ. τὼ, καὶ ὦ σινήπιε, καὶ σινήπεε· τοῖν σινηπίοιν· καὶ σινηπέοιν· καὶ σινήπεων. Γ. τὰ σινήπια, σινήπι· καὶ σινήπεα, σινήπη· τριπτώτως· τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων· τοῖς σινήπισι· καὶ σινήπεσι.

Ταύτης δὲ τῆς κλίσεως πάθη· ιι, καὶ ιε, καὶ ια, ι· τῷ ὄφιϊ, ὄφι· οἱ ὄφιες, καὶ τοὺς ὄφιας, ὄφις· τὰ σινήπια, σινήπι· τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει· καὶ τὸ ι εἰς ε· ὄφιος· ὄφεως· ὀφίοιν, ὄφεων· καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει· ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν συνῃρημένων πρώτης κλίσεως ὁμοίας· εϊ, καὶ εες, καὶ εας, ει· καὶ εα, η· χωρὶς τοῦ σ· τῷ ὄφεϊ, ὄφει· οἱ καὶ ὦ ὄφεες, καὶ τοὺς ὄφεας, ὄφεις· τὰ σινήπεα σινήπη.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι μὴ ἐπιδεχομένης συναίρεσιν τῆς τῶν ἑνικῶν γενικῆς, οὔτε

τὰ δυικὰ ὅλως, οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐπιδέχεται.

Τρίτη κλίσις τῶν συνῃρημένων.

Τρίτη δὲ, ἡ τῶν εἰς εὺς ληγόντων ἀρσενικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς έος κοινῶς, καὶ ῆος ἰωνικῶς, καὶ έως ἀττικῶς λήγει. οἷον,

Ε. ὁ βασιλεύς· τοῦ βασιλέος κοινῶς. καὶ βασιλῆος, ἰωνικῶς. καὶ βασιλέως ἀττικῶς. τῷ βασιλέϊ, βασιλεῖ, καὶ βασιλῆι. τὸν βασιλέα. καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ. καὶ ὦ βασιλεύς. Δ. τὼ, καὶ ὦ βασιλέε, καὶ βασιλῆε. τοῖν βασιλέοιν. καὶ βασιλήοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ βασιλέες, βασιλεῖς. καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων. καὶ βασιλήων. τοῖς βασιλεῦσι μόνον. τοὺς βασιλέας. βασιλεῖς. καὶ βασιλῆας.

Τ αὐτῆς δὲ τῆς κλίσεως πάθη. εϊ καὶ εε καὶ εα, ει. τῷ βασιλέϊ. βασιλεῖ. οἱ βασιλέες. καὶ τοὺς βασιλέας, βασιλεῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς, εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. τοῦ βασιλέος, βασιλέως. καὶ πάλιν τὸ παραλῆγον ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς, βασιλέος. βασιλῆος. βασιλέϊ, βασιλῆϊ. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται. ὅτι τῆς κλητικῆς εἰς φωνῆεν ληγούσης, ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ οὐδέποτε καταλήγει εἰς η.

Τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων.

Τ ετάρτη δὲ, ἡ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς όος λήγουσα εἰς οῦς ποιεῖ τὸ συνῃρημένον. οἷον,

Ε. ἡ, μαντώ. τῆς μαντόος, μαντοῦς. τῇ μαντόϊ, μαντοῖ. τὴν μαντόα, μαντώ. ὦ μαντοῖ. Δ. τὰ, καὶ ὦ μαντώ. ταῖν μαντοῖν. Π. αἱ, καὶ ὦ μαντοί. τῶν μαντῶν. ταῖς μαντοῖς. τὰς μαντούς.

Ε. ἡ αἰδώς. τῆς αἰδόος. αἰδοῦς. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ. τὴν αἰδόα, αἰδῶ ποιηματικῶς. ὦ αἰδοῖ. Δ. τὰ, καὶ ὦ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν. Π. αἱ, καὶ ὦ αἰδοί. τῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς.

Τ αὐτῆς δὲ τῆς κλίσεως πάθη. οο, ου. οϊ, οι. οα, ω. τῆς μαντόος, μαντοῦς. τῇ μαντόϊ, μαντοῖ, τὴν μαντόα, μαντώ. Τούτων τὰ δυικὰ, καὶ πληθυντικὰ τῆς δευτέρας γίνεται κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων. καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν κλητικὴ εἰς τὴν οι δίφθογγον τελευτᾷ. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὀξύνεται, καίπερ ἀπὸ συναιρέσεως οὖσα. Πᾶσα γὰρ πτῶσις, ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει καὶ τὸν χρόνον κατὰ τὴν αὐτὴν

διάλεκτον. καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. οὕτω καὶ σαπφόα, καὶ σαπφὼ ὀξυτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τὴν αἰδῶ δὲ, περισπᾶται, ὅτι οὐχ ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ αἰδώς.

Πέμπτη κλίσις τῶν συνῃρημένων.

Π έμπτη δὲ, ἡ τῶν εἰς ας καθαρὸν, ἢ εἰς ρας ληγόντων οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ατος κοινῶς, καὶ αος ἰωνικῶς. καὶ ως κατὰ συναίρεσιν ἀττικῶς λήγει. οἷον.

Ε. τὸ κρέας τρικτώτως. τοῦ κρέατος κοινῶς. καὶ κρέαος ἰωνικῶς. καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι. καὶ κρέαϊ. καὶ κρέᾳ. Δ. τὼ, καὶ ὦ κρέατε. καὶ κρέαε. καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν. καὶ κρεάοιν. καὶ κρεῷν. Π. τὰ κρέατα. καὶ κρέαα. καὶ κρέα τριπτώτως. τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων. καὶ κρεῶν. τοῖς κρέασι μόνον.

Ε. τὸ γῆρας τριπτώτως. τοῦ γήρατος. καὶ γήραος. καὶ γήρως. τῷ γήρατι. καὶ γήραϊ. καὶ γήρᾳ. Δ. τὼ, καὶ ὦ γήρατε. καὶ γήραε. καὶ γήρα. τοῖν γηράτοιν. καὶ γηράοιν. καὶ γηρῷν. Π. τὰ γήρατα. καὶ γήραα. καὶ γήρα τριπτώτως. τῶν γηράτων. καὶ γηράων. καὶ γηρῶν. τοῖς γήρασι μόνον.

Τ αὐτῆς δὲ τῆς κλίσεως πάθη. αο καὶ αω, ω. αοι, ῳ, αε, καὶ αα, α. αϊ, ᾳ. τοῦ κρέαος, κρέως. τῶν κρεάων, κρεῶν. τοῖν κρεάοιν, κρεῷν. τὼ, καὶ ὦ κρέαε. καὶ τὰ κρέαα τριπτώτως, κρέα. τῷ κρέαϊ, κρέᾳ.

Δ εἰ δὲ εἰδέναι. ὅτι καὶ ἄλλα ἄττα ὀνόματα ἐπί τινων πτώσεων συναιρεῖται. Διὸ ἰστέον. ὅτι τὸ ἡδὺς οὕτω συναιρεῖται. ει, καὶ εε, καὶ εα ει. τῷ ἡδέϊ, ἡδεῖ. οἱ ἡδέες, καὶ τοὺς ἡδέας, ἡδεῖς. καὶ βότρυς οὕτως. υε, καὶ υα, υ. οἱ βότρυες, καὶ τοὺς βότρυας, βότρυς. Ἔτι τὸ βοῦς, οὕτως. οε, καὶ οα, ου. οἱ βόες, καὶ τοὺς βόας, βοῦς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτων δὲ, καὶ τοῦ ὄφις, καὶ τῶν ὁμοίων, ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ ἀπὸ τῆς εὐθείας γίνεται, τροπῇ τοῦ σ, εἰς ν. ὁ ἡδὺς, τὸν ἡδύν. ὁ βότρυς. τὸν βότρυν. ὁ βοῦς, τὸν βοῦν. ὁ ὄφις, τὸν ὄφιν. Ἔτι τὰ τῆς τρίτης τῶν ἰσοσυλλάβων καθαρὸν ἔχοντα τὸ ος, ἐπὶ πάσης πτώσεως συναιρεῖται. οἷον.

Ε. ὁ νόος, νοῦς. τοῦ νόου, νοῦ. τῷ νόῳ, νῷ. τὸν νόον, νοῦν. ὦ νόε, νοῦ. Δ. τὼ, καὶ ὦ νόω, νώ. τοῖν νόοιν, νοῖν. Π. οἱ, καὶ ὦ νόοι, νοῖ. τῶν νόων, νῶν. τοῖς νόοις, νοῖς. τοὺς νόους, νοῦς. οὕτω καὶ τὸ πλόος, πλοῦς. καὶ χόος, χοῦς, καὶ ῥόος, ῥοῦς, ἀπὸ συναιρέσεως ὄντα. ὅταν δὲ οὐχ ὡς συνῃρημένα ταῦτα λαμβάνῃς, περιττοσυλλάβως κλίνεται. νοῦς. νοός. πλοῦς, πλοός. χοῦς, χοός. διὰ γὰρ οὖν διπλῆ ἐστὶν ἡ κλίσις ἐπὶ τούτων. Ὁμοίως δὲ καὶ

ἁπλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόη, ἁπλῆ· ἁπλόον, ἁπλοῦν· παραπλησίως δὲ καὶ χρυσέος, χρυσοῦς· χρυσέα, χρυσῆ· χρυσέον, χρυσοῦν· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων, ὁμοίως· Ἔστι δὲ καθαρὸν, τὸ μὴ ἔχον ὅπισθεν σύμφωνον·

Καθόλου, καὶ συντομώτερον περὶ συναιρέσεων.

Αἱ πρώτης κλίσεως συναιρέσεις.

Ε ο, ου· ει, ει· εα, καὶ εε· η· καὶ μετὰ τοῦ σ, ὧδε· εες, καὶ εας, ει· εοι, οι· εω· ω· τοῦ ἀριστοτέλεος, ἀριστοτέλους· τῷ ἀριστοτέλεϊ, ἀριστοτέλει· τὸν ἀριστοτέλεα, καὶ τὼ, καὶ ὦ ἀριστοτέλεε, ἀριστοτέλη· οἱ, καὶ ὦ ἀριστοτέλεες, καὶ τοὺς ἀριστοτέλεας, ἀριστοτέλεις· τοῖν ἀριστοτελέοιν, ἀριστοτελοῖν· τῶν ἀριστοτελέων· ἀριστοτελῶν· Τῆς δευτέρας.

Ι ι, καὶ ιε, καὶ ια, ι· τῷ ὄφι, ὄφι· οἱ ὄφιες, τοὺς ὄφιας, ὄφις· ει, καὶ εε, καὶ εα, ει· ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς τε, καὶ θηλυκοῖς· τῷ ὄφεϊ, ὄφει, οἱ ὄφεες, καὶ τοὺς ὄφεας, ὄφεις· Εα, η, ἐν τοῖς οὐδετέροις· σινήπια δίπτωτος, σινήπη· Τῆς τρίτης.

Ε ι, καὶ εε, καὶ εα, ει· τῷ ὀρφέϊ, ὀρφεῖ· οἱ ὀρφέες, καὶ τοὺς ὀρφέας, ὀρφεῖς·

Τῆς τετάρτης.

Ο ο, ου· τοῦ σαπφόος, σαπφοῦς· οι, οι, τῇ λητόϊ, λητοῖ· οα, ω, τὴν διδόα, διδώ· τὴν ἰόα, ἰώ· τὴν αἰδόα, αἰδῶ· Τῆς πέμπτης.

Α ο, καὶ αω, ω, τοῦ κρέαος, κρέως· τῶν κρεάων, κρεῶν· Αοι, ῳ· τοῖν κρεάοιν, κρεῷν· Αε, καὶ αα, α· τὼ, καὶ ὦ κρέαε, καὶ τὰ κρέαα δίπτωτος, κρέα· Αι, ᾳ, τῷ κρέαϊ, κρέᾳ·

Τοῦ ἡδὺς συναιρέσεις, καὶ τῶν τοιούτων.

Ε ι, καὶ εε, καὶ εα, ει· τῷ ἡδέϊ, ἡδεῖ· οἱ ἡδέες, καὶ τοὺς ἡδέας, ἡδεῖς·

Τοῦ βότρυς συναιρέσεις, καὶ τῶν τοιούτων.

Υ ι, καὶ υα, υ, οἱ βότρυες, καὶ τοὺς βότρυας, βότρυς·

Τοῦ βοῦς συναιρέσεις, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ο ε, καὶ οα, ου· οἱ βόες, καὶ τοὺς βόας, βοῦς·

Τοῦ νόος συναιρέσεις, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ο ο, καὶ οου, καὶ οε, ου· ὁ νόος, καὶ τοὺς νόους, νοῦς· τοῦ νόου, καὶ ὦ νόε, νοῦ, τὸν νόον, νοῦν· Οῳ, ῳ· τῷ νόῳ, νῷ· Οω ω, τὼ, καὶ ὦ νόω, νώ· τῶν νόων, νῶν· Οοι, οι· οἱ καὶ ὦ νόοι νοῖ· τοῖν νόοιν, νοῖν· τοῖς νόοις, νοῖς·

Τὰ εἰς αυς θηλυκά.

Τ ὰ δὲ εἰς αυς θηλυκὰ κλίνεται, ὧδε·

Ε· ἡ ναῦς, καὶ νηῦς· τῆς ναός, καὶ νηός, καὶ νεώς· τῇ ναΐ, καὶ νηΐ· τὴν ναῦν, καὶ νῆαν, καὶ νέα, καὶ νῆα· ὦ ναῦς, καὶ ναῦ, καὶ νηῦς· Δ· τὰ, καὶ ὦ νάε, καὶ νῆε· ταῖν ναοῖν· καὶ νηοῖν· Γ· αἱ, καὶ ὦ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες· τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν· ταῖς ναυσί, καὶ νηυσί· καὶ νήεσσι· τὰς νάας· καὶ νῆας· καὶ νέας· καὶ ναῦς·

Ε· ἡ γραῦς· τῆς γραός· καὶ γρηός· τῇ γραΐ· καὶ γρηΐ· τὴν γραῦν· καὶ γρηῦν· ὦ γραῦς· καὶ γραῦ· καὶ γρηῦς· Δ· τὰ, καὶ ὦ γράε· καὶ γρῆε· ταῖν γραοῖν· καὶ γρηοῖν· Γ· αἱ, καὶ ὦ γράες· καὶ γρῆες· τῶν γραῶν· καὶ γρηῶν· ταῖς γραυσί· καὶ γρηυσί· καὶ γρήεσσι· τὰς γράας· καὶ γρῆας· καὶ γραῦς, καὶ γρηῦς·

Περὶ κλίσεως τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τ ῶν δ᾽ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται· Τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς· τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς· ὧδε·

Ἀρσενικά·

Ε ἷς·	ἑνός·	ἑνί·	ἕνα·

Θηλυκά·

Μ ία	μιᾶς·	μιᾷ	μίαν·

Οὐδέτερα·

Ε ν·	ἑνός·	ἑνί·	ἕν·

Δ ύο, καὶ δύω ἀπτικῶς· δυοῖν, καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· Τὸ δὲ δύο καὶ πληθυντικῶς κλίνεται· ὧδε·

Ο ι, καὶ αἱ, καὶ τὰ δύο· τῶν δύο· τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς δυσί· τοὺς, καὶ τὰς, καὶ τὰ δύο·

Ο ι· καὶ αἱ τρεῖς· καὶ τὰ τρία· τῶν τριῶν τριγενῶς· τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισί· τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία· ὦ τρεῖς, καὶ ὦ τρία·

Ο ι, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα· τῶν τεσσάρων τριγενῶς· τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τέσσαρσι· τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

Α πὸ δὲ τῶν τεσσάρων, μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται· διὰ

κλίνονται δὲ τὰ γένη, καὶ αἱ πτώσεις διὰ τῶν ἄρθρων. οἷον οἱ, καὶ αἱ, καὶ τὰ, καὶ ὦ πέντε. τῶν πέντε τριγενῶς. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πέντε. τοὺς, καὶ τὰς, καὶ τὰ πέντε. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἕξ, καὶ ἑπτά. καὶ ὀκτώ. καὶ ἐννέα, καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ δὲ διακοσίων πᾶς ἀριθμὸς κλίνεται τριγενῶς. οἷον,

Ἀρσενικά.

Οἱ, καὶ ὦ διακόσιοι. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις. τοὺς διακοσίους.

Θηλυκά.

Αἱ, καὶ ὦ διακόσιαι. τῶν διακοσίων. ταῖς διακοσίαις. τὰς διακοσίας.

Οὐδέτερα.

Τὰ διακόσια. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις τὰ διακόσια. Ὁμοίως καὶ τριακόσιοι. τετρακόσιοι. πεντακόσιοι. ἑξακόσιοι. ἑπτακόσιοι. ὀκτακόσιοι. ἐννεακόσιοι. χίλιοι. δισχίλιοι. τρισχίλιοι. τετρακισχίλιοι. πεντακισχίλιοι. καὶ τὰ ἑξῆς. Ὡσαύτως καὶ οἱ μύριοι. αἱ μύριαι. τὰ μύρια. καὶ δισμύριοι. τρισμύριοι. τετρακισμύριοι. πεντακισμύριοι. ἑξακισμύριοι. καὶ ἕτερα.

Περὶ τῆς τῶν ἐπιθέτων καταλήξεως.

Τῶν ἐπιθέτων, τὰ μὲν εἰς ᾱς. οἷον, ὁ πᾶς, τοῦ παντός. ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, τὸ πᾶν, τοῦ παντός. τὰ δὲ εἰς ης. οἷον, ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἀληθέος, ἀληθοῦς. τὰ δὲ εἰς εις. οἷον, ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος. ἡ χαρίεσσα, τῆς χαριέσσης. τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. τὰ δὲ εἰς ις. οἷον, ὁ, καὶ ἡ φιλόπατρις, καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ φιλοπάτριδος τριγενῶς. τὰ δὲ εἰς ος. οἷον, ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ἀνδρείου. ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον τοῦ ἀνδρείου. ὁ σοφός. ἡ σοφή. τὸ σοφόν. ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, καὶ τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ἐπίθετα, ποιεῖ θηλυκὸν εἰς ᾱ. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία. λόγιος, λογία. πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὀγδόη. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ρ ἔχοντα. οἷον, φοβερός. φοβερά. τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρόν, εἰς η. οἷον, σοφός. σοφή. ἀγαθός. ἀγαθή. τὰ δὲ εἰς ος, καὶ εἰς ους, μὴ κατὰ συναίρεσιν σύνθετα, κοινά ἐστι. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος. ὁ, καὶ ἡ φιλάνθρωπος. ὁ καὶ ἡ πολύπους. καὶ τὸ πολύπουν. κατὰ συναίρεσιν δὲ εἰς η σχηματίζει τὸ θηλυκόν. εἰ μὴ ἔχει τὸ ρ. οἷον, ὁ ἁπλόος, ἁπλοῦς, τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ. ἡ ἁπλόη ἁπλῆ. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ. ὁμοίως δὲ καὶ χρυσοῦς. χρυσῆ. χρυσοῦν. χαλκοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν. μολιβδοῦς. μολιβδῆ. μολιβδοῦν. ἀργυροῦς μέντοι, ἀργυρᾶ. ἀργυροῦν. ἅτινα ἰωνικῶς χρύσεος. χρυσέα. χρύσεον λέγεται, καὶ ἀργύρεος. ἀργυρέα. ἀργύρεον. Τὰ δὲ εἰς ῡς. οἷον, ἡδύς. ἡδεῖα. ἡδύ. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς. καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ εἰς ων. οἷον, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων. καὶ τὸ εὔδαιμον. τὰ δὲ εἰς ως. οἷον, ὁ καὶ ἡ εὔγεως. καὶ τὸ εὔγεων. μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ δεῖνα. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ δεῖνος. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ δεῖνι. τὸν καὶ τὴν, καὶ τὸ δεῖνα.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν πολυσυλλάβων ὀνομάτων.

Τὰ εἰς αν ἀρσενικά.

Ἑ. ὁ καὶ ὦ πάν. τοῦ πανός. τῷ πανί. τὸν πᾶνα. Δ. τὼ, καὶ ὦ πᾶνε. τοῖν πανοῖν. Π. οἱ, καὶ ὦ πᾶνες. τῶν πανῶν. τοῖς πασί. τοὺς πᾶνας.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ μὲν πανὸς γενικὴ ὀξύνεται. αἱ γὰρ εἰς ος δισύλλαβοι γενικαὶ, ὀξύνονται. οἷον, βοός. διός. μηνός. καὶ ἡ πανὶ δοτικὴ τῇ πανὸς γενικῇ, καὶ ἡ πασὶ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῇ πανὶ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖ. ἡ δὲ πᾶνα. καὶ ἡ πᾶνας. καὶ ἡ πᾶνε. ὦ πᾶνε. καὶ οἱ πᾶνες. ὦ πᾶνες, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχουσι τὸν τόνον. ἡ δὲ πανῶν περισπᾶται, καὶ ἡ πανοῖν ταύτῃ ὁμοίως. ἡ γὰρ τῶν δυικῶν τῶν περισπωμένων γενική, τῇ τῶν πληθυντικῶν γενικῇ ἀκολουθεῖ. αἰαῖ, αἰαῖν. βοῶν, βοοῖν. πλὴν τοῦ χεροῖν. παιδοῖν. μηκέοιν. Καθόλου δὲ ταῖς τοῦ πᾶν τοιαύταις πλαγίαις αἱ τῶν περισπωμένων δισύλλαβοι ἕπονται, ἁλός. ἁλί. ἅλα. χειρός. χειρί. χεῖρα. ποδός. ποδί. πόδα. βωκός, βωκί. βῶκα. καὶ ἕτεραι. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων. δᾴς. δᾳδός. δᾷδες. δᾴδων. οὐ δᾳδῶν. δμώς. δμωός. δμῶες. δμώων, οὐ δμωῶν. θώς, θωός, θῶες, θώων, οὐ θωῶν. κράς. κρατός. κρᾶτες. κράτων, οὐ κρατῶν. λᾶς. λαός. οἱ λᾶες, τῶν λάων. οὐ λαῶν. πᾶς παντός. οἱ πάντες. τῶν πάντων. οὐ παντῶν. παῖς, παιδός. οἱ καὶ αἱ παῖδες τῶν παίδων, οὐ παιδῶν. τίς, τινός. οἱ καὶ αἱ τίνες, τῶν τίνων, οὐ τινῶν, φώς. φωτός. φῶτες. φώτων, οὐ φωτῶν. ὁ φῶς. τοῦ φωτός. οἱ φῶτες. τῶν φώτων, οὐ φωτῶν.

Καὶ ἔτι ἰστέον καθόλου, ὅτι αἱ τῶν ὀνομάτων πτώσεις ἀπαθεῖς τηροῦσαι, καὶ συνῃρημέναι, ἤ πως πάσχουσαί τι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς. ἢ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἡ εὐθεῖα ἔχουσι τὸν τόνον. οἷον, αἰνείας. αἰνείου. αἰνείᾳ. αἰνείαν. ποιητής. ποιητοῦ. ποιητῇ. ποιητήν. μοῦσα. μούσης. μούσῃ. μοῦσαν. τιμή. τιμῆς. τιμῇ. τιμήν. λόγος. λόγου. λόγῳ. λόγον. ἀγαθός. ἀγαθοῦ. ἀγαθῷ. ἀγαθόν. ξύλον. ξύλου. ξύλῳ. ξύλον. μενέλεως. μενέλεω. μενέλεων. αἴας. αἴαντος. αἴαντι. αἴαντα. φρυγών. φρυγόνος. φρυγόνι. φρυγόνα. γράμμα. γράμματος. γράμματι. γράμματα. Δημοσθένης.

δημοσθένεες· δημοσθένους· δημοσθένει· δημοσθένη· δημοσθένεα· δημοσθένη· ἀληθής· ἀληθέος· ἀληθοῦς· ἀληθεῖ· ἀληθεῖ· ἀληθέα· ἀληθῆ· ὄφις· ὄφιος· ὄφι, ὄφει· ὄφιν· βασιλεύς· βασιλέος· βασιλεῖ, βασιλεῖ· βασιλέα· διδώ· διδόος· διδοῦς· διδοῖ· διδοῖ· διδόα· διδώ. Τεῖχος· τείχεος, τείχους· τείχεϊ· τείχει· ἣν μὴ ἤτοι μακρὰ λέγουσα κωλύῃ. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις. χωρὶς τῶν ἀττικῶν μενέλεως· μενέλεω. καὶ τὴν αι, καὶ οι ἐχόντων ἐπὶ τέλους δίκαιοι· θεράπαιναι· αἱ γάρ τοι· αι, καὶ οι· δίφθογγοι ἐπὶ τέλους λέξεων οὖσαι, ἀντὶ βραχέων μὲν λογίζονται, οὐκ εἰσὶ δὲ βραχεῖαι· μακραὶ γὰρ ἀεὶ αἱ δίφθογγοι· πλὴν τῶν εὐκτικῶν· καὶ τῶν ἐπιρρημάτων· τότε γὰρ οὐ μόνον μακραί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ κωλύουσι τήν τε πρὸ αὐτῶν φύσει μακρὰν παραλήγουσαν περισπᾶσθαι, καὶ ἐπὶ τῇ προπαραληγούσῃ εἶναι τὸν τόνον. πείθοι ἄρα καὶ ποιήσαι ἐπὶ τοῦ εὐκτικοῦ παροξυτόνως· ὡσαύτως καὶ τετύφοι προσγράψαι· καὶ οἴκοι ἐπίρρημα· πρόπαλαι μέντοι προπαροξύνεται. Ἄνθρωπος ἄρα, ἀνθρώπου· ἀνθρώπῳ· λέαινα· λεαίνης· λεαίνῃ· αἴας, αἰάντοιν· αἰάντων· ἡ γὰρ τρισυλλαβία ἐπὶ τῶν προπαροξυτόνων· πρὸ γάρ τοι τριῶν συλλαβῶν, τόνος οὐ τίθεται. οἷον, ἄδωνις· ἀδώνιδος· ἀδώνιδι· σύνθεσις· συνθέσεως· συνθέσει, συνθέσει· σίνηπι· σινήπιος· σινήπι· σινήπι. Ἐξαιρεῖται τὰ εὐθυνεκρούμενα θηλυκά· παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς. Ταῦτα γὰρ τοῖς ἀρσενικοῖς ὁμοτονεῖ· λίθινος· λίθινοι· λιθίνη· λίθιναι· δίκαιος· δίκαιοι· δικαία· δίκαιαι· πλάγιος, πλάγιοι· πλαγία, πλάγιαι· ἡμέτερος, ἡμέτεροι· ἡμετέρα· ἡμέτεραι, οὐδέτερος, οὐδέτεροι· οὐδετέρα, οὐδέτεραι. Ἔτι ἄμφω, καὶ δύο παροξυτόνως· ἀμφοῖν· δυοῖν περισπωμένως λέγεται. Καὶ ἔτι οὐχ ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις κλητικαί τινες. οἷον δεσπότης ὦ δέσποτα· ἀκακήτης· ὦ ἀκάκητα· εὐρυόπης· ὦ εὐρύοπα· μητιέτης· ὦ μητίετα· πατήρ· ὦ πάτερ· θυγάτηρ· ὦ θύγατερ· δημήτηρ· ὦ δήμητερ· ἀνήρ· ὦ ἄνερ· σωτήρ· ὦ σῶτερ· ποσειδῶν· ὦ πόσειδον. καὶ ἕτεραι εἰς ον βραχὺ λήγουσαι ἀπὸ τῶν εἰς ων εὐθειῶν· κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον· ἐνοσίχθων, ὦ ἐνοσίχθον. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρὴν συγκειμένων· ὦ δαΐφρον· ὦ περίφρον· καὶ ἔτι τοῦ λακεδαίμων, καὶ παλαίμων περισπωμένως. Ἔτι δημοσθένης· ὦ δημόσθενες· καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι γυνή· ὦ γύναι παρὰ τὸ γύναιξ ἄχρηστον. Τούτου δὲ καὶ αὗται αἱ πλάγιαι· γυναικός· γυναικί· γυναικῶν· γυναικοῖν οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχουσιν, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, αἱ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν τῆς πρώτης, καὶ δευτέρας κλίσεως τῶν βαρυτόνων ἰσοσυλλάβων· ὡς εἴρηται ὁ αἰνείας, τῶν αἰνειῶν· ἡ μοῦσα, τῶν μουσῶν· ἡ ἀφύη δὲ τῶν ἀφύων σώζει· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ χρήστης τῶν χρήστων, καὶ ὁ χλούνης· τῶν χλούνων· καὶ αἱ ἐτησίαι τῶν ἐτησίων. Ἔτι τὰ τῶν δευτεροκλίτων παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς εἰς ος καταληγομένοις· ταῦτα γὰρ ὁμοτονεῖ τῷ ἀρσενικῷ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν· ὁ ῥόδιος τῶν ῥοδίων· ἡ ῥοδία, τῶν ῥοδίων οὐ ῥοδιῶν· ὁ δίκαιος, τῶν δικαίων· ἡ δικαία, τῶν δικαίων, οὐ δικαιῶν· ὧν γε πέρι εἴρηται ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων. Ἔτι καὶ αἱ δισύλλαβοι τῶν πεμπτοκλίτων πλάγιαι, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα τὸν τόνον ἴσχουσιν· βοῦς, βοός, βοΐ, βοῶν, βοοῖν· γραῦς· γραός· γραΐ· γραῶν· γραοῖν· ἅλς, ἁλός· ἁλί· ἁλῶν· ἁλοῖν. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. Ἔτι καὶ αὗται αἱ τοῦ μήτηρ, καὶ θυγάτηρ πλάγια, οὐ τὸν αὐτὸν τῇ εὐθείᾳ ἔχουσι τόνον· τῆς μητέρος, καὶ μητρός· τῇ μητέρι, καὶ μητρί· τὴν μητέρα· τὼ, καὶ ὦ μητέρε· αἱ καὶ ὦ μητέρες· ταῖς μητράσι· τὰς μητέρας. Τῆς θυγατέρος, καὶ θυγατρός· τῇ θυγατέρι, καὶ θυγατρί· τὴν θυγατέρα, καὶ θύγατρα· τὼ, καὶ ὦ θυγατέρε· αἱ, καὶ ὦ θυγατέρες· ταῖς θυγατράσι· τὰς θυγατέρας. ταῦτα γὰρ ἐντελῆ μὲν ὄντα παροξύνεται ἐπὶ τῶν πλαγίων, μητέρος, θυγατέρος, πεπονθότα δέ, ὀξύνεται· μητρός· θυγατρός. τούτου δὲ συγκοπεῖσα ἡ αἰτιατικὴ ποιητικῶς προπαροξύνεται θύγατρα.

Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοῦ δημήτηρ, αἱ πάσχουσαι τῆς δήμητρος· τῇ δήμητρι· τὴν δήμητρα προπαροξυτόνως· ὥσπερ καὶ τῆς δημήτερος· τῇ δημήτερι· τὴν δημήτερα. Ἔτι καὶ αἱ τοῦ ἀνήρ· τὸν ἄνδρα· ὦ ἄνερ· τὼ, καὶ ὦ ἄνδρε· οἱ καὶ ὦ ἄνδρες· τοὺς ἄνδρας.

Ε· ὁ καὶ ὦ παιάν· τοῦ παιᾶνος· τῷ παιᾶνι· τὸν παιᾶνα· Δ· τὼ, καὶ ὦ παιᾶνε· τοῖν παιάνοιν· Γ· οἱ καὶ ὦ παιᾶνες· τῶν παιάνων· τοῖς παιᾶσι· τοὺς παιᾶνας.

Τὰ εἰς ην ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά.

Ε· ὁ καὶ ὦ σωλήν· τοῦ σωλῆνος· τῷ σωλῆνι· τὸν σωλῆνα· Δ· τὼ, καὶ ὦ σωλῆνε· τοῖν σωλήνοιν· Γ· οἱ, καὶ ὦ σωλῆνες· τῶν σωλήνων· τοῖς σωλῆσι· τοὺς σωλῆνας. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον· τὰ εἰς ην ἅπαντα τὸ η σώζοντα κλίνεται· ἕλλην, ἕλληνος· λειχήν· λειχῆνος· πλὴν τῶν τε βαρυτόνων, παρασχηματισμὸν οὐδετέρων ἐχόντων ἐφ' ὧν δὴ τὸ η αὐτὸ εἰς ε με-

ταβάλλει· ἄρσην· ἄρσενος· τέρην τέρενος· ἄρσεν γὰρ καὶ τέρεν. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ̄ κλιτικόν· ποιμὴν, ποιμένος· λιμὴν λιμένος· πλὴν τοῦ δαιμὴν δαιμῆνος, καὶ τοῦ μὴν μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ̄ κλιτικόν· ἀζὴν· ἀδὴν· φρὴν· αὐχὴν· τῷ ε̄ κλίνεται· ἀζένος· ἀδένος· φρενός· αὐχένος.

Τὰ εἰς ῖν.

Ε. ὁ, καὶ ὦ δελφίν· τοῦ δελφῖνος· τῷ δελφῖνι· τὸν δελφῖνα. Δ. τὼ, καὶ ὦ δελφῖνε· τοῖν δελφίνοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ δελφῖνες· τῶν δελφίνων· τοῖς δελφῖσι· τοὺς δελφῖνας.

▲ εῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ῖν, ῥοπῇ τοῦ ν̄ εἰς σ, εὐθυολεκτεῖται. ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται. τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφὶν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφίς, δελφῖνος. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θὶν, καὶ θίς, θινός· σαλαμὶν, καὶ σαλαμὶς σαλαμῖνος· ἐλευσὶν, καὶ ἐλευσὶς, ἐλευσῖνος· ἀκτὶν, καὶ ἀκτὶς, ἀκτῖνος. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

Τ οὕτοις δὲ καὶ τὸ τίς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. καὶ τὰ μὲν ἁπλᾶ, ὀξύνεται. ὡς τὰ εἰρημένα. τὰ δὲ σύνθετα, παροξύνεται. εὐάκτιν, χρυσάκτιν· τριγλώχιν. φυλάττει δὲ ἅπαντα πανταχοῦ τὸ ῑ μακρόν.

Τὰ εἰς ῡν.

Ε. ὁ καὶ ὦ φόρκυν· τοῦ φόρκυνος· τῷ φόρκυνι· τὸν φόρκυνα. Δ. τὼ, καὶ ὦ φόρκυνε, τοῖν φορκύνοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ φόρκυνες· τῶν φορκύνων· τοῖς φόρκυσι· τοὺς φόρκυνας. Ὡσαύτως δὲ τὰ εἰς ῡν ἅπαντα μακρὸν τὸ ῡ φυλάττοντα ἐπὶ τῶν πλαγίων κλίνεται. τὸ φόρκυν δὲ καὶ ὁ φόρκυς τοῦ φόρκυνος. καὶ φόρκυ· τῷ φόρκυϊ, καὶ φόρκυ· τὸν φόρκυν. καὶ ὁ φόρκος, τοῦ φόρκου.

Τὰ εἰς ων.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἀγών· τοῦ ἀγῶνος· τῷ ἀγῶνι· τὸν ἀγῶνα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀγῶνε· τοῖν ἀγώνοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ ἀγῶνες· τῶν ἀγώνων· τοῖς ἀγῶσι· τοὺς ἀγῶνας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ πλάτων· τοῦ πλάτωνος· τῷ πλάτωνι, τὸν πλάτωνα. Δ. τὼ, καὶ ὦ πλάτωνε· τοῖν πλατώνοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ πλάτωνες· τῶν πλατώνων· τοῖς πλάτωσι· τοὺς πλάτωνας.

Ε. ὁ ἀγαμέμνων· τοῦ ἀγαμέμνονος· τῷ ἀγαμέμνονι· τὸν ἀγαμέμνονα. ὦ ἀγάμεμνον προπαροξυτόνως. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀγαμέμνονε· τοῖν ἀγαμεμνόνοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ ἀγαμέμνονες· τῶν ἀγαμεμνόνων· τοῖς ἀγαμέμνοσι· τοὺς ἀγαμέμνονας.

Ε. ὁ καὶ ὦ ξενοφῶν· τοῦ ξενοφῶντος· τῷ ξενοφῶντι· τὸν ξενοφῶντα. Δ.

τὼ, καὶ ὦ ξενοφῶντε· τοῖν ξενοφώντοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ξενοφῶντες· τῶν ξενοφώντων· τοῖς ξενοφῶσι· τοὺς ξενοφῶντας.

Περὶ γενικῆς τῶν εἰς ων ὀνομάτων.

Ε πειδὴ τῶν εἰς ων ὀνομάτων, τὰ μὲν ὀξύνεται· σαρπηδών· ἐλαφηβολιών· τὰ δὲ βαρύνεται· θέων· πλάτων· τὰ δὲ περισπᾶται· ξενοφῶν· λαοκῶν. καὶ τὰ μὲν τὸ ω̄ μακρὸν φυλάττοντα κλίνεται· θέωνος· πλάτωνος· τὰ δὲ μεταβάλλοντα· σαρπηδόνος· μέμνονος. τὰ δὲ καὶ τὸ τ̄ ἐπεισάγοντα, ξενοφῶντος λαοκῶντος. ὅπως δὲ τυγχάνοι τοῦτο γινόμενον κἀπὶ τῆς γενικῆς κἀπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, θεωροῖτο ἄν, ὡς οἷόν τε συντόμως, ὧδε.

Βαρύτονα ἀρσενικὰ σώζοντα τὸ ω̄.

Σ ῴζει μὲν οὖν τὸ μακρὸν ἐκ τῶν βαρυτόνων ἀρσενικῶν, ταυτί. ὅσα διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγει· δευκαλίων, δευκαλίωνος· ἐνδυμίων, ἐνδυμίωνος· πυγμαλίων, πυγμαλίωνος· ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος· ὠρείων, ὠρείωνος, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ ὠρείων δὲ ἀναλογώτερον σώζει τὸ ω̄, ὡς συστέλλον τὸ δίχρονον. ὡς παρθένει πίλη· τάτ' ἄστρα, καὶ τὸν ὠρίωνα δέρκομαι. εἰ ὦ υ —, ἴαμβος. ἔστι γὰρ μέτρον ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· δεχόμενον κατὰ τὰς ἀρτίους χώρας, ἴαμβον, καὶ τρίβραχυν μόνον. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνάπαιστον. ὅμηρος μὲν γοῦν διὰ τὸ μέτρον ἐξέτεινε τὸ ῑ. ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται. καὶ τ' ὠρίωνα δοκεύει.

Ε τι ὅσα καθαροκατάληκτα ἀρσενικὰ δισύλλαβα, βραχείᾳ παραληγόμενα· φάων, φάωνος· νέων, νέωνος· θέων, θέωνος· δίων, δίωνος. δεῖ δὲ προσθεῖναι μὴ ὑποβαλλόμενά τινι τῶν ἄλλων κανόνων. τὸ γὰρ χρέων. οὐ χρέωνος. ἀλλὰ χρέοντος. διὰ τοῦ ντ̄, καὶ ο̄ μικροῦ. ὡς μετοχικόν. καὶ τὸ λέων, καὶ δράκων, καὶ θεράπων. οὐ λέωνος, καὶ δράκωνος, καὶ θεράπωνος. ἀλλὰ λέοντος, καὶ δράκοντος, καὶ θεράποντος, διὰ τὸ ἔχειν εἰς αινα τὸ θηλυκὸν τὸ λέαινα. καὶ δράκαινα. καὶ θεράπαινα.

Ε τι ὅσα παρώνυμα, μὴ ὄντα παρασύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ο̄ς συνθέτων. θεός· θέων, θέωνος· ἱδρός· ἵδρων, ἵδρωνος· πλατύς· πλάτων, πλάτωνος· δρόμος· δρόμων, δρόμωνος.

Ε τι ὅσα εἰς ων πατρωνυμικά, ἀτρείων, ἀτρείωνος· πηλείων, πηλείωνος· κρονίων, κρονίωνος.

Ε τι ὅσα εἰς ων ὑποκοριστικά· σίμων, σίμωνος· βάκχων, βάκχωνος· λά-

κων, λάκωνος· μύπων, μύπωνος.

Ἔτι ὅσα εἰς ων ἐθνικά· καύκων, καύκωνος· κύδων, κύδωνος· ἵπων, ἵπωνος. λάκων, λάκωνος· καλμείων, καλμείωνος· ἀργείων, ἀργείωνος. ἔξω τοῦ τε κίκων, κίκονος· τοῦτο γὰρ κύριον μὲν ὄν, τηρεῖ τὸ μακρὸν κατὰ κλίσιν· ἐθνικὸν δέ, οὔ. καὶ τοῦ μέμνων, μέμνονος· τοῦτο γὰρ εἴτε ἐθνικὸν εἴη, εἴτε κύριον, μεταβάλλει.

Ἔτι ὅσα διὰ τοῦ εων ὑπὲρ δύο συλλαβάς· γελέων, γελέωνος· ἡρακλέων, ἡρακλέωνος· τυφέων, τυφέωνος· ποσειδέων, ποσειδέωνος. τὸ δὲ τελέων διὰ τοῦ ντ κλίνεται· τελέοντος.

Ἔτι ὅσα εἰς ων ἔχοντα πρὸ τοῦ ω σύμφωνον τὸ δ, μέσον· στράβων, στράβωνος· στίλβων, στίλβωνος· ζίβων, ζίβωνος· αἴδων, αἴδωνος· πώδων, πώδωνος· ἀείδων, ἀείδωνος· φαίδων, φαίδωνος· φείδων, φείδωνος· χλίδων, χλίδωνος· τὸ γὰρ πελάδων, πελάγοντος. καὶ ἁρπάδων, ἁρπάδοντος. καὶ ἐγκελέδων, ἐγκελέδοντος. καὶ ἀλκιμέδων, ἀλκιμέδοντος. καὶ αὐτομέδων, αὐτομέδοντος. καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλονται τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ντ κλίνεται· κατὰ πύτων δὲ κατὰ πύτονος, σύνθετον. τὸ λάδων ὑπὸ μὲν ἀντιμάχου τῷ βραχεῖ κλίνεται· λάδονος· ὑπὸ δὲ τῆς κοινῆς, διὰ τοῦ ντ, καὶ διὰ βραχέος, λάδοντος. Ἔτι τὸ νέδων, ὁ μὲν καλλίμαχος τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν, τῷ ντ κλίνει, νέδοντος· οἱ δὲ περὶ δίδυμον, καὶ ἀπίωνα τῷ μακρῷ· νέδωνος· καὶ ἀναλόγως. Ἔτι τὸ κνώδων, κνώδοντος μόνως, ὡς σαρπήδων, σαρπήδοντος βαρυτόνως· τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν· καὶ ὅτι παρὰ τὸ ὀδοὺς τυγχάνει συντιθέμενον. Σοφοκλῆς,

Ὡς σ' ἀποσπάσω πυκνοῦ τοῦ δι' αἰόλου κνώδοντος.

Ἔτι ὅσα εἰς ων ἔχοντα πρὸ τοῦ ω σύμφωνον τὸ ζ τῶν διπλῶν, ἢ τὸ σ· κύρια μὲν ὄντα φυλάττει τὸ ω καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων. Ῥίζων, ῥίζωνος, ὁ καδμου υἱός. ἄζων, ἄζωνος πόλις λυκίας, καὶ ἀνδρός τινος ὄνομα· πρήξων, πρήξωνος· ἄξων, ἄξωνος· κτίσων, κτίσωνος, εἷς τῶν αἰγύπτου παίδων· λαύσων, λαύσωνος· καύσων, καύσωνος· βρύσων, βρύσωνος. πλὴν τοῦ ἰάσων, ἰάσονος· καὶ αἴσων, αἴσονος· ῥηματικὰ γάρ. καὶ ὀλίζων, ὀλίζονος. ὡς συγκριτικὸν γάρ.

Ἔτι ὅσα εἰς ων δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω σύμφωνον τῶν ψιλῶν· καὶ δασέων συμφώνων· λάκων, λάκωνος· σίκων, σίκωνος· γλαύκων, γλαύκωνος. λάμπων, λάμπωνος· δούπων, δούπωνος· πλούτων, πλούτωνος· τρίπων, τρίπωνος· ἐκφάτων, ἐκφάτωνος· αἴθων, αἴθωνος· μόθων, μόθωνος· πίθων, πίθωνος· σίφων, σίφωνος· κύφων, κύφωνος· τύφων, τύφωνος.

γλίχων, γλίχωνος· βρύχων, βρύχωνος· γλήχων, γλήχωνος διὰ τοῦ η, ἐπεὶ μὴ ὦσι κοινὰ τῷ γένει. ἢ ἔχοντα τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα. ἢ μετοχικά· ταῦτα γὰρ μεταβάλλει. οἷον, ὁ ἡγείτων· πέπων· γείτονος· πέπονος. δράκων, δράκοντος· ὅτι δράκαινα τὸ θηλυκόν· ἄκων, ἄκοντος, ὡς ἔχον τὸ θηλυκόν, ἄκαινα· φαέθων, φαέθοντος· πολυφλεγέθων, πολυφλεγέθοντος· πολυαστέρχων, πολυαστέρχοντος.

Ἔτι ὅσα εἰς ΤΙ τῶν ἀμεταβόλων ἔχοντα συλλαβοῦνται· σόλων, σόλωνος· δόλων, δόλωνος· ἄλων ἄλωνος· γύλων, γύλωνος· φίλων, φίλωνος· ἀπόλλων, ἀπόλλωνος· ἀσκάλων, ἀσκάλωνος. παλαίμων, παλαίμωνος. πολέμων, πολέμωνος· ἀρτέμων, ἀρτέμωνος· νασάμων, νασάμωνος· τίμων, τίμωνος· ἄμμων, ἄμμωνος· σίμων, σίμωνος· ζήνων, ζήνωνος· χάρων, χάρωνος· χείρων, χείρωνος· ἐπὶ τοῦ κενταύρου· νέβρων, νέβρωνος. Ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μων, ὑπὲρ δύο συλλαβάς· διπλοῦν τὸ μμ ἔχοντα πρὸ τοῦ ω· ἐγχέμμων ἐγχέμμονος· παιδοθρέμμων, παιδοθρέμμονος· ὑδατοθρέμμων, ὑδατοθρέμμονος· φιλάμμων, φιλάμμονος· τὸ γὰρ καὶ πλὴν τοῦ ἀπλοῦ σώζει κλίσιν· φημὶ δὴ τοῦ ἄμμωνος, ὡς παρ' καὶ τὸ φοιβάμμων, φοιβάμμωνος. Ἔτι τὰ εἰς νων ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἃ δὴ πλὴν τῶν μετοχικῶν κλίσιν ἀποδέχεται· ὑγιαίνων, ὑγιαίνοντος, ἰατρός τις· θρασύνων, θρασύνοντος· αὐξαίνων, αὐξαίνοντος· ἀχέρων ἔτι, καὶ γέρων, καὶ τὰ ἐν τούτοις ὁμοίως κλίνεται. Ἔτι τὸ στήμων, στήμονος· καὶ τέλμων, τέλμονος· καὶ στρύμων, στρύμονος. Καὶ τὰ ὑποβαλλόμενά τινι τῶν ἄλλων κανόνων, ὡς τὰ συγκριτικά, καὶ ῥηματικά, καὶ κοινὰ τῷ γένει.

Ἔτι ὅσα τῇ αι παραλήγοντα· αἰσαίων, αἰσαίωνος· ἀλκμαίων, ἀλκμαίωνος· ἀθλιωαίων, ἀθλιωαίωνος· βαίων, βαίωνος· ἀκταίων, ἀκταίωνος.

Βαρύτονα ἀρσενικὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλοντα.

Μεταβάλλει δὲ τὸ μακρὸν εἰς τὸ βραχὺ ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων ταῦτα. Ὅσα εἰς ων συγκριτικά· βελτίων, βελτίονος· καλλίων, καλλίονος· κρείττων, κρείττονος· χερείων, χερείονος, χείρων, χείρονος· μείζων, μείζονος· ἥττων, ἥττονος· γλυκίων, γλυκίονος· βραχίων, βραχίονος.

Ἔτι ὅσα παρασύνθετα παρώνυμα ἀπὸ τῶν εἰς ος συνθέτων, αἷμα, ἄναιμος· ἀναίμων, ἀναίμονος· κῦμα, ἔγκυμος· ἐγκύμων, ἐγκύμονος· πυγή, κατάπυγος· καταπύγων, καταπύγονος· πεῖρα, ἄπειρος· ἀπείρων, ἀπείρονος· χεῖμα, δύσχειμος· δυσχείμων, δυσχείμονος.

Ἔτι ὅσα, καθαροκατάληκτα, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ παραλήγονται· μαχάων, μαχάονος· ἱκετάων, ἱκετάονος· ἰάων, ἰάονος· ὑπερείων, ὑπερείονος· ἰξίων, ἰξίονος· πανδίων, πανδίονος· ἐχίων, ἐχίονος· κίων, κίονος· πίων πίονος. Καὶ ὅλως ὅσα εἰς ων καθαροκατάληκτα, μὴ ὄντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, εἰ ἔχει πρὸ τοῦ τέλους φύσει μακρόν, εἴτ' ἄλλο τι, εἴτε συγκριτικὰ εἴη· παιήων, παιήονος· μείων, μείονος· μαίων, μαίονος· λώων, λώονος· πρώων, πρώονος· πρώονες ἄκροι.

Ἔτι ὅσα κοινὰ τῷ γένει· ὁ· ἡ· σώφρων, σώφρονος· τέκτων, τέκτονος· γείτων, γείτονος, τλήμων, τλήμονος· πλὴν τοῦ αἴθων, αἴθωνος· καὶ εἴρων, εἴρωνος· καὶ τῶν συνθέτων παρὰ τὰ εἰς ων φυλαττόντων τὸ μακρὸν ἐπὶ τῶν πλαγίων· ὡς ἀπὸ τοῦ αἰών, αἰῶνος· καὶ ἀπὸ τοῦ χιτών, χιτῶνος, ὁ· ἡ· εὐαίων εὐαίωνος· ἀχίτων, ἀχίτωνος.

Ἔτι ὅσα ῥηματικά· κτήσω, ἀκτήμων, ἀκτήμονος· εὐκτήμων, εὐκτήμονος· τλήσω· τλήμων, τλήμονος· γνώσω· γνώμων, γνώμονος· ἐλεήσω, ἐλεήμων, ἐλεήμονος· παλαίσω, παλαίμων, παλαίμονος· δαίσω, δαίμων, δαίμονος· αἰδήσω, αἰδήμων, αἰδήμονος.

Ἔτι ὅσα μετοχικά· φαέθων, φαέθοντος· φλεγέθων, φλεγέθοντος· ἀχέρων, ἀχέροντος· ἀλκιμέδων, ἀλκιμέδοντος· ταῦτα γὰρ τὴν τῶν μετοχικῶν φυλάττονται κλίσιν, τῷ βραχεῖ, καὶ τῷ ντ· τυγχάνει κλινόμενα· εἰ μὴ κατὰ λέξεως τοιαύτης τύχοι, ἥτις ἐν ὀνόματι ἄλλην ἠγάπησε κλίσιν· τὸ μέντοι φέρων, φέρωνος κλιθέν, ὡς παρὰ μυρτίλῳ, φέρωνος ἄρα πού ἐστιν ἡ συναυλία, ἠκολούθησε τοῖς ὁμοίοις κυρίοις· ἔτι τὸ πέρων, πέρωνος.

Ἔτι ὅσα εἰς δων ὑπὲρ δισύλλαβα, μὴ ὄντα παρώνυμα, ὡς κορύδων, κορύδωνος· κινάδων, κινάδωνος· μὴ δὲ σύνθετα παρὰ τὸ ὀδούς· ἅτινα τῇ μὲν προσθέσει τοῦ ντ· τῇ δὲ ἐξαιρέσει τοῦ τ κλίνεται· ἀμφόδων γοῦν ἀμφόδοντος, καὶ ἀμφόδονος· τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα εἰς δων· ὑπὲρ δισύλλαβα τὸ ω τρέπονται διὰ τοῦ ντ· κλίνεται· ἀκίδων, ἀκίδοντος· λαομέδων, λαομέδοντος· σαρπήδων, σαρπήδοντος· ἡ γὰρ σαρπήδονος γενική, ἀπὸ τῆς σαρπηδὼν ἀξωομένης εὐθείας ἐστίν.

Ἔτι ὅσα παρὰ τὸ ὀδοὺς συντιθέμενα· μεταβάλλονται εἰς τὸ βραχὺ διὰ τοῦ ντ κλίνεται· χαλκόδων, χαλκόδοντος· θερμώδων, θερμώδοντος· χαυλιόδων, χαυλιόδοντος· ἀμφόδων, ἀμφόδοντος· ταῦτα μέντοι καὶ ἐξαιρέσει τοῦ τ· κλίνεται· ὡς εἴρηται.

Ἔτι ὅσα εἰς ων δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, ἔν τι τῶν διπλῶν, ἢ τὸ σ·

μὴ ὄντα κύρια· ἄξων, ἄξονος· μείζων, μείζονος· κρείσσων, κρείσσονος· μάσσων, μάσσονος σημαῖνον τὸ μείζων· κύριον γὰρ ὂν φυλάττει, πόλεως ἐν πελοποννήσῳ· ἔτι τὸ, καύσων παρώνυμον, παρὰ τὴν καῦσιν καὶ αὐτὸ φυλάττει.

Ἔτι ὅσα δισύλλαβα, ἔχοντα δύο σύμφωνα κατὰ σύλληψιν· μὴ ὄντα παρώνυμα· ἴδμων, ἴδμονος· φράδμων, φράδμονος· τὰ γὰρ τοιαῦτα παρώνυμα ὄντα, σώζει· παρὰ γοῦν τὸ ἁβρός· ἄβρων, ἄβρωνος.

Ἔτι ὅσα τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα· ἃ δὴ καὶ τῷ· ντ· κλίνεται· ὁ λέων, τοῦ λέοντος· καὶ ὁ δράκων, τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ θεράπων, τοῦ θεράποντος· ὅτι λέαινα τὸ θηλυκόν· καὶ δράκαινα καὶ θεράπαινα· λάκων δέ, οὐ λάκαινα τὸ θηλυκόν, λάκωνος, ὑποκοριστικὸν γάρ.

Ἔτι ὅσα εἰς ων σύνθετα· εἴτε βαρύτονα εἴη, εἴτε ὀξύτονα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν· χθών, χθονός· ἐνοσίχθων, ἐνοσίχθονος· μέμνων, μέμνονος· ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος· χιτών, χιτῶνος· χαλκοχίτων, χαλκοχίτωνος· κοιτών, κοιτῶνος· προκοιτών, προκοιτῶνος.

Ἔτι ὅσα σύνθετα παρὰ τὸ φρήν· ὁ ἄφρων, τοῦ ἄφρονος· ὁ δαΐφρων· τοῦ δαΐφρονος.

Ὀξύτονα ἀρσενικὰ σώζοντα τὸ μακρόν.

Τῶν ὀξυτόνων ἀρσενικῶν σώζει μὲν κατὰ κλίσιν τὸ μακρόν, ταυτί.

Ὅσα περιεκτικά· ἐλαιών, ἐλαιῶνος· δαφνών, δαφνῶνος· ἀγών, ἀγῶνος· περιέχει γὰρ γυμνάσια καὶ παλαίσματα.

Ἔτι ὅσα καθαροκατάληκτα· μὴ ὄντα ἐθνικά· μήτε διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραληγόμενα· παιών, παιῶνος ἐπὶ ὕμνου· πλειών, πλειῶνος· ὁ ἐνιαυτός· κρανειών, κρανειῶνος, ὄνομα πόλεως· αἰών, αἰῶνος· ἀπατεών, ἀπατεῶνος· λυμεών, λυμεῶνος· ἐλεών, ἐλεῶνος, οἳ τ' ἐλεῶνα νέμοντο· λεγεών, λεγεῶνος· εἴη δ' ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικά.

Ἔτι ὅσα μονοσύλλαβα· θών, θωνός· κλών, κλωνός· πρών, πρωνός· πλὴν τοῦ χθών, χθονός· θηλυκὸν γάρ.

Ἔτι ὅσα τῶν μηνῶν παρ' ἀθηναίοις· γαμηλιών, γαμηλιῶνος· ἐλαφηβολιών, ἐλαφηβολιῶνος· μουνιχιών, μουνιχιῶνος· θαργηλιών, θαργηλιῶνος· σκιρροφοριών, σκιρροφοριῶνος· ἑκατομβαιών, ἑκατομβαιῶνος· μεταγειτνιών, μεταγειτνιῶνος· βοηδρομιών, βοηδρομιῶνος· μαιμακτηριών, μαιμακτηριῶνος· πυανεψιών, πυανεψιῶνος· ἀνθεστηριών, ἀνθεστηριῶνος· ποσειδεών, ποσειδεῶνος. Ταύτην δὲ τὴν τάξιν τῶν μηνῶν παρέ-

πως μὲν ἐν ταῦθα ὠφελίμως δὲ προστεθείκαμεν ὀλίγοις γνωστὴν τῶν ῥωμαϊκῶν παίδων. ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γαμηλιῶνος. ὅς ἐστι ἰανουάριος πρῶτος τῶν μηνῶν, ὡς ἡμεῖς ἄγομεν. εἶτα ὑποζυγιώτης ἐλαφηβολιῶνα. ὅς τις ἡμῖν φεβρουάριος. εἶτα μουνυχιῶνα, ὅς μάρτιος. εἶτα τοὺς λοιπούς, καθάπερ λέγονται ἐφεξῆς. Ἀθηναῖοι δὲ ἦγον ἀρξάμενοι ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος, ὅς ἡμῖν ἰούνιος. διὰ τὸ τὰς τροπὰς γίνεσθαι περὶ αὐτόν. ἀπὸ γὰρ θερινῶν τροπῶν ἡ ἀρχὴ ἦν ἐκείνοις τοῦ ἔτους. ὡς παρὰ ῥωμαίοις ὕστερον ἀπὸ τῶν χειμερινῶν. Γέγραπταί γε μὴν περὶ τούτων σαφῶς τε, καὶ ἀκριβῶς Θεοδώρῳ τῷ γαζῇ ἐν τῷ περὶ μηνῶν.

Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τούτων τῶν μηνῶν ὀνομάτων, οὐκ οἶδά πως εὐθὺς μαθόντες, ἐπιλανθανόμεθα ῥᾳδίως, τὰς ἀρχικὰς αὐτῶν συλλαβὰς στιχηδόν, ὡς περ στίχοις ῥυθμοῖς διαιροῦντες, ἐγράψαμεν ὧδε.

Γᾱμ.	Ἐλᾱ.	Μουνυ.	Θαργη.
Σκῑρ.	Ἑκᾱ.	Μετα.	Βοη.
Μαι.	Πυαν.	Ἀνθε.	Ποσει.

Ἀλλὰ περὶ τούτων, ἅλις. νῦν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ τῶν εἰς ων ὀξυτόνων ἀρσενικῶν. τὸ μακρὸν κατὰ κλίσιν σωζόντων, ἐπανέλθωμεν.

Ἔτι σώζει τὸ μακρόν. ὅσα εἰς βων. βουβών, βουβῶνος. ἀρραβών, ἀρραβῶνος. ἀλαβών, ἀλαβῶνος.

Ἔτι ὅσα πρὸ τοῦ ω ἔχοντα ἕν τι τῶν ψιλῶν, ἢ τῶν δασέων συμφώνων, μὴ ὄντα ἐθνικά. ἀγκών, ἀγκῶνος. χαλκών, χαλκῶνος. πευκών, πευκῶνος. ἱππών, ἱππῶνος. ἰτών, ἰτῶνος. πλατανιστών, πλατανιστῶνος. τὸ δὲ βιστών, βιστόνος ἐθνικὸν ὄν, τρέπει. πιθών, πιθῶνος. κιθών, κιθῶνος. οὕτω δὲ λέγουσι τὸν χιτῶνα οἱ ἴωνες. μαραθών, μαραθῶνος. νυμφών, νυμφῶνος. προμαχών, προμαχῶνος.

Ἔτι ὅσα εἰς λων ἢ εἰς ρων. αὐλών, αὐλῶνος. πυλών, πυλῶνος. μυλών, μυλῶνος. οἰορών, οἰορῶνος. χαιρών, χαιρῶνος. κιθαιρών, κιθαιρῶνος. βαιρών, βαιρῶνος. θυρών, θυρῶνος. τὸ δὲ μιμαλλών, μιμαλλόνος τρέπον εἰς τὸ βραχύ, οὐκ ἀντίκειται. ἡ βάκχη γάρ.

Ἔτι ὅσα εἰς μων δισύλλαβα εἰ εὐθεῖα τόπου τάσσοιτο. κευθμών, κευθμῶνος. χειμών, χειμῶνος. λειμών, λειμῶνος. εἰ δὲ οὔ, μεταβάλλει. στρυμών, στρυμόνος. κρεμών, κρεμόνος. ὁ ἀκρέμων.

Ἔτι ὅσα εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβάς. μὴ τῷ ε. παραληγόμενα, τελαμών, τελαμῶνος. πλαταμών, πλαταμῶνος. τὸ δὲ θηλαμών, θηλαμῶνος, μεταβάλλει. θηλυκὸν γάρ. καὶ τὸ δαιτυμών, δαιτυμόνος, κοινὸν

ὂν τῷ γένει. καὶ τὸ ἐθυμών, ἐθυμόνος, ὡς ἐθνικόν, ὥσπερ καὶ τὸ παφλαγών, παφλαγόνος.

Ἔτι ὅσα εἰς νων. πλατανών, πλατανῶνος. ξενών, ξενῶνος. πλὴν τοῦ κανών, κανόνος.

Ὀξύτονα ἀρσενικὰ τρέποντα.

Μεταβάλλει δὲ εἰς τὸ βραχὺ ἐκ τῶν ὀξυτόνων ταυτί. ὅσα κοινὰ τῷ γένει. ὁ ἡ. κηδεμών, κηδεμόνος. περικτιών, περικτιόνος. ἀλαζών, ἀλαζόνος.

Ἔτι ὅσα ἐθνικά. μυγδών, μυγδόνος. μακεδών, μακεδόνος. σιθών, σιθόνος. παιών, παιόνος. παφλαγών, παφλαγόνος. λαιστρυγών, λαιστρυγόνος. πηλαγών, πηλαγόνος. τοὐναντίον δὲ εὐθεῖα τῶν βαρυτόνων. σώζει γάρ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εὐθεῖα τῶν εἰς ων βαρυτόνων. ὀξύτονα δὲ οὔ. ἀμφικτυών, ἀμφικτυόνος. γηρυών, γηρυόνος. ἀλεκτρυών, ἀλεκτρυόνος. κερκυών, κερκυόνος. περικτιών, περικτιόνος.

Καθόλου δὲ ἰστέον. ὅτι, εὐθεῖα μὲν τῶν βαρυτόνων, εἰ μὲν διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγεται, τῷ μακρῷ κλίνεται. ὡς εἴρηται. πυγμαλίων, πυγμαλίωνος. εἰ δὲ ἐκτεταμένῳ. τῷ μικρῷ ἀμφίων, ἀμφίονος. εὐθεῖα δὲ τῶν ὀξυτόνων, εἴτε διχρόνῳ συνεσταλμένῳ, εἴτ᾽ ἐκτεταμένῳ, παραλήγεται, μεταβάλλει. περικτιών, περικτιόνος. στρυμών, στρυμόνος, ποταμός. τὸ δὲ κνακυών, κνακυῶνος. καὶ τὸ ἀσιών, ἀσιῶνος. καὶ τὸ κηρβιών, κηρβιῶνος. σώζει.

Ἔτι ὅσα εἰς γων. πηλαγών, πηλαγόνος, διὰ τοῦ α ἐθνικὸν ὄν. πηλεγών, πηλεγόνος διὰ τοῦ ε κύριον. τὸ δὲ ἀγών περιεκτικὸν ὄν, φυλάττει.

Ἔτι ὅσα εἰς δων μὴ τῷ υ παραληγόμενα. ὀδών, ὀδόνος. ὁ ὀδούς. σινδών, σινδόνος. λέγεται γὰρ καὶ ἀρσενικῶς ἐν κρῆσσι παρ᾽ αἰσχύλῳ. λεπτὸς δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροΐ. ἀπιδών, ἀπιδόνος. ἥρως τις μακεδών, μακεδόνος. σαρπηδών, σαρπηδόνος. τὸ μέντοι καλυδών, καὶ τὸ ἀμυδών, ἥρωές τινες. ἀφ᾽ ὧν καὶ αἱ πόλεις, τὸ υ ψιλὸν ἔχον ἐν τῇ παραληγούσῃ. καὶ διὰ τοῦ ω μακροῦ ἐκλίθη. καλυδῶνος. ἀμυδῶνος.

Ἔτι ὅσα ἕν τι τῶν διπλῶν ἢ τὸ σ ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, ἐπίθετα ὄντα. ἢ ἐθνικά. αὐξών, αὐξόνος. ἀμαζών, ἀμαζόνος. λέγεται γὰρ καὶ ἀρσενικῶς. ὡς παρὰ κρατίνῳ. ἵν᾽ ἀμαζόνες ἄνδρες ἔασιν. ἀλαζών, ἀλαζόνος. Τὸ δὲ κιστών, κιστῶνος, ὡς περιεκτικὸν σώζει. ὡς τὸ παρθενών. ἔτι καὶ τὸ ὀλιζών κύριον ὄν. ἐξ οὗ ἡ πόλις. ὀλιζῶνά τε τρηχεῖαν.

Ἔτι ὅσα εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα. ἡγεμών, ἡγε

μόνος· κηδεμὼν, κηδεμόνος· ἀκρεμὼν, ἀκρεμόνος.

Βαρύτονα εἰς ων θηλυκὰ τὸ μακρὸν σώζοντα.

Σώζει μὲν οὖν τὸ μακρὸν ἐκ τῶν βαρυτόνων θηλυκῶν, ὅσα ἐστὶ πόλεων· κρότων, κρότωνος· μήκων, μήκωνος· αὔζων, αὔζωνος· ἄρβων, ἄρβωνος· ἀσκάλων, ἀσκάλωνος· ἀδέρκων, ἀδέρκωνος· ῥίζων, ῥίζωνος· καὶ ἕτερα. τὸ δὲ λακεδαίμων, λακεδαίμονος μεταβάλλει διὰ τὸ τὰ σύνθετα τοῖς ἁπλοῖς ἀκολουθεῖν· δαίμων γὰρ, δαίμονος.

Ὀξύτονα εἰς ων θηλυκὰ τὸ μακρὸν σώζοντα.

Τῶν δὲ ὀξυτόνων θηλυκῶν σώζει μὲν τὸ μακρὸν κατὰ κλίσιν ταῦτα. ὅσα ἐστὶ πόλεων μὴ ἐπὶ τὸ η παραληγόμενα. κολοφὼν, κολοφῶνος· σιδὼν, σιδῶνος· καλυδὼν, καλυδῶνος· σκιὼν, σκιῶνος· μαραθὼν, μαραθῶνος· ἰτὼν, ἰτῶνος· καὶ τὰ ὅμοια. τοιγαροῦν ὅσα εἰς ων ὀξύτονα θηλυκὰ ἐστὶ πόλεων, διὰ τοῦ ο μικροῦ τυγχάνει κλινόμενα, ποιητικὴν ἔχει συστολήν· πλὴν τοῦ ὀλιζῶνος, καὶ τῶν εἰς δων ἐπὶ τὸ η παραληγόντων· ὧν γε πέρι, μικρῷ ὕστερον ἐροῦμεν. ταῦτα γὰρ διὰ τὸν χαρακτῆρα ἐπὶ βραχεῖ ἐκλίθη. ἀνάπαλιν δὲ, ὅσα τῶν εἰς ων ὀξυτόνων, μὴ ἐστὶ πόλεων ὄντα, ἐπὶ μακρῷ κλίνεται, ποιητικὴν ἔχει ἔκτασιν.

Μεταβάλλει δὲ ταῦτα. ὅσα εἰς ων ὀξύτονα θηλυκὰ μὴ ἐστὶ πόλεων ὄντα· ἔξω τῶν εἰς δων ἐπὶ τὸ η παραληγομένων καὶ τοῦ ὀλιζῶνος, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ· φυτὼν, φυτόνος· εἰκὼν, εἰκόνος· θηλαμὼν, θηλαμόνος· χελιδὼν, χελιδόνος· ἀηδὼν, ἀηδόνος. ἐν δὲ τοῖς ὀξυτόνοις ποιητικοῖς, τοῖς μὴ οὖσιν ἐστὶ πόλεων σημειούμεθά τινα φυλάττοντα τὸ μακρὸν ποιητικῶς· οἷον, τυφεδὼν, τυφεδῶνος.

Ἔτι ὅσα εἰς δων ἐστὶ πόλεων ἐπὶ τὸ η παραληγόμενα· χαλκηδὼν, χαλκηδόνος· καρχηδὼν, καρχηδόνος· ἀνθηδὼν, ἀνθηδόνος· ἀπειληδὼν, ἀπειληδόνος· πεφρηδὼν, πεφρηδόνος· ἰασηδὼν, ἰασηδόνος· τορηδὼν, τορηδόνος· σαρπηδὼν, σαρπηδόνος. ἔστι δὲ καὶ ἥρωός τινος ὄνομα.

Στέφανος, ὁ περὶ πόλεων γράψας, περὶ τῶν εἰς ων ἐστὶ πόλεων ἔγραψε τάδε ἐν τῷ αἴσων. τὰ γὰρ εἰς ων ἐστὶ πόλεων, ὀξύνεται. εἰ μὴ διαστολὴν ἔχοι σημαινομένου ὡς τὸ κρότων, βαρύνεται. ὀξυνόμενον γὰρ δηλοῖ ζωΰφιόν τι. ἢ χαρακτῆρι ὑπάγοιτο. ὡς τὸ ἵπων συναπενεχθὲν τῷ τείπων· γείτων· βίτων· ἠϊών· κρανιών· γυρτών· νεών· σεσημείωται τὸ ἄλ

πων. ἔστι γὰρ πόλις ἰταλίας. πάντων ἡ κλίσις διὰ τοῦ ω. δεῖ δὲ προσθεῖναι. χωρὶς εἰ μὴ τῷ η παραλήγοιτο.

Τὰ εἰς ων περισπώμενα.

Τὰ εἰς ων περισπώμενα καὶ σώζει ἅπαντα τὸ μακρόν. καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται· ξενοφῶν, ξενοφῶντος· δημοφῶν, δημοφῶντος· λαοκῶν, λαοκῶντος· ἔξω τοῦ ποσειδῶνος καὶ ταῶνος· καὶ τυφῶνος. δημοφόων δὲ δημοφόωντος· καὶ λαοκόων, λαοκόωντος· καὶ δημοκόων, δημοκόωντος, τοῦ ο μικροῦ παρεντεθέντος διὰ τὸ μέτρον, ποιητικά. τοιγαροῦν εἴ τις εἴποι καταλογάδην, δημοφόων, λαοκόων, ἀντὶ τοῦ δημοφῶν, λαοκῶν, ἁμαρτάνει.

Ἀναγκαῖον δέ τι, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ προσθεῖναι τοῖς εἰρημένοις ὅσα γράφει περὶ τῶν εἰς ων περισπωμένων ὀνομάτων ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ μονήρους λέξεως· ἔνθα μονῆρες εἶναι ὄνομα τὸ ποσειδῶν διϊσχυρίζεται.

Ἐκ τοῦ ἡρωδιανοῦ.

Οὐδὲν εἰς δων λῆγον ὀξυνόμενον ὑπὲρ δύο συλλαβάς, φυλάττει τὸ ω κατὰ τὴν γενικήν. χωρὶς εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ υ. ὡς τὸ κλυδών· ἀμυδών. τὰ γὰρ ἄλλα τρέπει τὸ ω εἰς ο· οἷον, χελιδών, χελιδόνος· εἴτε τὸ ὄρνεον, εἴτε ὁ περὶ τελευτῶντος γράψας. σαρπηδών, σαρπηδόνος· εἴτε ὁ ἥρως, εἴτε ἡ πέτρα· εἴτε ἡ ἀκτή· εἴτε ἡ νῆσος· ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἰχμαλωτίσιν εἴρηται σαρπηδὼν ἀκτὴ ἐν τυμπανισταῖς. ἡμεῖς δ᾽ ἐν ἄστροις, ἔνθα σαρπηδὼν πέτρα. καὶ ἡ νῆσος ἰδίως ἐν ὠκεανῷ γοργόνων οἰκητήριον οὖσα. ὡς ὁ τὰ κύπρια φησί. τῷ δ᾽ ὑποκυσαμένη τέκε γοργόνας δεινὰ πέλωρα· αἳ σαρπηδόνα ναῖον ἐπ᾽ ὠκεανῷ βαθυδίνῃ. νῆσον πετρήεσσαν τε θρηδών· φαρκιδών· ἀσπιδών· μυρμιδών· ἀσπιδών· ἀσπληδών· μακηδών. καὶ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ηδων· καὶ εδων, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, διὰ τοῦ ο τὴν κλίσιν ποιεῖ. τὸ γὰρ παρὰ τῷ κυρηναίῳ· τὸ δὲ ναῦ πολλὴν τυφεδῶνα λεγαίνης, ἕνεκα μέτρου, τὸ ω ἐφύλαξεν. εἴπερ οὖν τὸ ποσειδῶν ὀξύνεται, ὀφείλει διὰ τοῦ ο κλίνεσθαι. οὐδέν τε τῶν εἰς δων ὀξυτόνων διὰ τοῦ εων, καὶ αων λέγεται. τὸ μέν τοι προκείμενον εἴρηται καὶ ποσειδέων, καὶ ποσειδάων. ἴσως περισπᾶται. ἀλλ᾽ οὐδὲν εἰς ων λῆγον περισπώμενον ὑπὲρ δύο συλλαβάς, φύσει μακρᾷ παραλήγει. ἀντιφῶν· ξενοφῶν· εὐρυφῶν ὁ μήρου υἱός· νικοφῶν, ὁ κωμικός· ἀριστοφῶν· ἀγλαοφῶν· κατά τινας, βελλεροφῶν· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. χαρναβῶν. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ· καὶ χαρναβῶντος· ὅπου τὸ ὅς γε ἀρ

χει τὰ ναῦ ὀργηπῶν ἀλημοῖς ἤδε ῥυτπῶν· συλοσῶν· δεξιηρῶν. δὲ μονί/
δης δὲ μακρῶν παιδοτρίβης τις ἱστορεῖ. Καλλικῶν δηΐκων ἡρακλέους
ὁ περὶ ἰλιάδος γράψας, καὶ ὀδυσσείας. Ἀθηναικῶν, ὁ τὰ σαμοθρᾴ/
κια γράψας. λακικῶν. Ἄλλο πλῆθός ἐστι τοιούτων ὀνομάτων μὴ ἐχόν/
των πρὸ τέλους φύσει μακράν. πάντα τε τὰ προειρημένα διὰ τοῦ ντ
κλίνεται. τὸ δὲ ποσειδῶν οὐχ οὕτως ἐκλίθη. Τὰ περισπώμενα εἰ λέ/
γοιτο ἐν πλείοσι συλλαβαῖς, διὰ τοῦ ο λέγεται. δημοφόων. Καλλίμα/
χος, νύμφαι δημοφόων ἄδικε ξεῖνε καλλιρόων. Εὐφορίων, κακώτερε
καλλικόωντος. ἱπποθόων, εὔμολπος. Δόλιχός τε, καὶ ἱπποθόων
μεγάθυμος. Τὸ μέντοι ποσειδῶν, ἢ ποσειδέων, ἢ ποσειδάων λέγεται.
Οὐδὲν περισπώμενον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρέπει τὸ εω εἰς α παρ' αἰο/
λεῦσιν, ἢ δωριεῦσι. τὸ δέ γε ποσειδῶν ἐτράπη. ποσειδὰν γὰρ λέγεται.
Οὐδὲν περισπώμενον εὐθείας κλητικῆς εἰς ον περατοῦται. πῶς οὖν πόσειδον
λέγεται ἡ κλητική. Οὐδὲν περισπώμενον ἀποκόπτεται κατὰ γενικὴν
πτῶσιν. τοῦτο δ' ἐξεκόπη παρ' ἀρχειστίᾳ ἐν τῷ ἀνταίῳ. ἔνθα φασί. Ἀνταῖος
αἰγαίου ποσειδῶ παῖς. πατὴρ δ' ἐμός. Οὐδὲν περισπώμενον εἰς δᾶν
λήγει. τὸ δὲ ποσειδᾶν ἔχει δ πρὸ τοῦ α. δῆλον οὖν ὅτι κατὰ ταῦτα πάν/
τα μονῆρές ἐστι τὸ ὄνομα. οὔτε τοῖς ὀξυνομένοις τὴν ἀκολουθίαν
σώζον, οὔτε τοῖς περισπωμένοις. τὴν δὲ τούτων λύσιν ἐν τῇ κλίσει τῶν
ὀνομάτων δηλοῦμεν.

Εἴρηται δὲ ὁ δαίμων παρὰ ἀλκαίῳ διὰ τοῦ α, μένοντος τοῦ ν. ποσειδᾶν.
Οὐδέ πω ποσειδᾶν ἁλμυρὸν ἐπεφέλιξε πόντον. Παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦ/
σι τρέπεται καὶ τὸ σ, εἰς τ. ποτειδᾶν κατὰ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ὅθεν γενι/
κὴ παρ' ἐπιχάρμῳ, ἐν δευτέρῳ. τοῦ ποτειδᾶνος δὲ χρυσὸν υἱὸν ἱππόνακμ/
πτεν. Εἴρηται δὲ καὶ ποτίδας. ὡς κορκίδας. ἔνθεν αἰτιατικὴ ἐν κύ/
κλωπι. αἰνέτω ποτίδαν κοιλότερος ἅλμας πολύ. σώφρων τε. τὴν κλη/
τικὴν ἔφη ποτίδα φραστοχαῖτα. ὁ δὲ τοὺς εἵλωτας γράψας, τὴν γε/
νικὴν φησι. τέμενος ποτιδᾶ ποτιδάου. ἴσως δέ ἐστί τι καὶ ποσειδεύς. ὅθεν
ὡς τὸ ἡράκλειον παρὰ τὸ ἡρακλέης. οὕτω ποσείδειον. καὶ ποσειδήϊον
ἄγλαον ἄλσος. ὁμοίως δὲ καὶ ἀρσενικὸν κτητικόν. ποσείδιος, ὡς ἡρά/
κλειος ἄεθλος. Σοφοκλῆς ποιμέσι τειχῶν καὶ δὴ τοῖς ποσειδίοις θειγ/
κοῖς ἀποσεισαμένη. ποσειδέων δὲ παροξυτόνως παρ' ἴωσι λέγεται ὁ
θεός. ὀξυτονηθὲν δὲ ὄνομα, μῆνα δηλοῖ. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ διηνεκῶς
ποσειδάων. μένοντος τοῦ σ. καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ α ὑπάρχοντος. πα/
ρά μέντοι βοιωτοῖς. ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ εἰς τ. κορίννα βοιω/

τοὶ τοῦδε μάκαρ κρονίδη. τοῦ ποτειδάωνος ἄναξ βοιωτε. ὅτι πολλοὺς
ἐποίησε σχηματισμοὺς καὶ ἐν ἑτέροις εἴρηται.

Ταῦτα δὴ περὶ τῶν εἰς ων ὀνομάτων ἅτινα πολυσχιδῆ ἐστι. καὶ σχεδὸν ἀ/
περίληπτα. νυνὶ δὲ περὶ τῶν εἰς ξ ληγόντων, λέγωμεν.

Τὰ εἰς αξ ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα. Δ. τὼ, καὶ ὦ θώ/
ρακε. τοῖν θωράκοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ θώρακες. τῶν θωράκων. τοῖς θώρα/
ξι. τοὺς θώρακας.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αξ, εἰ μὲν μὴ ἔχοι ἐπὶ εὐθείας τὸ γ. μήτε ἀπὸ τῶν εἰς
ζω ῥημάτων παράγοιτο, διὰ τοῦ κ κλίνεται. πράξ, πρακός. βλάξ, βλα/
κός. δράξ, δρακός. σπάξ, σπακός. ὁ κύων παρὰ πέρσαις. γλαύξ,
γλαυκός. κόραξ, κόρακος. πίδαξ, πίδακος. εἰ δὲ ἔχοι ἐπὶ εὐθείας τὸ, γ,
ἢ ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον εἰς ζω λῆγον, διὰ τοῦ γ. στράγξ, στραγός. τὸ δὲ ῥάξ,
ῥαγός, τὸ τῆς σταφυλῆς, σημειῶδες. ἔχει μέν γε ἀπολογίαν. ὅτι μόνον μα/
κρὸν ἔχει τὸ α. καὶ τὸ στάξ, σταγός. ὅτι παράκειται τῷ στάζω. καὶ τὸ στι/
γών. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν. Τὰ δὲ σύνθετα, εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ὀ/
νομάτων, βαρύνεται. καὶ ὁμοίως τοῖς ἁπλοῖς κλίνεται. ἄναξ, ἄνακτος.
ἀστυάναξ, ἀστυάνακτος. εἰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων. ὀξύνεται, διὰ τοῦ γ κλινόμενα. βα/
στάζω, νεκροβαστάξ, νεκροβαστάγος. σφάζω, αὐτοσφάξ, αὐτοσφάγος.
ἀποσφάξ, ἀποσφάγος. τὸ πολυπάταξ σημειῶδες κατὰ τὸν τόνον. ἴ/
σως δὲ ἀπὸ τοῦ πολυπάταγος μεταπέπλασται.

Τὰ εἰς εξ

Τὰ δὲ εἰς εξ σπανιάζοντα κλίνεται. τὸ μὲν διὰ τοῦ κ. κρέξ κρεκός. τὸ δὲ διὰ τοῦ γ.
λέλεξ, λέλεγος. Τὰ εἰς ηξ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος. τῷ μύρμηκι, τὸν μύρμηκα. Δ. τὼ, καὶ ὦ
μύρμηκε. τοῖν μυρμήκοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ μύρμηκες. τῶν μυρμήκων. τοῖς μύρ/
μηξι. τοὺς μύρμηκας. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ηξ. ἁπλᾶ μὲν ὄντα, βα/
ρύνεται, καὶ διὰ τοῦ κ. κλίνεται. νάρθηξ, νάρθηκος. σκώληξ, σκώλη/
κος. τὸ δὲ σφήξ, σφηκός. καὶ βήξ, βηκός. καὶ κήξ. κηκός. ὄρνεόν τε, καὶ
θηλυκόν. ἐναλίη κήξ, διὰ μονοσυλλαβίαν, ὠξύνθη. σεσημείωται τὸ
ὑπλήξ, ὑπλῆγος. Σύνθετα δὲ ὀξύνεται, διὰ τοῦ γ κλινόμενα. οἰστρο/
πλήξ, οἰστροπλῆγος. βουπλήξ, βουπλῆγος. παραπλήξ, παραπλῆ/
γος. ἀπλήξ, ἀπλῆγος. τυγχάνει δὲ συγκείμενα παρὰ τὸ πλήττω.

Τὰ εἰς ιξ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. Δ. τὼ, καὶ ὦ πέρδικε. τοῖν περδίκοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ πέρδικες. τῶν περδίκων. τοῖς πέρδιξι. τοὺς πέρδικας. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ιξ ἅπαντα βαρύνεται. διὰ τοῦ κ κλινόμενα. φοῖνιξ, φοίνικος. ὁμῆλιξ, ὁμήλικος. ἧλιξ, ἥλικος. σεσημειωμένου τοῦ τέττιγος, ἔχοντος ῥῆμα αὐτὸ παρακείμενον εἰς ζω λῆγον. ἤγουν τὸ τεττίζω. εἴρηται δὲ ἁπλόως παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ Δωριεῦσι. τέττικος. καὶ τοῦ ὄρνιξ, ὄρνιχος δωρικῶς. τὸ δὲ σφίγξ, σφιγγός. καὶ ἴγξ, ἰγγός. διὰ τοῦ γ. ὅτι πρὸ τοῦ ξ τὸ γ ἔχει. ὡς τὸ σάλπιγξ, σάλπιγγος. Τὰ δὲ κοινὰ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν γινόμενα, ὁμοίως τοῖς ἁπλοῖς κλίνεται. ὁ, ἡ καλλίθριξ, καλλίτριχος. ὅτι θρίξ, τριχός. τοῦ θ εἰς τ μεταπεσόντος. ὅτι οὐκ ἴσχυσε δασὺ δασέος ἡγεῖσθαι. ὁμόστιξ, ὁμόστιχος. ὅτι στίξ, στιχός. Τούτων δὲ τὰ μονοσύλλαβα εἰ μὲν ἔχοι τὸ φ, διὰ τοῦ κ κλίνεται. φρίξ, φρικός. σφίξ, σφικός. ἡ τῶν Θηβαίων σφίγξ. εἰ δὲ μὴ ἔχοι τὸ φ, διὰ τοῦ χ. πνίξ, πνιχός. στίξ, στιχός. θρίξ, θριχός. τά γε μὴν ἐθνικὰ, διὰ τοῦ γ. Βρίξ, Βριγός. τί γὰρ οὖν τὰ εἰς ξ. τὰ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων τηρεῖ σύμφωνα ἐπὶ τῶν πλαγίων. κ. γ. χ. κόρακος. ὄρτυγος. ὄνυχος.

Τὰ εἰς οξ.

Τὰ εἰς οξ σπάνια ὄντα, διὰ τοῦ κ κλίνεται. καππάδοξ, καππάδοκος. ὁ καὶ καππαδόκης λέγεται. ἰδοὺ καὶ ἕτερος καππαδόκης. φλὸξ δὲ φλογός, θηλυκὸν ὄν, διὰ τοῦ γ κλίνεται.

Τὰ εἰς υξ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ κῆρυξ. τοῦ κήρυκος. τῷ κήρυκι. τὸν κήρυκα. Δ. τὼ, καὶ ὦ κήρυκε. τοῖν κηρύκοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ κήρυκες. τῶν κηρύκων. τοῖς κήρυξι. τοὺς κήρυκας. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς υξ δισύλλαβα ἁπλᾶ, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα. καὶ οὐχὶ δυοῖν συμφώνοιν ἐκφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. καὶ ὅσα διὰ τοῦ ε παραλήγει, διὰ τοῦ κ κλίνεται. δοῖδυξ, δοίδυκος. κῆρυξ, κήρυκος. αἶθυξ, αἴθυκος. θράνυξ, θράνυκος. βόμβυξ, βόμβυκος. βέβρυξ, βέβρυκος. ἄμπυξ, ἄμπυκος. ἔρυξ, ἔρυκος. σεσημείωται τὸ ἧλυξ, ἥλυγος. τὰ δὲ ἄλλα, μὴ σύνθετα ὄντα, διὰ τοῦ γ. κόκκυξ, κόκκυγος. ὄρτυξ, ὄρτυγος. φρύξ, φρυγός. σεσημειώσθω τὸ κάλυξ, κάλυκος. καὶ ὄνυξ, ὄνυχος. ἔχει δὲ τὸ μὲν κάλυξ ἀπολογίαν. κάλυψ γὰρ ἦν. ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. τὸ γὰρ κεκαλυμμένον σημαίνει ἐστὶν. διαλλάξαι οὖν τὴν κατάληξιν, διήλλαξε καὶ τὴν

κλίσιν. ὅπερ καὶ ἐφ᾽ ἑτέροις θεωρεῖται. ὄρνιξ, ὄρνιχος. τὸ δὲ ὄνυξ, μόνον διὰ τοῦ χ. Τὰ δὲ σύνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν. τανυπτέρυξ, τανυπτέρυγος. μονῶνυξ, μονώνυχος. διῶνυξ, διώνυχος. ἀκρῶνυξ, ἀκρώνυχος. τὸ δὲ πρόσφυξ, πρόσφυγος. καὶ σύζυξ, σύζυγος. καὶ ὁμόζυξ, ὁμόζυγος τῶν ῥημάτων τετηρήκασι τὰ σύμφωνα. Καὶ πάντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντα, βαρύνεται.

Τὰ εἰς ωξ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ πτὼξ, τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα. Δ. τὼ, καὶ ὦ πτῶκε. τοῖν πτωκοῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ πτῶκες. τῶν πτωκῶν. τοῖς πτωξί. τοὺς πτῶκας. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ κ κλίνεται. ταῦτά γε μὴν σπάνια. πτὼξ, πτωκός. βὼξ, βωκός. ἔξω τοῦ ῥὼξ, ῥωγός. τὰ δὲ σύνθετα, εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ὀνομάτων, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν. πτὼξ, πτωκός. πολύπτωξ, πολύπτωκος. εἰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων, αὐτῶν γε τηρεῖ τὰ σύμφωνα. θηροδιὼξ, θηροδιῶκος. αἰγοδιὼξ, αἰγοδιῶκος. παρὰ τὸ διώκω γάρ. κυαμοτρὼξ, κυαμοτρῶγος. γραμματοτρὼξ, γραμματοτρῶγος. θυλακοτρὼξ, θυλακοτρῶγος. πάντα δὲ, κἄντε ἁπλᾶ, κἄντε σύνθετα ᾖ, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς αρ ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ κάρ. τοῦ καρός. τῷ καρί. τὸν κάρα. Δ. τὼ, καὶ ὦ κάρε. τοῖν καροῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ κάρες. τῶν καρῶν. τοῖς καρσί. τοὺς κάρας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ μάκαρ. τοῦ μάκαρος. τῷ μάκαρι. τὸν μάκαρα. Δ. τὼ, καὶ ὦ μάκαρε. τοῖν μακάροιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ μάκαρες. τῶν μακάρων. τοῖς μάκαρσι. τοὺς μάκαρας.

Τὰ εἰς ηρ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ θήρ. τοῦ θηρός. τῷ θηρί. τὸν θῆρα. Δ. τὼ, καὶ ὦ θῆρε. τοῖν θηροῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ θῆρες. τῶν θηρῶν. τοῖς θηρσί. τοὺς θῆρας. Οὕτω δὲ καὶ τὸ φήρ. καὶ σήρ. καὶ ἕτερα εἰς ηρ μονοσύλλαβα καὶ ὀξύνεται, καὶ τὸ η φυλάττοντα κλίνεται. τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἁπλᾶ μὲν μὴ κύρια ὄντα, μηδὲ ἐθνικὰ, ὀξύνεται. ἀήρ. αἰθήρ. τὰ δὲ κύρια, καὶ ἐθνικὰ, προσηγορικοῖς συνεμπίπτοντα, βαρύνεται. Ἴβηρ. ἀσίχηρ. ἐν συνθέσει δὲ, τὰ μὲν διὰ τοῦ η κλινόμενα, φυλάττει τὴν ὀξεῖαν. πανθήρ. ἀμαλλοδετήρ. ὀβολοστατήρ. τὰ δὲ διὰ τοῦ ε, βαρύνεται. πολυδάηρ. Καὶ τῶν βαρυτόνων, ὅσα μὲν μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ ε. δᾶηρ, δᾶερος. φράτηρ, φράτερος. ὅσα δὲ βραχείᾳ, διὰ τοῦ η. Ἴβηρ, Ἴβηρος. ἐείηρ, ἐείηρος. τὰ δὲ ὀξυνόμενα. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ῥηματικά ἐστιν. Καὶ ὅσα μὲν παρὰ ἐνεστῶτα, διὰ

τ. αἰθῶ, αἰθήρ, αἰθέρος. δαίω, δαήρ, δαέρος. ἄω. ἀήρ, ἀέρος. πατῶ. πατήρ, πατέρος. ἵστημι. ἀστήρ, ἀστέρος. στατήρ, στατῆρος. γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι. γαστήρ, γαστέρος. θηλυκὸν ὄν. ὅσα δὲ ἀπὸ παρακειμένων, οἷον ἠλέλασται, λουτήρ, λουτῆρος. ἤλαται, ἐλατήρ, ἐλατῆρος. κέκαμπται, καμπτήρ, καμπτῆρος. σέσωσται, σωστήρ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ. σωτήρ, σωτῆρος. τούτοις ὁμοίως τὸ σπινθήρ, σπινθῆρος. καὶ ἐλευθήρ, ἐλευθῆρος, μὴ ῥηματικὰ ὄντα. τούτων δὴ ἁπάντων ἡ αὐτή ἐστιν εὐθεῖα, καὶ κλητική. ὁ, καὶ ὦ ἴβηρ. φράτηρ. ἔξω τῶν ἄνερ. δᾶερ. πάτερ. σῶτερ ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς.

Συνοπτικώτερον περὶ τῶν εἰς ηρ.

Τὰ εἰς ηρ πάντα, τὸ η φυλάττοντα, κλίνεται. πλὴν τῶν βαρυτόνων μακρὰν ἐχόντων τὴν παραλήγουσαν. ἀνήρ, ἀνέρος. φράτηρ, φράτερος. καὶ τούτων γε. πατήρ πατέρος. μήτηρ, μητέρος. δημήτηρ, δημήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. δαήρ, δαέρος. ἀήρ, ἀέρος. ἀνήρ, ἀνέρος. ἀστήρ, ἀστέρος. γαστήρ, γαστέρος. αἰθήρ, αἰθέρος.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος. τῷ ἴβηρι. τὸν ἴβηρα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἴβηρε. τοῖν ἰβήροιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἴβηρες. τῶν ἰβήρων. τοῖς ἴβηρσι. τοὺς ἴβηρας.

Ε. ὁ σωτήρ, τοῦ σωτῆρος. τῷ σωτῆρι. τὸν σωτῆρα. ὦ σῶτερ. Δ. τὼ, καὶ ὦ σωτῆρε. τοῖν σωτήροιν. Π. οἱ, καὶ ὦ σωτῆρες. τῶν σωτήρων. τοῖς σωτῆρσι. τοὺς σωτῆρας.

Ε. ὁ ἀνήρ, τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. τῷ ἀνέρι, καὶ ἀνδρί. τὸν ἀνέρα, καὶ ἄνδρα. ὦ ἄνερ. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. τοῖν ἀνέροιν, καὶ ἀνδροῖν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν. τοῖς ἀνδράσι, καὶ ἄνδρεσσι ποιητικῶς. τοὺς ἀνέρας καὶ ἄνδρας.

Ε. ὁ πατήρ. τοῦ πατέρος, καὶ πατρός. τῷ πατέρι, καὶ πατρί. τὸν πατέρα μόνον. ὦ πάτερ. Δ. τὼ, καὶ ὦ πατέρε. τοῖν πατέροιν. Π. οἱ, καὶ ὦ πατέρες. τῶν πατέρων. τοῖς πατράσι. τοὺς πατέρας.

Τὰ εἰς ωρ.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἕκτωρ. τοῦ ἕκτορος. τῷ ἕκτορι. τὸν ἕκτορα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἕκτορε. τοῖν ἑκτόροιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἕκτορες. τῶν ἑκτόρων. τοῖς ἕκτορσι. τοὺς ἕκτορας. Δεῖ δὲ εἰδέναι. ὅτι τὰ εἰς ωρ, ὀξύτονα μὲν ὄντα, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τοῦ ω κλίνεται. φώρ. φωρός. ἰχώρ. ἰχῶρος. βαρύτονα δὲ, διὰ τοῦ ο. νέστωρ νέστορος. ἀπάτωρ, ἀπάτορος. εἰ μὴ ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ πρὸ τοῦ ωρ, τότε γὰρ τὸ ω φυλάττοντα κλίνεται. κέλωρ, κέλωρος. τέκμωρ, τέκμωρος. Ὀξύνεται μὲν γὰρ πάντα τὰ μονοσύλλαβα. βαρύνεται δὲ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. σεσημείωται τὸ ἰχώρ. ὀξυτονηθέν.

Τὰ εἰς ειρ.

Τὰ εἰς ειρ. ἀρσενικὰ, προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. φθείρ. φθειρός. ἀντίχειρ ἀντίχειρος.

Τὰ εἰς ας ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἀρκάς. τοῦ ἀρκάδος. τῷ ἀρκάδι. τὸν ἀρκάδα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἀρκάδε. τοῖν ἀρκάδοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἀρκάδες. τῶν ἀρκάδων. τοῖς ἀρκάσι. τοὺς ἀρκάδας. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἤτοι ὀξύνεται. ἢ βαρύνεται. Τὰ μὲν οὖν ὀξυνόμενα, εἰ μὲν συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. διὰ τοῦ δ κλίνεται. ἀρκάς, ἀρκάδος. φυγάς, φυγάδος. ἐθάς, ἐθάδος. εἰ δὲ ἐκτεταμένον. διὰ τοῦ ντ. ἱμάς, ἱμάντος. ἀνδριάς. ἀνδριάντος. τὰ δὲ βαρύτονα, ἃ δὴ πάντα μακροκατάληκτά ἐστι. διὰ τοῦ ντ. αἴας, αἴαντος. ἄτλας, ἄτλαντος. γίγας, γίγαντος. κάλχας, κάλχαντος. ἐλέφας, ἐλέφαντος. πολυδάμας, πολυδάμαντος. ἀθάμας, ἀθάμαντος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὰ θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ, μέλανος. ὅτι μέλαινα. καὶ τάλας τάλανος. ὅτι τάλαινα. καὶ τοῦ λᾶας λάαος. ὃ καὶ βραχυκατάληκτόν ἐστι. παραπλησίως δὲ τούτοις κλίνεται καὶ τὸ πᾶς περισπώμενόν τε, καὶ μονοσύλλαβον. τοῦ παντὸς γὰρ ὀξυτόνως. καὶ τὰ λοιπὰ μονοσύλλαβα ὀξυνόμενά τε, καὶ κύρια ὄντα. ζάς, ζαντός. πράς, πραντός. τὸ φθάς δὲ, φθάντος, βαρυτόνως. τῆς γὰρ μετοχῆς ἀπενεγκάμενον κατάληξιν, ὁμοίως ταῖς μετοχαῖς καὶ κατὰ τὴν γενικὴν ἠνάγκασται τονοῦσθαι. ὡς γὰρ στάς, στάντος βαρυτόνως, οὕτω καὶ φθάς, φθάντος.

Ὅσα μὲν οὖν κλίνεται ὀνόματα, τῇ τῶν ὁμοίων παραθέσει κανονίζεται. Ἔστι δὲ τὸ ὅμοιον ἐν γένει. ἐν εἴδει. ἐν σχήματι. ἐν ἀριθμῷ. ἐν τόνῳ. ἐν πτώσει. ἐν καταλήξει. ἐν παρατελεύτῳ συλλαβῇ. ἐν χρόνῳ. ἐν ποσότητι συλλαβῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐν ἐπιπλοκῇ συμφώνου. εἰ δέ τι παρὰ ταῦτα γένοιτο, ἀνόμοιος ἡ κλίσις γίνεται. Ἐν γένει μὲν, τοξότης. φιλότης. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκόν. Ἐν εἴδει δέ. ὀλυμπιονίκης. πολυνίκης. τὸ μὲν κύριον. τὸ δὲ προσηγορικόν. Ἐν σχήματι δέ. ἰσότης. σωκράτης. τὸ μὲν ἁπλοῦν. τὸ δὲ σύνθετον. Ἐν ἀριθμῷ δὲ, ἰχθῦς, ἰχθύος. ὅτε ἐστὶν ἑνικὸν ἰχθῦς, ἰχθύων, ὅτε πληθυντικὸν, κατὰ κρᾶσιν ἀπὸ τοῦ

ἰχθύες. Ἐν τόνῳ δέ· ἥρως, εὐρώς· τὸ μὲν βαρύτονον διὰ καθαροῦ τοῦ ος· τὸ δὲ ὀξύτονον, διὰ τοῦ τος. Ἐν πτώσει δέ, ἡ ξέστης· ἐλάτης· τὸ μὲν εὐθεῖα, τὸ δὲ γενική. Ἐν καταλήξει δέ, καλός· βραδύς· διαλλάξαντα τὴν κατάληξιν, διήλλαξε καὶ τὴν κλίσιν. Ἐν παρατελεύτῳ δὲ συλλαβῇ· πέρσης· λάχης· τὸ μὲν βραχεῖα παραληγόμενον, περιττοσυλλάβως κλίνεται· λάχητος· τὸ δὲ μακρᾷ, ἰσοσυλλάβως· πέρσου. Ἐν χρόνῳ δέ, ἀρκάς· ἱμάς· τὸ μὲν γὰρ συνεσταλμένον διὰ τοῦ δος, ἀρκάδος· τὸ δ' ἐκτεταμένον διὰ τοῦ ντ κλίνεται· ἱμάντος. Ἐν ποσότητι συλλαβῶν δέ, λυσίας· βίας· τὸ μὲν γὰρ δισύλλαβον διὰ τοῦ ντ· βίαντος· τὸ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἰσοσυλλάβως λυσίου. Πολλάκις δὲ καὶ διαφόρου συμφώνου ἕνεκα ἑτέρως ἐκλίθη· τὸ μὲν γὰρ σωλήν, σωλῆνος, σώζει τὸ η· τὸ δὲ ὑμήν, ὑμένος· τρέπει· αἴτιον τούτου τὸ μ, εἰωθὸς τρέπειν τὸ η εἰς ε. Τὸ δὲ κρὰς προσηγορικόν· κρατός· ὡς γὰρ διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν· κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς.

Τὰ εἰς αις.

Ε. ὁ, καὶ ἡ παῖς· τοῦ, καὶ τῆς παιδός· τῷ, καὶ τῇ παιδί· τόν, καὶ τὴν παῖδα· ὦ παῖ, καὶ ὦ παῖς. Δ. τώ, καὶ τά, καὶ ὦ παῖδε· τοῖν, καὶ ταῖν παίδοιν περισπωμένως. Π. οἱ, καὶ αἱ, καὶ ὦ παῖδες· τῶν παίδων, βαρυτόνως· τοῖς, καὶ ταῖς παισί· τούς, καὶ τὰς παῖδας. τοῦτο γε μόνον εἰς αις λήγει κοινὸν γένους καὶ περισπᾶται· ἐκ συναιρέσεως γάρ· πάϊς, παῖς· ἡ δὲ δαΐς, μόνον ὂν θηλυκόν, διὰ τοῦ τ κλίνεται· τῆς δαιτός· τὰ δὲ παρὰ τὸ παῖς σύνθετα κατὰ τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ δ· ἄπαις, ἄπαιδος· εὔπαις, εὔπαιδος.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ δαέρης· τοῦ δαέρητος· τῷ δαέρητι· τὸν δαέρητα. Δ. τώ, καὶ ὦ δαέρητε· τοῖν δαερήτοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ δαέρητες· τῶν δαερήτων· τοῖς δαέρησι· τοὺς δαέρητας. εἰ δὲ καὶ ὁ δαέρης, τοῦ δαέρου κλίνεται, τούτῳ γε παραπλησίως ἤγουν περιττοσυλλάβως διὰ τοῦ τ· καὶ ἰσοσυλλάβως διὰ τοῦ ου κλίνεται καὶ ταῦτα· ὁ γύγης· κόμης· λάχης· μέγης· μόντης· μύλης· μήτης· πέλης· πύλης· πύδης· χάρης· χρέμης· καὶ τὰ ὅμοια.

Ἰστέον δέ, ὅτι τὰ εἰς ης περιττοσύλλαβα, μὴ πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων ὄντα, εἴτε βαρύτονα, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε περισπώμενα εἴη, διὰ τοῦ τ κλίνεται· λέβητος· λάχητος· πένητος· πλάνητος· κράτητος· ἅ γε ῥηματικὰ παρὰ τὸ λείβω· λήχω· πένω· πλανῶ· κρατῶ. Ἔτι κρής, κρη-

τός· γνής, γνητός· θής, θητός· ἀργής, ἀργῆτος· ἀβλής, ἀβλῆτος· ἀδμής, ἀδμῆτος· ἐπιάλης, ἐπιάλητος· ὑπέρης, ὑπέρητος· δαφνῆς δὲ περισπωμένως· δαφνῆντος· παρὰ τὸ δαφνήεις· τιμῆς, τιμῆντος παρὰ τὸ τιμήεις· φθογγῆς, φθογγῆντος, παρὰ τὸ φθογγήεις. Ἔστι δὲ πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων· ὅσα παρ' οὐδέτερον εἰς ος σύγκειται· τοῦ ο εἰς η μετακεκινημένου· παρὰ μὲν τὸ σθένος, δημοσθένης, δημοσθένεος, δημοσθένους· παρὰ δὲ τὸ γένος· διογένης, διογένεος, διογένους. παρὰ δὲ τὸ τέλος· ἀριστοτέλης, ἀριστοτέλεος, ἀριστοτέλους. παρὰ δὲ τὸ κλέος· ἡρακλέης, ἡρακλέεος, ἡρακλέους· καὶ κατὰ κρᾶσιν· ἡρακλῆς, ἡρακλέος, ἡρακλοῦς. παρὰ δὲ τὸ ἦθος· κακοήθης, κακοήθεος, κακοήθους. παρὰ δὲ τὸ μῆκος· εὐμήκης, εὐμήκεος, εὐμήκους. κατὰ δὲ τὸ κῆτος· μεγακήτης, μεγακήτεος, μεγακήτους. ἀμένης δέ, καὶ ἀμέλης, παρ' οὐδέτερον μένος, καὶ μέλος· ἀμένητος, καὶ ἀμέλητος. Ἔτι ὅσα παρὰ ῥῆμα· ἀριστοφάνους· πολυδεύκους· διομήδους· πολυκράτους· ἀπὸ τῶν φαίνω· δεύκω· μήδω· κρατῶ· ἤ, ὥς τινες ἀπὸ τοῦ κρέτους. Ἔτι ὅσα ἔχει οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες· ὀξύτονά τε, καὶ βαρύτονα· ἀληθοῦς· πανώλους· ἐξώλους· λειώδους· πεζώδους· λοιμώδους· ἀληθὲς γάρ, καὶ πανώλες· καὶ ἐξώλες· καὶ λειῶδες· καὶ πεζῶδες· καὶ λοιμῶδες τὰ οὐδέτερα. Ἔτι ὅσα διὰ τοῦ ωρης· καὶ ηρης· διώρους· τριήρους. Ἔτι ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς υς γινόμενα· ἀβαροῦς· ποδώκους· παρὰ τὸ βαρύς· ὠκύς. Ἔτι ὅσα εἰς νης ὀξύτονα· σαφηνοῦς· γαληνοῦς. Ἔτι ὅσα εἰς ρης δισύλλαβα· πλήρους· ἄρους· ὃ καὶ ἄρου· καὶ ἄρητος· καὶ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρεος κοινῶς· καὶ ἄρηος, ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς· καὶ ἄρευς αἰολικῶς.

Αἵ γε μὴν τούτων γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν συναιρεθεῖσαι περισπῶνται· εὐγενῶν· δημοσθενῶν· πλὴν τοῦ δυσώδων· καὶ εὐώδων· καὶ τριήρων· καὶ τῶν παρὰ τὸ ἦθος· συνήθων· εὐήθων.

Ἰστέον ὅτι τὰ παρ' οὐδέτερον εἰς ος συντιθέμενα, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται· ἀριστοτέλης· δημοσθένης· ἀριστομένης· ἡρακλέης. ὃ καὶ ἡρακλῆς περισπωμένως κατὰ κρᾶσιν. πλὴν τοῦ εὐμενής· ὁ τῶν μακεδόνων βασιλεύς. Ἐπίθετα δὲ ὀξύνεται· εὐμενής· δυσμενής· εὐγενής· εὐσθενής· εὐειδής· εὐτελής· εὐκλεής· δυσκλεής. Τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔτος, κοινῶς μὲν ὀξύνεται· διετής· τριετής· ἀττικῶς δὲ βαρύνεται· διέτης, τριέτης. Δεῖ μέντοι προσθεῖναι, χωρὶς ἢν μὴ ἀπὸ τρισυλλάβου οὐδετέρου, ἢ καὶ δισυλλάβου παραληγομένου μὲν διὰ τοῦ η, ἑπομένου δὲ συμφώνου γίνηται· μέγεθος, εὐμεγέθης· κῆτος, μεγακήτης· ἦθος, εὐήθης· μῆκος, ἐπι-

μένης. Ἰστέον ἔτι καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἀθηναίων, ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων τε, καὶ ἐπιθέτων παρὰ τὸ ἔτος συντιθεμένων, ἐποίουν τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν εἰς αι. καὶ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ας. οἷον, οἱ δημοσθέναι, τοὺς δημοσθένας, οἱ ἑπτέται, τοὺς ἑπτέτας.

Τὰ δὲ παρὰ τὸ κλέος, ἐντελῆ μὲν ὄντα, βαρύνεται. ἡρακλέης. ἀγαθοκλέης. δημοκλέης. περικλέης. σοφοκλέης. ἀριστοκλέης. συναιρεθέντα δὲ, περισπᾶται. ἡρακλῆς. περικλῆς. δημοκλῆς. ἀγαθοκλῆς. σοφοκλῆς. ἀριστοκλῆς. τὸ μὲν οὖν ἡρακλέης ἐντελὲς ὂν, κλίνεται ὧδε.

Ε. ὁ ἡρακλέης. τοῦ ἡρακλέεος, ἡρακλέους. καὶ ἡρακλέηος. τῷ ἡρακλέεϊ, ἡρακλέει. τὸν ἡρακλέεα, ἡρακλέη. καὶ ἡρακλέην. ὦ ἡράκλεες. ἡράκλεις κοινῶς. καὶ ἡρακλέη ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἡρακλέεε, ἡρακλέε. καὶ ἡρακλέη. τοῖν ἡρακλεέοιν, ἡρακλέοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἡρακλέεες, ἡρακλέεις. τῶν ἡρακλεέων, ἡρακλέων. τοῖς ἡρακλέεσι, καὶ ἡρακλῆσι. τοὺς ἡρακλέεας, ἡρακλέεις. Τὸ δὲ ἡρακλῆς συναιρεθὲν, ὧδε.

Ε. ὁ ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέος, ἡρακλοῦς. καὶ ἡρακλῆος ἰωνικῶς. τῷ ἡρακλέϊ, ἡρακλεῖ, καὶ ἡρακλῆϊ. τὸν ἡρακλέα, ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆα, ἰωνικῶς, καὶ ἡρακλῆν ἀττικῶς, ὦ ἡράκλεες κοινῶς, καὶ ὦ ἡρακλῆς ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἡρακλέε, ἡρακλῆ. τοῖν ἡρακλέοιν, ἡρακλοῖν, καὶ ἡρακλήοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ἡρακλέες, ἡρακλεῖς. καὶ ἡρακλῆες. τῶν ἡρακλέων, ἡρακλῶν, καὶ ἡρακλήων. τοῖς ἡρακλέσι, καὶ ἡρακλῆσι. τοὺς ἡρακλέας, ἡρακλεῖς, καὶ ἡρακλῆας.

Τὰ εἰς ις ἀρσενικά.

Ε. ὁ πάρις. τοῦ πάριδος, καὶ πάριος. τῷ πάριδι, καὶ πάρι. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις. Δ. τὼ, καὶ ὦ πάριδε. τοῖν παρίδοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ πάριδες. τῶν παρίδων. τοῖς πάρισι. τοὺς πάριδας.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. κὶς, κιός. λὶς, λιός. ὁ μέν τοι τίς. τινός. τοῦτο γὰρ μακρὸν ἔχει τὸ ι. πλὴν τοῦ τίς. ἔτι τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν προσηγορικὰ, βαρύτονα, μὴ ὄντα παρώνυμα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. ἔχις, ἔχιος. κόρις, κόριος. τό γε μὴν μάντις διαφόρως εὑρέθη κλινόμενον. μάντιος μὲν, πολλάκις. ὀλιγάκις δὲ, μάντιδος. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, τοὐναντίον. πλεονάκις διὰ τοῦ δος. ὀρθομάντις, ὀρθομάντιδος. πρόμαντις, προμάντιδος. κοσκινόμαντις, κοσκινομάντιδος. τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κύρια. διὰ τοῦ δ. πάρις, πάριδος. ἄδωνις, ἀδώνιδος. θέογνις, θεό-

γνιδος. καὶ ἐξαιρέσει τοῦ δ ἰωνικῶς, πάριος. ἀδώνιος. θεόγνιος. σεσημείωται ἶφις, ἴφιος. σύντις, σύντιος. πόλις, πόλιος. ἀνάχαρσις, ἀναχάρσιος καθαρῷ τῷ ος κλινόμενα. κύρια ὄντα.

Ἔτι τὰ προσηγορικὰ παρώνυμα μακροκατάληκτα. διὰ τοῦ δ κλίνεται. γύννις, γύννιδος, ὁ γυναικώδης, καὶ θηλύμορφος. εὖνις, εὔνιδος, ὁ ἐστερημένος. εὔνιδος. λέγεται δὲ μᾶλλον ἡ εὖνις θηλυκῶς ἡ γαμετὴ ἐστερημένη τῶν ἐπιτηδείων. εὐκνήμις, εὐκνήμιδος. ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἀρσενικά τε, καὶ κοινά. ὁ ἀγησίπολις, τοῦ ἀγησιπόλιδος. ὁ σώπολις, τοῦ σωπόλιδος. ὁ καὶ ἡ φυγόπολις. ἄπολις τοῦ, καὶ τῆς φυγοπόλιδος. ἀπόλιδος. τὰ μέν τοι παρὰ τὸ πόλις καὶ τῷ καθαρῷ κλίνεται. ἀγησιπόλιος. φυγοπόλιος. τούτοις παραπλησίως κλίνεται ὁ φθόϊς. παῖς. τοῦ φθόϊδος. παῖδος. Ἐξαιρεῖται τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ις. δύο ἀμετάβολα διὰ τοῦ θ κλινόμενα. ὄρνις. ὄρνιθος. μέρμις, μέρμιθος. ἔτι καὶ τὸ ἕλμινς, ἕλμινθος.

Περὶ τῶν εἰς ις συντομώτερον.

Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα ἔτι καὶ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν προσηγορικὰ βαρύτονα, μὴ παρώνυμα μακροκατάληκτα ὄντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. κὶς, κιός. λὶς, λιός. ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. εὕρηται μέντοι καὶ μάντιδος, σπανίως δὲ. τὸ δὲ τίς, τινός. τὰ δὲ κύρια, καὶ προσηγορικὰ παρώνυμα μακροκατάληκτα ὄντα, καὶ παρὰ τὸ πόλις, καὶ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ δ κλίνεται. ἀδώνιδος. εὐκνήμιδος σωπόλιδος. κοσκινομάντιδος. τὰ δὲ ἔχοντα δύο ἀμετάβολα πρὸ τοῦ ις. διὰ τοῦ θ, ὄρνιθος. σεσημείωται ταυτὶ κύρια ὄντα τῷ καθαρῷ. ἴφιος. σύντιος. πόλιος. ἀναχάρσιος.

Τὰ εἰς υς ἀρσενικά.

Ε. ὁ ῥαδάμανθυς. τοῦ ῥαδαμάνθυος. τῷ ῥαδαμάνθυϊ. τὸν ῥαδάμανθυν μόνως. ὦ ῥαδάμανθυ κοινῶς, καὶ ὦ ῥαδάμανθυς ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ῥαδαμάνθυε. τοῖν ῥαδαμανθύοιν. Π. οἱ, καὶ ὦ ῥαδαμάνθυες. ῥαδαμάνθυς. τῶν ῥαδαμανθύων. τοῖς ῥαδαμάνθυσι. τοὺς ῥαδαμάνθυας, ῥαδαμάνθυς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα, τὸ υ φυλάττοντα κλίνεται. ὄντα καθ' ἡρωδιανὸν, περισπώμενα. κατὰ δὲ θεόδωρον τὸν γαζῆν, ὀξύτονα, καὶ ἐπὶ μὲν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνει τὸ υ, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων συστέλλει. σῦς, συός. ὗς, ὑός. μῦς, μυός. δρῦς, δρυός. μονογενῆ γάρ.

Ἔτι διὰ καθαροῦ τοῦ ος. τὸ υ φυλάττοντα κλίνεται τὰ ὑπὲρ μί-

αι συλλαβὴν μονογενῆ, εἴτε βαρύτονα, εἴτε ὀξύτονα εἴη· τίφυς, τίφυος· βότρυς, βότρυος· νέκυς, νέκυος· ἴτυς, ἴτυος· ἰχθύς, ἰχθύος· ὀφρύς, ὀφρύος· ἀχλύς, ἀχλύος· ἐξαιρεῖται ὁ πῆχυς τοῦ πήχεως· ὁ πέλεκυς, τοῦ πελέκεως· ὁ πρέσβυς, τοῦ πρέσβεως, μεταβληθέντος τοῦ ο μικροῦ εἰς τὸ μέγα ἔθει ἀττικῷ, μετεβλήθη, καὶ τὸ υ εἰς ε. Τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύτονα μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται· ἡδύς, ἡδέος· ὠκύς, ὠκέος· ταχύς, ταχέος· βραχύς, βραχέος· ὀξύς, ὀξέος· εὐθύς, εὐθέος· ὧν γε τὰ μὲν θηλυκὰ εἰς εια· ἡδεῖα· ὠκεῖα· ταχεῖα· βραχεῖα· ὀξεῖα· εὐθεῖα, τὸ δὲ οὐδέτερον εἰς υ· ἡδύ· ὠκύ· ταχύ· βραχύ· ὀξύ· εὐθύ. Τὰ δὲ εἰς υς σύνθετα, εἰ μὲν ἀπὸ ἁπλῶν εἰς υς ληγόντων ᾖ συντιθέμενα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν, βραχύς, βραχέος· τρίβραχυς, τριβράχεος· ἰχθύς, ἰχθύος· καλλίχθυς, καλλίχθυος· πῆχυς, πήχεως· δίπηχυς, διπήχεως· ὀφρύς, ὀφρύος· λευκόφρυς, λευκόφρυος. εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλων τινῶν, διὰ τοῦ δ κλίνεται· νέηλυς, νεήλυδος· ἔπηλυς, ἐπήλυδος· ἦλυς, καὶ νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ ἁπλῶν εἰς υς ληγόντων συντεθειμένα ἐστί, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος τοῦ ἐλεύθω.

Ε. ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος· τῷ ἡδέϊ, ἡδεῖ· τὸν ἡδέα, καὶ ἡδύν· ὦ ἡδύ, κοινῶς, καὶ ὦ ἡδὺς ἀττικῶς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἡδέε. τοῖν ἡδέοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἡδέες, ἡδεῖς. τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, ἡδεῖς. οὕτω τοι κλινεῖς ὠκύς· βραδύς· ταχύς· εὐθύς· καὶ ἕτερα εἰς υς τριγενῆ.

Ε. ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυν μόνως. εὑρήσεις δὲ σπανίως τὸν βότρυα παρὰ ποιηταῖς ὡς δρύα καὶ νηδύα. ὦ βότρυ, καὶ ὦ βότρυς. Δ. τὼ, καὶ ὦ βότρυε. τοῖν βοτρύοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ βότρυες, βότρυς. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς βότρυας. βότρυς.

Τὰ εἰς ως ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἥρωε. τοῖν ἡρώοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἥρωες. τῶν ἡρώων. τοῖς ἥρωσι. τοὺς ἥρωας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἔρως. τοῦ ἔρωτος. τῷ ἔρωτι. τὸν ἔρωτα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἔρωτε. τοῖν ἐρώτοιν. Γ. οἱ καὶ ὦ ἔρωτες. τῶν ἐρώτων. τοῖς ἔρωσι. τοὺς ἔρωτας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἱδρῶτε. τοῖν ἱδρώτοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἱδρῶτες. τῶν ἱδρώτων. τοῖς ἱδρῶσι. τοὺς ἱδρῶτας. εὕρηται καὶ τῷ ἱδρῷ, καὶ τὸν ἱδρῶ παρὰ ποιηταῖς κατ' ἀποκοπήν.

Δ εἰδέναι δὲ, ὅτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ὀξύτονα ἔχοντα μὲν σύμφωνον τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, διὰ καθαροῦ κλίνεται. θώς, θωός· Τρώς, Τρωός· δμώς, δμωός. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, εἰ μὲν εἴη ἀπαθῆ, διὰ τοῦ τ· φώς, φωτός· ὁ ἀνήρ, εἰ δὲ πεπονθότα, ἀποβολῇ τοῦ σ· ὁ σῶς, τοῦ σῶ· ὁ ζῶς, τοῦ ζῶ· ὁ κῶς, τοῦ κῶ· ἀπὸ τοῦ σῶος· ζῶος· κῶος ὁ πολίτης. κλίνεται δὲ ταῦτα οὐκ ἀττικῶς, ἀλλὰ κοινῶς, κατὰ πάθος συνεμπεσόντα τοῖς ἀττικοῖς. Ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβήν, ὀξύτονα μὲν διὰ τοῦ τ κλίνεται· ἀπτώς, ἀπτῶτος· ἀγνώς, ἀγνῶτος· ἱδρώς, ἱδρῶτος· βαρύτονα δὲ τὴν μὲν μακρὰν παραλήγῃ, διὰ καθαροῦ· μίνως, μίνωος· ἥρως, ἥρωος. πλὴν τοῦ εἵλως, εἵλωτος· ἕλως γὰρ ἦν. τὴν δὲ βραχεῖαν, διὰ τοῦ τ· γέλως, γέλωτος· ἔρως, ἔρωτος. οἱ δὲ ἀττικοί, κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνουσι. τοῦ γέλω καὶ ἔρω· καὶ μίνω· καὶ ἥρω· καὶ κάλω λέγοντες. τὰ δὲ σύνθετα ὁμοίως τοῖς ἁπλοῖς κλίνεται. καὶ ὅτε μὲν ἀπὸ κοινῶν ἡ σύνθεσις γένηται, κοινῶς τὸ σύνθετον κατὰ τὴν τῶν ἁπλῶν κλίσιν κλίνεται· ἔρως ἔρωτος· δύσερως, δυσέρωτος· ἱδρώς, ἱδρῶτος· λυσίδρως, λυσίδρωτος. ὅτε δὲ ἀπὸ ἀττικῶν· ἀττικῶς· ἔρως, ἔρω· δύσερως, δύσερω· χρύσερως, χρύσερω· γέλως, γέλω, φιλόγελως, φιλόγελω. Καὶ εἰ μὲν κοινῶς κλίνοιτο, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· φιλογέλως, φιλογέλωτος. εἰ δὲ ἀττικῶς, προπαροξύνεται· φιλόγελως, φιλόγελω.

Τὰ εἰς εις ἀρσενικά.

Ε. ὁ σιμόεις. τοῦ σιμόεντος. τῷ σιμόεντι. τὸν σιμόεντα. ὦ σιμόει, καὶ ὦ σιμόεις. καὶ ὦ σιμόεν παροξυτόνως. Δ. τὼ, καὶ ὦ σιμόεντε. τοῖν σιμοέντοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ σιμόεντες. τῶν σιμοέντων. τοῖς σιμόεσι. τοὺς σιμόεντας.

Ε. ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει κοινῶς, καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς. καὶ ὦ χαρίεν παροξυτόνως. Δ. τὼ, καὶ ὦ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεισι, καὶ χαρίεσι. τοὺς χαρίεντας.

Δ εἰδέναι δὲ, ὅτι τὰ εἰς εις, μονοσύλλαβα μὲν, διὰ τοῦ ν κλίνεται· εἷς, ἑνός· κτείς, κτενός· δείς, δενός· ὅθεν οὐδείς, οὐδενός· μηδείς, μηδενός. τὸ δὲ κλείς, κλειδός, διὰ τοῦ δ· θηλυκὸν γάρ. ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβήν, διὰ τοῦ ντ· σιμόεντος· τελήεντος· χαρίεντος· δρόεντος. τούτων ἡ κλητικὴ διχῇ ἐκφέρεται κοινῶς· ὦ χαρίεν, καὶ δρόεν βαρυτόνως· ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος· καθάπερ ὦ αἶαν, ἀπὸ τοῦ αἴαντος. καὶ ὦ χαρίει, καὶ δρόει· ἀπὸ τῆς εὐθείας ἐκβολῇ τοῦ σ· τὰ γὰρ εἰς σ μετὰ διφθόγγου ἐκβολῇ τοῦ σ ποιεῖ κοινῶς τὴν κλητικήν· ὁ βοῦς ὦ βοῦ· ὁ πλακοῦς, ὦ πλακοῦ.

ὁ σιμοῦς, ὦ σιμοῦ. ὁ ὀρφοῦς, ὦ ὀρφοῦ. ὁ πάϊς, ὦ πάϊ. ἔτι μὴν καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν διχῆ, τοῖς χαρίεσι, καὶ τοῖς βρόεσι ἀπὸ τῆς εὐθείας. καὶ τοῖς χαρίεσι, καὶ βρόεσιν ἐκ τῆς δοτικῆς.

Τὰ εἰς οῦς. ἀρσενικά.

Ε. ὁ βοῦς, τοῦ βοός, τῷ βοΐ, τὸν βόα, καὶ βοῦν, ὃ καὶ εὐχρηστότερον. ὦ βοῦ. Δ. τὼ, καὶ ὦ βόε. τοῖν βοοῖν περισπωμένως. Γ. οἱ, καὶ ὦ βόες. βοῦς, ὃ ἀπὸ σπανίως εἴρηται. τοῖς βουσί. τοὺς βόας, βοῦς κατὰ κρᾶσιν.

Ε. ὁ σιμοῦς, τοῦ σιμοῦντος, τῷ σιμοῦντι, τὸν σιμοῦντα, ὦ σιμοῦ. Δ. τὼ, καὶ ὦ σιμοῦντε. τοῖν σιμούντοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ σιμοῦντες. τῶν σιμούντων. τοῖς σιμοῦσι. τοὺς σιμοῦντας. παρῆκται δὲ παρὰ τὸ σιμόεις ἀττικῇ συναιρέσει. ὡς πλακοῦς παρὰ τὸ πλακόεις.

Ε. ὁ πολύπους, τοῦ πολύποδος, τῷ πολύποδι, τὸν πολύποδα, καὶ πολύπουν ἀττικῶς. ὦ πολύπου. Δ. τὼ, καὶ ὦ πολύποδε. τοῖν πολυπόδοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ πολύποδες. τῶν πολυπόδων. τοῖς πολύποσι. τοὺς πολύποδας. καὶ αἰολικῶς, ὁ πώλυπος, τοῦ πωλύπου, τῷ πωλύπῳ, τὸν πώλυπον, ὦ πώλυπε, καὶ ὦ πώλυπος. Δ. τὼ, καὶ ὦ πωλύπω. τοῖν πωλύποιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ πώλυποι. τῶν πωλύπων. τοῖς πωλύποις. τοὺς πωλύπους.

Δ ἔτι δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς οῦς τῷ καθαρῷ κλίνεται. βοῦς, βοός. νοῦς, νοός. χοῦς, χοός. πλὴν τοῦ ποὺς, ποδός. καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. καὶ εἰ μὴ εἴη ἁπλᾶ, περισπᾶται. πλὴν τοῦ ποὺς, καὶ ὀδούς. τὸ μὲν γὰρ ποὺς, ὅτι ἐκ βαρείας, καὶ ὀξείας γίνεται. πόος, παρὰ τὸ πορός. πούς. ἡ γὰρ βαρεῖα, καὶ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συνέρχεται. ζωὸς, ζώς. ἔστι δὲ πορὸς, ὀξύτονος. ὁ διὰ τοῦ ρ. τὸ δὲ ὀδοὺς, ὁμοίως ταῖς εἰς οῦς μετοχαῖς, ὀξύνεται. καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται. ὡς γὰρ διδοὺς, διδόντος, οὕτω καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. εἰ δὲ σύνθετα, βαρύνεται. εὔνους. εὔχους. εὔπλους. σύννους. κακόνους. καὶ ἔστι κοινὰ τῷ γένει. τὸ δὲ ἁπλοῦς, καὶ διπλοῦς, καὶ τετραπλοῦς, οὐ σύνθετα. εἰ γὰρ εἴη σύνθετα, οὐκ ἂν ἐποίουν ἴδια θηλυκά. ποιεῖ δὲ διπλόη, διπλῆ. τετραπλόη, τετραπλῆ. ἁπλόη, ἁπλῆ. οὐκ ἄρα σύνθετα. ἀλλὰ παράγωγα ἁπλᾶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἅπαξ κατὰ παραγωγὴν, ἁπλόος, καὶ ἐν συναιρέσει, ἁπλοῦς. καὶ παρὰ τὸ δὶς, διπλόος. καὶ ἐν συναιρέσει, διπλοῦς. καὶ παρὰ τὸ τρεῖς, καὶ τετράκις, ὁμοίως. τὰ δὲ παρὰ τὸ ποὺς σύνθετα, τήν τε τοῦ ἁπλοῦ φυλάττει κλίσιν ἀττικῶς. δίπους, δίποδος. τὸν δίποδα, καὶ δίπουν. πολύπους, πολύποδος.

τὸν πο-

τὸν πολύποδα, καὶ πολύπουν. οἰδίπους, οἰδίποδος. τὸν οἰδίποδα, καὶ οἰδίπουν. καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται εἰς ος λήγοντα ἐπὶ τῆς εὐθείας αἰολικῶς. δίπλος, δίπλου. τρίπλος, τρίπλου. πώλυπος, πωλύπου. οἰδίπος, οἰδίπου. ἄρτιπος, ἀρτίπου. περὶ γε τούτων. Ἀθήναιος ὁ δειπνοσοφιστὴς, ἄλλα τε πολλὰ, καὶ δὴ καὶ ταῦτα ἔγραψε. τὴν δὲ αἰτιατικὴν πολύπουν φασίν. ὡς καὶ ἀλκίνουν, καὶ οἰδίπουν. καὶ τρίπουν δὲ λέβητα αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν ἀθάμαντι ἀπὸ ἁπλοῦ τοῦ πούς. ὡς νόος, νοῦς. τὸ δὲ πώλυπον λέγειν, αἰολικόν. Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. ἀριστοφάνης δαιδάλῳ. ταῦθ' ἑκόντα πουλύπουν, καὶ σηπίας. καὶ πάλιν. πουλύπουν μοι ἤθελε. καὶ πάλιν. τινὲς λέγονται πουλύπου πιλουμένου. Ἀλκαῖος ἀδελφαῖς μοι χεομέναις. ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πολύποδος ἔχειν. Ἀμειψίας κατεσθίοντι. δεῖ μὲν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πολύπων. Πλάτων παιδίῳ. ὥσπερ τοὺς πολύποδας πρώτιστα σοί. Ἀλκαῖος. ἔδω δ' ἐμαυτὸν, ὡς πολύπους. οἱ δὲ πολύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ ποὺς, ποδὸς, ποδί, πόδα. καὶ μικρῷ ὕστερον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν ἥβας γάμῳ. πώλυποί τε, σηπίαι τε, καὶ ποταναὶ τευθίδες, χαλυσώδης βολβίτις, γραῖαί τ' ἐριθακώδεες. Ἀρχέστρατος δέ φησι πουλύποι ἔν τε θάσῳ, καὶ ἐν καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι. καὶ κέρκυρα τρέφει πολλούς, μεγάλους τε τὸ πλῆθος. Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω μεγάλου καλοῦσι πωλύπουν. ὡς ἐπίχαρμος. καὶ σιμωνίδης δ' ἔφη. πώλυπον διζήμενος. Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι γέγραπται οὕτως. Ἀντιπάτρου.

Γ Πώλυπος εἰναλίῃ ποτ' ἐπὶ προβλῆτι ταννυθεὶς,
Ἠελίῳ ψύχειν, πολλὸν ἀνῆκε πόδα.

Ἰσιδώρου.

Γ Πώλυπον ἀγρεύσας ποτὲ γύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
Ἔρριψεν. δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.

Ἔ Ἔτι ὅμηρος. τὸ ἄρτιπος ἔλεγεν εἰς ος χρησάμενος τῇ εὐθείᾳ.

Ἡ Ἡ δ' ἄτη, σθεναρή τε, καὶ ἄρτιπος, οὕνεκα πάσας.

Τὰ εἰς ς ἀρσενικὰ τοῦ λ, ἢ ν, ἢ ρ προηγουμένου.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἅλε. τοῖν ἁλοῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἅλες. τῶν ἁλῶν. τοῖς ἁλσί. τοὺς ἅλας. Σημαίνει δὲ ἀρσενικῶς τὸ ἅλας, ἐν μόνοις τοῖς πληθυντικοῖς ἐν χρήσει ὄν. κλίνεται

δὲ καὶ θηλυκῶς· ἡ ἅλς· τῆς ἁλός· καὶ σημαίνει τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς ἑνικοῖς μόνοις κλινόμενον.

Ε. ὁ καὶ ὦ ἕλμινς· τοῦ ἕλμινθος· τῷ ἕλμινθι· τὸν ἕλμινθα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἕλμινθε· τοῖν ἑλμίνθοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἕλμινθες· τῶν ἑλμίνθων· τοῖς ἕλμισι· τοὺς ἕλμινθας.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ὀνομάτων εἰς δύο σύμφωνα λῆγον, ἡνίκα τὸ ἔσχατον ᾖ σ, τὸ τ πάντως ἔχει ἡ γενική· μάκαρς, μάκαρτος· δάμαρς, δάμαρτος· πλὴν τοῦ τίρυνς, τίρυνθος· καὶ ἕλμινς, ἕλμινθος. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἅλς, ὤφειλεν εἶναι τοῦ ἅλτος ἡ γενική· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ εὐθεῖα δασύνεται, ἐπεὶ ἀθροιστικὸν τὸ ὄνομα, ἡ γενικὴ ἔμελλε ψιλοῦσθαι. ἐπειδὴ τὸ α προηγούμενον τοῦ λ ἀμεταβόλου, ἑνὸς τῶν συμφώνων τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἐπιφερομένου ψιλοῦται. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα πτῶσις τὸ τῆς εὐθείας φυλάττει πνεῦμα, ὑπεστάλη τὸ τ ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική. ὅθεν ἐν συνθέσει, ἐπεὶ οὐκ ἐνεπόδισε τὸ πνεῦμα προσῆλθε τὸ τ ἐν τῷ ἄναλτος. Ὅμηρος· τοῦτον τὸν ἄναλτον.

Τὰ εἰς ψ ἀρσενικά.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ἄραψ· τοῦ ἄραβος· τῷ ἄραβι· τὸν ἄραβα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἄραβε· τοῖν ἀράβοιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ἄραβες· τῶν ἀράβων· τοῖς ἄραψι· τοὺς ἄραβας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ ὤψ· τοῦ ὠπός· τῷ ὠπί· τὸν ὦπα. Δ. τὼ, καὶ ὦ ὦπε· τοῖν ὠποῖν. Γ. οἱ, καὶ ὦ ὦπες· τῶν ὠπῶν· τοῖς ὠψί· τοὺς ὦπας. ὄψ δὲ ὀπός, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἡ φωνή· θηλυκόν.

Ε. ὁ, καὶ ὦ κύκλωψ· τοῦ κύκλωπος· τῷ κύκλωπι· τὸν κύκλωπα. Δ. τὼ, καὶ ὦ κύκλωπε· τοῖν κυκλώποιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ κύκλωπες· τῶν κυκλώπων· τοῖς κύκλωψι· τοὺς κύκλωπας.

Ε. ὁ, καὶ ὦ αἰθίοψ· τοῦ αἰθίοπος· τῷ αἰθίοπι· τὸν αἰθίοπα. Δ. τὼ, καὶ ὦ αἰθίοπε· τοῖν αἰθιόποιν. Γ. οἱ, καὶ ὦ αἰθίοπες· τῶν αἰθιόπων· τοῖς αἰθίοψι· τοὺς αἰθίοπας.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ψ, εἴτε ἀρσενικὰ εἴη, εἴτε θηλυκά, ἔνια μὲν διὰ τοῦ π, ἔνια δὲ διὰ τοῦ β· ἔνια δὲ, διὰ τοῦ φ, τῶν δηλονότι ἀντιστοίχων συμφώνων τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κλίνεται. διὰ μὲν τοῦ β, ταυτί· φὰψ, φαβὸς ἡ νύμφη· φλέψ, φλεβός· νὶψ, νιβός· ἡ κρήνη· λὶψ, λιβός, ὁ ἄνεμος· ἄραψ· ἄραβος· χάλυψ, χάλυβος· ἐθνικά· θάρυψ, θαρύβος· κύριον. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ τρίβω, παιδότριψ, παιδότριβος· οἰκότριψ, οἰκότριβος. διὰ δὲ τοῦ φ ταυτί· κίνυψ, κίνυφος· κατῆλιψ, κατήλιφος· σκίραψ, σκίραφος. Διὰ δὲ τοῦ π, τὰ λοιπά· ἶψ, ἰπός· γρύψ, γρυπός· μέροψ, μέροπος· ὕδρωψ, ὕδρωπος· καὶ ἕτερα. τούτων δὲ τῶν εἰς οψ, τὰ μὲν παρὰ τὴν ὄψιν ἢ τὴν ὄπα ἢ ἄλλο τι, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τὸ ὤψ ὠπὸς τὸν ὀφθαλμόν, διὰ μικροῦ γράφεται. ἐπί τε τῆς εὐθείας, καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων· αἰθίοψ, αἰθίοπος· μέροψ, μέροπος· κέκροψ, κέκροπος· πέλοψ, πέλοπος· οἶνοψ, οἴνοπος· τὰ δὲ παρὰ τὸ ὤψ, ὠπὸς τὸν ὀφθαλμόν, διὰ μεγάλου· ἑλίκωψ, ἑλίκωπος· κύκλωψ, κύκλωπος· παράβλωψ, παράβλωπος· μύωψ, μύωπος. οἷς ἠκολούθησε τὸ κέρκωψ, κέρκωπος, νυκτάλωψ, κώνωψ· μώλωψ· σκόλωψ· κάνωψ· ὕδρωψ· ῥώψ.

Περὶ θηλυκῶν ὀνομάτων τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων.

Τὰ εἰς ην θηλυκά.

Ε. ἡ καὶ ὦ σειρήν· τῆς σειρῆνος· τῇ σειρῆνι· τὴν σειρῆνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ σειρῆνε· ταῖν σειρήνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ σειρῆνες, τῶν σειρήνων· ταῖς σειρῆσι· τὰς σειρῆνας. ζήτει τοὺς κανόνας ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς.

Τὰ εἰς ιν θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ σαλαμίν· τῆς σαλαμῖνος· τῇ σαλαμῖνι· τὴν σαλαμῖνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ σαλαμῖνε· ταῖν σαλαμίνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ σαλαμῖνες· τῶν σαλαμίνων· ταῖς σαλαμῖσι· τὰς σαλαμῖνας. ὃ δὴ καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται· ὡς εἴρηται ἐν τοῖς εἰς ιν ἀρσενικοῖς.

Τὰ εἰς υν θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ γόρτυν· τῆς γόρτυνος· τῇ γόρτυνι· τὴν γόρτυνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ γόρτυνε· ταῖν γορτύνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ γόρτυνες· τῶν γορτύνων· ταῖς γόρτυσι· τὰς γόρτυνας.

Τὰ εἰς ων θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ κρότων· τῆς κρότωνος· τῇ κρότωνι· τὴν κρότωνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ κρότωνε· ταῖν κροτώνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ κρότωνες· τῶν κροτώνων· ταῖς κρότωσι· τὰς κρότωνας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ κολοφών· τῆς κολοφῶνος· τῇ κολοφῶνι· τὴν κολοφῶνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ κολοφῶνε· ταῖν κολοφώνοιν. Γ. αἱ καὶ ὦ κολοφῶνες· τῶν κολοφώνων· ταῖς κολοφῶσι· τὰς κολοφῶνας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ χελιδών· τῆς χελιδόνος· τῇ χελιδόνι· τὴν χελιδόνα. Δ. τὰ, καὶ ὦ χελιδόνε· ταῖν χελιδόνοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ χελιδόνες· τῶν χελιδόνων.

ταῖς χελιδόσι. τὰς χελιδόνας.

Ι Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ων θηλυκὰ παροξύτονα, καὶ ἔτι τὰ ὀξύτονα ὀνόματα πόλεων ὄντα, ἅπαντα διὰ μακροῦ κλίνεται. ζήρωνος. μήκωνος. μαραθῶνος. πλὴν τοῦ ὁλοσσόνος, καὶ τῶν εἰς δων διὰ η παραληγόντων. οἷον ἡ χαλκηδών, τῆς χαλκηδόνος. ὧν τοι πέρι ἱκανῶς εἴρηται ἐν τοῖς εἰς ων ἀρσενικοῖς. Τὰ δὲ μὴ ὀνόματα πόλεων ὀξύτονα, διὰ μικροῦ. ζυγόνος. χελιδόνος. ἀηδόνος.

Τὰ εἰς αξ θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ γλαῦξ. τῆς γλαυκός. τῇ γλαυκί. τὴν γλαῦκα. Δ. τὰ, καὶ ὦ γλαῦκε. ταῖν γλαυκοῖν. Γ. αἱ καὶ ὦ γλαῦκες. τῶν γλαυκῶν. ταῖς γλαυξί. τὰς γλαῦκας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ γύναιξ ἄχρηστον. τῆς γυναικός. ἐν χρήσει δὲ ἑτεροκλίτως. Ἡ γυνή. τῆς γυναικός. τῇ γυναικί. τὴν γυναῖκα. ὦ γύναι. Δ. τὼ, καὶ ὦ γυναῖκε ἀρσενικῶς. ὡς καὶ τὼ χεῖρε. καὶ τὼ πόλιε. καὶ τὼ ὁδώ. καὶ τὼ κασιγνήτα. καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχαίῳ ἔθει. ταῖν γυναικοῖν. Γ. αἱ καὶ ὦ γυναῖκες. τῶν γυναικῶν. ταῖς γυναιξί. τὰς γυναῖκας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ κλίμαξ. τῆς κλίμακος. τῇ κλίμακι. τὴν κλίμακα. Δ. τὰ καὶ ὦ κλίμακε. ταῖν κλιμάκοιν. Γ. αἱ καὶ ὦ κλίμακες. τῶν κλιμάκων. ταῖς κλίμαξι. τὰς κλίμακας. κλίνεται δὲ πάντα διὰ τοῦ κ. αἶξ, δὲ αἰγός. διὰ γ.

Τὰ εἰς ηξ θηλυκά.

Ε. ἡ καὶ ὦ πήληξ. τῆς πήληκος. τῇ πήληκι. τὴν πήληκα. Δ. τὰ, καὶ ὦ πήληκε. ταῖν πηλήκοιν. Γ. αἱ καὶ ὦ πήληκες. τῶν πηλήκων. ταῖς πήληξι. τὰς πήληκας. Οὕτω καὶ ἡ χάληξ, καὶ τὰ ὅμοια διὰ κ κλίνεται ἐμμένοντος τοῦ η. πλὴν τῶν παραληγομένων διὰ ω. ἀπὸ διὰ ε. ἀλώπηξ, ἀλώπεκος. ὕσπληξ δὲ, καὶ ἀντίσπληξ, διὰ γ. καὶ ὁ καὶ ἡ βήξ. τῆς βηχός. διὰ χ.

Τὰ εἰς ιξ θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ σφίγξ. τῆς σφιγγός. τῇ σφιγγί. τὴν σφίγγα. Δ. τὰ καὶ ὦ σφίγγε. ταῖν σφιγγοῖν. Γ. αἱ καὶ ὦ σφίγγες. τῶν σφιγγῶν. ταῖς σφιγξί. τὰς σφίγγας.

Ε. ἡ, καὶ ὦ ἕλιξ. τῆς ἕλικος. τῇ ἕλικι. τὴν ἕλικα. Δ. τὰ καὶ ὦ ἕλικε. ταῖν ἑλίκοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ ἕλικες. τῶν ἑλίκων. ταῖς ἕλιξι. τὰς ἕλικας.

Δ εῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ιξ, εἰ μὲν ἔχοι πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ αὐτοῦ γ, κλίνεται. εἰ δὲ μὴ, διὰ κ. ἕλιξ, ἕλικος. κύλιξ, κύλικος. σάλπιγξ, σάλπιγ-

γος. μάστιξ δὲ μάστιγος. καὶ στίξ, στιχός. καὶ θρίξ, τριχός. καὶ τὰ τούτων σύνθετα. ὁμόστιξ, ὁμόστιχος. καλλίθριξ, καλλίτριχος. τανύθριξ, τανύτριχος. καὶ λύγξ, ὄνομα μὲν τοῦ ζώου, διὰ κ. ὄνομα δὲ τοῦ πάθους. διὰ γ.

Τὰ εἰς υξ. θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ στύξ. τῆς στυγός. τῇ στυγί. τὴν στύγα. Δ. τὰ, καὶ ὦ στύγε. ταῖν στυγοῖν. Γ. αἱ, καὶ ὦ στύγες. τῶν στυγῶν. ταῖς στυξί. τὰς στύγας.

Δ εῖ δὲ εἰδέναι. ὅτι τὰ εἰς υξ, μονοσύλλαβα μὲν ὄντα, ὀξύνεται. στύξ. νύξ. φρύξ. ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβήν, βαρύνεται. αἴτυξ. πομφόλυξ. τὸ δὲ πτέρυξ, ὑπὸ ἀριστάρχου σεσημείωται ὀξυνθέν. ὡς περιεκτικόν. σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον μέρος, ἐφ' οὗ φύεται τὰ πτερά. λέγεται δὲ καὶ πτέρυξ βαρυτόνως. σημαῖνον τὰ πτερύγια. κλίνεται μὲν δὴ τὰ μονοσύλλαβα διὰ γ, ἢ τοῦ χ. στυγός. τριχός. τὸ δὲ πνύξ. τῆς πυκνός. σεσημείωται καθ' ὑπερβιβασμόν. πυκνί. πύκνα. τοῦ δὲ νύξ, ἡ μὲν κλίσις ἦν διὰ τοῦ χ. καὶ ἐπειδὴ ἐπλεόνασε τὸ τ, μετέθεσε τὸ χ, εἰς τὸ κ. νυκτός. νυκτί. νύκτα. ψιλὰ γὰρ ψιλῶν ἡγεῖται. καὶ δασέα δασέων. τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. διὰ γ, αἴτυγος. πομφόλυγος. πτέρυγος προπαροξυτόνως. καὶ πτέρυγος παροξυτόνως. σεσημείωται ἄμπυκος τῷ κ.

Τὰ εἰς οξ θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ φλόξ. τῆς φλογός. τῇ φλογί. τὴν φλόγα. Δ. τὰ, καὶ ὦ φλόγε. ταῖν φλογοῖν. Γ. αἱ, καὶ ὦ φλόγες. τῶν φλογῶν. ταῖς φλοξί. τὰς φλόγας.

Τὰ εἰς αρ θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι. τὴν δάμαρτα. Δ. τὰ, καὶ ὦ δάμαρτε. ταῖν δαμάρτοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ δάμαρτες. τῶν δαμάρτων. ταῖς δάμαρσι. τὰς δάμαρτας. ταῦτα δὲ τὰ εἰς αρ σπάνια. ὄαρ. καὶ δάμαρ. τούτου τὸ ἀνάλογον. δάμαρς. ἀφ' οὗ δάμαρτος ἡ γενική. τὸ δὲ ὄαρ, ὄαρος ἐκλίθη.

Τὰ εἰς ηρ θηλυκά.

Ε. ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρός. τῇ μητέρι, καὶ μητρί. τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ. Δ. τὰ, καὶ ὦ μητέρε. ταῖν μητέροιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μητράσι. τὰς μητέρας. Οὕτω καὶ ἡ δημήτηρ. τῆς δημήτερος, καὶ δήμητρος. τῇ δημήτερι, καὶ δήμητρι, τὴν δημήτερα, καὶ

δήμητρα· ὦ δήμητερ. Καὶ ἡ θυγάτηρ· τῆς θυγατέρος, καὶ θυγατρός· τῇ θυγατέρι, καὶ θυγατρί· τὴν θυγατέρα· καὶ ποιητικῶς, θύγατρα· ὦ θύγατερ. τεσσάρων δὲ τούτων ἡ κλητικὴ εἰς ερ· ἃ δὴ καὶ συγκοπὴν πάσχει ἐνικῶς. Ἡ, καὶ ὦ γαστήρ· τῆς γαστέρος, καὶ γαστρός· τῇ γαστέρι, καὶ γαστρί· τὴν γαστέρα.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ηρ, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβα, ὀξύνεται τὸ η φυλάττοντα κατὰ τὴν κλίσιν· κήρ, κηρός. εἰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, βαρύνεται. τὰ ἐκκλινόμενα· εἰνάτηρ, εἰνάτερος· δημήτηρ, δημήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. σεσημείωται τὸ γαστὴρ γαστέρος ὀξυνόμενον. Ἔτι τὰ βαρυνόμενα ἐπ' εὐθείας, προπαροξύνεται ἐπὶ τῶν πλαγίων· εἰνάτερος· δημήτερος. τοῦτο δὲ καὶ πέπονθος, δήμητρος· πλὴν τοῦ μήτηρ, καὶ θυγάτηρ· ἅτινα ἐντελῆ μὲν ὄντα, παροξύνεται ἐπὶ τῶν πλαγίων· μητέρος· θυγατέρος. πεπονθότα δὲ, ὀξύνεται· μητρός· θυγατρός. τούτου δὲ συγκοπεῖσα ἡ αἰτιατική, προπαροξύνεται, θύγατρα· εἴρηται περὶ τούτων πλείω ἄττα ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ πάν.

Εἰς ειρ τὸ χεὶρ μόνον θηλυκόν.

Ε. ἡ, καὶ ὦ χείρ· τῆς χειρός· τῇ χειρί· τὴν χεῖρα. Δ. τὼ, καὶ ὦ χεῖρε ἀρσενικῶς· ταῖν χεροῖν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξαιρέσει τοῦ ι. Γ. αἱ χεῖρες· τῶν χειρῶν· ταῖς χερσίν, ἐξαιρέσει τοῦ ι. τὰς χεῖρας. τὸ δὲ χερός, καὶ χερί, καὶ χέρα καὶ τ' ἄλλα ἄνευ τοῦ ι, ποιητικά.

Τὰ εἰς ας θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ παλλάς· τῆς παλλάδος· τῇ παλλάδι· τὴν παλλάδα. Δ. τὰ, καὶ ὦ παλλάδε· ταῖν παλλάδοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ παλλάδες· τῶν παλλάδων· ταῖς παλλάσι· τὰς παλλάδας. Οὕτω καὶ ἑλλάς, ἑλλάδος· καὶ δρυϊάς, δρυϊάδος· καὶ τὰ ὅμοια· ὀξύνεται γὰρ πάντα ἰῶ δὲ κλινόμενα· καὶ βραχὺ τὸ α ἔχοντα. τὸ δὲ ἀκράγας, ἀκράγαντος· καὶ τάρας, τάραντος ὀνόματα πόλεων, βαρύνεται· τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων, ἀφ' ὧν ὠνομάσθη, φυλάττοντα.

Τὰ εἰς ης θηλυκά.

Ε. ἡ, καὶ ὦ φιλότης· τῆς φιλότητος· τῇ φιλότητι· τὴν φιλότητα. Δ. τὰ, καὶ ὦ φιλότητε· ταῖν φιλοτήτοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ φιλότητες· τῶν φιλοτήτων· ταῖς φιλότησι· τὰς φιλότητας.

Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς της θηλυκὰ μονογενῆ οὕτω κλίνεται· ἀγαθότητος· λαμπρότητος· ματαιότητος· ἐσθῆτος· πάρνητος· καὶ τροπῇ τοῦ τ, εἰς θ· πάρνηθος. τὰ δὴ κοινὰ τῶν γενῶν ζητητέα ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς.
Ἰστέον ἔτι, ὅτι πάντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, βαρύνεται· ποσότης· ποιότης· πλὴν τοῦ ταχυτής, καὶ βραδυτής· καὶ ἁδροτής· καὶ δηϊοτής.

Τὰ εἰς ις θηλυκά.

Ε. ἡ ἀμαρυλλίς· τῆς ἀμαρυλλίδος· τῇ ἀμαρυλλίδι· τὴν ἀμαρυλλίδα· ὦ ἀμαρυλλί, καὶ ἀμαρυλλίς. Δ. τὰ, καὶ ὦ ἀμαρυλλίδε· ταῖν ἀμαρυλλίδοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ ἀμαρυλλίδες· τῶν ἀμαρυλλίδων· ταῖς ἀμαρυλλίσι· τὰς ἀμαρυλλίδας.
Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κλίνεται πάντα τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα μονοκατάληκτα· εἴτε βραχὺ ἔχοι τὸ ι, οἷον ἀσπίς, ἀσπίδος· πριαμίς, πριαμίδος, εἴτε μακρόν, οἷον κρηπίς, κρηπίδος, σφραγίς, σφραγίδος· κνημίς, κνημίδος· γλωσσίς, γλωσσίδος. οἷς ἠκολούθησε καὶ τὰ εἰς ις περισπώμενα· πλὴν ὅτι ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς, ἥτις εἰς ιν καταλήγεται· βενδῖς, βενδῖδος· βενδῖν· μολῖς, μολῖδος, μολῖν.
Ε. ἡ θέτις· τῆς θέτιδος· τῇ θέτιδι· τὴν θέτιδα, καὶ θέτιν· ὦ θέτι, καὶ ὦ θέτις. Δ. τὰ, καὶ ὦ θέτιδε· ταῖν θετίδοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ θέτιδες· τῶν θετίδων· ταῖς θέτισι· τὰς θέτιδας.
Οὕτω τοι πάντα τὰ εἰς ις κύρια βαρύτονα κλίνεται· κύπρις, κύπριδος· ἄρτεμις, ἀρτέμιδος· θέμις, θέμιδος. ἔστι δὲ καὶ θέμιτος, δωρικῶς· καὶ θέμιστος ποιητικῶς. τὸ δὲ χάρυβδις, καὶ σάρδις, διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δ, χαρύβδιος, καὶ σάρδιος. Ἔτι τὰ εἰς νις μακροπαράληκτα, μῆνις, μήνιδος· νεᾶνις, νεάνιδος. ἔτι τὰ εἰς ρις· ὕβρις, ὕβριδος· ἶρις, ἴριδος. τὸ δὲ χάρις, χάριδος κοινῶς, καὶ χάριτος δωρικῶς, καὶ χάριστος ποιητικῶς, καὶ ὕβρις, ὕβριος· καὶ ἄκρις, ἄκριος, καὶ ἄγυρις, ἀγύριος· καὶ τὰ παρ' αὐτό· πανήγυρις, πανηγύριος· ὁμήγυρις, ὁμηγύριος οὕτω, καὶ κίσηρις, κισήριος, καὶ κάππαρις καππάριος. ἔτι τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν εἰς της παρεσχηματισμένα· ὁ τοξότης, ἡ τοξότις, τῆς τοξότιδος· ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις, τῆς πολίτιδος· ὁ κυνηγέτης, ἡ κυνηγέτις, τῆς κυνηγέτιδος. ἔτι ὅσα εἰς στις ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἄγρωστις, ἀγρώστιδος· βούβρωστις βουβρώστιδος, ἄμυστις, ἀμύστιδος. τὸ δὲ θέτιος ἰακόν, ὡς μήνιος· ὅθεν θέτιν, καὶ μῆνιν ἐπὶ αἰτιατικῆς· μῆνιν ἄειδε θεά.
Ε. ἡ φύσις· τῆς φύσιος κοινῶς, καὶ φύσεος ἰωνικῶς, καὶ φύσεως ἀττικῶς.

τῇ φύσι, φύσι, καὶ φύσεϊ, φύσει. τὴν φύσιν, ὦ φύσι, καὶ ὦ φύσις. Δ. τὼ, καὶ ὦ φύσιε, καὶ φύσεε. ταῖν φυσίοιν, καὶ φυσέοιν, καὶ φυσεῷν. Γ. αἱ, καὶ ὦ φύσιες, φύσις, καὶ φύσεες, φύσεις. τῶν φυσίων, καὶ φυσέων, καὶ φύσεων. ταῖς φύσισι, καὶ φύσεσι. τὰς φύσιας, φύσις, καὶ φύσεας, φύσεις.

Οὕτω τοι καὶ λέξις, καὶ τέρψις, καὶ ὅσα διὰ τοῦ ξ. ἢ ψ. ἢ σ. ἐσχατοσυλλαβεῖ ῥηματικά. ἔτι τὰ εἰς νις βραχυκατάληκτα. κόνις, κόνιος, πάνις πάνιος. φρόνις φόνιος. ὕνις, ὕνιος. Ἔτι τὰ προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροπαράληκτα. πόλις, πόλιος. καὶ τὰ παρὰ τοῦτο, ἀκρόπολις, ἀκροπόλιος. σύν τε τάχθω τοῖς τοιούτοις. φάλλις, φάλλιος, νέμεσις, νεμέσιος. καὶ πόλεων αἰγυπτίων ὀνόματα. ξοῦϊς, ξούϊος. θμοῦϊς, θμούϊος. ταμίαθις ταμιάθιος. τὰ δὲ διὰ δύο ἀμεταβόλων, ἢ δύο συμφώνων ἐκφερόμενα, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολόν ἐστι, διὰ τοῦ θ κλίνεται. μέρμις, μέρμιθος. δέλλις, δέλλιθος, ἄγλις, ἄγλιθος. ὄρνις, ὄρνιθος. πλὴν τοῦ φάλλιος.

Τὰ εἰς εις θηλυκά.

Ε. ἡ κλείς. τῆς κλειδός. τῇ κλειδί. τὴν κλεῖδα. ὦ κλεῖ, καὶ ὦ κλείς. Δ. τὼ, καὶ ὦ κλεῖδε. ταῖν κλειδοῖν. Γ. αἱ, καὶ ὦ κλεῖδες. τῶν κλειδῶν. ταῖς κλεισί. τὰς κλεῖδας.

Ε. ἡ ὀπόεις. τῆς ὀπόεντος. τῇ ὀπόεντι. τὴν ὀπόεντα. ὦ ὀπόει. καὶ ὦ ὀπόεις. καὶ ὀπόεν παροξυτόνως καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς.

Τὰ εἰς ους θηλυκά.

Ε. ἡ ὀποῦς περισπωμένως, τῆς ὀποῦντος. τῇ ὀποῦντι, τὴν ὀποῦντα. ὦ ὀποῦ, καὶ ὦ ὀποῦς. Δ. τὼ, καὶ ὦ ὀποῦντε. ταῖν ὀπούντοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ ὀποῦντες, τῶν ὀπούντων. ταῖς ὀποῦσι. τὰς ὀποῦντας.

Οὕτω κλίνεται ἡ τραπεζοῦς, καὶ κερασοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς ους ὀνόματα πόλεων.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ βαρύτονα.

Ε. ἡ χέλυς, τῆς χέλυος, τῇ χέλυϊ, τὴν χέλυν, ὦ χέλυ, καὶ ὦ χέλυς. Δ. τὼ, καὶ ὦ χέλυε, ταῖν χελύοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ χέλυες, χέλυς. τῶν χελύων, ταῖς χέλυσι, τὰς χέλυας, χέλυς. ἀκολουθεῖ μέν γε τούτῳ τὸ πίτυς, καὶ γένυς. καὶ ἕτερα εἰς υς θηλυκὰ βαρύτονα, πλὴν τοῦ κώμυς, καὶ κόρυς. κώμυθος γάρ, καὶ κόρυθος, διὰ τοῦ θ.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα βραχυκατάληκτα.

Ε. ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύδος, τῇ χλαμύδι, τὴν χλαμύδα. ὦ χλαμὺ, καὶ ὦ χλαμύς. Δ. τὼ, καὶ ὦ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ χλαμύδες, τῶν χλαμύδων, ταῖς χλαμύσι, τὰς χλαμύδας. Οὕτω τοι κλίνεται τὰ εἰς υς πάντα ὀξύτονα, ἃ συνεσταλμένον ἔχει τὸ υ. οἷον πηλαμὺς, πηλαμύδος. κροκὺς, κροκύδος.

Τὰ εἰς υς ὀξύτονα μακροκατάληκτα.

Ε. ἡ τηθύς. τῆς τηθύος. τῇ τηθύϊ. τὴν τηθύν. ὦ τηθὺ, καὶ ὦ τηθύς. Δ. τὼ, καὶ ὦ τηθύε. ταῖν τηθύοιν. Γ. αἱ, καὶ ὦ τηθύες, τηθῦς, τῶν τηθύων. ταῖς τηθύσι, τὰς τηθύας, τηθῦς.

Παραπλησίως γε τούτῳ κλινεῖς τὰ εἰς υς πάντα ὀξύτονα. ἃ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ υ. οἷον ἐριννὺς ἐριννύος, πληθὺς, πληθύος, ἀχλὺς, ἀχλύος, ὀϊζὺς, ὀϊζύος, ὀαριστὺς, ὀαριστύος, δρῦς, δρυός. περισπώμενον ὂν κατὰ ἡρωδιανὸν, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. λέγει γὰρ, ὅτι τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα πάντα περισπᾶται ὡσαύτως δὲ καὶ ταυτὶ τὰ τρία, ὀσφῦς, ὀφρῦς, ὀϊζῦς. ἐξαιρεῖται ἀχλὺς, ἀχλῦθος διὰ τοῦ θ κλινόμενον. ἐπεί γε ἡ γενικὴ προπερισπᾶται, ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς θος μακροπαραληκτεῖ, οἷον ὄρνιθος. μέρμιθος. δέλλιθος. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι δι᾽ ἀλλήλων δείξει καὶ τὰ δῆλον γίνεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέλους ἐχόντων τὸν τόνον, ποῖα, μακρὸν ἔχει τὸ υ. καὶ ποῖα βραχύ. ἐὰν μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνηται. μακρόν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ δος, βραχύ. πάλιν τὰ μὲν μακρὸν ἔχοντα τὸ υ. διὰ καθαροῦ τοῦ ος. τὰ δὲ βραχὺ, διὰ τοῦ δος κλίνεται. Ἐκεῖνο δέ τοι παρατηρητέον. ὡς οὐκ ἐν ἁπάσαις ταῖς πλαγίαις μακρὸν μένει τὸ υ, ἀλλ᾽ ἐν μόναις τῇ εὐθείᾳ ἰσοσυλλαβούσαις, οἷον ὀϊζῦς ὀϊζυῖ. ὀϊζῦ, αἱ δὲ λοιπαὶ, βραχύ. σημειούμεθα δὲ τὴν μῦσιν, ἐκτεταμένον ἔχουσαν τὸ υ. καὶ ταῦτα τὰ διὰ καθαροῦ κλινόμενα εἰς ῦν ποιεῖ κοινῶς τὴν αἰτιατικήν. τὴν ἐριννὺν, ὀϊζύν. δρῦν. παρὰ ποιηταῖς δὲ, ἔσθ᾽ ὅτε καὶ εἰς α, ὡς εἴρηται, τὴν νηδύα, τὴν δρύα.

Περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων περιττοσυλλάβων.

Τὰ εἰς α οὐδέτερα.

Ε. τὸ βῆμα τεχνικῶς. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως

τῷ γράμμα.

Ἰστέον δέ, ὅτι πᾶν εἰς α οὐδέτερον μονογενὲς ὄν, τὸ μ ἔχει πρὸ τοῦ α· κῦμα· ῥῆμα· ποίημα· στέμμα. τὸ δὲ μέγα, τριγενές τε, καὶ ἑτερόκλιτόν ἐστιν, ὧδε κλινόμενον.

Ε. τὸ μέγα τριπτώτως, τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ. Δ. τὼ, καὶ ὦ μεγάλω, τοῖν μεγάλοιν. Γ. τὰ μεγάλα τριπτώτως, τῶν μεγάλων, τοῖς μεγάλοις.

Ἔτι ἰστέον ὅτι πᾶσα εὐθεῖα, καὶ αἰτιατική, καὶ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν τῶν οὐδετέρων εἰς α λήγει. εἰ δέ που εὑρεθῇ εἰς η λήγουσα, κατὰ συναίρεσιν γίνεται, οἷον τὰ τείχεα, τείχη. πλὴν τῶν ἀττικῶν εἰς ων οὐδετέρων, ἅτινα εἰς ω μέγα λήγει ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς, καὶ κλητικῆς τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ εὔγεω τριπτώτως. τὸ δὲ κάρα πεπονθὸς, παρὰ τὸ κάρηνον γεγονός, ὅθεν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ α ἑτερόκλιτον ὄν, κλίνεται ὧδε.

Τὸ κάρα, τοῦ κρατός. τῷ κρατί. τὸ, καὶ ὦ κάρα. καὶ ἡ, καὶ ὦ κράς. τῆς κρατός. τῇ κρατί. τὴν κρᾶτα, καὶ ἡ, καὶ ὦ κάρα, τῆς κάρας, τῇ κάρᾳ τὴν κάραν. Ἔτι τὰ δοκοῦντα τελικὰ οὐδετέρων ὀνομάτων, κατ᾽ ἀποκοπήν ἐστιν, οἷον λίπ᾽ ἐλαίῳ, ἀντὶ τοῦ λιπαρῷ ἐλαίῳ. νίφα, ἀντὶ τοῦ νιφάδα. σκέπα, ἀντὶ τοῦ σκέπασμα, ὕφα, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα, ἄλφα, ἀντὶ τοῦ ἄλφας. γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ. ὅθεν γάλακος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ γάλακτος. τὸ μὲν γὰρ τ συνήθως πλεονάζειν, καὶ ἐνδεῖν ταῖς γενικαῖς. πλεονάζει μὲν, ὡς ἐν τῷ νυκτός, ἄνακτος, γάλακτος. ἐνδεῖ δέ, ὡς ἐν τῷ μέλανος. τάλανος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς α οὐδέτερα ἀεὶ βαρύνεται διὰ τοῦ τος κλινόμενα. αἷμα, αἵματος. βάμμα βάμματος. ποίημα ποιήματος, καθάπερ τοῖς ἀνωτέρω δέδεικται παραδείγμασιν.

Τὰ εἰς ι οὐδέτερα.

Ε. τὸ μέλι τριπτώτως. τοῦ μέλιτος. τῷ μέλιτι. Δ. τὼ, καὶ ὦ μέλιτε. τοῖν μελίτοιν. Γ. τὰ μέλιτα τριπτώτως. τῶν μελίτων. τοῖς μέλισι.

Οὕτω δὲ καὶ τὰ παρ᾽ αὐτὸ σύνθετα κλίνεται, οἷον, τὸ ὀξύμελι τοῦ ὀξυμέλιτος. τὸ οἰνόμελι, τοῦ οἰνομέλιτος. τὰ γὰρ εἰς ι οὐδέτερα μονογενῆ ἑλληνικὰ διὰ τοῦ τος κλίνεται. ἔστι μέντοι ἓν μόνον εἰς ι οὐδέτερον ἑλληνικόν. τὸ μέλι, καὶ τὰ παρ᾽ αὐτὸ σύνθετα. εἰ δὲ μὴ ἑλληνικὰ εἴη. διὰ καθαροῦ τοῦ ος. τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριος. τὸ κόμμι, τοῦ κόμμιος. τὸ κιννάβαρι, τοῦ κινναβάριος. τὸ κίκι, τοῦ κίκιος. τὸ στίμμι, τοῦ στίμμιος. τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπιος. κλίνεται δὲ καὶ διὰ τοῦ εος ἰωνικῶς, καὶ εως

ἀττικῶς. ὡς δέδεικται ἐπὶ τοῦ σίνηπι. τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν εἰς ις κοινῶν, κατὰ τὰ ἴδια κλίνεται. οἷον, τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος. ὅτι ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος. τὸ φιλόπολι, τοῦ φιλοπόλιος, καὶ φιλοπόλιδος. ὅτι ὁ καὶ ἡ φιλόπολις, φιλοπόλιος, καὶ φιλοπόλιδος. τὸ τι, τοῦ τινός. ὀξυτόνως ἀορίστως, καὶ τὸ τί, τοῦ τίνος ἐρωτηματικῶς, βαρυτόνως. ὅτι τὶς τινὸς ὀξυτόνως ἀορίστως. καὶ τίς. τίνος βαρυτόνως, ἐρωτηματικῶς. τὸ δὲ ἄλφι, ἀντὶ τοῦ ἄλφιτος, καὶ τὸ ἔρι, ἀντὶ τοῦ ἔριον, καὶ φόφι, ἀντὶ τοῦ φόφιμον, καὶ κεῖ, ἀντὶ τοῦ κείμενον ἀποκέκοπται, καὶ οὐδεμία αὐτῶν πτῶσις εὑρίσκεται.

Τὰ εἰς υ οὐδέτερα.

Ε. τὸ πῶυ τριπτώτως. τοῦ πώεος. τῷ πώει. Δ. τὼ, καὶ ὦ πώεε τοῖν πώεοιν. Γ. τὰ πώεα τριπτώτως. τῶν πώεων. τοῖς πώεσι.

Ε. τὸ γόνυ τριπτώτως, τοῦ γόνυος. τῷ γόνυϊ. Δ. τὼ. καὶ ὦ γόνυε, τοῖν γονύοιν. Γ. τὰ γόνυα τριπτώτως. τῶν γονύων, τοῖς γόνυσι.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς υ οὐδέτερα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ ε κλίνεται, ἄστυ ἄστεος, πῶυ, πώεος, εἰ δὲ βραχείᾳ, σώζει τὸ υ. γόνυ, γόνυος, δόρυ, δόρυος, καὶ ἐν ἐπενθέσει γουνός. καὶ δουρός. τὸ δὲ δορός, δορί, συνεκόπη. τινὲς δέ φασιν, ὅτι τὸ γουνὸς καὶ δουρὸς, παρὰ τὸ γούνατος, καὶ δούρατος γίνεται κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τῆς εἰς ας ληγούσης εὐθείας, γοῦνας, καὶ δοῦρας. ἐξ ὧν τὰ γούνατα, καὶ δούρατα. ὡς ἀπὸ γόνας, καὶ δόρας, τὰ γόνατα καὶ δόρατα. λέγεται καὶ τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, τῷ δόρει, δόρει. τὸ δὲ δάκρυ, κλίνεται καὶ ὡς τὰ μακροπαράληκτα, δάκρυος, δάκρυϊ. καὶ ὡς τὰ βραχυπαράληκτα. δάκρεος, δάκρει τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης κοινῆς οὔσης. ἔστι δὲ καὶ τὸ δάκρυον, τοῦ δακρύου. Τὰ δὲ οὐδέτερα εἰς υ, καὶ εἰς αν, καὶ εἰς εν τῶν τριγενῶν εἴτε ἐπιθετικὰ εἴη, εἴτε μετοχικά, τοῖς ἀρσενικοῖς ἠκολούθησε. τὸ ἡδύ. τοῦ ἡδέος. τὸ ἥμισυ, τοῦ ἡμίσεος, ὅτι ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος. ὁ ἥμισυς, τοῦ ἡμίσεος, τὸ πᾶν, τοῦ παντός. ὅτι ὁ πᾶς, τοῦ παντός. τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος. ὅτι ὁ μέλας, τοῦ μέλανος. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος, ὅτι ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος, ὅτι ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος, ὅτι ὁ τέρην, τοῦ τέρενος, τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος, ὅτι ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος, τὸ δίπουν, τοῦ δίποδος, ὅτι ὁ δίπους τοῦ δίποδος. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος, ὅτι ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος, τὸ χρυσοῦν, τοῦ χρυσοῦντος, ὅτι ὁ χρυσῶν, τοῦ χρυσοῦντος.

Τὰ εἰς ρ̄ οὐδέτερα.

Ε. τὸ νέκταρ τριπτώτως, τοῦ νέκταρος, τῷ νέκταρι. Δ. τὼ, καὶ ὦ νέκταρε, τοῖν νεκτάροιν. Γ. τὰ νέκταρα τριπτώτως, τῶν νεκτάρων, τοῖς νέκταρσι.

Ε. τὸ δέλεαρ τριπτώτως. τοῦ δελέατος, τῷ δελέατι. Δ. τὼ, καὶ ὦ δελέατε, τοῖν δελεάτοιν. Γ. τὰ δελέατα τριπτώτως, τῶν δελεάτων. τοῖς δελέασι.

Ε. τὸ κῆρ τριπτώτως, τοῦ κηρὸς, τῷ κηρί. Δ. τὼ, καὶ ὦ κῆρε, τοῖν κηροῖν. Γ. τὰ κῆρα τριπτώτως. τῶν κηρῶν, τοῖς κηρσί.

Ε. τὸ πῦρ τριπτώτως, τοῦ πυρός. τῷ πυρί. τὰ δὲ λοιπὰ ἄχρηστα.

Ε. τὸ ἄορ τριπτώτως, τοῦ ἄορος, τῷ ἄορι. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἄορε, τοῖν ἀόροιν. Γ. τὰ ἄορα τριπτώτως, τῶν ἀόρων. τοῖς ἄορσι.

Ε. τὸ ἕλωρ τριπτώτως, τοῦ ἕλωρος, τῷ ἕλωρι. Δ. τὼ, καὶ ὦ ἕλωρε. τοῖν ἑλώροιν. Γ. τὰ ἕλωρα τριπτώτως. τῶν ἑλώρων, τοῖς ἕλωρσι.

Ε. τὸ ὕδωρ τριπτώτως, τοῦ ὕδατος, τῷ ὕδατι. Δ. τὼ, καὶ ὦ ὕδατε, τοῖν ὑδάτοιν. Γ. τὰ ὕδατα τριπτώτως. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι.

Δ εῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ρ̄ οὐδέτερα τὸ ρ̄ φυλάττοντα κλίνεται, οἷον ἔαρ ἔαρος, ἄορ, ἄορος, κῆρ, κηρός. πῦρ, πυρός. ἕλωρ, ἕλωρος. Τὰ δὲ εἰς ρ̄ διὰ τοῦ τ̄ κλινόμενα, ταῦτα, φρέαρ, φρέατος. δέλεαρ, δελέατος. ἧπαρ ἥπατος. ὕδωρ, ὕδατος. ἅτινα ἑτερόκλιτά ἐστιν ἀφ' ἑτέρων εὐθειῶν ἀχρήστων γινόμενα τῆς φρέας, δέλεας, ἧπας, ὕδας. φιλεῖ δὲ οὕτω κλίνεσθαι τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς. ἄλειφαρ, ἀλείφατος. ὄνειαρ, ὀνείατος. κέρηαρ κερήατος. ἔτι καὶ τὰ δισύλλαβα φύσει μακροπαράληκτα, οὖθαρ, οὔθατος, ἦμαρ ἤματος, εἶδαρ, εἴδατος, ὕδωρ, ὕδατος, πλὴν τοῦ ἦτορ ἤτορος. Τὰ γὰρ βραχεῖα ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα ἀεὶ σώζει τὸ ρ̄ ἐπὶ τῶν πλαγίων. ἔαρ, ἔαρος. νέκταρ, νέκταρος. ὕπαρ, ὕπαρος. θέναρ, θέναρος. Σημειούσθω τὸ φρέαρ, καὶ στέαρ ὡς τὰ κλιθέντα ὅγε μὴν συνέβη, διότι καὶ αὐτὰ ἦν φύσει μακροπαράληκτα φρεῖαρ, στεῖαρ, τὸ δὲ στῆρ στηρός. καὶ φῆρ, φηρός. καὶ κῆρ κηρός, καὶ ἦρ ἠρός, συνῄρηται παρὰ τὸ στέαρ, καὶ φέαρ, καὶ κέαρ, καὶ ἔαρ γινόμενα. ὅθεν ἐπὶ τῆς εὐθείας περισπᾶται. Τὰ εἰς ο̄ρ σπάνια, ὡς ἔχει τὸ ἦτορ ἤτορος, καὶ ἄορ ἄορος, καὶ τὰ παρ' αὐτὰ σύνθετα. μεγαλήτορ. χρυσάορ. ἔτι τὰ εἰς ῡρ ἕν, λέγω, τὸ πῦρ, ἐπὶ μόνης εὐθείας ἐκτεῖνον τὸ ῡ. Ἔστι καὶ τὰ εἰς ωρ σπάνια τυγχάνοντα. ὡς ἔχει τὸ πέλωρ, καὶ ἕλωρ, καὶ ὕδωρ, οὗτινος ἐπὶ μόνης εὐθείας ἐκτείνεται τὸ ῡ.

Τὰ εἰς ᾱς οὐδέτερα.

Ε. τὸ κέρας τριπτώτως. τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ κέραος ἰωνικῶς, καὶ κέρως ἀττικῶς. ὁμοίως τῷ γῆρας. ὅπερ ἐκλίθη ἐν τῇ πέμπτῃ κλίσει τῶν συνῃρημένων. τὰ γὰρ εἰς ᾱς οὐδέτερα, ὅσα κλίνεται, ἡ μὲν κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ τος κλίνει κρέατος, γήρατος, ἡ δὲ τῶν ἰώνων ἐκ τοῦ κοινοῦ τὸ τ̄ ἀποβάλλει διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς κλίνουσα κρέαος, γήραος, ἡ δὲ τῶν ἀττικῶν κιρνῶσα τοῦ ἰωνικοῦ τὸ ᾱ, καὶ ο̄, εἰς ω̄ μέγα κρέως, γήρως ποιεῖ. κλίνεται δὲ οὕτως ὅσα βραχὺ ἔχει τὸ ᾱς ἢ τὸ ρ̄ πρὸ τοῦ ᾱς. εἰ δέ που εὑρεθῇ εἰς ᾱς οὐδέτερον ἕτερόν τι σύμφωνον πρὸ τοῦ ᾱς ἔχον εἶτα κλινόμενον (σπανίως δὲ τοῦτο γίνεται) κατὰ τὴν κοινὴν μόνην κλίνεται, οἷον ἐρυσίπελας, ἐρυσιπέλατος, ἅλας, ἅλατος. τὸ δὲ σέλας, καὶ δέπας, καὶ λέπας, καὶ δέμας ἄκλιτά ἐστι. παρὰ ποιηταῖς δὲ εὕρηταί ποτε κλινόμενα ἀδείᾳ ποιητικῇ.

Τὸ εἰς ᾱυς οὐδέτερον ἓν μόνον.

Ε. τὸ σταῦς τριπτώτως. τοῦ σταυτὸς. τῷ σταυτί. Δ. τὼ, καὶ ὦ σταῦτε, τοῖν σταυτοῖν. Γ. τὰ σταῦτα τριπτώτως. τῶν σταυτῶν. τοῖς σταυσί.

Τὰ εἰς ε̄ς οὐδέτερα.

Ε. τὸ εὐγενὲς τριπτώτως. τοῦ εὐγενέος, εὐγενοῦς ὁμοίως τῷ ἀληθές. Ἔτι δὲ πάντα τὰ εἰς ε̄ς οὐδέτερα ἀεὶ ἐπιθετικά. ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθές. ὁ καὶ ἡ εὐσεβής. καὶ τὸ εὐσεβές. ὁ, καὶ ἡ ἐπιμήκης βαρυτόνως καὶ τὸ ἐπίμηκες προπαροξυτόνως. οὕτω καὶ εὔηθες, καὶ παμμέγεθες, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ εἰς ο̄ς οὐδέτερα.

Ε. τὸ μέλος τριπτώτως. τοῦ μέλεος ἰωνικῶς, καὶ μέλους κοινῶς, καὶ μέλευς δωρικῶς ὁμοίως τῷ τεῖχος τῆς πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Δ εῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ο̄ς οὐδέτερα ἀεὶ μονογενῆ ἐστι, καὶ βαρύνεται, καὶ τὴν γενικὴν ἔχει εἰς ους συνῃρημένην ἐξ ὁλοκλήρου τῆς εἰς εος. τέλος τέλεος, τέλους. βέλος, βέλεος, βέλους. τὸ δὲ ὄφελος, καὶ ἦδος ἔμεινεν ἄκλιτα. τὰ δέ τοι εἰς ο̄ς μετοχικὰ περιττοσυλλάβως μόνον κλίνεται, οἷον τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Τὰ εἰς ως οὐδέτερα.

Ε. τὸ φῶς τρεῖς πτώσεις· τοῦ φωτός, τῷ φωτί. Δ. τώ, καὶ ὦ φῶτε. τοῖν φωτοῖν. Π. τὰ φῶτα τρεῖς πτώσεις. τῶν φώτων. τοῖς φωσί. ἔστι δὲ δύο μόνα τὰ εἰς ως οὐδέτερα, τὸ φῶς, καὶ τὸ ὦς, ἃ δὴ περισπώμενα διὰ τοῦ τ κλινόμενα. φῶς φωτός. ὦς ὠτός. λέγεται δὲ καὶ τὸ οὖς μηκέτι κλινόμενον καὶ δισυλλάβως· τὸ οὖας, τοῦ οὔατος.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ φάος, καὶ ἄος ἐγένετο φῶς, καὶ ὦς. τὰ γὰρ πεπονθότα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττει τὴν κλίσιν· ἐκείνων δὲ αἱ γενικαὶ φάους, καὶ ἄους, ἀλλὰ ταῦτα καθ᾽ ὑπέρθεσιν γίνεται φάος, φόας. ἄος ὄας, καὶ κατὰ κρᾶσιν φῶς, καὶ ὦς. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τ, ἐπεὶ καὶ τὸ φόας, φόατος, καὶ ὄας ὄατος, διὰ τοῦ τ κλίνεται. τὸ δὲ φῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο λέγεται φόως, ὡς ξενοφῶν, ξενοφόων, δημοφῶν δημοφόων, λαοκῶν, λαοκόων, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητικῶς.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν τῶν περιττοσυλλάβων.

Ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς α γίνεται, αἴαντι, αἴαντα. δεῖ γε μὴν εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς υς ἢ εἰς ις, εἰ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνοιτο, καίτοι περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ὅμως εἰς ν ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, ὄφις, ὄφιος, ὄφιν. λέξις, λέξεως, λέξιν. χέλυς, χέλυος, χέλυν. βότρυς, βότρυος, βότρυν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς υς ὀξυτονουμένων. ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος τὸν ἡδύν. ἡ ἐριννύς, τῆς ἐριννύος, τὴν ἐριννύν. ἡ δρῦς, τῆς δρυός, τὴν δρῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸν ἡδέα· ὡς τὸν αἴαντα, καὶ τὸν βότρυα, καὶ τὴν δρύα. ἀλλ᾽ αἱ εἰς υν ἀπὸ τῶν εἰς υς αἰτιατικαὶ σπανίως εὑρέθησαν καὶ παρὰ ποιηταῖς. Κόϊντος·
Κάππεσεν αὐτ᾽ ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος.
Ἔτι τῶν εἰς ης διὰ τοῦ εος κλινομένων, τὴν συναιρουμένην αἰτιατικήν, οἱ ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων μετὰ τοῦ ν προφέρουσι, τὸν δημοσθένην λέγοντες, καὶ τὸν ἀριστοφάνην. εἰ δὲ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἀλλὰ μετὰ συμφώνου, εἰ μὲν ὀξύτονα εἰσί, περιττοσύλλαβον εἰς α ἔχει τὴν αἰτιατικήν, κρηπίς, κρηπῖδος, κρηπῖδα. ἀμαρυλλίς, ἀμαρυλλίδος, ἀμαρυλλίδα. χλαμύς, χλαμύδος, χλαμύδα. εἰ δὲ βαρύτονα, οὐ μόνον περιττοσύλλαβον εἰς α, ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, εἰς ν ἔχει τὴν αἰτιατικήν. πάρις, πάριδος, πάριδα, καὶ πάριν ἀπὸ τῆς πάριος γενικῆς κατ᾽ ἐξαίρε-

σιν τοῦ δ ἰωνικῶς μῆνις μήνιδος μήνιδα, καὶ μῆνιν ἀπὸ τῆς μήνιος. ἔπηλυς, ἐπήλυδος, ἐπήλυδα, καὶ ἔπηλυν ἀπὸ τῆς ἐπήλυος. Ἔτι σημειωτέον, τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων τῶν εἰς ων, συναιρεῖσθαι εἰς ω ἀττικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο, καὶ τοῦ α εἰς τὸ ω μέγα, καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν εἰς ους, ἀμείνονες, καὶ ἀμείνονας ἀμείνους. τῶν δὲ οὐδετέρων εἰς ω, τὰ ἀμείνονα, ἀμείνω, τὸν ποσειδῶ δὲ, καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ ἀπόλλω, καὶ εἰκὼ ἐξ ἀποκοπῆς, καὶ τὸ, τὰς μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς συναιρεῖσθαι εἰς α, πειραιέα, πειραιᾶ. τὰς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης τῶν ἰώνων αἰτιατικάς, εἰ μὲν πρὸ τοῦ ε εὑρεθῇ σύμφωνον συναιρεῖσθαι μόνον εἰς η εὐσεβέα εὐσεβῆ, εἰ δὲ φωνῆεν εἰς τε η, καὶ εἰς α ὑγιέα ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ, εὐφυέα εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ. καὶ ἔτι τὸ σοφοκλέης, καὶ τἆλλα εἰς ης διὰ τοῦ ε παραληγόμενα, συναιρεῖσθαι ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν. περικλέης, περικλῆς, καὶ τούτων διπλῆς οὔσης τῆς συναιρέσεως ἐπὶ τῶν πλαγίων, ἐπὶ μὲν τῆς γενικῆς, καὶ αἰτιατικῆς τὴν πρώτην συναίρεσιν εἶναι ἐν χρήσει μόνον σοφοκλέεος, σοφοκλέους. σοφοκλέεα, σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ τῆς δοτικῆς τὴν δευτέραν σοφοκλέει σοφοκλεῖ. καὶ ἔτι τὸ ἔνια τῶν εἰς ως ἀττικῶς κλινομένων προφέρεσθαι ἄνευ τοῦ ν. τὸν ἄθω. τὸν λαγώ. τὴν κῶ. τὴν τέω. τὴν ἕω. καὶ ἔτι τὰ εἰς ω προσθέσει τοῦ ν τῇ εὐθείᾳ ποιεῖν τὴν αἰτιατικὴν αἰολικῶς. ἡ λητώ. τὴν λητών. ἡ σαπφώ. τὴν σαπφών. καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ουν ἰωνικῶς. τὴν λητοῦν, τὴν δερκετοῦν, τὴν σαπφοῦν περισπωμένως, καὶ ἔτι τὸ ἔνια τῶν εἰς υς διὰ τοῦ δ κλινομένων ἐπί τε εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι ἀττικῶς φθοΐδες, καὶ φθοΐδας, φθοῖς. ὀΐδες, καὶ ὀΐδας, οἶς.

Περὶ κλητικῆς.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ὁμόφωνός ἐστι τῇ εὐθείᾳ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ, ἀττικῶς ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ ὅλως, καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ δὲ μὴ ἀττικῶς ἐπὶ μὲν τῶν ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ ἡ κλητική, ἐπὶ δὲ τῶν οὔ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ας, καὶ εἰς ης τῆς πρώτης κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων ἀφαιρέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικήν. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία, ὁ ἀγχίσης, ὦ ἀγχίση. εἰ μὴ ἔχοι τὸ τ, ἢ ἐθνικὰ εἴη, ἢ ῥηματικά. Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α βραχύ. ὁ προ-

φήτης ὦ προφῆτα προπερισπωμένως. ὁ δεσπότης ὦ δέσποτα προπαροξυτόνως. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα προπερισπωμένως. ἔτι τὰ εἰς ος τῆς τρίτης τῶν ἰσοσυλλάβων εἰς ε ποιεῖ τὴν κλητικήν. ὁ λόγος, ὦ λόγε. ἔτι τὰ τῆς πέμπτης τῶν περιττοσυλλάβων διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, ἀπαθῆ ἀφαιρέσει τοῦ τος. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρίεν. πλὴν γε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέον καὶ τὸ ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ, πλακοῦντος, ὦ πλακοῦ, ὁ ὀδοὺς δὲ, ὦ ὀδούς ὁμοφώνως. ἔτι ὁ δημοσθένης, καὶ τὰ ὅμοια τροπῇ τοῦ η εἰς ε. ὦ δημόσθενες, καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον εἰ σύνθετα εἴη, καὶ βαρύτονα. ἔτι ἡ μαντὼ καὶ ἡ αἰδὼς καὶ τὰ τοιαῦτα. τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς οι δίφθογγον. ὦ μαντοῖ, ὦ αἰδοῖ περισπωμένως. ἔτι τὰ εἰς ἀμετάβολόν τι βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην ἤγουν τὸ ος. ἕλλην ἕλληνος ὦ ἕλλην. τέρην τέρενος ὦ τέρεν. ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος, ὦ ἀγάμεμνον. ἀπόλλων ἀπόλλωνος, ὦ ἄπολλον. εὐδαίμων εὐδαίμονος, ὦ εὔδαιμον. χάρων χάρωνος, ὦ χάρων. κορύδων, κορύδωνος, ὦ κορύδων. ἐφ' ὧν ποτὲ μὲν λήγει μακρᾷ ἡ κλητικὴ, ποτὲ δὲ βραχείᾳ, καὶ ἐὰν εἰς ον βραχὺ καταλήγῃ ἀπὸ τῶν συνθέτων ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ὁ αὐτομέδων, ὦ αὐτόμεδον. ὁ ἐνοσίχθων, ὦ ἐνόσιχθον, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρήν. καὶ γὰρ ὦ δαΐφρον, καὶ ὦ περίφρον παροξυτόνως, ἐξαιρείσθω, τὸ λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον προπερισπώμενα. τινὲς γε μὴν προστιθέασι, καὶ ὦ εὐδαῖμον τὸ κύριον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. τούτοις γε ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἠκολούθησε ποσειδῶν. ὦ πόσειδον γάρ, ὅτι ποσειδάων τὸ ἀπαθές. αἰολεῖς δὲ τῶν εἰς ων πάντων συστέλλουσι τὸ ω ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὦ ἀηδόν, ὦ χελιδόν. ὦ κόρυδον λέγοντες. πρόσκειται τὸ εἰς ον βραχὺ, διὰ τὰ, ὦ χαλκοχίτων, ὦ φιλοπλάτων, ἅτινα μακροκατάληκτα. ἔτι πρόσκειται ἀπὸ τῶν συνθέτων, διὰ τὸ ἱκετᾶον, καὶ μαχᾶον, καὶ ἀρετᾶον. ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνεται ἁπλᾶ ὄντα. ἔτι ἕκτωρ ἕκτορος, ὦ ἕκτορ οἷον.

Εκτορ ἐμὲ πριάμοιο διίφιλε μῆτιν ἀτάλαντε.

Αμύντωρ ἀμύντορος, ὦ ἀμύντορ. δότωρ δότορος, ὦ δότορ. Γρηγόριος

Παρθένιη μέγα χαῖρε. θεόσδοτε δῶτορ ἐάων. ἀπὸ τοῦ δότωρ καὶ τὸ ἔκτασιν. ὡς παρ' ἡσιόδῳ θεοὶ δωτῆρες ἐάων ἀπὸ τοῦ δωτήρ. μήτηρ μητέρος, ὦ μῆτερ. θυγάτηρ θυγατέρος, ὦ θύγατερ, εἰνάτηρ εἰνατέρος, ὦ εἰνάτερ, πλὴν τοῦ ἀνὴρ, ἀνέρος, ὦ ἄνερ. οἷς δὴ συμφέρεται, καὶ τῶν ὀξυτόνων πατὴρ ἀνὴρ δαὴρ σωτὴρ, καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ· καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, αἱ μὲν δισύλλαβοι κλητικαὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν ἐξ ἀνάγκης ὦ πάτερ. αἱ δὲ τρισύλλαβοι εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, ὦ δήμητερ, ὦ θύγατερ, ὦ εἴνατερ. ἔτι τὰ εἰς σ μετὰ διφθόγγου, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἢ μετὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον παῖς, ὦ παῖ. βοῦς, ὦ βοῦ, βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ. χαρίεις, ὦ χαρίεν. ὃ καὶ χαρίεν ποιεῖ (ὡς εἴρηται) πάρις ὦ πάρι. βότρυς, ὦ βότρυ, ἀμαρυλλὶς, ὦ ἀμαρυλλί. ὡσαύτως, καὶ τῶν ὀξυτόνων εἰς υς τριγενῶν ὄντων, ὁ ἡδύς, ὦ ἡδύ. πούς δὲ ὦ πούς, καὶ ὀδούς, ὦ ὀδούς, ὁμοφώνως, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ μὲν τῷ ποῦ· τὸ δὲ τῷ ὀδοῦ. τὰ ἄλλα δὲ πάντα παρὰ τὰ εἰρημένα, τὴν αὐτὴν ἔχει εὐθείαν, καὶ κλητικήν. ἥρως, ὦ ἥρως. λάχης, ὦ λάχης. ἅλς, ὦ ἅλς. αἰθὴρ, ὦ αἰθήρ. οὕτω καὶ τὰ εἰς ων διὰ τοῦ ντ κλινόμενα φαέθων, φαέθοντος, ὦ φαέθων. λέων, λέοντος, ὦ λέων. ἔτι ἐλαιὼν, ὦ ἐλαιών. ξενοφῶν, ὦ ξενοφῶν. κύκλωψ, ὦ κύκλωψ. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς τῶν περιττοσυλλάβων.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ τῶν περιττοσυλλάβων ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται εἰς σι λήγουσα ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. αἴαντι, αἴασι. φοίνικι, φοίνιξι διὸ, καὶ εἰ μὲν καθαρὸν εἴη τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ προσλαμβάνεται. ὄφει, ὄφεσι. δημοσθένει, δημοσθένεσι. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεία εἰς ους ἀπαθὲς ἢ εἰς ευς, βοῦς, βοΐ, βουσί. βασιλεὺς, βασιλεῖ, βασιλεῦσιν. εἰ δὲ μὴ καθαρόν. εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, ἢ τὸ θ, συνέζευκται τρέπεται εἰς σ, τὸ δὲ ν ἀποβάλλεται, ἐκεῖ τὸ πρὸ τοῦ τ. γέλωτι, γέλωσι. τριάδι, τριάσι. πλάτωνι, πλάτωσι. ὄρνιθι, ὄρνισι. αἴαντι, αἴασι. εἰ δὲ τὸ λ ἢ τὸ ρ φυλάττεται, τοῦ σ πάλιν προσληφθέντος, ἁλὶ, ἁλσὶ, καίσαρι, καίσαρσι. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ψιλὸν, ἢ τὸ ι ἀντιλαμβάνεται. ἐφ' ὧν χρὴ ἐκτείνειν τὴν παραλήγουσαν προσθήκῃ φωνήεντος οἰκείως ἔχοντος προστεθεῖναι, εἰ τῶν εἰρημένων τῶν μὴ δυναμένων ἀκουσθῆναι συμφώνων, βραχυτέρα ἡ παραλήγουσα καταλίποιτο τῆς τῶν ἄλλων πτώσεων παραληγούσης, λέοντι, λέουσι. τυφθέντι, τυφθεῖσι. καὶ τὰ γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖν θέλει ταῖς ἄλλαις πλαγίαις ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτική. τὰ μὲν εἰς ξ ἢ εἰς ψ λήγοντα ὀνόματα προσθέσει τοῦ ι ἐν τῇ εὐθείᾳ ποιεῖ τὴν τῶν πληθυντικῶν δοτικήν. φοῖνιξ, φοίνιξι. κύκλωψ, κύκλωψι, πλὴν τοῦ ἀλώπηξ, ἀλώπεξι γάρ. ὅτι τὰ εἰς ηξ θηλυκὰ οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω. ἡ ἀλώπηξ δὲ διότι πα-

μικὸν δὲ τοῦτο καλεῖται. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀρσενικόν, υἱὸν ἢ υἱωνὸν τοῦ πρωτοτύπου σημαῖνον. τὸ δὲ θηλυκόν, θυγατέρα ἢ υἱωνήν. οἷον πριαμίδης. ὁ υἱὸς ἢ υἱωνὸς τοῦ πριάμου καὶ πριαμίς, ἡ θυγάτηρ ἢ υἱωνή, τοῦ πριάμου. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἀπὸ μητρός. οἷον λητοΐδης, ὁ ἀπόλλων ὁ τῆς λητοῦς. καὶ ἀπὸ πάππου τοῦ πρὸς μητρός, οἷον ἀτλαντιάδης, ὁ ἑρμῆς, ὁ τῆς μαίας, τοῦ ἄτλαντος. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ τῶν βασιλέων, ἢ κτιστῶν, οἷον αἰνεάδαι, καὶ ῥωμυλίδαι οἱ ῥωμαῖοι. ἔτι θησεΐδαι καὶ κεκροπίδαι, οἱ ἀθηναῖοι.

Περὶ τῶν ἀρσενικοῦ πατρωνυμικοῦ σχηματισμῶν.

Τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ πατρωνυμικοῦ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν εἰς ος καθαρὸν λήγει, τὸ ος εἰς αδης μεταβάλλοντα ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν, οἷον μενοίτιος, μενοιτιάδης. ἥλιος, ἡλιάδης. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τῆς πρώτης κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων τὸ ου τῆς γενικῆς εἰς αδης, αἰνείου αἰνειάδης. ἱππότου ἱπποτάδης. ἀγχίσου ἀγχισάδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἀγχισιάδης. πάνθοος δὲ πανθοΐδης καὶ πανθοίδης κατὰ συναίρεσιν. ὅσα δὲ μή, εἰς ιδης. οἷον κρόνος, κρονίδης. πρίαμος, πριαμίδης. τοῖς δὲ μὲν κλίσεως οὖσι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν, ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. οἷον πέλοψ, πελοπίδης, πηλέος κοινῶς πηλείδης καὶ πηλῆος, ἰωνικῶς πηληΐδης καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, πηληϊάδης. Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος. ἀντὶ τοῦ πηλείδου. ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται ἐφ' ὧν δίφθογγος ει παραλήγει, οἷον πηλεΐδης, πηλείδης. καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων ἰώνων, οἷον πηλείων. ἔστι καὶ ἕτερον πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς εἰς διος, οἷον ὀξάδιος.

Περὶ τῶν θηλυκοῦ πατρωνυμικοῦ σχηματισμῶν.

Τοῦ δὲ θηλυκοῦ, τοιοῦτοι. ὅσα μὲν εἰς ας, ἢ εἰς ις, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τῆς δη σχηματίζεται. οἷον ἡλιάδης ἡλιάς. πριαμίδης, πριαμίς. πηλεΐδης ἀσυναιρέτως πηλεΐς, καὶ πηληΐδης ἰωνικῶς πηληΐς. ὅσα δὲ εἰς ινη ἰώνη καταχρηστικά. οἷον ἀδραστίνη, νηρίνη. ἀκρισιώνη, ἠετιώνη, αἰητίνη, ἡ ἐρίνη, ἀπὸ ἀδράστου νηρέος, ἀκρισίωνος ἠετίωνος, αἰήτου, ἥρωος. ὥστε οὕτω διχῶς ἂν εἴη τό, τε ἀρσενικόν, καὶ τὸ θηλυκόν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς νη πατρωνυμικά σχηματίζεται, ἀπὸ τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς οὕτως. εἰ μὲν γὰρ ἡ τοῦ πρωτοτύπου γενικὴ διὰ τοῦ ι παραλήγῃ, μεταβολῇ τῆς τοῦ πρωτοτύπου ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς ωνη γίνεται τὸ πα-

τρωνυμικόν, ὅπως μὴ δύο ἰῶτα ἐπαλλήλως λεγόμενα κακοφωνίαν ἀπεργάσηται. ἀκρισίου, ἀκρισιώνη. ἰκαρίου, ἰκαριώνη. ἰασίου, ἰασιώνη. εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, τροπῇ τοῦ ε, εἰς ι καὶ τοῦ ος εἰς νη νηρέος, νηρίνη. θησέος, θησίνη. εἰ δὲ διὰ τοῦ ω, εἰ μὲν εἴη μέγα τροπῇ τοῦ ος, εἰς η μόνον ἠετίωνος, ἠετιώνη. πυγμαλίωνος, πυγμαλιώνη. εἰ δὲ μικρόν, τοῦ ονος εἰς ωνη, ἀμφίονος, ἀμφιώνη. πανδίονος, πανδιώνη. εἰ δὲ ἡ γενικὴ ἐσχάτῳ συλλαβῇ οὐ συμφώνῳ, μεταβολῇ τοῦ ου εἰς ινη, ἀδράστου ἀδραστίνη, ὠκεανοῦ, ὠκεανίνη. αἰήτου, αἰητίνη. Καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικά, κλίσεως πρώτης. Τὰ δὲ θηλυκά, πέμπτης. οἷον. ὁ πριαμίδης, τοῦ πριαμίδου. ἡ πριαμίς, τῆς πριαμίδος.

Περὶ κτητικοῦ σχηματισμῶν.

Τὸ δὲ κτητικὸν ἀπὸ κυρίων, καὶ προσηγορικῶν παράγεται. εἰσὶ δὲ τούτου καταλήξεις τρεῖς. ος. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι λόγιος. ε. ἑκτόρεος. ει ἀχίλλειος. αι ῥωμαῖος. οι. ἀλλοῖος. ω. ἰνῷος. κος, οὗ παραλήξεις, τρεῖς ι ἡρωϊκός. α κυπριακός. υ θηλυκός. δης, οὗ παράληξις μία. ω. ξυλώδης. Καὶ τὰ μὲν εἰς ειος, ἀπὸ τῶν εἰς ευς νηλεύς, νηλέος, νήλειος. ἀλλ' οὐ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γάρ, τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ δὲ εἰς κος, καὶ εἰς ωδης ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός. λίθος, λιθώδης. ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γάρ βασιλικός. γέα, γεώδης. Γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα, μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον, θέσθαι ἄμφω τὰ εἴδη, ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι ὀνομάτων, ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸς, καὶ ἀνθρώπειος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὅμηρος, ὁμηρικὸς, καὶ ὁμήρειος, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικός, καὶ αἰάντειος. καὶ ἀπὸ τοῦ πλάτωνος, πλατωνικὸς, καὶ πλατώνειος.

Ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως, ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικά, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν, οἷον τὸ οὐράνιον, καὶ θαλάσσιον. καὶ τὰ ὅμοια. ὥς τε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχῶς. ἢ γὰρ οἰκειωματικῶς. οὐράνιος. ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικός. ἢ μετουσιαστικῶς, λιθώδης.

Περὶ τοῦ συγκριτικοῦ, καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμῶν.

Συγκριτικὸν δὲ, καὶ ὑπερθετικόν, ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων πλὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδεχομένων παράγεται, ὧν σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν γὰρ εἰς ος λήγει, ἐπενθέσει τοῦ μὲν τερο, συγκρι-

κοί, τὸ δὲ τατο, ὑπερθετικὸν γίνεται. καὶ εἰ μὲν βραχεῖα πρὸ τοῦ ο παραλήγει, διὰ τοῦ ω μεγάλου. εἰ δὲ ἤτοι φύσει, ἢ θέσει μακρά, διὰ τοῦ ο μικροῦ πρὸ τοῦ τερος, καὶ τατος γράφεται, οἷον παλαιός, παλαιότερος, παλαιότατος, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. σύντομος, συντομώτερος, συντομώτατος. ὅσα δὲ εἰς ης, ἢ εἰς υς ἀπὸ τῶν οὐδετέρων προσθέσει τοῦ μὲν τερος συγκριτικά, τοῦ δὲ τατος ὑπερθετικὰ γίνεται, οἷον εὐγενής, εὐγενές, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθής, ἀληθές, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. βραχύς, βραχύ, βραχύτερος, βραχύτατος. ταχύς, ταχύ, ταχύτερος, ταχύτατος. ὅσα δὲ εἰς ἄλλο τι, διὰ τοῦ εστερος. καὶ εστατος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικὰ μετασχηματίζεται, οἷον σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. εὔνους δὲ καὶ ἁπλοῦς, χωρὶς τοῦ ε εὐνούστερος, εὐνούστατος, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος. γίνεται δὲ συγκριτικὰ καὶ ἀπὸ ῥημάτων, οἷον φέρτερος, βέλτερος, καὶ ἀπὸ τῶν μετοχῶν, οἷον ἐρρωμενέστερος, καὶ ἀπὸ προθέσεων, οἷον ὑπέρτερος, καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, οἷον ἐσώτερος, πορρώτερος, ἀνώτερος.

Περὶ τῶν ἀνωμάλων.

Ἐξαιρείσθω δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων, καλός, καλλίων, κάλλιστος. κακός, κακίων. ἢ χείρων, ὃ δὴ καὶ χέρων καὶ χερείων παρὰ ποιηταῖς λέγεται. κάκιστος. μέγας, μείζων, μέγιστος. μικρός, μείων, καὶ ἥσσων, ἢ ἥττων καὶ ἐλάσσων, ἢ ἐλάττων, ἐλάχιστος. ἐχθρός, ἐχθίων, ἔχθιστος. αἰσχρός, αἰσχίων, αἴσχιστος. ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος. φίλος, φίλτερος, φίλτατος. ἀγαθός, βέλτερος, βελτίων, κρείττων, ἀμείνων, βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος. πολύς, πλείων, πλεῖστος. ἡδύς, ἡδίων, ἥδιστος. γλυκύς, γλυκίων, γλύκιστος. ὠκύς, ὠκίων, ὤκιστος. ταχύς, ταχίων, καὶ θάσσων, τάχιστος. παχύς, παχίων καὶ πάσσων, πάχιστος. βραδύς, βραδίων, καὶ βράσσων, βράδιστος. βραχύς, βραχίων, καὶ βράσσων, βράχιστος. Ἀνώμαλα δὲ τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικόν, καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται. ὡς τὸ εὐρύς. εὐρύτερος δὲ καὶ εὐρύτατος μόνον. τὰ δὲ διπλοῦν. ὡς τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠκύς, καὶ ἐχθρός, καὶ αἰσχρός. ἡδύτερος δὲ ἡδύτατος, καὶ ἡδίων ἥδιστος. γλυκύτερος, γλυκύτατος, καὶ γλυκίων γλύκιστος. ὠκύτερος, ὠκύτατος, καὶ ὠκίων, ὤκιστος. ἐχθρότερος, ἐχθρότατος. καὶ ἐχθίων ἔχθιστος. αἰσχρότερος, αἰσχρότατος, καὶ αἰσχίων, αἴσχιστος. Τὰ δὲ τὸ μὲν συγκριτικόν, τριπλοῦν, τὸ δὲ ὑπερθετικόν, διπλοῦν.

τὰ γὰρ εἰς σσων οὐκ ἔχει ὑπερθετικά, ὡς τὸ παχύς καὶ βραδύς. καὶ βραχύς. καὶ ταχύς. παχύτερος γὰρ παχύτατος, καὶ παχίων, πάχιστος, καὶ πάσσων. βραδύτερος, βραδύτατος, καὶ βραδίων, βράδιστος, καὶ βράσσων. βραχύτερος, βραχύτατος. καὶ βραχίων, βράχιστος, καὶ βράσσων. ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ βραδύς. ὡς εἴρηται. ταχύτερος, ταχύτατος. καὶ ταχίων, τάχιστος, καὶ θάσσων. Ἐκ δὴ τούτων τὰ εἰς ιων συγκριτικά, καὶ τὰ εἰς ιστος ὑπερθετικά, καίτοι ἀπὸ τῶν εἰς υς διὰ τοῦ υ ψιλοῦ παραγόμενα, ὅμως διὰ τοῦ ι παραλήγεται.

Περὶ συντάξεως συγκριτικοῦ τε, καὶ ὑπερθετικοῦ.

Συντάσσεται μέντοι ἄμφω γενικῇ διαφόρως. τὰ μὲν γὰρ συγκριτικὰ οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ πρός τε ὁμοφυές, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενές, καὶ πρὸς ἑτερογενές. οἷον κικέρων, ὁρτησίου εὐφυέστερος. οὐεργίλιος αἰνίου σοφώτερος. Πομπήϊος ἥττων καίσαρος. Σκιπίων ἰσχυρότερος καρχηδονίων. Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πληθυντικοῦ μόνον, καὶ πρός τι τῶν ὁμοίων, καὶ συγγενῶν ἀεί. οἷον Καῖσαρ μὲν ῥωμαίων, Ἀχιλλεὺς δ' ἑλλήνων, Ἕκτωρ δὲ τρώων ἀνδρειότατος. ῥητόρων Τύλλιος μὲν λογιώτατος, δημοσθένης δὲ δεινότατος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ σχηματισμῶν.

Ὑποκοριστικὸν δὲ ἀπὸ κυρίων τε, καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦν τοῦ πρωτοτύπου, καὶ τὸ μέν ἐστιν ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδέτερον. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν ἕξ. εἰς ων δισυλλάβων βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλῆγον διὰ τοῦ ι μωρίων ὁ μωρός. εἰς αξ, ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος, λίθαξ, ὁ λίθος. εἰς ας ζηνᾶς. μηνᾶς. εἰς κος ἀνθρωπίσκος. ὁ ἄνθρωπος. βασιλίσκος, ὁ βασιλεύς. βαρβαρίσκος, ὁ βάρβαρος. εἰς λος ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία εἰς ων ὕψων, ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινίς. ἡ θεράπαινα. εἰς κη. παιδίσκη, ἡ παῖς. τῶν δὲ οὐδετέρων ἐν, εἰς ον. οὗ παραλήξεις, πολλαί. νι. ὀψώνιον, κι. μειράκιον. δρι. λογύδριον, λλι. μειρακύλλιον. φι. ζωΰφιον. χνι. πολύχνιον. πι. ἀντίον, τι. γερόντιον. δι. γραΐδιον, παιδίον. τῶν δ' αὐτῶν εἰδῶν ἐστι καὶ τὰ τῶν γυναικῶν εἰς ον ὀνόματα, οἷον γλυκέριον, χελιδόνιον, μουσάριον, μύρτιον, χρυσάριον, κλωνάριον, χρύσιον, φιλόρκιον, δόρκιον, σωφρόνιον, ἀβροτόνιον, καὶ ἄλλ'

ἅπερ πολλαχῶς χάριν, ἃ δὴ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς θηλυκοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει. Λουκιανὸς ἐν ἑταιρικοῖς περὶ Γλυκέρας, καὶ Θαΐδος· οὐκ οἶσθα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον, ἡ μήτηρ αὐτῆς Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ἐπισταμένη, καὶ τὴν σελήνην κατάγουσα. φασὶ δὲ αὐτὴν, καὶ πέτεσθαι τῆς νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον πιεῖν τῶν φαρμάκων ἐγχέασα. Ἔτι περὶ Μυρτίου, καὶ Παμφίλου, καὶ Δωρίδος. Μὴ δ' οὕτω μανείη· ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίον, καὶ ταῦτα, ἤδη μοι κυούσης παιδίον. Ἀλκίφρων ἑταιρικῶν ἐπιστολῶν. Γ´. τμήματος. β´. σὺ δὲ ἐκ τῶν ἀλώων δέ μοι Γλυκέριον εὐθὺς πετομένη πρὸς ἡμᾶς, ὑπὸ τῆς ἀστράβης φέρου.

Περὶ παρωνύμου σχηματισμῶν.

Παρώνυμον δὲ ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγεται. ἀρσενικὸν μὲν φίλος, φιλῶν. θεός, θέων. ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. θηλυκὸν δέ. φιλότης, θεότης, φιλανθρωπία. οὐδέτερον δέ. ζῶον, ζωύφιον. μειράκιον, μειρακύλλιον. τριγενὲς δὲ ἄνθρωπος· ὁ, καὶ ἡ ἀνθρωπώδης· καὶ τὸ ἀνθρωπῶδες· καὶ ἀνθρώπινος, ἀνθρωπίνη· ἀνθρώπινον· καὶ ἀνθρωπικός· ἀνθρωπική· ἀνθρωπικόν· καὶ ἀνθρώπειος· ἀνθρωπεία· ἀνθρώπειον. ξύλον. ὁ καὶ ἡ ξυλώδης· καὶ τὸ ξυλῶδες· καὶ ξύλινος, ξυλίνη· ξύλινον. λόγος, λόγιος· λογία· λόγιον· καὶ λογικός· λογική· λογικόν. ἄνθος· ἄνθινος· ἀνθίνη· ἄνθινον· καὶ ἀνθηρός· ἀνθηρά· ἀνθηρόν.

Περὶ ῥηματικοῦ σχηματισμῶν.

Ῥηματικὸν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου παράγεται. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, πεποίημαι ποίημα· γέγραμμαι, γράμμα· ἔστεμμαι, στέμμα· σεσόφισμαι, σόφισμα· λελόγισμαι, λογισμός· νενόημαι, νοήμων· πεφίλημαι, φιλήμων. Τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ, ἀπὸ τοῦ δευτέρου· λέλυσαι, λύσις· λέλεξαι, λέξις· πεποίησαι, ποίησις. Τὰ δὲ εἰς τος, καὶ τέος τριγενῆ, ἀπὸ τοῦ τρίτου· ἤκουσται, ἀκουστὸς, ἀκουστὴ, ἀκουστόν· τεθαύμασται, θαυμαστὸς, θαυμαστὴ, θαυμαστόν· τέτυπται, τυπτέος, τυπτέα, τυπτέον· λέλεκται, λεκτέος, λεκτέα, λεκτέον· ἐζήτηται, ζητητέος, ζητητέα, ζητητέον. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς της ἀρσενικά· πεποίηται, ποιητής· σεσόφισται, σοφιστής· ᾤκηται,

οἰκητής· καὶ τὰ εἰς ηριον· προσηγορικά, πέποται, ποτήριον.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανομένη, προσώπων ὡρισμένων δηλωτική. Τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου, καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. εἴδη δὲ ταύτης, πέντε. πρωτότυπος· κτητική· δεικτική· ἀναφορική, ἔτι δὲ ἐπιταγματική· σύνθετος. λέγεται δὲ ἐπιταγματική, διὰ τὸ μετὰ πάσης δύνασθαι πρωτοτύπου ἀντωνυμίας δι' ὅλων πτώσεών τε, καὶ ἀριθμῶν συντάττεσθαι. οἷον ἐγὼ αὐτός, σὺ αὐτός. Ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμοὺς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.

Περὶ πρωτοτύπων.

Πρωτότυποι μὲν οὖν ἀντωνυμίαι τρεῖς εἰσιν· ἐγώ· σύ· ἵ, εἴτουν ὅς· ἀδιάκριτοι τὸ γένος. τούτων γὰρ αἱ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, καὶ τοῦ δευτέρου, συνήθεις εἰσὶ, καὶ γνώριμοι, ἥ τε ἐγὼ, καὶ ἡ σὺ, καὶ πτώσεις αὐτῶν. ἡ δὲ τοῦ τρίτου ἡ ἵ, εἴτουν ὅς, συνήθης οὖσα ποιηταῖς τε, καὶ ἀττικοῖς, ἀτριβὴς τῇ κοινῇ ἐστι. Λαμβάνονται δὲ ἀεὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν οὐχ αἱ εὐθεῖαι μόνον, ἡμεῖς εἴπομεν, καὶ οὐχ ἕτεροι, ἐγὼ γέγραφα, καὶ οὐχ ἕτερός τις, ἀλλὰ καὶ αἱ πλάγιαι. ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. ἣν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι, ἤκουσάς μου· ἔδωκάς μοι· εὔφρανάς με. Ζητητέα δὲ ταῦτα ἐν βιβλίοις τοῖς παρ' ἡμῶν τετυπωμένοις· ἅτινα διὰ τὸ πάμπολλα περιέχεσθαι ἐν αὐτοῖς ἀναγκαῖά τε, καὶ ὠφέλιμα, κέρας Ἀμαλθείας, καὶ κῆποι Ἀδώνιδος ἐπωνομάσθη. ἐκεῖ γὰρ λίαν ἱκανῶς γέγραπται περὶ ἀντωνυμιῶν, καὶ ὅτε ἀπολελυμένως λεγόμεναι, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν, καὶ ὅτε κατὰ τὴν πρός τι ἕτερον διαστολὴν, ὀρθοτονοῦνται. Πᾶσαι δὲ πρωτότυποί τε ἀντωνυμίαι, καὶ δεικτικαὶ, καὶ ἀναφορικαὶ οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον. παράγωγοί γε μὴν, αἱ καλούμεναι κτητικαὶ, ἐπιδέχονται. ὁ ἐμὸς παῖς. ὁ σὸς πατήρ. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. διὸ τὰς ἀντωνυμίας τινὲς ἐξαιρέτως συνάρθρους, καὶ ἀσυνάρθρους ἐκάλεσαν. Ἀλλὰ περὶ τούτων, Ἀπολλώνιος ὁ δύσκολος, καὶ Θεόδωρος ὁ Γαζῆς ἔγραφον ἀκριβῶς. Κλίσεις δὲ τῶν

πρωτοτύπων θετικῶς αὗται.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἑνικαί, ἡ εὐθεῖα, ἐγὼ πλάτων. ἡ γενική, ἐμοῦ πλάτωνος. ἡ δοτική, ἐμοὶ πλάτωνι. ἡ αἰτιατική, ἐμὲ πλάτωνα. κλητικὴν τὸ πρῶτον πρόσωπον οὐκ ἔχει. ἐπειδὴ οὐδεὶς ἑαυτὸν καλεῖ. Δυϊκαί, ἡ εὐθεῖά τε, καὶ ἡ αἰτιατική, νῶϊ προπερισπωμένως, καὶ νώ, ὀξυτόνως πλάτωνε. ἡ γενική τε, καὶ δοτική, νῶϊν, καὶ νῷν πλατώνοιν. πληθυντικαί, ἡ εὐθεῖα ἡμεῖς, καὶ κατὰ διαίρεσιν, ἡμέες πλάτωνες. ἡ γενική, ἡμῶν, καὶ κατὰ διαίρεσιν, ἡμέων πλατώνων. ἡ δοτική, ἡμῖν πλάτωσι μόνως. ἡ αἰτιατική, ἡμεῖς, καὶ κατὰ διαίρεσιν ἡμέας πλάτωνας.

Τοῦ δευτέρου.

Ἑ. σὺ ἀριστοτέλης. σοῦ ἀριστοτέλους. σοὶ ἀριστοτέλει. σὲ ἀριστοτέλην, ὦ σὺ ἀριστότελες. Δ. σφῶϊ προπερισπωμένως, καὶ σφὼ ἀριστοτέλη ὀξυτόνως. σφῶϊν, βαρυτόνως, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐγκλίνεται. καὶ σφῷν ἀριστοτελοῖν προπερισπωμένως. ὦ σφῶϊ καὶ σφὼ ἀριστοτέλη. Γ. ὑμεῖς, καὶ κατὰ διαίρεσιν, ὑμέες ἀριστοτέλεις. ὑμῶν, καὶ κατὰ διαίρεσιν ὑμέων ἀριστοτελῶν. ὑμῖν ἀριστοτέλεσι μόνον. Ὑμᾶς, καὶ κατὰ διαίρεσιν ὑμέας ἀριστοτέλεις. ὦ ὑμεῖς, καὶ ὑμέες ἀριστοτέλεις.

Τοῦ τρίτου.

Ἑν. Ἷ, εἴτουν ὃς ἄλλος ἄχρηστον εἶναι τῆς εὐθείας, εἶναι δὲ τῶν ἄλλων πτώσεων, ἐν χρήσει, οὗ ἄλλου. οἷ ἄλλῳ. Ἓ ἄλλον. Δ. σφωέ, καὶ σφὲ ἄλλω ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς μόνον, διότι ἡ ὀρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν ἑαυτῆς τόνον, ὥσπερ νῶϊ σφῶϊ. τοῦτο δὲ ἀναδίδωσι. τοῦτον οὖν τὸν τρόπον ἀπέλειπεν ἡ εὐθεῖα σφωΐ, καὶ σφὶν ἄλλοιν ἔχουσαι εἶναι τῆς λιπούσης τὴν ὀξεῖαν. σημεῖον, ὅτι ἐγκλίνονται. ὅμηρος ἰλιάδος α.

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι. Καὶ ἰλιάδος.
Ἀλλ' εἴπ' εἰς σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους. Καὶ ἰλιάδος α.
Καί σφωϊν δὸς ἄγειν. Βαρύτονος γὰρ φύσει, οὐκ ἐγκλίνεται. Γ. Σφεῖς, καὶ διαιρέσει σφέες ἄλλοι. σφῶν, καὶ σφέων ἄλλων. Σφίσιν ἄλλοις μόνον. σφᾶς, καὶ σφέας ἄλλους. συντομώτερον δὲ κλιτέον ἐστί.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἑ. ἐγώ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. Δ. νώ. νῷν. Γ. ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς.

Τοῦ δευτέρου.

Ἑ. σύ. σοῦ. σοί. σέ. ὦ σύ. Δ. σφώ. σφῷν. ὦ σφώ. Γ. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν, ὑμᾶς, ὦ ὑμεῖς.

Τοῦ τρίτου.

Ἑ. ἵ, εἴτουν ὅς, οὗ, οἷ. ἕ. Δ. σφέ. σφίν. Γ. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι, ὀκτώ. ἐμός. σός. ἑός. νωΐτερος. σφωΐτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. Ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται, ἐμός. ἐμή. ἐμόν. νωΐτερος. νωϊτέρα. νωΐτερον. παράγονται δὲ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἑκάστης γε τῶν πρωτοτύπων τρεῖς ἐχούσης γενικὰς ἐφ' ἑκάστου δηλονότι τῶν ἀριθμῶν μίαν, ἑνικὴ μὲν ἡ ἐμοῦ, τῆς πρωτοπροσωπούσης ποιεῖ τὴν ἐμός. δυϊκὴ δὲ ἡ νῶϊ, καὶ νώ, τὴν νωΐτερος. πληθυντικὴ δὲ ἡ ἡμῶν, καὶ ἡμέων, τὴν ἡμέτερος. ὡσαύτως, ἑνικὴ μὲν ἡ σοῦ τῆς δευτεροπροσωπούσης, ποιεῖ τὴν σός. Δυϊκὴ δὲ ἡ σφῶϊν, καὶ σφῷν. τὴν σφωΐτερος. πληθυντικὴ δὲ ἡ ὑμῶν, καὶ ὑμέων, τὴν ὑμέτερος.

Παραπλησίως, ἑνικὴ μὲν ἡ οὗ τῆς τριτοπροσωπούσης ποιεῖ τὴν ἑός. πληθυντικὴ δὲ ἡ σφῶν, καὶ σφέων, τὴν σφέτερος. ἡ δὲ σφωῒν καὶ σφῷν δυϊκή, διὰ τὸ μόνον ἐγκλίνεσθαι, παράγωγον ἀντωνυμίαν οὐκ ἐποίησεν, αἱ γὰρ παράγωγοι ἀπὸ τῶν ἀνεγκλίτων εἰώθασι γίνεσθαι. οὐκ ἔτι δὲ ἀπὸ ἐγκλινομένων. κλίσεις δὲ τούτων, αὗται.

Τοῦ πρώτου προσώπου, ἀπὸ τῆς ἐμοῦ ἡ ἐμός.

Ἀρσενικαί.

Ἑ. ἐμός. ἐμοῦ. ἐμῷ. ἐμόν, ὦ ἐμός. Δ. ἐμώ. ἐμοῖν, ὦ ἐμώ. Γ. ἐμοί. ἐμῶν. ἐμοῖς, ἐμούς. ὦ ἐμοί.

Θηλυκαί.

Ἑ. ἐμή. ἐμῆς, ἐμῇ, ἐμήν, ὦ ἐμή. Δ. ἐμά. ἐμαῖν, ὦ ἐμά. Γ. ἐμαί. ἐμῶν, ἐμαῖς, ἐμάς. ὦ ἐμαί.

Οὐδέτεραι.

Ε. ἐμόν· ἐμοῦ, ἐμῷ, ἐμόν· ὦ ἐμόν. Δ. ἐμώ· ἐμοῖν, ὦ ἐμώ. Γ. ἐμά· ἐμῶν· ἐμοῖς, ἐμά, ὦ ἐμά.

Ἀπὸ τῆς νῶϊν, καὶ νῷν ἡ νωΐτερος.

Ἀρσενικαί.

Ε. νωΐτερος· νωϊτέρου· νωϊτέρῳ· νωΐτερον· ὦ νωΐτερε. Δ. νωϊτέρω, νωϊτέροιν· ὦ νωϊτέρω. Γ. νωΐτεροι· νωϊτέρων· νωϊτέροις· νωϊτέρους· ὦ νωΐτεροι.

Θηλυκαί.

Ε. νωϊτέρα, νωϊτέρας, νωϊτέρᾳ· νωϊτέραν, ὦ νωϊτέρα. Δ. νωϊτέρα, νωϊτέραιν, ὦ νωϊτέρα. Γ. νωΐτεραι, νωϊτέρων, νωϊτέραις, νωϊτέρας, ὦ νωΐτεραι.

Οὐδέτεραι.

Ε. νωΐτερον· νωϊτέρου· νωϊτέρῳ· νωΐτερον· ὦ νωΐτερον. Δ. νωϊτέρω, νωϊτέροιν· ὦ νωϊτέρω. Γ. νωΐτερα, νωϊτέρων, νωϊτέροις, νωΐτερα, ὦ νωΐτερα.

Ἀπὸ τῆς ἡμῶν, καὶ ἡμέων, ἡ ἡμέτερος.

Ἀρσενικαί.

Ε. ἡμέτερος· ἡμετέρου· ἡμετέρῳ· ἡμέτερον· ὦ ἡμέτερε. Δ. ἡμετέρω· ἡμετέροιν· ὦ ἡμετέρω. Γ. ἡμέτεροι· ἡμετέρων· ἡμετέροις· ἡμετέρους· ὦ ἡμέτεροι.

Θηλυκαί.

Ε. ἡμετέρα· ἡμετέρας· ἡμετέρᾳ· ἡμετέραν· ὦ ἡμετέρα. Δ. ἡμετέρα, ἡμετέραιν, ὦ ἡμετέρα. Γ. ἡμέτεραι· ἡμετέρων· ἡμετέραις· ἡμετέρας· ὦ ἡμέτεραι.

Οὐδέτεραι.

Ε. ἡμέτερον· ἡμετέρου, ἡμετέρῳ· ἡμέτερον, ὦ ἡμέτερον. Δ. ἡμετέρω· ἡμετέροιν, ὦ ἡμετέρω. Γ. ἡμέτερα· ἡμετέρων· ἡμετέροις· ἡμέτερα· ὦ ἡμέτερα.

Τοῦ β΄. προσώπου ἀπὸ τῆς σοῦ ἡ σός.

Ἀρσενικαί.

Ε. σός· σοῦ· σῷ· σόν. Δ. σώ· σοῖν. Γ. σοί· σῶν. σοῖς· σούς.

Θηλυκαί.

Ε. σή· σῆς· σῇ· σήν. Δ. σά· σαῖν. Γ. σαί· σῶν· σαῖς· σάς.

Οὐδέτεραι.

Ε. σόν· σοῦ· σῷ· σόν. Δ. σώ· σοῖν. Γ. σά· σῶν· σοῖς· σά.

Ἀπὸ τῆς σφῶϊ, καὶ σφῷ, ἡ σφωΐτερος.

Ἀρσενικαί.

Ε. σφωΐτερος, σφωϊτέρου, σφωϊτέρῳ, σφωΐτερον. Δ. σφωϊτέρω, σφωϊτέροιν. Γ. σφωΐτεροι, σφωϊτέρων, σφωϊτέροις· σφωϊτέρους.

Θηλυκαί.

Ε. σφωϊτέρα· σφωϊτέρας· σφωϊτέρᾳ· σφωϊτέραν. Δ. σφωϊτέρα· σφωϊτέραιν. Γ. σφωΐτεραι· σφωϊτέρων, σφωϊτέραις· σφωϊτέρας.

Οὐδέτεραι.

Ε. σφωΐτερον, σφωϊτέρου, σφωϊτέρῳ, σφωΐτερον, ὦ σφωΐτερον. Δ. σφωϊτέρω, σφωϊτέροιν. Γ. σφωΐτερα, σφωϊτέρων, σφωϊτέροις, σφωΐτερα.

Ἀπὸ τῆς ὑμῶν, καὶ ὑμέων, ἡ ὑμέτερος.

Ἀρσενικαί.

Ε. ὑμέτερος, ὑμετέρου, ὑμετέρῳ, ὑμέτερον. Δ. ὑμετέρω· ὑμετέροιν. Γ. ὑμέτεροι, ὑμετέρων, ὑμετέροις, ὑμετέρους.

Θηλυκαί.

Ε. ὑμετέρα, ὑμετέρας, ὑμετέρᾳ, ὑμετέραν. Δ. ὑμετέρα· ὑμετέραιν. Γ. ὑμέτεραι, ὑμετέρων, ὑμετέραις, ὑμετέρας.

Οὐδέτεραι.

Ε. ὑμέτερον, ὑμετέρου, ὑμετέρῳ, ὑμέτερον. Δ. ὑμετέρω, ὑμετέροιν. Γ. ὑμέτερα, ὑμετέρων, ὑμετέροις, ὑμέτερα.

Τοῦ γ΄. προσώπου ἀπὸ τῆς οὗ, ἡ ἑός.

Ἀρσενικαί.

Ε. ἑός· ἑοῦ, ἑῷ· ἑόν. Δ. ἑώ· ἑοῖν. Γ. ἑοί· ἑῶν, ἑοῖς, ἑούς.

Θηλυκαί.

Ε. ἑά· ἑᾶς, ἑᾷ, ἑάν. Δ. ἑά· ἑαῖν. Γ. ἑαί· ἑῶν· ἑαῖς, ἑάς.

Οὐδέτεραι.

Ε. ἑόν· ἑοῦ· ἑῷ· ἑόν. Δ. ἑώ· ἑοῖν. Γ. ἑά· ἑῶν· ἑοῖς· ἑά.

Ἀπὸ τῆς σφῶϊν, καὶ σφῷν ἡ σφέτερος.

Ἀρσενικαί.

Ε. σφέτερος, σφετέρου, σφετέρῳ, σφέτερον. Δ. σφετέρω, σφετέροιν. Γ. σφέτεροι, σφετέρων, σφετέροις, σφετέρους.

Θηλυκαί.

Ε. σφετέρα, σφετέρας· σφετέρᾳ· σφετέραν. Δ. σφετέρα· σφετέραιν. Γ.

σφέτεραι· σφετέρων· σφετέραις· σφετέρας.

Οὐδέτεραι.

Ε· σφέτερον· σφετέρου· σφετέρῳ· σφέτερον. Δ· σφετέρω· σφετέροιν. Γ· σφέτερα· σφετέρων· σφετέροις· σφέτερα.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ, δύο τριγενῶς, καὶ αὗται λεγόμεναι οὗτος αὕτη· τοῦτο. ἐκεῖνος· ἐκείνη· ἐκεῖνο· χρώμεθα δὲ τῇ ἐκεῖνος ἀντὶ τῆς ῥηθείσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας ἵ, εἴπομεν ὅς, διὰ τὸ ἐκείνην εἶναι ἄχρηστον. Κλίσεις δὲ τούτων, αὗται.

Ἀρσενικαί.

Ε· οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος. Δ· τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Γ· οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι.

Θηλυκαί.

Ε· αὕτη· ταύτης· ταύτῃ· ταύτην· ὦ αὕτη. Δ· ταύτα· ταύταιν· ὦ ταύτα. Γ· αὗται· τούτων· ταύταις· ταύτας, ὦ αὗται.

Οὐδέτεραι.

Ε· τοῦτο· τούτου· τούτῳ· τοῦτο· ὦ τοῦτο. Δ· τούτω· τούτοιν· ὦ τούτω. Γ· ταῦτα· τούτων· τούτοις· ταῦτα· ὦ ταῦτα.

Ἀρσενικαί.

Ε· ἐκεῖνος· ἐκείνου· ἐκείνῳ· ἐκεῖνον. Δ· ἐκείνω· ἐκείνοιν. Γ· ἐκεῖνοι· ἐκείνων· ἐκείνοις· ἐκείνους. Θηλυκαί.

Ε· ἐκείνη· ἐκείνης· ἐκείνῃ· ἐκείνην. Δ· ἐκείνα· ἐκείναιν. Γ· ἐκεῖναι· ἐκείνων· ἐκείναις· ἐκείνας. Οὐδέτεραι.

Ε· ἐκεῖνο· ἐκείνου· ἐκείνῳ· ἐκεῖνο. Δ· ἐκείνω· ἐκείνοιν. Γ· ἐκεῖνα· ἐκείνων· ἐκείναις· ἐκεῖνα.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ, μία, τριγενῶς, καὶ αὕτη λεγομένη αὐτός· αὐτή· αὐτό· καὶ ψιλουμένη ἀεὶ, αὐτὴ δὲ δασυνομένη, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐστι κατ' ἀφαίρεσιν· ὅθεν καὶ ἡ δασεῖα σώζεται οὕτως, αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτόν· αὑτῆς, αὑτῇ, αὑτήν, αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτό· ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ· ἑαυτῷ· ἑαυτόν. ἑαυτῆς· ἑαυτῇ· ἑαυτήν· ἑαυτοῦ· ἑαυτῷ· ἑαυτό· κατ' ἀφαίρεσιν. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία· λαμβάνεται γὰρ ἀντὶ τῆς ἐγώ· καὶ ἀντὶ τῆς σύ· καὶ ἀντὶ τῆς ἐκεῖνος· αὐτὸς ἔφην, αὐτὸς ἔφησθα· αὐτὸς ἔφη. κλιτέον δὲ ὧδε.

Ἀρσενικαί.

Ε· αὐτός· αὐτοῦ· αὐτῷ, αὐτόν. Δ· αὐτώ· αὐτοῖν. Γ· αὐτοί· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτούς. Θηλυκαί.

Ε· αὐτή· αὐτῆς· αὐτῇ· αὐτήν. Δ· αὐτά· αὐταῖν. Γ· αὐταί· αὐτῶν· αὐταῖς· αὐτάς. Οὐδέτεραι.

Ε· αὐτό· αὐτοῦ· αὐτῷ· αὐτό. Δ· αὐτώ· αὐτοῖν. Γ· αὐτά· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτά.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῆς αὐτὸς γινόμεναι, τρεῖς εἰσι· λέγονται δὲ καὶ αὗται τριγενῶς, εὐθείας οὐκ ἔχουσαι· διότι αὐτοπάθειαν σημαίνουσι· καλοῦνται δὲ καὶ ἀντανάκλαστοι, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐννοεῖται τό, τε ἐνεργοῦν, καὶ τὸ πάσχον, καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου ἑνικῶς μόνον κλίνονται, αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθυντικῶς ὧδε.

Τοῦ πρώτου προσώπου, ἀρσενικαί.

Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν. Θηλυκαί.

Ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν.

Οὐδέτεραι.

Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Τοῦ β'. ἀρσενικαί.

Σεαυτοῦ· σεαυτῷ· σεαυτόν· καὶ κράσει, σαυτοῦ· σαυτῷ· σαυτόν.

Θηλυκαί.

Σεαυτῆς· σεαυτῇ· σεαυτήν· καὶ κράσει, σαυτῆς· σαυτῇ· σαυτήν.

Οὐδέτεραι.

Σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτό· καὶ κράσει, σαυτοῦ· σαυτῷ σαυτό.

Τοῦ γ'. ἀρσενικαί.

Ἑνικαί· ἑαυτοῦ· ἑαυτῷ· ἑαυτόν· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν αὑτοῦ· αὑτῷ· αὑτόν· πληθυντικαὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτούς· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, αὑτῶν, αὑτοῖς, αὑτούς. Θηλυκαί.

Ἑνικαί· ἑαυτῆς· ἑαυτῇ· ἑαυτήν· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν· αὑτῆς· αὑτῇ· αὑτήν· πληθυντικαί· ἑαυτῶν· ἑαυταῖς· ἑαυτάς· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν αὑτῶν, αὑταῖς· αὑτάς. Οὐδέτεραι.

Ε· ἑαυτοῦ· ἑαυτῷ· ἑαυτό· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν· αὑτοῦ· αὑτῷ· αὑτό. Πληθυντικαί· ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν αὑτῶν, αὑτοῖς,

αὐταί. αἱ δὴ εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, καὶ διῃρημένως λέγονται. σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς. σφᾶς αὐτούς. λαμβάνονται δὲ καὶ ἀντὶ ἀλλήλων. ἀλλήλοις. ἀλλήλους.

Ἴστεον δὲ ὅτι τὰ προτακτικὰ ἄρθρα ὁ ἡ τὸ προσλαμβάνοντα τὸν δὲ σύνδεσμον, ποιεῖται ἀντωνυμικά, ὅδε. ἥδε. τόδε. ἀντὶ τῶν οὗτος. αὕτη τοῦτο. ἅτινα κλίνονται τριγενῶς οὕτως.

Ἀρσενικά.

Ε. ὅδε. τοῦδε. τῷδε. τόνδε. Δ. τώδε. τοῖνδε. Γ. οἵδε. τῶνδε. τοῖσδε. τούσδε.

Θηλυκά.

Ε. ἥδε. τῆσδε. τῇδε. τήνδε. Δ. τάδε. ταῖνδε. Γ. αἵδε. τῶνδε. ταῖσδε. τάσδε.

Οὐδέτερα.

Ε. τόδε. τοῦδε. τῷδε. τόδε. Δ. τώδε. τοῖνδε. Γ. τάδε. τῶνδε. τοῖσδε. τάδε. Τὰ δὴ καὶ τὸ ι ἐν τῷ τέλει προσλαμβάνοντα ἀττικῶς, πρὸς πλείονα ἔνδειξιν ἐκφέρεται, οὕτως. ὁδεί, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὁδί. καὶ τοδὶ οὐδέτερον. ὡσαύτως δὲ, καὶ ἡ οὗτος. καὶ ἡ ἐκεῖνος, οἷον. ἀρσενικαί. οὑτοσί. τουτουί. τουτῳί. τουτονί. θηλυκαί. αὑτηί. ταυτησί. ταυτηί. ταυτηνί.

Οὐδέτεραι.

Ε. τουτοΐ. καὶ τουτί. κατὰ συγκοπήν. τουτουΐ. τουτῳΐ. τουτοΐ. καὶ τουτί. καὶ πληθυντικῶς ἐπὶ εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς, ταυτί.

Ἀρσενικαί.

Ε. κεινοσί. ἐκεινουΐ. ἐκεινῳΐ. ἐκεινονί.

Θηλυκαί.

Ε. κεινηί. ἐκεινησί. ἐκεινῃί. ἐκεινηνί.

Οὐδέτεραι.

Ε. κεινοΐ. ἐκεινουΐ. ἐκεινῳΐ. ἐκεινοί.

Περὶ τοῦ δεῖνα

Ἔστι δὲ καὶ δεῖνα ἀντὶ τοῦ, τὶς, ἀορίστου ὀνόματος ἥτις ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου μόνον, πάντα τὰ ἄρθρα, προσλαμβάνουσα, τριγενῶς κλίνεται. ὧδε.
Ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ δεῖνα. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ δεῖνος. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ δεῖνι. τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ δεῖνα. ἤγουν μονοπρόσωπόν τινες, καὶ ἀόριστον ἀντωνυμίαν ἐκάλεσαν. ὁ δὲ δεῖνα. τοῦ δεῖνατος. καὶ ὁ δεῖνα. τοῦ δεῖνα. καὶ ὁ δεὶς, τοῦ δενός. τῷ δενὶ, τὸν δεῖνα, ποιητικά.

Μὴ δ' ἐκεῖνό γε παραλελείφθω, ὡς καὶ ἄλλαι παρὰ ποιηταῖς εἰσιν ἀντωνυμίαι, ἅς γε μονοπτώτους, καὶ μοναδικὰς ἐκάλεσαν. οἷον ἐμίν. ἀντὶ τοῦ ἐμοί. καὶ τίν, καὶ τεΐν, ἀντὶ τοῦ σοί. καὶ μίν, καὶ νίν ἀντὶ τοῦ αὐτὸν αὐτήν. αὐτό.

αὐτό. αὐτούς. αὐτάς. αὐτά. καὶ ψέ. ἀντὶ τοῦ σφᾶς, δωρικῶς. καὶ τεός. τεή. τεόν. ἀντὶ τοῦ σός. σή. σόν. καὶ ὅς, ἥ. ὅν, ἀντὶ τοῦ ἑός. ἑή. ἑόν.

Μή τε γ' ἐκεῖνο ὡς ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, τὴν ἐγὼ ὀνομαστικὴν οἱ μὲν ἀττικοί, ἔγωγε προπαροξυτόνως λέγουσιν, οἱ δὲ δωριεῖς ἐγώνγα, καὶ ἐγώνη. Μήτ' ἐκεῖνο, ὡς ἡ ἐμοῦ γενικὴ παρὰ μὲν τοῖς ἴωσιν, ἐμέο καὶ προσλήψει τοῦ ι, ἐμοῖο λέγεται, παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς ἐμέοθεν, καὶ ἐμέθεν κατὰ συγκοπὴν, παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσί τε, καὶ αἰολεῦσιν, ἐμεῦ. Μήτ' ἐκεῖνο, ὡς τὴν νῶ εὐθεῖάν τε, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, οἱ αἰολεῖς ἄμμε λέγουσιν. ὡς τό, νῶι ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω. ἔστιν δὲ τῶν αἰολέων τὴν ἄμμε, δῆλον ἐκ τῆς βαρυτονήσεως, καὶ τῆς ψιλώσεως, καὶ τῆς τῶν ἀμεταβόλων διπλώσεως. Μήτ' ἐκεῖνο, ὡς ἡ ἡμέες εὐθεῖα παρὰ μὲν τοῖς δωριεῦσιν, ἄμες, παρὰ δὲ τοῖς αἰολεῦσιν, ἄμμες ψιλουμένως λέγεται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. ὅθεν κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ εὐθείᾳ τε, καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν, ἄμμε. ὡς εἴρηται. Μήδ' ἐκεῖνο, ὡς ἡ ἡμέων γενική, ἡμείων λέγεται, ἰωνικῶς, καὶ ἀμμέων αἰολικῶς. Ἔτι ὡς τὴν ἡμῖν δοτικὴν, οἱ μὲν αἰολεῖς ἄμμιν λέγουσι βαρύνοντές τε αὐτὴν, καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν, καὶ πλεονάζοντες ἕτερον ἀμετάβολον, ἐκτείνουσι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος. ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται. δωριεῖς δὲ, ἁμὶν συστέλλοντες τὸ ι, καὶ ὀξύνοντες. Θεόκριτος. πολλαὶ δ' ἁμὶν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο. Ἴωνες δὲ συστέλλοντες τὸ ι, προπερισπῶσιν, οὕτως, ἧμιν. Ὅμηρος.

Ὢ φίλοι, οὐ μὴν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι. Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἡ σὺ εὐθεῖα, τύ, τε, καὶ τύνη λέγεται δωρικῶς, καὶ ἡ μὲν τὺ συστέλλεται, θεόκριτος.

Αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
Ἡ δὲ τύνη, ἐκτείνεται. Ἡσίοδος θεογονία.
Τύνη μουσάων ἀρχώμεθα. ταὶ διὶ πατρὶ,
Ὑμνοῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς ὀλύμπου. Ἔτι ὡς τὴν σοῦ γενικὴν, σέο, καὶ σεῖο αἰολεῖς, σέοθεν, καὶ σέθεν, κατὰ συγκοπὴν ἀττικοί, σεῦ δωριεῖς τε, καὶ αἰολεῖς λέγουσιν. Ἔτι ὡς ἡ μὲν σοὶ δοτική, τοί, ἡ δὲ σὲ αἰτιατική, τὲ λέγεται δωρικῶς. θεόκριτος,

Ἐς τὲ καταρρεῖ ἀχίμαρος. Ἔτι ὡς ἡ ὑμέες ὑμεῖς ὀνομαστική, ὕμες δωρικῶς, καὶ ὔμμες αἰολικῶς λέγεται. ὅθεν κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ τε, καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν, ὔμμε. Ἔτι ὡς ἡ ὑμέων γενική, ἰωνικῶς μὲν ὑμείων προσλήψει τοῦ ι, αἰολικῶς δὲ ὑμμέων λέγεται,

ψιλουμένως, ὡσαύτως καὶ ἡ ὕμμιν δοτικὴ βαρυνομένη τε, καὶ διττὴν ἔχουσα ἀμετάβολον, ψιλοῦται παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν. ἰδοῦ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου, τὴν οὗ γενικὴν οἱ μὲν ἴωνες ἕο, καὶ εἷο, οἱ δὲ ἀττικοὶ ἕθεν, καὶ ἕθεν κατὰ συγκοπήν. οἱ δὲ δωριεῖς τε καὶ αἰολεῖς, εὗ λέγουσιν. ἔτι ὡς ἡ οἷ δοτικὴ ἑοῖ λέγεται. καὶ ἡ σφέες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν σφὲς δωρικῶς. ἔτι χρὴ εἰδέναι, ὡς ἰδοῦ τῶν κτητικῶν, ἀπὸ μὲν τῆς ἁμέτερος, ἁμός. ἁμή. ἁμόν παράγεται δωρικῶς. ἀπὸ δὲ τῆς ὑμέτερος, ὑμός. ὑμή. ὑμόν. ἀπὸ δὲ τῆς σφέτερος. σφός. σφή. σφόν. ἔτι, ὡς ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, αἰολεῖς μὲν κεῖνος. κείνη. κεῖνο λέγουσιν ἐκβολῇ τοῦ ε. δωριεῖς δὲ τῆνος. τήνη. τῆνο. ἀφαιρέσει τε τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ ε τῆς ει διφθόγγου εἰς η, καὶ ὑπεκθλίψει τοῦ ι.

ΠΕΡΙ ῬΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δέ ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφόρων χρόνων ἐνέργειαν, ἢ πάθος ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον.

Περὶ τῶν παρεπομένων.

Παρεπόμενα δ' ἔχει ὀκτώ. γένος εἴτουν, διάθεσιν. χρόνον. ἔγκλισιν. εἶδος. σχῆμα. πρόσωπον. ἀριθμόν. συζυγίαν, εἴτουν κλίσιν.

Περὶ γενῶν.

Γένη μὲν, εἴτουν διαθέσεις τοῦ ῥήματος, πέντε, ἐνεργητικόν. οἷον, τύπτω. παθητικόν. οἷον, τύπτομαι. οὐδέτερον. οἷον, ὑγιαίνω. κοινὸν, εἴτουν μέσον. οἷον βιάζομαι. ἀποθετικόν. οἷον, μάχομαι. ὧν τὸ μὲν λήγει εἰς ω βαρύτονον. οἷον τύπτω. τὸ δὲ εἰς ω περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον, ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἷον ἵστημι. τὸ δὲ εἰς μαι, οἷον, τύπτομαι.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ ἕξ. ἐνεστώς. οἷον τύπτω. παρατατικός. οἷον ἔτυπτον. μέλλων. οἷον τύψω. ἀόριστος. οἷον ἔτυψα. παρακείμενος. οἷον τέτυφα. ὑπερσυντέλικος. οἷον ἐτετύφειν.

Περὶ ἐγκλίσεων.

Ἐγκλίσεις δὲ πέντε. ὁριστική. οἷον τύπτω. προστακτική. οἷον, τύπτε. εὐκτική. οἷον, τύπτοιμι. ὑποτακτική. οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος, οἷον τύπτειν.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ δύο. πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω.

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ τρία. ἁπλοῦν, οἷον, φρονῶ. σύνθετον, οἷον καταφρονῶ. παρασύνθετον. οἷον, φιλιππίζω.

Περὶ προσώπων.

Πρόσωπα δὲ, τρία. πρῶτον. οἷον, τύπτω. δεύτερον. οἷον, τύπτεις. τρίτον, οἷον τύπτει.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικός, οἷον τύπτω. δυϊκός. οἷον τύπτετον. πληθυντικός. οἷον τύπτομεν.

Περὶ συζυγιῶν.

Συζυγίαι, εἴτουν κλίσεις, δεκατρεῖς. ἓξ μὲν τῶν βαρυτόνων. τρεῖς δὲ τῶν περισπωμένων. τέσσαρες δὲ τῶν εἰς μι.

Περὶ πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, ἡ τῶν διὰ τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. τριῶν ἀντιστοίχων. ἢ διὰ τοῦ πτ, οἷον λείβω. τρέπω. γράφω. τύπτω. ὧν, ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ. οἷον λείψω. τρέψω. γράψω. τύψω. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ. οἷον λέλειφα, τέτροφα, γέγραφα. τέτυφα.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Τύπτω. ὁ παρατατικός. ἔτυπτον. ὁ μέλλων α΄. τύψω. ὁ ἀόριστος α΄. ἔτυψα μακρᾷ τῇ παραληγούσῃ (ὀφείλει γὰρ ἤτοι φύσει, ἢ θέσει μακροπαραληκτεῖν ὁ ἀόριστος α΄.) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α. τὸ ψ τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἔτυπον βραχείᾳ τῇ παραληγούσῃ (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συστελλομένῳ παραλήγειν ὁ ἀόριστος β΄.) πλὴν τῶν ἐνίων σεσημειωμένων καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ μέλλων β΄. τυπῶ, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ περισπώμενος.

Μέσα, ὁ ἐνεστώς.

Τύπτομαι. ὁ παρατατικός. ἐτυπτόμην. ὁ μέλλων α΄. τύψομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐτυψάμην. ὁ παρακείμενος τέτυπα, ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν, ὁ ἀόριστος β΄. ἐτυπόμην. ὁ μέλλων β΄. τυποῦμαι προπερισπώμενος.

Παθητικά, ὁ ἐνεστώς.

Τύπτομαι, ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ παρακείμενος, τέτυμμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην, ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐτύφθην. ὁ μέλλων α΄. τυφθήσομαι. ὁ ἀόριστος β΄. ἐτύπην. ὁ μέλλων β΄. τυπήσομαι.

Καὶ ἄλλως.

Ἐνεργητικά.	Μέσα	Παθητικά.
Τύπτω, Ἔτυπτον	Τύπτομαι, Ἐτυπτόμην	Τύπτομαι, Ἐτυπτόμην
Τύψω, Ἔτυψα	Τύψομαι, Ἐτυψάμην	Τέτυμμαι, Ἐτετύμμην
Τέτυφα, Ἐτετύφειν	Τέτυπα, Ἐτετύπειν	Τετύψομαι
Ἔτυπον, Τυπῶ	Ἐτυπόμην, Τυποῦμαι	Ἐτύφθην, Τυφθήσομαι
		Ἐτύπην, Τυπήσομαι

Καὶ ἄλλως

Ἐνεργητικά.

Τύπτω	Ἔτυπτον	Τύψω	Ἔτυψα	Τέτυφα	Ἐτετύφειν	Ἔτυπον	Τυπῶ
Τύπτε			Τύψον	Τέτυφε		Τύπε	
Τύπτοιμι		Τύψοιμι	Τύψαιμι	Τετύφοιμι		Τύποιμι.	Τυποῖμι
Ἐὰν τύπτω			Ἐὰν τύψω	Ἐὰν τετύφω		Ἐὰν τύπω.	
Τύπτειν		Τύψειν	Τύψαι	Τετυφέναι		Τυπεῖν.	Τυπεῖν.

Μετοχαί.

Ὁ τύπτων	Ὁ τύψων	Τύψας	Ὁ τετυφώς.	Ὁ τυπών.	Ὁ τυπῶν.
Ἡ τύπτουσα	Ἡ τύψουσα	Τύψασα	Ἡ τετυφυῖα	Ἡ τυποῦσα	Ἡ τυποῦσα
Τὸ τύπτον	Τὸ τύψον	Τύψαν.	Τὸ τετυφός.	Τὸ τυπόν.	Τὸ τυποῦν.

ΜΕ–

τύπτομαι	ἐτυπτόμην	τύψομαι	ἐτυψάμην
τύπτου			τύψαι
τυπτοίμην		τυψοίμην	τυψαίμην
ἐὰν τύπτωμαι			ἐὰν τύψωμαι
τύπτεσθαι		τύψεσθαι	τύψασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

ὁ τυπτόμενος	ὁ τυψόμενος	ὁ τυψάμενος
ἡ τυπτομένη	ἡ τυψομένη	ἡ τυψαμένη
τὸ τυπτόμενον	τὸ τυψόμενον	τὸ τυψάμενον.

ΠΑΘΗ–

τύπτομαι	ἐτυπτόμην	τέτυμμαι	ἐτετύμμην	τετύψομαι
τύπτου		τέτυψο		
τυπτοίμην		τετυμμένος εἴην		τετυψοίμην
τύπτωμαι		τετυμμένος ἐὰν ὦ		
τύπτεσθαι		τετύφθαι		τετύψεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

ὁ τυπτόμενος	ὁ τετυμμένος	ὁ τετυψόμενος
ἡ τυπτομένη	ἡ τετυμμένη	ἡ τετυψομένη
τὸ τυπτόμενον	τὸ τετυμμένον	τὸ τετυψόμενον

ΣΑ.

τέτυπα	ἐτετύπειν	ἐτυπόμην	τυποῦμαι
τέτυπε		τυποῦ.	
τετύποιμι		τυποίμην	τυποίμην.
ἐὰν τετύπω		ἐὰν τύπωμαι	
τετυπέναι		τυπέσθαι	τυπεῖσθαι.

ΜΕΣΑΙ.

ὁ τετυπώς.	ὁ τυπόμενος	ὁ τυπούμενος
ἡ τετυπυῖα	ἡ τυπομένη	ἡ τυπουμένη.
τὸ τετυπός.	τὸ τυπόμενον	τὸ τυπούμενον.

ΤΙΚΑ'.

ἐτύφθην	τυπτήσομαι	ἐτύπην	τυπήσομαι
τύφθητι		τύπηθι	
τυφθείην	τυπτεσοίμην	τυπείην	τυπησοίμην.
ἐὰν τυφθῶ		ἐὰν τυπῶ.	
τυφθῆναι	τυφθήσεσθαι	τυπῆναι	τυπήσεσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ τυφθείς.	ὁ τυπτησόμενος	ὁ τυπείς.	ὁ τυπησόμενος
ἡ τυφθεῖσα	ἡ τυπτησομένη	ἡ τυπεῖσα	ἡ τυπησομένη
τὸ τυφθέν	τὸ τυπτησόμενον	τὸ τυπέν.	τὸ τυπησόμενον

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπικὴ, ἐνεργητική.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. τύπτω. τύπτεις. τύπτει. δυϊκά. τύπτετον. τύπτετον. πληθυντικά. τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσιν. παρατατικός.
Ἑ. ἔτυπτον. ἔτυπτες. ἔτυπτε. Δ. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. Π. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε. ἔτυπτον.
Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. τύπτε. τυπτέτω. Δ. τύπτετον. τυπτέτων. Π. τύπτε-

τε. τυπτέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. Δ. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Π. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. Δ. ἐὰν τύπτητον, τύπτητον. Π. ἐὰν τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τύπτειν.

Μ έλλων πρώτως. τὸ ὁριστικόν. Ε. τύψω, τύψεις, τύψει. Δ. τύψετον, τύψετον. Π. τύψομεν, τύψετε, τύψουσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι. Δ. τύψοιτον. τυψοίτην. Π. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τύψειν.

Ἀ όριστος. α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. Δ. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Π. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. τύψον, τυψάτω. Δ. τύψατον, τυψάτων. Π. τύψατε, τυψάτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. Δ. τύψαιτον. τυψαίτην. Π. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύψω. τύψῃς, τύψῃ. Δ. ἐὰν τύψητον. τύψητον. Π. ἐὰν τύψωμεν. τύψητε. τύψωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τύψαι.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. Δ. τετύφατον, τετύφατον. Π. τετύφαμεν, τετύφατε τετύφασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις ἐτετύφει. Δ. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην. Π. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. τέτυφε τετυφέτω. Δ. τετύφετον τετυφέτων. Π. τετύφετε τετυφέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τετύφοιμι τετύφοις, τετύφοι. Δ. τετύφοιτον τετυφοίτην. Π. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. Δ. ἐὰν τετύφητον. τετύφητον. Π. ἐὰν τετύφωμεν. τετύφητε. τετύφωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τετυφέναι.

Ἀ όριστος. β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. Δ. ἐτύπετον, ἐτυπέτην. Π. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. τύπε, τυπέτω. Δ. τύπετον, τυπέτων. Π. τύπετε, τυπέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τύποιμι, τύποις, τύποι. Δ. τύποιτον τυποίτην. Π. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Δ. ἐὰν τύπητον, τύπητον. Π. ἐὰν τύπωμεν, τύπητε, τύπωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τυπεῖν.

Μ έλλων. β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. Δ. τυπεῖτον, τυπεῖτον. Π. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. Δ. τυποῖτον, τυποίτην. Π. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. τυπεῖν.

Περὶ Μετοχῶν.

Μ ετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα, κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα. καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος. τῇ δὲ τοῦ ῥήματος θετέον. τὰ γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι, καὶ τῷ ῥήματι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστώς. τύπτω. παρατατικός. ἔτυπτον. τὸ ἀρσενικόν, ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος. τὸ θηλυκόν. ἡ τύπτουσα. τῆς τυπτούσης. τὸ οὐδέτερον. τὸ τύπτον. τοῦ τύπτοντος.

Μ έλλων. α΄. τύψω. ὁ τύψων. τοῦ τύψοντος. ἡ τύψουσα. τῆς τυψούσης. τὸ τύψον. τοῦ τύψοντος.

Ἀ όριστος. α΄. ἔτυψα. ὁ τύψας. τοῦ τύψαντος. ἡ τύψασα. τῆς τυψάσης. τὸ τύψαν. τοῦ τύψαντος.

Π αρακείμενος, τέτυφα. ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν. ὁ τετυφώς. τοῦ τετυφότος. ἡ τετυφυῖα. τῆς τετυφυίας. τὸ τετυφός. τοῦ τετυφότος.

Ἀ όριστος. α΄. ἔτυπον. ὁ τυπών. τοῦ τυπόντος. ἡ τυποῦσα. τῆς τυπούσης. τὸ τυπόν. τοῦ τυπόντος.

Μ έλλων. β. τυπῶ. ὁ τυπῶν. τοῦ τυποῦντος. ἡ τυποῦσα. τῆς τυπούσης. τὸ τυποῦν. τοῦ τυποῦντος.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπικὴ μέση.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. Δ. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. Π. τυπτόμεθα. τύπτεσθε. τύπτονται. παρατατικός. Ε. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου. ἐτύπτετο. Δ. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Π. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

T ὁ προστακτικόν. Ε. τύπτου, τυπτέσθω. Δ. τύπτεσθον, τυπτέσθων. Γ. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυπτοίμην, τύπτοιο. τύπτοιτο. Δ. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. Γ. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

T ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. Δ. ἐὰν τυπτώμεθον. τύπτησθον. τύπτησθον. Γ. ἐὰν τυπτώμεθα. τύπτησθε. τύπτωνται.

T ὁ ἀπαρέμφατον. τύπτεσθαι.

M έλλων. α. τὸ ὁριστικόν. Ε. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. Δ. τυψόμεθον, τύψεσθον τύψεσθον. Γ. τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυψοίμην τύψοιο, τύψοιτο. Δ. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. Γ. τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο.

T ὁ ἀπαρέμφατον. τύψεσθαι.

A όριστος. α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτυψάμην ἐτύψω, ἐτύψατο. Δ. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Γ. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε ἐτύψαντο.

T ὁ προστακτικόν. Ε. τύψαι, τυψάσθω. Δ. τύψασθον, τυψάσθων. Γ. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Δ. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαίσθην. Γ. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο.

T ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύψωμαι. τύψῃ. τύψηται. Δ. ἐὰν τυψώμεθον τύψησθον, τύψησθον. Γ. ἐὰν τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

T ὁ ἀπαρέμφατον. τύψασθαι.

Γ αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. τέτυπα τέτυπας τέτυπε. Δ. τετύπατον τετύπατον. Γ. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασιν. Υ περσυντέλικος. Ε. ἐτετύπειν ἐτετύπεις, ἐτετύπει. Δ. ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην. Γ. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

T ὁ προστακτικόν. Ε. τέτυπε τετυπέτω. Δ. τετύπετον τετυπέτων. Γ. τετύπετε τετυπέτωσαν.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τετύποιμι, τετύποις τετύποι. Δ. τετύποιτον τετυποίτην. Γ. τετύποιμεν τετύποιτε. τετύποιεν.

T ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τετύπω τετύπῃς, τετύπῃ. Δ. ἐὰν τετύπητον, τετύπητον. Γ. ἐὰν τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσιν.

T ὁ ἀπαρέμφατον. τετυπέναι.

A όριστος. β. Τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. Δ. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. Γ. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

T ὁ προστακτικόν. Ε. τύπου, τυπέσθω. Δ. τύπεσθον. τυπέσθων. Γ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. Δ. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. Γ. τυποίμεθα, τύποισθε. τύποιντο.

T ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. Δ. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. Γ. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

T ὁ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

M έλλων. β. τὸ ὁριστικόν. Ε. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Δ. τυπούμεθον. τυπεῖσθον. τυπεῖσθον. Γ. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. Δ. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. Γ. τυποίμεθα. τυποῖσθε. τυποῖντο.

T ὁ ἀπαρέμφατον. τυπεῖσθαι.

Μετοχαὶ Μέσαι.

Ε νεστώς. τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. τοῦ τυπτομένου. ἡ τυπτομένη. τῆς τυπτομένης. τὸ τυπτόμενον. τοῦ τυπτομένου.

M έλλων. α. τύψομαι, ὁ τυψόμενος. τοῦ τυψομένου. ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

A όριστος. α. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Γ αρακείμενος τέτυπα, ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

A όριστος. β. ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος. τοῦ τυπομένου. ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. τὸ τυπόμενον. τοῦ τυπομένου.

M έλλων, β. τυποῦμαι, ὁ τυπούμενος. τοῦ τυπουμένου. ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ, παθητική.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. Δ. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. Γ. τυπτόμεθα. τύπτεσθε. τύπτονται. Γ αρατατικός. Ε. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. Δ. ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. Γ. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο.

T ὁ προστακτικόν. Ε. τύπτου. τυπτέσθω. Δ. τύπτεσθον, τυπτέσθων. Γ. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

T ὁ εὐκτικόν. Ε. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. Δ. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. Γ. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

T ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. Δ. ἐὰν τυπτώμεθον, τύ

πτησθον, τύπτησθον. Γ. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον. τύπτεσθαι.

Παρακείμενος, τὸ ὁριστικόν. Ε. τέτυμμαι. τέτυψαι. τέτυπται. Δ. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον. Γ. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶς τετύφαται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. Δ. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. Γ. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν. καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τέτυψο, τετύφθω. Δ. τέτυφθον, τετύφθων. Γ. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τετυμμένος εἴην. εἴης. εἴη. Δ. τετυμμένω. εἴητον. εἰήτην. Γ. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε. εἴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. τετυμμένος ἐὰν. ὦ. ᾖς. ᾖ. Δ. τετυμμένω ἐὰν, ἦτον, ἦτον. Γ. τετυμμένοι ἐὰν, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον. τετύφθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ ὁριστικόν. Ε. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. Δ. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον. Γ. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. Δ. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην. Γ. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον. τετύψεσθαι.

Ἀόριστος α. Τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Δ. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην. Γ. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τύφθητι, τυφθήτω. Δ. τύφθητον, τυφθήτων. Γ. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. Δ. τυφθείητον, τυφθειήτην. Γ. τυφθείημεν, τυφθείητε. τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Δ. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον. Γ. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι.

Μέλλων α. Τὸ ὁριστικόν. Ε. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Δ. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον. Γ. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. Δ. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην. Γ. τυφθησοίμεθα. τυφθήσοισθε. τυφθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι.

Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. Δ. ἐτύπητον. ἐτυπήτην. Γ. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τύπηθι, τυπήτω. Δ. τύπητον, τυπήτων. Γ. τύπητε, τυπήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυπείην, τυπείης, τυπείη. Δ. τυπείητον, τυπειήτην. Γ. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν, καὶ τυπεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Δ. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον. Γ. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι.

Μέλλων β. Τὸ ὁριστικόν. Ε. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. Δ. τυπησόμεθον. τυπήσεσθον, τυπήσεσθον. Γ. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο Δ. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον τυπησοίσθην. Γ. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Παρακείμενος. τέτυμμαι. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος. τοῦ τετυψομένου. ἡ τετυψομένη. τῆς τετυψομένης. τὸ τετυψόμενον. τοῦ τετυψομένου.

Ἀόριστος α. ἐτύφθην. ὁ τυφθείς. τοῦ τυφθέντος. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Μέλλων α. τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος. τοῦ τυφθησομένου. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης. τὸ τυφθησόμενον. τοῦ τυφθησομένου.

Ἀόριστος α. ἐτύπην. ὁ τυπείς. τοῦ τυπέντος. ἡ τυπεῖσα. τῆς τυπείσης. τὸ τυπὲν. τοῦ τυπέντος.

Μέλλων β. τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος. τοῦ τυπησομένου. ἡ τυπησομένη. τῆς τυπησομένης. τὸ τυπησόμενον. τοῦ τυπησομένου.

Κλητέον ἔτι ἐγκλιτικῶς, μόνον, καὶ συντομώτερον, ὧδε.

Κλίσις μόνον ἐγκλιτική, ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. τύπτω. παρατατικός. ἔτυπτον. Τὸ προστακτικόν.

τύπτε. Τὸ εὐκτικόν. τύπτοιμι. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπτω.
τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Ἡ μετοχή. ὁ τύπτων. ἡ τύπτουσα. τὸ τύπτον.
Μ έλλων. α΄. Τὸ ὁριστικόν, τύψω. Τὸ εὐκτικόν. τύψοιμι. Τὸ ἀπαρέμφατον. τύψειν. Ἡ μετοχή. ὁ τύψων. Ἡ τύψουσα. τὸ τύψον.
Ἀ όριστος. α΄. τὸ ὁριστικόν. ἔτυψα. τὸ προστακτικόν. τύψον. τὸ εὐκτικόν τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον. τύψαι. Ἡ μετοχή. ὁ τύψας. Ἡ τύψασα. τὸ τύψαν.
Π αρακείμενος. Τὸ ὁριστικόν. τέτυφα. Ὑπερσυντέλικος. ἐτετύφειν. τὸ προστακτικόν. τέτυφε. Τὸ εὐκτικόν. τετύφοιμι. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον. τετυφέναι. Ἡ μετοχή. ὁ τετυφώς. ἡ τετυφυῖα. τὸ τετυφός.
Ἀ όριστος. β΄. Τὸ ὁριστικόν. ἔτυπον. Τὸ προστακτικόν. τύπε. Τὸ εὐκτικόν. τύποιμι. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον. τυπεῖν. Ἡ μετοχή. ὁ τυπών. ἡ τυποῦσα. τὸ τυπόν.
Μ έλλων. β΄. Τὸ ὁριστικόν. τυπῶ. τὸ εὐκτικόν. τυποῖμι. Τὸ ἀπαρέμφατον τυπεῖν. ἡ μετοχή. ὁ τυπῶν. τοῦ τυποῦντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Μέσα.

Ἐ νεστώς. Τὸ ὁριστικόν. τύπτομαι. παρατατικός. ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικόν. τύπτου. Τὸ εὐκτικόν. τυπτοίμην. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον. τύπτεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.
Μ έλλων. α΄. Τὸ ὁριστικόν. τύψομαι. Τὸ εὐκτικόν. τυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον. τύψεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον.
Ἀ όριστος. α΄. τὸ ὁριστικόν. ἐτυψάμην. Τὸ προστακτικόν. τύψαι. τὸ εὐκτικόν. τυψαίμην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον. τύψασθαι. ἡ μετοχή. ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν, τέτυπα. Ὑπερσυντέλικος. ἐτετύπειν. τὸ προστακτικόν. τέτυπε. τὸ εὐκτικόν. τετύποιμι. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τετύπω. Τὸ ἀπαρέμφατον. τετυπέναι. ἡ μετοχή. ὁ τετυπώς. τοῦ τετυπότος. ἡ τετυπυῖα. τῆς τετυπυίας. τὸ τετυπός. τοῦ τετυπότος.
Ἀ όριστος. β΄. Τὸ ὁριστικόν. ἐτυπόμην. τὸ προστακτικόν. τυποῦ.

Τὸ εὐκτικόν. τυποίμην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον. τυπέσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον.
Μ έλλων. β΄. τὸ ὁριστικόν. τυποῦμαι. τὸ εὐκτικόν. τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον. τυπεῖσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τυπούμενος. ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον.

Παθητικά.

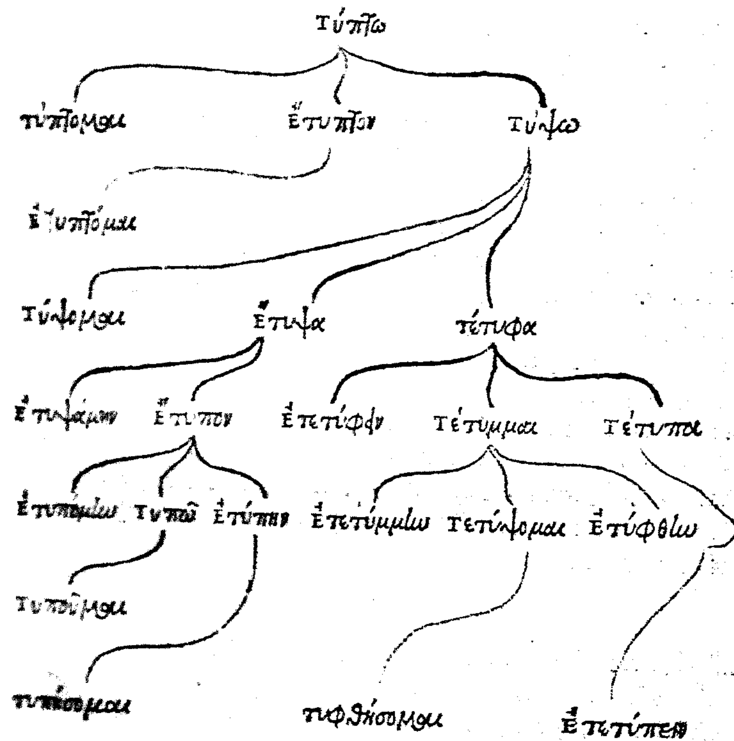
Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. τύπτομαι. παρατατικὸς ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικόν. τύπτου. τὸ εὐκτικόν. τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. τέτυμμαι. Ὑπερσυντέλικος. ἐτετύμμην. τὸ προστακτικόν. τέτυψο. τὸ εὐκτικόν. τετυμμένος εἴην. τὸ ὑποτακτικόν. τετυμμένος ἐὰν ὦ. τὸ ἀπαρέμφατον. τετύφθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον.
Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. τετύψομαι. τὸ εὐκτικόν. τετυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον. τετύψεσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη. τὸ τετυψόμενον.
Ἀ όριστος. α΄. τὸ ὁριστικόν. ἐτύφθην. τὸ προστακτικόν. τύφθητι. τὸ εὐκτικόν. τυφθείην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι. Ἡ μετοχή. ὁ τυφθείς. ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν.
Μ έλλων. α΄. τὸ ὁριστικόν. τυφθήσομαι. τὸ εὐκτικόν. τυφθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον.
Ἀ όριστος. β΄. τὸ ὁριστικόν. ἐτύπην. τὸ προστακτικόν. τύπηθι. τὸ εὐκτικόν. τυπείην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον. τυπῆναι. Ἡ μετοχή. ὁ τυπείς. ἡ τυπεῖσα. τὸ τυπέν.
Μ έλλων. α΄. τὸ ὁριστικόν. τυπήσομαι. τὸ εὐκτικόν. τυπησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθαι. Ἡ μετοχή. ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Τ ύπτω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. τύπτομαι. ὁ παρατατικός, ἔτυπτον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικός, ἐτυπτόμην. ὁ μέλλων. α΄. τύψω. ὁ μέσος μέλλων. α΄. τύψομαι. ὁ ἀόριστος. α΄. ἔτυψα,

ὁ μέσος ἀόριστος α΄. ἐτυψάμην. ὁ παρακείμενος, τέτυφα, ὅθεν χρόνοι τρεῖς. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα· ἀφ᾽ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος. τέτυμμαι, ὅθεν χρόνοι γ΄. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος. ἐτετύμμην. ὁ παθητικὸς μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐτύφθην. ἀφ᾽ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. τυφθήσομαι. ὁ ἀόριστος β΄. ἔτυπον ἀπὸ τοῦ α΄. γινόμενος. ὅθεν χρόνοι γ΄. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἐτυπόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ἐτύπην, ἀφ᾽ οὗ, ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. τυπήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. τυπῶ. ὅθεν ὁ μέσος μέλλων β΄. τυποῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

Σημείωσαι, ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου εἰς μεν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.

Ἔτι τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν εἰς ι ἢ εἰς αι δίφθογγον λήγοντος, τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν δυϊκῶν ὅμοιά ἐστιν. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττει.

Ἔτι ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ ὑποτακτικοῖς μέλλοντες οὐκ εἰσίν. οἱ γὰρ ἀόριστοι μελλόντων ἔχουσι σημασίαν. καλοῦνται δὲ ἀφ᾽ ὧν παράγονται.

Ἔτι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, πλὴν τῆς ὁριστικῆς, ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς συνημμένοι εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος.

Ἔστι τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πρὸ τοῦ τ ἕτερον σύμφωνον ἔχοντος εὐθὺ τῆς ληγούσης, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, οὐ γίνεται τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἀκολούθως. ἀναπληροῖ δὲ ἡ χρῆσις αὐτὸ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. οἷον τετυμμένοι εἰσίν, ἢ ἰωνικῶς προφέρουσιν, οἷον τετύφαται. ὁμοίως δὲ γίνεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερσυντελίκου τετυμμένοι ἦσαν. ἢ ἰωνικῶς, ἐτετύφατο.

Ἔτι ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν ἡ αὔξησις τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖται, πλὴν τοῦ παρακειμένου, καὶ μετ᾽ ὀλίγον μέλλοντος. ἔτυπτον, τύπτε, τύπτοιμι, ἐὰν τύπτω. τύπτειν. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. τέτυφα γε μὴν τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Καὶ τετύψομαι, τετυψοίμην, τετύψεσθαι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς. ἔτυπτον ὁ τύπτων. ἔτυψα, ὁ τύψας. τέτυφα, ὁ τετυφώς. τετύψομαι, ὁ τετυψόμενος. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ φωνήεντος, ἢ διφθόγγου ἀρχομένοις ὧδε. ἤκουον. ἄκουε. ἀκούοιμι. ἐὰν ἀκούω, ἀκούειν, ὁ ἀκούων. ἤκουσα, ἄκουσον, ἀκούσαιμι, ἐὰν ἀκούσω, ἀκοῦσαι, ὁ ἀκούσας. Ἤκουκα, ἤκουκε, ἠκούκοιμι, ἐὰν ἠκούκω. ἠκουκέναι, ὁ ἠκουκώς. Ἠκούσομαι. ἠκουσοίμην. ἠκούσεσθαι, ὁ ἠκουσόμενος. ᾤκιζον, οἴκιζε, οἰκίζοιμι, ἐὰν οἰκίζω, οἰκίζειν, ὁ οἰκίζων. ᾤκισα, οἴκισον. οἰκίσαιμι. ἐὰν οἰκίσω, οἰκίσαι, ὁ οἰκίσας. ᾤκικα ᾤκικε ᾠκίκοιμι, ἐὰν ᾠκίκω, ᾠκικέναι, ὁ ᾠκικώς. ᾠκίσομαι. ᾠκισοίμην. ᾠκίσεσθαι, ὁ ᾠκισόμενος.

Ἔστι ὅτε μὲν ὁ παθητικὸς παρακείμενος καθαρὸν ἔχει τὸ ἔσχατον μαι, τουτέστιν ἤτοι διφθόγγου, ἢ συμφώνου ὄντος πρὸ τοῦ μαι, τότε τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ ἀπὸ διφθογγουμένου τοῦ ἐν τῇ παραληγούσῃ φωνήεντος. οἷον βεβόημαι. πεποίημαι. κεχρύσωμαι. Τὸ εὐκτικόν. βεβοήμην. βεβοῇο. βεβοῇτο. πεποιήμην. πεποιῇο. πεποιῇτο. κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυ

σῶτι. Καὶ ἔτι τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται. ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ συμφώνου πρὸ τοῦ μαι παραλήγεται, τότε τὸ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ μὲν οὐ γίνεται, διὰ δὲ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, ἡ χρῆσις αὐτῶν ἀναπληροῖ.

Ἔτι αἱ μετοχαί, αἱ μὲν τοῦ θηλυκοῦ γένους κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἰσοσυλλάβων ὅλως κλίνονται κλίσιν, αἱ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ οὐδετέρου εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς μι ῥημάτων παράγοιντο, καὶ ἔτι αἱ τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου, κατὰ τὴν πέμπτην τῶν ἁπλῶν· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς μαι, κατὰ τὴν τρίτην τῶν ἰσοσυλλάβων.

Ἔτι πᾶσα μετοχὴ εἰς ς ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικὸν εἰς· οἷον, τυφθείς, ἡ μετοχή· ἴθι, ἴτω τὸ προστακτικόν· εἰ μὴ ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ θ ὑπάρχει· τότε γὰρ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, τρέπεται τὸ δασὺ εἰς τὸ ψιλόν, οἷον τυφθείς· τυφθέντος ἡ μετοχή· τύφθητι, τυφθήτω, τὸ προστακτικόν· λεχθείς, λεχθέντος ἡ μετοχή· λέχθητι, λεχθήτω, τὸ προστακτικόν.

Περὶ τῆς τῶν χρόνων σημασίας.

Ἰστέον, ὅτι οἱ χρόνοι τῶν ῥημάτων, καὶ τούτων μάλιστα, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὸ παθητικὸν γίνεται, τρεῖς εἰλήχασι κατατομάς· οἱ γὰρ οὐ μόνον διαφόρως σχηματίζονται ἀλλὰ καὶ τὴν σημασίαν διάφορον ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων, ἐνεργητικὴν ἔχουσι σημασίαν· οἱ δὲ τῶν παθητικῶν, παθητικήν· παρὰ μέντοι τοῖς ἀττικοῖς, ἔσθ᾽ ὅτε καὶ ἐνεργητικήν· οἷον, ὁ ἐνεστώς· ὡς τὸ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ὁ παρατατικός· ὡς τὸ ἐποιούμην, ἀντὶ τοῦ ἐποίουν· καὶ ὁ παρακείμενος, ὡς τὸ πεποίημαι ἀντὶ τοῦ πεποίηκα· Λουκιανὸς ἑταιρικοῖς· Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται· ἀντὶ τοῦ πεποίηκε· τῶν δὲ μέσων, ὁ μὲν παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος ἐπ᾽ ἐνίων μὲν ῥημάτων ἐνέργειαν σημαίνουσιν· ὡς τὸ καταλέλοιπα, ἀντὶ τοῦ καταλέλοιπε· ἐπ᾽ ἐνίων δὲ πάθος· ὡς τὸ ἀπόλωλεν, ἀντὶ τοῦ ἔφθαρται· καὶ συνερρώγει, ὁ πόλεμος, ἀντὶ τοῦ συνερράγη· οἱ δὲ μέσοι καλούμενοι ἀόριστοι, καὶ μέσοι μέλλοντες, λαμβάνονται μὲν ὡς τὰ πολλά, καὶ οὗτοι ἀντὶ τῶν ἐνεργητικῶν, ἐνίοτε μέντοι παθητικὴν παριστῶσι σημασίαν· ὡς τό, ἀπήγξατο· ἀπολεῖται.

Ἔστι δὲ ὅτε οὐ τὴν ἰδίαν τοῦ δρῶντος, ἀλλὰ τὴν δι᾽ ἑτέρου ἐνέργειαν παρεμφαίνουσιν, ὡς παρ᾽ ἀριστοφάνει· ἐδιδαξάμην μέντοι σε, νὴ δί᾽ ὦ μέλεε πίνοις δικαίως, ἀντὶ λέγειν, τουτέστιν ἐφρόντισα, ὥς τινα ἄλλον τινὰ διδάξαι σε. καὶ παρὰ λουκιανῷ ἐνυπνίῳ. ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι καὶ διδάξαιτό με, ἀντὶ τοῦ ἐσκοπεῖτο ὅ, τι ποιήσαι ἄλλον τινὰ διδάξαι με.

Ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Λείβω, ὁ παρατατικός, ἔλειβον. ὁ μέλλων. α. λείψω, ὁ ἀόριστος. α. ἔλειψα. μακρῷ τῷ παραλήγων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ ψ, τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, λέλειφα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐλελείφειν. ὁ ἀόριστος. β΄. ἔλιβον διὰ τοῦ ι διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ β΄ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ μέλλων β΄. λιβῶ.

Μέσα, ὁ ἐνεστώς.

Λείβομαι. ὁ παρατατικός, ἐλειβόμην. ὁ μέλλων. α. λείψομαι. ὁ ἀόριστος. α. ἐλειψάμην. ὁ παρακείμενος. λέλοιβα τῇ τοῦ οι παραλήγων, τροπῇ τοῦ ε τῆς τοῦ μέλλοντος παραληγούσης, εἰς ο. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α. τὸ β. τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐλελοίβειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἐλιβόμην, ὁ μέλλων β΄. λιβοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Λείβομαι. ὁ παρατατικός. ἐλειβόμην. ὁ παρακείμενος. λέλειμμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐλελείμμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων λελείψομαι. ὁ ἀόριστος. α. ἐλείφθην. ὁ μέλλων. α. λειφθήσομαι. ὁ ἀόριστος. β΄. ἐλίβην. ὁ μέλλων. β΄. λιβήσομαι.

Ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Τρέπω. ὁ παρατατικός. ἔτρεπον. ὁ μέλλων. α. τρέψω. ὁ ἀόριστος. α. ἔτρεψα μακρῷ τῷ παραλήγων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ ψ. τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. ὁ παρακείμενος. τέτρεφα, καὶ ἀττικῶς τέτροφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετρέφειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἔτραπον διὰ τοῦ α συνεσταλμένῳ παραλήγων, ὅτι, ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ ε μόνῳ παραλήγων δισύλλαβος τυγχάνει ἀμεταβόλου προηγουμένου, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον. τὸ π. τὸ αὐθὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ὁ μέλλων. β΄. τραπῶ.

Μέσα, ὁ ἐνεστώς.

Τρέπομαι. ὁ παρατατικός, ἐτρεπόμην. ὁ μέλλων α. τρέψομαι. ὁ ἀόριστος. α. ἐτρεψάμην, ὁ παρακείμενος, τέτροπα, διὰ τοῦ ο παραλήγων, ὅτι,

ὁ μέλλων διὰ τοῦ ε μόνου παραλήγεται, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ π. τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετρόφειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἐτραπόμην. ὁ μέλλων β΄. τραποῦμαι.

Παθητικοί. ὁ ἐνεστώς.

Τρέπομαι. ὁ παρατατικός. ἐτρεπόμην. ὁ παρακείμενος τέτραμμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετράμμην, ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων τετράψομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐτρέφθην σώζων τὸ ε, τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου. ὁ μέλλων α΄. τρεφθήσομαι. ὁ ἀόριστος β΄. ἐτράπην. ὁ μέλλων β΄. τραπήσομαι.

Ἐνεργητικοί. ὁ ἐνεστώς.

Γράφω. ὁ παρατατικός, ἔγραφον, ὁ μέλλων α΄. γράψω. ὁ ἀόριστος α΄. ἔγραψα. ὁ παρακείμενος, γέγραφα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἔγραφον. διὰ τοῦ α συνεσταλμένου παραλήγων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ φ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ μέλλων β΄. γραφῶ.

Μέσα, ὁ ἐνεστώς.

Γράφομαι. ὁ παρατατικός. ἐγραφόμην. ὁ μέλλων α΄. γράψομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐγραψάμην. ὁ παρακείμενος, γέγραφα. ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ φ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἐγραφόμην. ὁ μέλλων β΄. γραφοῦμαι.

Παθητικοί. ὁ ἐνεστώς.

Γράφομαι. ὁ παρατατικός ἐγραφόμην. ὁ παρακείμενος. γέγραμμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐγεγράμμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, γεγράψομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐγράφθην. ὁ μέλλων α΄. γραφθήσομαι. ὁ ἀόριστος β΄. ἐγράφην. ὁ μέλλων β΄. γραφήσομαι.

Περὶ τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Τετάρτη δέ, ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ. [illegible], ἢ διὰ τοῦ κτ. οἷον λέγω, πλέκω, λείχω, τίκτω. ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ, οἷον λέξω, πλέξω, λείξω, τέξω, παρὰ τὸ τίκτω. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ. οἷον λέλεχα, πέπλεχα, λέλειχα, τέτυχα, ἄχρηστον.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικοί, ὁ ἐνεστώς.

Λέγω. ὁ παρατατικός. ἔλεγον. ὁ μέλλων α΄. λέξω. ὁ ἀόριστος α΄. ἔλεξα. ὁ παρακείμενος. λέλεχα. καὶ ἀττικῶς, λέλοχα. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐλελέχειν, καὶ ἐλελόχειν, ἀττικῶς. ὁ ἀόριστος β΄. ἔλεγον, ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ γ, τὸ αὐτὸ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον, ὁ μέλλων β΄. λεγῶ.

Μέσα, ὁ ἐνεστώς.

Λέγομαι, ὁ παρατατικός, ἐλεγόμην. ὁ μέλλων α΄. λέξομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐλεξάμην. ὁ παρακείμενος, λέλογα διὰ τοῦ ο παραλήγων διότι ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ ε παραλήγεται, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ γ. τὸ αὐτὸ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐλελόγειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἐλεγόμην. ὁ μέλλων β΄. λεγοῦμαι.

Παθητικοί, ὁ ἐνεστώς.

Λέγομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐλεγόμην. ὁ παρακείμενος. λέλεγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλελέγμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, λελέξομαι. ὁ ἀόριστος α΄. ἐλέχθην, ὁ μέλλων α΄. λεχθήσομαι. ὁ ἀόριστος β΄. ἐλέγην, ὁ μέλλων β΄. λεγήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικοί.	Μέσα	Παθητικοί.
Λέγω ἔλεγον	Λέγομαι ἐλεγόμην	Λέγομαι ἐλεγόμην
Λέξω ἔλεξα	Λέξομαι ἐλεξάμην	Λέλεγμαι ἐλελέγμην
Λέλεχα ἐλελέχειν	Λέλογα ἐλελόγειν	Λελέξομαι
ἔλεγον λεγῶ	ἐλεγόμην λεγοῦμαι	ἐλέχθην λεχθήσομαι
		ἐλέγην λεγήσομαι

Καὶ ἄλλως χρονικῶς τε, καὶ ἐγκλιτικῶς.

ἘΝΕΡ—

λέγω	ἔλεγον	λέξω	ἔλεξα
λέγε			λέξον
λέγοιμι		λέξοιμι	λέξαιμι
ἐὰν λέγω			ἐὰν λέξω
λέγειν		λέξειν	λέξαι

ΜΕΤΟΧΑΙ΄

ὁ λέγων	ὁ λέξων	ὁ λέξας
ἡ λέγουσα	ἡ λέξουσα	ἡ λέξασα
τὸ λέγον	τὸ λέξον	τὸ λέξαν

ΜΕ΄—

λέγομαι	ἐλεγόμην	λέξομαι	ἐλεξάμην
λέγου			λέξαι
λεγοίμην		λεξοίμην	λεξαίμην
ἐὰν λέγωμαι			ἐὰν λέξωμαι
λέγεσθαι		λέξεσθαι	λέξασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ΄

ὁ λεγόμενος	ὁ λεξόμενος	ὁ λεξάμενος
ἡ λεγομένη	ἡ λεξομένη	ἡ λεξαμένη
τὸ λεγόμενον	τὸ λεξόμενον	τὸ λεξάμενον

ΠΑΘΗ—

λέγομαι	ἐλεγόμην	λέλεγμαι	ἐλελέγμην	λελέξομαι
λέγου		λέλεξο		
λεγοίμην		λελεγμένος εἴην		λελεξοίμην
ἐὰν λέγωμαι		λελεγμένος ἐὰν ὦ		
λέγεσθαι		λελέχθαι		λελέξεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ΄

ὁ λεγόμενος	ὁ λελεγμένος	ὁ λελεξόμενος
ἡ λεγομένη	ἡ λελεγμένη	ἡ λελεξομένη
τὸ λεγόμενον	τὸ λελεγμένον	τὸ λελεξόμενον

ΓΗΤΙΚΑ΄.

λέλεχα	ἐλελέχειν	ἔλεγον	λεγῶ
λέλεχε		λέγε	
λελέχοιμι		λέγοιμι	λεγοῖμι
ἐὰν λελέχω		ἐὰν λέγω	
λελεχέναι		λεγεῖν	λεγεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ΄.

ὁ λελεχώς.	ὁ λεγών.	ὁ λεγῶν.
ἡ λελεχυῖα	ἡ λεγοῦσα	ἡ λεγοῦσα
τὸ λελεχός.	τὸ λεγόν.	τὸ λεγοῦν

ΣΑ΄.

λέλογα,	ἐλελόγειν	ἐλεγόμην	λεγοῦμαι
λέλογε		λεγοῦ	
λελόγοιμι		λεγοίμην	λεγοίμην
ἐὰν λελόγω		λέγωμαι.	
λελογέναι		λέγεσθαι	λεγεῖσθαι

ΜΕ΄ΣΑῚ.

ὁ λελογώς.	ὁ λεγόμενος,	ὁ λεγούμενος
ἡ λελογυῖα	ἡ λεγομένη,	ἡ λεγουμένη
τὸ λελογός.	τὸ λεγόμενον.	τὸ λεγούμενον.

ΤΙΚΑ΄.

ἐλέχθην	λεχθήσομαι	ἐλέγην	λεγήσομαι
λέχθητι		λέγηθι.	
λεχθείην	λεχθησοίμην	λεγείην	λεγησοίμην
λεχθῶ		λεγῶ	
λεχθῆναι	λεχθήσεσθαι	λεγῆναι	λεγήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ΄.

ὁ λεχθείς.	ὁ λεχθησόμενος	ὁ λεγείς.	ὁ λεγησόμενος
ἡ λεχθεῖσα	ἡ λεχθησομένη	ἡ λεγεῖσα	ἡ λεγησομένη
τὸ λεχθέν.	τὸ λεχθησόμενον	τὸ λεγέν.	τὸ λεγησόμενον.

Ἐ νεστὼς· τὸ ὁριστικόν. Ἑ. λέγω, λέγεις, λέγει. Δ. λέγετον, λέγετον. Γ. λέγομεν, λέγετε, λέγουσι. παρατατικός. Ἑ. ἔλεγον, ἔλεγες, ἔλεγε. Δ. ἐλέγετον, ἐλεγέτην. Γ. ἐλέγομεν, ἐλέγετε, ἔλεγον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. λέγε, λεγέτω. Δ. λέγετον, λεγέτων. Γ. λέγετε, λεγέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λέγοιμι, λέγοις, λέγοι. Δ. λέγοιτον, λεγοίτην. Γ. λέγοιμεν, λέγοιτε, λέγοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν λέγω, λέγῃς, λέγῃ. Δ. ἐὰν λέγητον, λέγητον. Γ. ἐὰν λέγωμεν, λέγητε, λέγωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λέγειν.

Μ έλλων. α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. λέξω, λέξεις, λέξει. Δ. λέξετον, λέξετον. Γ. λέξομεν, λέξετε, λέξουσι.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λέξοιμι, λέξοις. λέξοι. Δ. λέξοιτον, λεξοίτην. Γ. λέξοιμεν, λέξοιτε, λέξοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λέξειν.

Ἀ όριστος. α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔλεξα, ἔλεξας, ἔλεξε. Δ. ἐλέξατον, ἐλεξάτην. Γ. ἐλέξαμεν, ἐλέξατε, ἔλεξαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. λέξον, λεξάτω. Δ. λέξατον, λεξάτων. Γ. λέξατε, λεξάτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λέξαιμι, λέξαις, λέξαι. Δ. λέξαιτον, λεξαίτην. Γ. λέξαιμεν, λέξαιτε, λέξαιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν λέξω, λέξῃς. λέξῃ. Δ. ἐὰν λέξητον, λέξητον. Γ. ἐὰν λέξωμεν, λέξητε, λέξωσι.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. λέξαι.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. λέλεχα, λέλεχας, λέλεχε. Δ. λελέχατον, λελέχατον. Γ. λελέχαμεν, λελέχατε, λελέχασιν. ὑπερσυντέλικος. Ἑ. ἐλελέχειν. ἐλελέχεις. ἐλελέχει. Δ. ἐλελέχειτον, ἐλελεχείτην. Γ. ἐλελέχειμεν, ἐλελέχειτε, ἐλελέχεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. λέλεχε. λελεχέτω. Δ. λελέχετον, λελεχέτων. Γ. λελέχετε, λελεχέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λελέχοιμι, λελέχοις, λελέχοι. Δ. λελέχοιτον, λελεχοίτην. Γ. λελέχοιμεν, λελέχοιτε, λελέχοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν λελέχω, λελέχῃς, λελέχῃ. Δ. ἐὰν λελέχητον, λελέχητον. Γ. ἐὰν λελέχωμεν, λελέχητε, λελέχωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λελεχέναι.

Ἀ όριστος. β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔλεγον, ἔλεγες, ἔλεγε. Δ. ἐλέγετον, ἐλεγέτην. Γ. ἐλέγομεν. ἐλέγετε, ἔλεγον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. λέγε, λεγέτω. Δ. λέγετον, λεγέτων. Γ. λέγετε, λεγέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λέγοιμι, λέγοις, λέγοι. Δ. λέγοιτον, λεγοίτην. Γ. λέγοιμεν, λέγοιτε, λέγοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν λέγω, λέγῃς, λέγῃ. Δ. ἐὰν λέγητον, λέγητον. Γ. ἐὰν λέγωμεν, λέγητε, λέγωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λέγειν.

Μ έλλων. β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. λεγῶ, λεγεῖς, λεγεῖ. Δ. λεγεῖτον, λεγεῖτον. Γ. λεγοῦμεν, λεγεῖτε, λεγοῦσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. λεγοῖμι, λεγοῖς, λεγοῖ. Δ. λεγοῖτον. λεγοίτην. Γ. λεγοῖμεν, λεγοῖτε, λεγοῖεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λεγεῖν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστὼς, λέγω. παρατατικός. ἔλεγον. ὁ λέγων, τοῦ λέγοντος. ἡ λέγουσα. τῆς λεγούσης. τὸ λέγον, τοῦ λέγοντος.

Μ έλλων. α΄. λέξω. ὁ λέξων. τοῦ λέξοντος. ἡ λέξουσα. τῆς λεξούσης. τὸ λέξον. τοῦ λέξοντος.

Ἀ όριστος. α΄. ἔλεξα. ὁ λέξας. τοῦ λέξαντος. ἡ λέξασα. τῆς λεξάσης. τὸ λέξαν. τοῦ λέξαντος.

Π αρακείμενος. λέλεχα. ὑπερσυντέλικος. ἐλελέχειν. ὁ λελεχώς. τοῦ λελεχότος. ἡ λελεχυῖα. τῆς λελεχυίας. τὸ λελεχός, τοῦ λελεχότος.

Ἀ όριστος. β΄. ἔλεγον. ὁ λεγών. τοῦ λεγόντος. ἡ λεγοῦσα. τῆς λεγούσης. τὸ λεγόν. τοῦ λεγόντος.

Μ έλλων. β΄. λεγῶ, ὁ λεγῶν. τοῦ λεγοῦντος. ἡ λεγοῦσα. τῆς λεγούσης. τὸ λεγοῦν. τοῦ λεγοῦντος.

κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική. μέσα.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. λέγομαι, λέγῃ, λέγεται. Δ. λεγόμεθον, λέγεσθον, λέγεσθον. Γ. λεγόμεθα, λέγεσθε, λέγονται. Παρατατικός. Ἑ. ἐλεγόμην, ἐλέγου, ἐλέγετο. Δ. ἐλεγόμεθον. ἐλέγεσθον. ἐλεγέσθην. Γ. ἐλεγόμεθα, ἐλέγεσθε, ἐλέγοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. λέγου, λεγέσθω. Δ. λέγεσθον, λεγέσθων. Π. λέγεσθε, λεγέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεγοίμην, λέγοιο, λέγοιτο. Δ. λεγοίμεθον. λέγοισθον. λεγοίσθην. Π. λεγοίμεθα. λέγοισθε. λέγοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λέγωμαι, λέγῃ, λέγηται. Δ. ἐὰν λεγώμεθον, λέγησθον, λέγησθον. Π. ἐὰν λεγώμεθα, λέγησθε, λέγωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεσθαι.

Μέλλων. α'. τὸ ὁριστικόν. Ε. λέξομαι, λέξῃ, λέξεται. Δ. λεξόμεθον, λέξεσθον, λέξεσθον. Π. λεξόμεθα, λέξεσθε, λέξονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεξοίμην, λέξοιο, λέξοιτο. Δ. λεξοίμεθον, λέξοισθον, λεξοίσθην. Π. λεξοίμεθα, λέξοισθε, λέξοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, λέξεσθαι.

Ἀόριστος. α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐλεξάμην, ἐλέξω, ἐλέξατο. Δ. ἐλεξάμεθον, ἐλέξασθον, ἐλεξάσθην. Π. ἐλεξάμεθα. ἐλέξασθε. ἐλέξαντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. λέξαι, λεξάσθω. Δ. λέξασθον, λεξάσθων. Π. λέξασθε, λεξάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεξαίμην, λέξαιο, λέξαιτο. Δ. λεξαίμεθον, λέξαισθον, λεξαίσθην. Π. λεξαίμεθα, λέξαισθε, λέξαιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λέξωμαι, λέξῃ, λέξηται. Δ. ἐὰν λεξώμεθον. λέξησθον. λέξησθον. Π. ἐὰν λεξώμεθα. λέξησθε. λέξωνται.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. λέλογα. λέλογας. λέλογε. Δ. λελόγατον. λελόγατον. Π. λελόγαμεν. λελόγατε. λελόγασιν.

Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐλελόγειν. ἐλελόγεις. ἐλελόγει. Δ. ἐλελόγειτον, ἐλελογείτην. Π. ἐλελόγειμεν. ἐλελόγειτε. ἐλελόγεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. λέλογε. λελογέτω. Δ. λελόγετον, λελογέτων. Π. λελόγετε, λελογέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λελόγοιμι. λελόγοις. λελόγοι. Δ. λελόγοιτον, λελογοίτην. Π. λελόγοιμεν, λελόγοιτε, λελόγοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λελόγω. λελόγῃς, λελόγῃ. Δ. ἐὰν λελόγητον. λελόγητον. Π. ἐὰν λελόγωμεν, λελόγητε, λελόγωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, λελογέναι.

Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐλεγόμην, ἐλέγου, ἐλέγετο. Δ. ἐλεγόμεθον, ἐλέγεσθον, ἐλεγέσθην. Π. ἐλεγόμεθα, ἐλέγεσθε, ἐλέγοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. λεγοῦ. λεγέσθω. Δ. λέγεσθον, λεγέσθων. Π. λέγεσθε, λεγέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεγοίμην, λέγοιο, λέγοιτο. Δ. λεγοίμεθον. λέγοισθον. λεγοίσθην. Π. λεγοίμεθα, λέγοισθε, λέγοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λέγωμαι, λέγῃ, λέγηται. Δ. ἐὰν λεγώμεθον. λέγησθον, λέγησθον. Π. ἐὰν λεγώμεθα, λέγησθε, λέγωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, λεγέσθαι.

Μέλλων. β'. τὸ ὁριστικόν. Ε. λεγοῦμαι, λεγῇ, λεγεῖται. Δ. λεγούμεθον, λεγεῖσθον, λεγεῖσθον. Π. λεγούμεθα, λεγεῖσθε, λεγοῦνται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεγοίμην, λεγοῖο, λεγοῖτο. Δ. λεγοίμεθον, λεγοῖσθον, λεγοίσθην. Π. λεγοίμεθα, λεγοῖσθε, λεγοῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, λεγεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς. λέγομαι. ὁ λεγόμενος. τοῦ λεγομένου. ἡ λεγομένη. τῆς λεγομένης. τὸ λεγόμενον. τοῦ λεγομένου.

Μέλλων. α'. λέξομαι. ὁ λεξόμενος. τοῦ λεξομένου. ἡ λεξομένη. τῆς λεξομένης. τὸ λεξόμενον. τοῦ λεξομένου.

Ἀόριστος. α'. ἐλεξάμην. ὁ λεξάμενος. τοῦ λεξαμένου. ἡ λεξαμένη. τῆς λεξαμένης. τὸ λεξάμενον, τοῦ λεξαμένου.

Παρακείμενος. λέλογα. ὁ λελογώς. τοῦ λελογότος. ἡ λελογυῖα, τῆς λελογυίας. τὸ λελογός, τοῦ λελογότος.

Ἀόριστος. β'. ἐλεγόμην. ὁ λεγόμενος, τοῦ λεγομένου. ἡ λεγομένη, τῆς λεγομένης. τὸ λεγόμενον, τοῦ λεγομένου.

Μέλλων. β'. λεγοῦμαι. ὁ λεγούμενος, τοῦ λεγουμένου. ἡ λεγουμένη, τῆς λεγουμένης. τὸ λεγούμενον, τοῦ λεγουμένου.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. παθητική.

Ἐνεστώς. Τὸ ὁριστικόν. Ε. λέγομαι, λέγῃ, λέγεται. Δ. λεγόμεθον, λέγεσθον, λέγεσθον. Π. λεγόμεθα, λέγεσθε, λέγονται. Παρατατικός. Ε. ἐλεγόμην, ἐλέγου, ἐλέγετο. Δ. ἐλεγόμεθον, ἐλέγεσθον, ἐλεγέσθην. Π. ἐλεγόμεθα, ἐλέγεσθε, ἐλέγοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. λέγου, λεγέσθω. Δ. λέγεσθον, λεγέσθων. Π. λέγεσθε, λεγέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. λεγοίμην. λέγοιο. λέγοιτο. Δ. λεγοίμεθον. λέγοισθον. λεγοίσθην. Π. λεγοίμεθα. λέγοισθε. λέγοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λέγωμαι, λέγῃ, λέγηται. Δ. ἐὰν λεγώμεθον,

λέγησθον, λέγησθον. Γ. ἐὰν λεγώμεθα, λέγησθε, λέγωνται.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λέγεσθαι.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται. Δ. λελέγμεθον λέλεχθον λέλεχθον. Γ. λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσί, καὶ ἰωνικῶς, λελέχαται. ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, ἐλέλεκτο. Δ. ἐλελέγμεθον, ἐλέλεχθον, ἐλελέχθην. Γ. ἐλελέγμεθα, ἐλέλεχθε, λελεγμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς, ἐλελέχατο.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. λέλεξο, λελέχθω. Δ. λέλεχθον, λελέχθων. Γ. λέλεχθε, λελέχθωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λελεγμένος, εἴην, εἴης, εἴη. Δ. λελεγμένω, εἴητον, εἰήτην. Γ. λελεγμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. λελεγμένος, ἐὰν, ὦ ἦς, ἦ. Δ. λελεγμένω, ἐὰν ἦτον, ἦτον. Γ. λελεγμένοι, ἐὰν ὦμεν. ἦτε. ὦσι.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λελέχθαι.
Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. λελέξομαι, λελέξῃ, λελέξεται. Δ. λελεξόμεθον, λελέξεσθον, λελέξεσθον. Γ. λελεξόμεθα, λελέξεσθε, λελέξονται.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λελεξοίμην, λελέξοιο, λελέξοιτο. Δ. λελεξοίμεθον, λελέξοισθον, λελεξοίσθην. Γ. λελεξοίμεθα, λελέξοισθε, λελέξοιντο.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λελέξεσθαι.
Α ὅριστος. α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐλέχθην, ἐλέχθης, ἐλέχθη. Δ. ἐλέχθητον, ἐλεχθήτην. Γ. ἐλέχθημεν, ἐλέχθητε, ἐλέχθησαν.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. λέχθητι, λεχθήτω. Δ. λέχθητον, λεχθήτων. Γ. λέχθητε, λεχθήτωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λεχθείην, λεχθείης, λεχθείη. Δ. λεχθείητον, λεχθειήτην. Γ. λεχθείημεν, λεχθείητε, λεχθείησαν, καὶ λεχθεῖεν.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λεχθῶ, λεχθῇς, λεχθῇ. Δ. ἐὰν λεχθῆτον, λεχθῆτον. Γ. ἐὰν λεχθῶμεν, λεχθῆτε, λεχθῶσιν.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λεχθῆναι.
Μ έλλων. α. τὸ ὁριστικόν. Ε. λεχθήσομαι, λεχθήσῃ, λεχθήσεται. Δ. λεχθησόμεθον, λεχθήσεσθον, λεχθήσεσθον. Γ. λεχθησόμεθα, λεχθήσεσθε, λεχθήσονται.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λεχθησοίμην, λεχθήσοιο, λεχθήσοιτο. Δ. λεχθησοίμεθον, λεχθήσοισθον, λεχθησοίσθην. Γ. λεχθησοίμεθα, λεχθήσοισθε, λεχθήσοιντο.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λεχθήσεσθαι.

Α ὅριστος. β'. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐλέγην, ἐλέγης, ἐλέγη. Δ. ἐλέγητον, ἐλεγήτην. Γ. ἐλέγημεν, ἐλέγητε, ἐλέγησαν.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. λέγηθι, λεγήτω. Δ. λέγητον, λεγήτων. Γ. λέγητε, λεγήτωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λεγείην, λεγείης, λεγείη. Δ. λεγείητον, λεγειήτην. Γ. λεγείημεν, λεγείητε, λεγείησαν, καὶ λεγεῖεν.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν λεγῶ, λεγῇς, λεγῇ. Δ. ἐὰν λεγῆτον, λεγῆτον. Γ. ἐὰν λεγῶμεν, λεγῆτε, λεγῶσιν.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λεγῆναι.
Μ έλλων. β'. τὸ ὁριστικόν. Ε. λεγήσομαι, λεγήσῃ, λεγήσεται. Δ. λεγησόμεθον, λεγήσεσθον, λεγήσεσθον. Γ. λεγησόμεθα, λεγήσεσθε, λεγήσονται.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. λεγησοίμην, λεγήσοιο, λεγήσοιτο. Δ. λεγησοίμεθον, λεγήσοισθον, λεγησοίσθην. Γ. λεγησοίμεθα, λεγήσοισθε, λεγήσοιντο.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, λεγήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ε νεστώς. λέγομαι. ὁ λεγόμενος, τοῦ λεγομένου. ἡ λεγομένη, τῆς λεγομένης. τὸ λεγόμενον, τοῦ λεγομένου.
Π αρακείμενος, λέλεγμαι. ὁ λελεγμένος, τοῦ λελεγμένου. ἡ λελεγμένη, τῆς λελεγμένης. τὸ λελεγμένον, τοῦ λελεγμένου.
Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. λελέξομαι. ὁ λελεξόμενος, τοῦ λελεξομένου. ἡ λελεξομένη. τῆς λελεξομένης. τὸ λελεξόμενον, τοῦ λελεξομένου.
Α ὅριστος. α. ἐλέχθην. ὁ λεχθεὶς, τοῦ λεχθέντος. ἡ λεχθεῖσα, τῆς λεχθείσης. τὸ λεχθὲν, τοῦ λεχθέντος.
Μ έλλων. α. λεχθήσομαι, ὁ λεχθησόμενος, τοῦ λεχθησομένου. ἡ λεχθησομένη, τῆς λεχθησομένης. τὸ λεχθησόμενον, τοῦ λεχθησομένου.
Α ὅριστος. β'. ἐλέγην. ὁ λεγεὶς. τοῦ λεγέντος. ἡ λεγεῖσα, τῆς λεγείσης. τὸ λεγέν. τοῦ λεγέντος.
Μ έλλων. β'. λεγήσομαι. ὁ λεγησόμενος, τοῦ λεγησομένου. ἡ λεγησομένη, τῆς λεγησομένης. τὸ λεγησόμενον, τοῦ λεγησομένου. κλιτέον ἔτι ἐγκλιτικῶς μόνον, καὶ συντομώτερον ὧδε.

Κλίσις μόνον ἐγκλιτική. ἐνεργητική.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. λέγω. παρατατικὸς, ἔλεγον. τὸ προστακτικόν. λέγε, τὸ εὐκτικόν. λέγοιμι. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν λέγω. τὸ ἀπα/

ρέμφατον, λέγειν. ἡ μετοχή. ὁ λέγων. ἡ λέγουσα. τὸ λέγον.

Μέλλων. α. τὸ ὁριστικόν. λέξω. τὸ εὐκτικόν. λέξοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον λέξειν. ἡ μετοχή. ὁ λέξων. ἡ λέξουσα. τὸ λέξον.

Ἀόριστος. α. τὸ ὁριστικόν. ἔλεξα. τὸ προστακτικὸν, λέξον. τὸ εὐκτικόν. λέξαιμι. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν λέξω. τὸ ἀπαρέμφατον, λέξαι. ἡ μετοχή. ὁ λέξας. ἡ λέξασα. τὸ λέξαν.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. λέλεχα. ὑπερσυντέλικος. ἐλελέχειν. τὸ προστακτικὸν, λέλεχε. τὸ εὐκτικὸν, λελέχοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λελέχω. τὸ ἀπαρέμφατον, λελεχέναι. ἡ μετοχή. ὁ λελεχώς. ἡ λελεχυῖα. τὸ λελεχός.

Ἀόριστος. β. τὸ ὁριστικόν. ἔλεγον. τὸ προστακτικόν. λέγε. τὸ εὐκτικόν. λέγοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λέγω. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγεῖν. ἡ μετοχή. ὁ λεγών. ἡ λεγοῦσα. τὸ λεγόν.

Μέλλων. β. τὸ ὁριστικόν. λεγῶ. τὸ εὐκτικὸν, λεγοῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγεῖν. ἡ μετοχή. ὁ λεγῶν. τοῦ λεγοῦντος. ἡ λεγοῦσα, τῆς λεγούσης. τὸ λεγοῦν, τοῦ λεγοῦντος.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. λέγομαι. παρατατικός. ἐλεγόμην. τὸ προστακτικόν. λέγου. τὸ εὐκτικόν. λεγοίμην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν λέγωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεγόμενος. ἡ λεγομένη. τὸ λεγόμενον.

Μέλλων. α. τὸ ὁριστικόν. λέξομαι. τὸ εὐκτικόν, λεξοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον λέξεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεξόμενος. ἡ λεξομένη. τὸ λεξόμενον.

Ἀόριστος. α. τὸ ὁριστικὸν, ἐλεξάμην. τὸ προστακτικόν. λέξαι. τὸ εὐκτικὸν, λεξαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λέξωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, λέξασθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεξάμενος. ἡ λεξαμένη. τὸ λεξάμενον.

Παρακείμενος, τὸ ὁριστικὸν, λέλογα. ὑπερσυντέλικος. ἐλελόγειν. τὸ προστακτικὸν, λέλογε. τὸ εὐκτικὸν, λελόγοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λελόγω. τὸ ἀπαρέμφατον, λελογέναι. ἡ μετοχή. ὁ λελογώς. ἡ λελογυῖα. τὸ λελογός.

Ἀόριστος. β. τὸ ὁριστικόν. ἐλεγόμην. τὸ προστακτικὸν, λεγοῦ, τὸ εὐκτικόν, λεγοίμην. τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν λέγωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγέσθαι. ἡ μετοχή, ὁ λεγόμενος. ἡ λεγομένη. τὸ λεγόμενον.

Μέλλων. β. τὸ ὁριστικὸν, λεγοῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, λεγοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγεῖσθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεγούμενος. ἡ λεγουμένη. τὸ λεγούμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. λέγομαι. παρατατικός. ἐλεγόμην. τὸ προστακτικὸν λέγου. τὸ εὐκτικὸν, λεγοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λέγωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεγόμενος. ἡ λεγομένη. τὸ λεγόμενον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. λέλεγμαι. ὑπερσυντέλικος. ἐλελέγμην. τὸ προστακτικόν. λέλεξο. τὸ εὐκτικόν. λελεγμένος εἴην. τὸ ὑποτακτικόν. λελεγμένος, ἐὰν ὦ. τὸ ἀπαρέμφατον, λελέχθαι. ἡ μετοχή. ὁ λελεγμένος. ἡ λελεγμένη. τὸ λελεγμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. λελέξομαι. τὸ εὐκτικὸν, λελεξοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, λελέξεσθαι. ἡ μετοχή, ὁ λελεξόμενος. ἡ λελεξομένη. τὸ λελεξόμενον.

Ἀόριστος. α. τὸ ὁριστικὸν, ἐλέχθην. τὸ προστακτικόν. λέχθητι. τὸ εὐκτικὸν, λεχθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λεχθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, λεχθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ λεχθείς. ἡ λεχθεῖσα. τὸ λεχθέν.

Μέλλων. α. τὸ ὁριστικόν. λεχθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, λεχθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, λεχθήσεσθαι. ἡ μετοχή, ὁ λεχθησόμενος. ἡ λεχθησομένη. τὸ λεχθησόμενον.

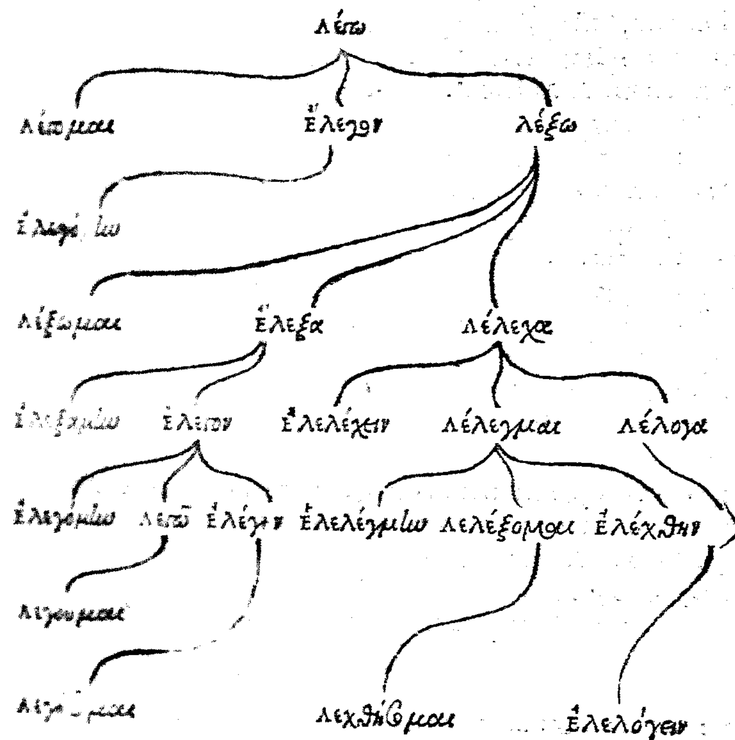
Ἀόριστος. β. τὸ ὁριστικόν. ἐλέγην. τὸ προστακτικόν. λέγηθι, τὸ εὐκτικὸν, λεγείην. τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν λεγῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγῆναι. ἡ μετοχή, ὁ λεγείς. ἡ λεγεῖσα. τὸ λεγέν.

Μέλλων. β. τὸ ὁριστικόν. λεγήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, λεγησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, λεγήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ λεγησόμενος. ἡ λεγησομένη. τὸ λεγησόμενον.

Κλίσις, παθητική, ὁ ἐνεστώς.

Λέγω, ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. λέγομαι. ὁ παρατατικός, ἔλεγον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικός. ἐλεγόμην. ὁ μέλλων. α. λέξω, ὁ μέσος μέλλων. α. λέξομαι. ὁ ἀόριστος. α. ἔλεξα. ὁ μέσος ἀόριστος. α. ἐλεξάμην. ὁ παρακείμενος. λέλεχα. ὅθεν, τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐλελέχειν. ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογα. ἀφ' οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος ἐλελόγειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, λέλεγμαι. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐλελέγμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, λελέξομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος. α. ἐλέχθην. ἀφ' οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων. α. λεχθήσομαι. ὁ ἀόριστος. β. ἔλεγον ἀπὸ τοῦ πρώτου γινόμενος. ὅθεν, τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος. ἀόριστος. β. ἐλεγόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐλέγην. ἀφ' οὗ παθητικὸς μέλλων. β. λεγήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων. β. λεγῶ. ὅθεν, ὁ μέσος μέλλων. β. λεγοῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

Κλίσις χρονικὴ ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Π πλέκω. ὁ παρατατικός. ἔπλεκον. ὁ α΄ μέλλων πλέξω. ὁ α΄ ἀόριστος. ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος. πέπλεχα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέχειν. ὁ ἀόριστος β΄. ἔπλακον, τό, τε τῆς δισυλλάβου ἐνεστῶτος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων, ἀμεταβόλου προηγουμένου, (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν ὁ β΄ ἀόριστος. πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ κ, ὅπερ ἦν τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν, τῆς συζυγίας σύμφωνον, ὁ β΄ μέλλων, πλακῶ.

Μέσα.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Π πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ α΄ μέλλων, πλέξομαι, ὁ α΄ ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ παρακείμενος, πέπλοχα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α, τὸ κ. ὅπερ ἦν τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόχειν. ὁ β΄ ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β΄ μέλλων, πλακοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Π πλέκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, πεπλέξομαι. ὁ α΄ ἀόριστος, ἐπλέχθην. ὁ α΄ μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β΄ ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β΄ μέλλων, πλακήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ, ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Σ σμήχω. ὁ παρατατικὸς, ἔσμηχον. ὁ α΄ μέλλων, σμήξω. ὁ α΄ ἀόριστος ἔσμηξα. ὁ παρακείμενος, ἔσμηχα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσμήχειν. ὁ β΄ ἀόριστος, ἔσμαχον, τό, τε τοῦ ἐνεστῶτος παραληκτικὸν, η εἰς α μεταβάλλων, ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος ἀπὸ η παραλήγοντος ἀπὸ α συνεσταλμένῳ παραλήγει ὁ β΄ ἀόριστος (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ ἀεὶ παραλήγειν, πλὴν τινῶν τῶν γε σεσημειωμένων.) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ χ, ὅπερ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ β΄ μέλλων, σμαχῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Σ σμήχομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσμηχόμην. ὁ α΄ μέλλων, σμήξομαι. ὁ α΄ ἀόριστος, ἐσμηξάμην. ὁ παρακείμενος, ἔσμηχα, ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ χ, ὅπερ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσμήχειν. ὁ β΄ ἀόριστος, ἐσμαχόμην. ὁ β΄ μέλλων, σμαχοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Σ σμήχομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσμηχόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσμηγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσμήγμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἐσμήξομαι. ὁ α΄ ἀόριστος, ἐσμήχθην. ὁ α΄ μέλλων, σμηχθήσομαι. ὁ β΄ ἀόριστος, ἐσμάχην. ὁ β΄ μέλλων, σμαχήσομαι.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Τίκτω. ὁ παρατατικὸς, ἔτικτον. ὁ α. μέλλων, τέξω, παρὰ τὸ τέκω ἄχρηστον. ὁ παρακείμενος, τέτεχα, καὶ ἀττικῶς τέτοχα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετέχειν, καὶ ἀττικῶς ἐτετόχειν. ὁ β. ἀόριστος, ἔτεκον, διὰ τοῦ ε παραλήγων, ὡς τὸ τέκω, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον, τὸ κ. τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ β. μέλλων. τεκῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Τίκτομαι. ὁ παρατατικός. ἐτικτόμην. ὁ α. μέλλων, τέξομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐτεξάμην. ὁ παρακείμενος, τέτοκα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ κ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετόκειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐτεκόμην. ὁ μέλλων β. τεκοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Τίκτομαι. ὁ παρατατικός. ἐτικτόμην. ὁ παρακείμενος, τέτεγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετέγμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετέξομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐτέχθην. ὁ α. μέλλων, τεχθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐτέκην. ὁ β. μέλλων, τεκήσομαι.

Περὶ τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Τρίτη ἐστὶν, ἡ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ τ, ἢ θ, τριῶν ἀντιστοίχων, οἷον ᾄδω. ἀνύτω. πείθω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ, οἷον ᾄσω. ἀνύσω. πείσω. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ. οἷον ᾖκα. ἤνυκα. πέπεικα.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Πείθω. ὁ παρατατικός. ἔπειθον, ὁ α. μέλλων, πείσω. ὁ α. ἀόριστος ἔπεισα. ὁ παρακείμενος, πέπεικα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπείκειν. ὁ β. ἀόριστος, ἔπιθον διὰ τοῦ ι, συστελλομένῳ παραλήγων ἐκβολῇ τοῦ ε, ἐκ τῆς ει διφθόγγου. (ὤφειλε γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν. ὁ β. ἀόριστος πλὴν σεσημειωμένων τινῶν,) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ θ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ μέλλων β. πιθῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Πείθομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπειθόμην. ὁ α. μέλλων, πείσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐπεισάμην. ὁ παρακείμενος, πέποιθα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε τῆς ει διφθόγγου, εἰς ο μεταβάλλων, τοῦ ι προσγεγραμμένου, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α, τὸ θ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποίθειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐπιθόμην. ὁ β. μέλλων, πιθοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Πείθομαι. ὁ παρατατικός. ἐπειθόμην. ὁ παρακείμενος, πέπεισμαι σώζων πρὸ τοῦ μαι, τὸ σ, τοῦ πείσω μέλλοντος τοῦ τελικοῦ ω. τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος μὴ καθαροῦ ὄντος. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπείσμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπείσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐπείσθην. ὁ α. μέλλων, πεισθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐπίθην. ὁ β. μέλλων, πιθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα	Παθητικά.
Πείθω Ἔπειθον	Πείθομαι Ἐπειθόμην	Πείθομαι Ἐπειθόμην
Πείσω Ἔπεισα	Πείσομαι Ἐπεισάμην	Πέπεισμαι Ἐπεπείσμην
Πέπεικα Ἐπεπείκειν	Πέποιθα Ἐπεποίθειν	Πεπείσομαι
Ἔπιθον Πιθῶ	Ἐπιθόμην Πιθοῦμαι	Ἐπείσθην Πεισθήσομαι Ἐπίθην Πιθήσομαι

ἘΝΕΡ—

πείθω	ἔπειθον	πείσω	ἔπεισα.
πεῖθε			πεῖσον
πείθοιμι		πείσοιμι	πείσαιμι
ἐὰν πείθω			ἐὰν πείσω
πείθειν		πείσειν	πεῖσαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ πείθων	ὁ πείσων	ὁ πείσας
ἡ πείθουσα	ἡ πείσουσα	ἡ πείσασα
τὸ πεῖθον	τὸ πεῖσον	τὸ πεῖσαν

ΜΕ—

πείθομαι	ἐπειθόμην	πείσομαι	ἐπεισάμην.
πείθου			πεῖσαι
πειθοίμην		πεισοίμην	πεισαίμην
ἐὰν πείθωμαι			ἐὰν πείσωμαι
πείθεσθαι		πείσεσθαι	πείσασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ πειθόμενος	ὁ πεισόμενος	ὁ πεισάμενος
ἡ πειθομένη	ἡ πεισομένη	ἡ πεισαμένη
τὸ πειθόμενον	τὸ πεισόμενον	τὸ πεισάμενον.

ΠΑΘΗ—

πείθομαι	ἐπειθόμην	πέπεισμαι ἐπεπείσμην	πεπείσομαι
πείθου		πέπεισο	
πειθοίμην		πεπεισμένος εἴην	πεπεισοίμην
ἐὰν πείθωμαι		πεπεισμένος ἐὰν ὦ	
πείθεσθαι		πεπεῖσθαι	πεπείσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ πειθόμενος	ὁ πεπεισμένος	ὁ πεπεισόμενος
ἡ πειθομένη	ἡ πεπεισμένη	ἡ πεπεισομένη
τὸ πειθόμενον	τὸ πεπεισμένον	τὸ πεπεισόμενον

ΓΗΤΙΚΑ.

πέπεικα	ἐπεπείκειν	ἔπιθον	πιθῶ.
πέπεικε		πίθε	
πεπείκοιμι		πίθοιμι	πιθοῖμι
ἐὰν πεπείκω		ἐὰν πίθω	
πεπεικέναι		πιθεῖν	πιθεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

ὁ πεπεικώς.	ὁ πιθών	ὁ πιθῶν
ἡ πεπεικυῖα	ἡ πιθοῦσα	ἡ πιθοῦσα
τὸ πεπεικός.	τὸ πιθόν.	τὸ πιθοῦν.

ΣΑ.

πέποιθα	ἐπεποίθειν	ἐπιθόμην	πιθοῦμαι
πέποιθε		πιθοῦ	
πεποίθοιμι		πιθοίμην	πιθοίμην
ἐὰν πεποίθω		ἐὰν πίθωμαι	
πεποιθέναι		πιθέσθαι	πιθεῖσθαι

ΜΕΣΑΙ.

ὁ πεποιθώς.	ὁ πιθόμενος	ὁ πιθούμενος
ἡ πεποιθυῖα	ἡ πιθομένη	ἡ πιθουμένη
τὸ πεποιθός.	τὸ πιθόμενον	τὸ πιθούμενον

ΤΙΚΑ.

ἐπείσθην	πεισθήσομαι	ἐπίθην	πιθήσομαι
πείσθητι		πίθητι	
πεισθείην	πεισθησοίμην	πιθείην	πιθησοίμην
ἐὰν πεισθῶ		ἐὰν πιθῶ	
πεισθῆναι	πεισθήσεσθαι	πιθῆναι	πιθήσεσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

ὁ πεισθείς.	ὁ πεισθησόμενος	ὁ πιθείς.	ὁ πιθησόμενος
ἡ πεισθεῖσα	ἡ πεισθησομένη	ἡ πιθεῖσα	ἡ πιθησομένη
τὸ πεισθέν.	τὸ πεισθησόμενον	τὸ πιθέν.	τὸ πιθησόμενον.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική, ἐνεργητική.

Ἐνεστώς, τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πείθω. πείθεις. πείθει. Δ. πείθετον, πείθετον. Γ. πείθομεν, πείθετε, πείθουσι. Παρατατικός. Ἑ. ἔπειθον. ἔπειθες. ἔπειθε. Δ. ἐπείθετον. ἐπειθέτην. Γ. ἐπείθομεν, ἐπείθετε, ἔπειθον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. πεῖθε. πειθέτω. Δ. πείθετον. πειθέτων. Γ. πείθετε. πειθέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πείθοιμι. πείθοις. πείθοι. Δ. πείθοιτον. πειθοίτην. Γ. πείθοιμεν. πείθοιτε. πείθοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν πείθω. πείθῃς. πείθῃ. Δ. ἐὰν πείθητον. πείθητον. Γ. ἐὰν πείθωμεν. πείθητε. πείθωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, πείθειν.

Μ έλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πείσω. πείσεις. πείσει. Δ. πείσετον. πείσετον. Γ. πείσομεν. πείσετε. πείσουσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πείσοιμι. πείσοις. πείσοι. Δ. πείσοιτον. πεισοίτην. Γ. πείσοιμεν. πείσοιτε. πείσοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον. πείσειν.

Ἀ όριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔπεισα. ἔπεισας. ἔπεισε. Δ. ἐπείσατον. ἐπεισάτην. Γ. ἐπείσαμεν. ἐπείσατε. ἔπεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. πεῖσον, πεισάτω. Δ. πείσατον. πεισάτων. Γ. πείσατε. πεισάτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πείσαιμι. πείσαις. πείσαι. Δ. πείσαιτον. πεισαίτην. Γ. πείσαιμεν. πείσαιτε. πείσαιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν πείσω. πείσῃς. πείσῃ. Δ. ἐὰν πείσητον. πείσητον. Γ. ἐὰν πείσωμεν. πείσητε. πείσωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, πεῖσαι.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πέπεικα. πέπεικας. πέπεικε. Δ. πεπείκατον. πεπείκατον. Γ. πεπείκαμεν πεπείκατε. πεπείκασιν.

Ὑ περσυντέλικος. Ἑ. ἐπεπείκειν. ἐπεπείκεις. ἐπεπείκει. Δ. ἐπεπείκειτον. ἐπεπεικείτην. Γ. ἐπεπείκειμεν. ἐπεπείκειτε. ἐπεπείκεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. πέπεικε. πεπεικέτω. Δ. πεπείκετον. πεπεικέτων. Γ. πεπείκετε. πεπεικέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πεπείκοιμι. πεπείκοις. πεπείκοι. Δ. πεπείκοιτον. πεπεικοίτην. Γ. πεπείκοιμεν. πεπείκοιτε. πεπείκοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν πεπείκω, πεπείκῃς. πεπείκῃ. Δ. ἐὰν πεπείκητον. πεπείκητον. Γ. ἐὰν πεπείκωμεν. πεπείκητε. πεπείκωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, πεπεικέναι.

Ἀ όριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔπιθον, ἔπιθες, ἔπιθε. Δ. ἐπίθετον, ἐπιθέτην. Γ. ἐπίθομεν, ἐπίθετε, ἔπιθον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ἑ. πίθε, πιθέτω. Δ. πίθετον, πιθέτων. Γ. πίθετε. πιθέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πίθοιμι, πίθοις, πίθοι. Δ. πίθοιτον, πιθοίτην. Γ. πίθοιμεν. πείθοιτε, πεῖθοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν πίθω, πίθῃς, πίθῃ. Δ. ἐὰν πίθητον, πίθητον. Γ. ἐὰν πίθωμεν, πίθητε, πίθωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, πιθεῖν.

Μ έλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πιθῶ, πιθεῖς, πιθεῖ. Δ. πιθεῖτον, πιθεῖτον. Γ. πιθοῦμεν, πιθεῖτε, πιθοῦσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ἑ. πιθοῖμι, πιθοῖς, πιθοῖ. Δ. πιθοῖτον, πιθοίτην. Γ. πιθοῖμεν, πιθοῖτε, πιθοῖεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, πιθεῖν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστώς. πείθω. ὁ παρατατικὸς, ἔπειθον. ὁ πείθων, τοῦ πείθοντος. ἡ πείθουσα. τῆς πειθούσης. τὸ πεῖθον. τοῦ πείθοντος.

Μ έλλων α΄. πείσω. ὁ πείσων. τοῦ πείσοντος. ἡ πείσουσα. τῆς πεισούσης. τὸ πεῖσον, τοῦ πείσοντος.

Ἀ όριστος α΄. ἔπεισα. ὁ πείσας. τοῦ πείσαντος. ἡ πείσασα. τῆς πεισάσης. τὸ πεῖσαν. τοῦ πείσαντος.

Π αρακείμενος, πέπεικα. ὁ πεπεικώς. τοῦ πεπεικότος. ἡ πεπεικυῖα. τῆς πεπεικυίας. τὸ πεπεικός. τοῦ πεπεικότος.

Ἀ όριστος β΄. ἔπιθον. ὁ πιθών. τοῦ πιθόντος. ἡ πιθοῦσα. τῆς πιθούσης. τὸ πιθόν. τοῦ πιθόντος.

Μ έλλων β΄. πιθῶ. ὁ πιθῶν. τοῦ πιθοῦντος. ἡ πιθοῦσα. τῆς πιθούσης. τὸ πιθοῦν. τοῦ πιθοῦντος.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική, μέση.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πείθομαι. πείθῃ, πείθεται. Δ. πειθόμεθον, πείθεσθον, πείθεσθον. Γ. πειθόμεθα, πείθεσθε. πείθονται. Παρατατικός. Ἑ. ἐπειθόμην, ἐπείθου, ἐπείθετο. Δ. ἐπειθόμεθον, ἐπείθεσθον, ἐ-

ἐπείθεσθην. Γ. ἐπειθόμεθα, ἐπείθεσθε, ἐπείθοντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. πείθου, πειθέσθω. Δ. πείθεσθον, πειθέσθων. Γ. πείθεσθε, πειθέσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πειθοίμην, πείθοιο, πείθοιτο. Δ. πειθοίμεθον, πείθοισθον, πειθοίσθην. Γ. πειθοίμεθα, πείθοισθε, πείθοιντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πείθωμαι, πείθῃ, πείθηται. Δ. ἐὰν πειθώμεθον, πείθησθον, πείθησθον. Γ. ἐὰν πειθώμεθα, πείθησθε, πείθωνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πείθεσθαι.

Μ μέλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. πείσομαι, πείσῃ, πείσεται. Δ. πεισόμεθον, πείσεσθον, πείσεσθον. Γ. πεισόμεθα, πείσεσθε, πείσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πεισοίμην, πείσοιο, πείσοιτο. Δ. πεισοίμεθον, πείσοισθον, πεισοίσθην. Γ. πεισοίμεθα, πείσοισθε, πείσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πείσεσθαι.

Α ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐπεισάμην, ἐπείσω, ἐπείσατο. Δ. ἐπεισάμεθον, ἐπείσασθον, ἐπεισάσθην. Γ. ἐπεισάμεθα, ἐπείσασθε, ἐπείσαντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. πεῖσαι, πεισάσθω. Δ. πείσασθον, πεισάσθων. Γ. πείσασθε, πεισάσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πεισαίμην, πείσαιο, πείσαιτο. Δ. πεισαίμεθον, πείσαισθον, πεισαίσθην. Γ. πεισαίμεθα, πείσαισθε, πείσαιντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πείσωμαι, πείσῃ, πείσηται. Δ. ἐὰν πεισώμεθον, πείσησθον, πείσησθον. Γ. ἐὰν πεισώμεθα, πείσησθε, πείσωνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πείσασθαι.

Γ παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. πέποιθα, πέποιθας, πέποιθε. Δ. πεποίθατον, πεποίθατον. Γ. πεποίθαμεν, πεποίθατε, πεποίθασιν.

Υ ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐπεποίθειν, ἐπεποίθεις, ἐπεποίθει. Δ. ἐπεποίθειτον, ἐπεποιθείτην. Γ. ἐπεποίθειμεν, ἐπεποίθειτε, ἐπεποίθεισαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. πέποιθε, πεποιθέτω. Δ. πεποίθετον, πεποιθέτων. Γ. πεποίθετε, πεποιθέτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πεποίθοιμι, πεποίθοις, πεποίθοι. Δ. πεποίθοιτον, πεποιθοίτην. Γ. πεποίθοιμεν, πεποίθοιτε, πεποίθοιεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πεποίθω, πεποίθῃς, πεποίθῃ. Δ. ἐὰν πεποίθητον, πεποίθητον. Γ. ἐὰν πεποίθωμεν, πεποίθητε, πεποίθωσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πεποιθέναι.

Α ἀόριστος β. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐπιθόμην, ἐπίθου, ἐπίθετο. Δ. ἐπιθόμεθον, ἐπίθεσθον, ἐπιθέσθην. Γ. ἐπιθόμεθα, ἐπίθεσθε, ἐπίθοντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. πιθοῦ, πιθέσθω. Δ. πίθεσθον, πιθέσθων. Γ. πίθεσθε, πιθέσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πιθοίμην, πίθοιο, πίθοιτο. Δ. πιθοίμεθον, πίθοισθον, πιθοίσθην. Γ. πιθοίμεθα, πίθοισθε, πίθοιντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πίθωμαι, πίθῃ, πίθηται. Δ. ἐὰν πιθώμεθον, πίθησθον, πίθησθον. Γ. ἐὰν πιθώμεθα, πίθησθε, πίθωνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πιθέσθαι.

Μ μέλλων α. Ε. πιθοῦμαι, πιθῇ. πιθεῖται. Δ. πιθούμεθον, πιθεῖσθον, πιθεῖσθον. Γ. πιθούμεθα. πιθεῖσθε, πιθοῦνται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. πιθοίμην. πίθοιο, πίθοιτο. Δ. πιθοίμεθον, πίθοισθον, πιθοίσθην. Γ. πιθοίμεθα, πίθοισθε, πίθοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πιθεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ε ἐνεστώς. πείθομαι. παρατατικός. ἐπειθόμην. ὁ πειθόμενος. τοῦ πειθομένου. ἡ πειθομένη. τῆς πειθομένης. τὸ πειθόμενον. τοῦ πειθομένου.

Μ μέλλων α. πείσομαι. ὁ πεισόμενος. τοῦ πεισομένου. ἡ πεισομένη. τῆς πεισομένης. τὸ πεισόμενον. τοῦ πεισομένου.

Α ἀόριστος α. ἐπεισάμην. ὁ πεισάμενος. τοῦ πεισαμένου. ἡ πεισαμένη. τῆς πεισαμένης. τὸ πεισάμενον. τοῦ πεισαμένου.

Γ παρακείμενος. πέποιθα. ὁ πεποιθώς. τοῦ πεποιθότος. ἡ πεποιθυῖα. τῆς πεποιθυίας. τὸ πεποιθός. τοῦ πεποιθότος.

Α ἀόριστος β. ἐπιθόμην. ὁ πιθόμενος. τοῦ πιθομένου. ἡ πιθομένη. τῆς πιθομένης. τὸ πιθόμενον. τοῦ πιθομένου.

Μ μέλλων β. πιθοῦμαι. ὁ πιθούμενος. τοῦ πιθουμένου. ἡ πιθουμένη. τῆς πιθουμένης. τὸ πιθούμενον. τοῦ πιθουμένου.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. παθητική.

Ε ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. πείθομαι, πείθῃ, πείθεται. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Γ παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. πέπεισμαι. πέπεισαι, πέπεισται. Δ. πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον. Γ. πεπείσμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶς, πεπείθαται. Υ ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐπεπείσμην, ἐπέπεισο, ἐπέπειστο. Δ. ἐπεπείσμεθον. ἐπέπεισθον, ἐπεπείσθην. Γ. ἐπεπείσμεθα, ἐπέπεισθε, πεπεισμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς, ἐπεπείθατο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. πέπεισο, πεπείσθω. Δ. πέπεισθον, πεπείσθων. Γ. πέπεισθε, πεπείσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεπεισμένος εἴην, εἴης, εἴη. Δ. πεπεισμένω εἴητον, εἰήτην. Γ. πεπεισμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. πεπεισμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Δ. πεπεισμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. Γ. πεπεισμένοι, ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεπεῖσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. πεπείσομαι. πεπείσῃ. πεπείσεται. Δ. πεπεισόμεθον. πεπείσεσθον. πεπείσεσθον. Γ. πεπεισόμεθα. πεπείσεσθε, πεπείσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεπεισοίμην, πεπείσοιο, πεπείσοιτο. Δ. πεπεισοίμεθον, πεπείσοισθον, πεπεισοίσθην. Γ. πεπεισοίμεθα, πεπείσοισθε, πεπείσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεπείσεσθαι.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐπείσθην, ἐπείσθης, ἐπείσθη. Δ. ἐπείσθητον, ἐπεισθήτην. Γ. ἐπείσθημεν. ἐπείσθητε. ἐπείσθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. πείσθητι, πεισθήτω. Δ. πείσθητον, πεισθήτων. Γ. πείσθητε, πεισθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεισθείην. πεισθείης. πεισθείη. Δ. πεισθείητον. πεισθειήτην. Γ. πεισθείημεν, πεισθείητε, πεισθείησαν. καὶ πεισθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πεισθῶ, πεισθῇς, πεισθῇ. Δ. ἐὰν πεισθῆτον, πεισθῆτον. Γ. ἐὰν πεισθῶμεν, πεισθῆτε, πεισθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεισθῆναι.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικόν. Ε. πεισθήσομαι, πεισθήσῃ, πεισθήσεται. Δ. πεισθησόμεθον, πεισθήσεσθον, πεισθήσεσθον. Γ. πεισθησόμεθα, πεισθήσεσθε, πεισθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεισθησοίμην, πεισθήσοιο, πεισθήσοιτο. Δ. πεισθησοίμεθον, πεισθήσοισθον, πεισθησοίσθην. Γ. πεισθησοίμεθα, πεισθήσοισθε, πεισθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεισθήσεσθαι.

Ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐπίθην. ἐπίθης, ἐπίθη. Δ. ἐπίθητον, ἐπιθήτην. Γ. ἐπίθημεν, ἐπίθητε, ἐπίθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. πίθητι, πιθήτω. Δ. πίθητον, πιθήτων. Γ. πίθητε, πιθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πιθείην, πιθείης. πιθείη. Δ. πιθείητον, πιθειήτην. Γ. πιθείημεν, πιθείητε, πιθείησαν, καὶ πιθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πιθῶ, πιθῇς, πιθῇ. Δ. ἐὰν πιθῆτον, πιθῆτον. Γ. ἐὰν πιθῶμεν, πιθῆτε, πιθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πιθῆναι.

Μέλλων β'. τὸ ὁριστικόν. Ε. πιθήσομαι, πιθήσῃ, πιθήσεται. Δ. πιθησόμεθον, πιθήσεσθον, πιθήσεσθον. Γ. πιθησόμεθα, πιθήσεσθε, πιθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πιθησοίμην, πιθήσοιο, πιθήσοιτο. Δ. πιθησοίμεθον, πιθήσοισθον, πιθησοίσθην. Γ. πιθησόμεθα. πιθήσοισθε. πιθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πιθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. πείθομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπειθόμην. ὁ πειθόμενος. τοῦ πειθομένου. ἡ πειθομένη. τῆς πειθομένης. τὸ πειθόμενον. τοῦ πειθομένου.

Παρακείμενος, πέπεισμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐπεπείσμην. ὁ πεπεισμένος. τοῦ πεπεισμένου. ἡ πεπεισμένη. τῆς πεπεισμένης. τὸ πεπεισμένον. τοῦ πεπεισμένου.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπείσομαι. ὁ πεπεισόμενος. τοῦ πεπεισομένου. ἡ πεπεισομένη. τῆς πεπεισομένης. τὸ πεπεισόμενον. τοῦ πεπεισομένου.

Ἀόριστος α'. ἐπείσθην. ὁ πεισθείς. τοῦ πεισθέντος. ἡ πεισθεῖσα. τῆς πεισθείσης. τὸ πεισθέν. τοῦ πεισθέντος.

Μέλλων α'. πεισθήσομαι. ὁ πεισθησόμενος. τοῦ πεισθησομένου. ἡ πεισθησομένη. τῆς πεισθησομένης. τὸ πεισθησόμενον. τοῦ πεισθησομένου.

Ἀόριστος β'. ἐπίθην. ὁ πιθείς. τοῦ πιθέντος. ἡ πιθεῖσα. τῆς πιθείσης. τὸ πιθέν. τοῦ πιθέντος.

Μέλλων β'. πιθήσομαι. ὁ πιθησόμενος. τοῦ πιθησομένου. ἡ πιθησομένη. τῆς πιθησομένης. τὸ πιθησόμενον. τοῦ πιθησομένου.

Κλιτέον ἔτι ἐγκλιτικῶς μόνον, καὶ συντομώτερον ὧδε.

Κλίσις μόνον ἐγκλιτική. ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν πείθω, παρατατικὸς ἔπειθον. τὸ προστακτικὸν, πεῖθε. τὸ εὐκτικὸν, πείθοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πείθω. τὸ ἀπαρέμφατον, πείθειν. ἡ μετοχή. ὁ πείθων, ἡ πείθουσα. τὸ πεῖθον.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, πείσω. τὸ εὐκτικὸν, πείσοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, πείσειν. ἡ μετοχή. ὁ πείσων. ἡ πείσουσα. τὸ πεῖσον.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἔπεισα. τὸ προστακτικὸν, πεῖσον. τὸ εὐκτικὸν, πείσαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πείσω. τὸ ἀπαρέμφατον, πεῖσαι. ἡ με

οχὴ· ὁ πείσας· ἡ πείσασα· τὸ πεῖσαν.

Παρακείμενος· τὸ ὁριστικόν, πέπεικα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεπείκειν· τὸ προστακτικόν, πέπεικε· τὸ εὐκτικόν, πεπείκοιμι· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πεπείκω· τὸ ἀπαρέμφατον· πεπεικέναι· ἡ μετοχή· ὁ πεπεικώς· ἡ πεπεικυῖα· τὸ πεπεικός.

Αόριστος β΄· τὸ ὁριστικόν, ἔπιθον· τὸ προστακτικόν, πίθε· τὸ εὐκτικόν, πίθοιμι· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πίθω· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθεῖν· ἡ μετοχή· ὁ πιθών· ἡ πιθοῦσα· τὸ πιθόν.

Μέλλων β΄· τὸ ὁριστικόν, πιθῶ· τὸ εὐκτικόν, πιθοῖμι· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθεῖν· ἡ μετοχή· ὁ πιθῶν· τοῦ πιθοῦντος· ἡ πιθοῦσα· τῆς πιθούσης· τὸ πιθοῦν, τοῦ πιθοῦντος.

Μέσα.

Ενεστώς· τὸ ὁριστικόν· πείθομαι· παρατατικός, ἐπειθόμην· τὸ προστακτικόν, πείθου· τὸ εὐκτικόν, πειθοίμην· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πείθωμαι· τὸ ἀπαρέμφατον, πείθεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πειθόμενος· ἡ πειθομένη· τὸ πειθόμενον.

Μέλλων α΄· τὸ ὁριστικόν, πείσομαι· τὸ εὐκτικόν, πεισοίμην· τὸ ἀπαρέμφατον, πείσεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πεισόμενος· ἡ πεισομένη· τὸ πεισόμενον.

Αόριστος α΄· τὸ ὁριστικόν, ἐπεισάμην· τὸ προστακτικόν, πεῖσαι· τὸ εὐκτικόν πεισαίμην· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πείσωμαι· τὸ ἀπαρέμφατον, πείσασθαι· ἡ μετοχή· ὁ πεισάμενος· ἡ πεισαμένη· τὸ πεισάμενον.

Παρακείμενος· τὸ ὁριστικόν, πέποιθα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεποίθειν· τὸ προστακτικόν, πέποιθε· τὸ εὐκτικόν, πεποίθοιμι· τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν πεποίθω· τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιθέναι· ἡ μετοχή· ὁ πεποιθώς· ἡ πεποιθυῖα· τὸ πεποιθός.

Αόριστος β΄· τὸ ὁριστικόν, ἐπιθόμην· τὸ προστακτικόν, πιθοῦ· τὸ εὐκτικόν, πιθοίμην· τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν πίθωμαι· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθέσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πιθόμενος· ἡ πιθομένη· τὸ πιθόμενον.

Μέλλων β΄· τὸ ὁριστικόν, πιθοῦμαι· τὸ εὐκτικόν, πιθοίμην· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθεῖσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πιθούμενος· ἡ πιθουμένη· τὸ πιθούμενον.

Παθητικά.

Ενεστώς· τὸ ὁριστικόν, πείθομαι· παρατατικός, ἐπειθόμην· τὸ προστακτικόν, πείθου· τὸ εὐκτικόν, πειθοίμην· τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν πείθωμαι· τὸ ἀπαρέμφατον, πείθεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πειθόμενος· ἡ πειθομένη· τὸ πειθόμενον.

Παρακείμενος· τὸ ὁριστικόν, πέπεισμαι· ὑπερσυντέλικος, ἐπεπείσμην· τὸ προστακτικόν, πέπεισο· τὸ εὐκτικόν, πεπεισμένος εἴην· τὸ ὑποτακτικόν, πεπεισμένος ἐὰν ὦ· τὸ ἀπαρέμφατον· πεπεῖσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πεπεισμένος· ἡ πεπεισμένη· τὸ πεπεισμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων· τὸ ὁριστικόν· πεπείσομαι· τὸ εὐκτικόν· πεπεισοίμην· τὸ ἀπαρέμφατον, πεπείσεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πεπεισόμενος· ἡ πεπεισομένη· τὸ πεπεισόμενον.

Αόριστος α΄· τὸ ὁριστικόν· ἐπείσθην· τὸ προστακτικόν· πείσθητι· τὸ εὐκτικόν· πεισθείην· τὸ ὑποτακτικόν· ἐὰν πεισθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον· πεισθῆναι· ἡ μετοχή· ὁ πεισθείς· ἡ πεισθεῖσα· τὸ πεισθέν.

Μέλλων α΄· τὸ ὁριστικόν· πεισθήσομαι· τὸ εὐκτικόν, πεισθησοίμην· τὸ ἀπαρέμφατον· πεισθήσεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πεισθησόμενος· ἡ πεισθησομένη· τὸ πεισθησόμενον.

Αόριστος β΄· τὸ ὁριστικόν, ἐπίθην· τὸ προστακτικόν, πίθητι· τὸ εὐκτικόν, πιθείην· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πιθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθῆναι· ἡ μετοχή· ὁ πιθείς· ἡ πιθεῖσα· τὸ πιθέν.

Μέλλων β΄· τὸ ὁριστικόν· πιθήσομαι· τὸ εὐκτικόν, πιθησοίμην· τὸ ἀπαρέμφατον, πιθήσεσθαι· ἡ μετοχή· ὁ πιθησόμενος· ἡ πιθησομένη· τὸ πιθησόμενον.

Κλίσις διαθετική· ὁ ἐνεστώς.

Πείθω· ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς, ἐνεστὼς, πείθομαι· ὁ παρατατικός· ἔπειθον· ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικός· ἐπειθόμην· ὁ α΄ μέλλων, πείσω· ὁ μέσος μέλλων α΄· πείσομαι· ὁ α΄ ἀόριστος, ἔπεισα· ὁ μέσος ἀόριστος α΄· ἐπεισάμην· ὁ παρακείμενος· πέπεικα· ὅθεν τρεῖς χρόνοι· ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος· ἐπεπείκειν· ὁ μέσος παρακείμενος· πέποιθα· ὅθεν ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος· ἐπεποίθειν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος· πέπεισμαι· ὅθεν τρεῖς χρόνοι· ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος· ἐπεπείσμην· ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπείσομαι· ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄· ἐπείσθην, ἀφ' οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄· πεισθήσομαι· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔπιθον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἔπεισα παραγόμενος· ὅθεν τρεῖς χρόνοι· ὁ μέσος ἀόριστος β΄· ἐπιθόμην· ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄· ἐπίθην· ὅθεν ὁ παθητικὸς μέλλων β΄· πιθήσομαι· ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄· πιθῶ· ὅθεν ὁ μέσος μέλλων α΄· πιθοῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

- Πείθω
  - Πείθομαι
  - Ἔπειθον
    - Ἐπειθόμην
  - Πείσω
    - Πείσομαι
    - Ἔπεισα
      - Ἐπεισάμην
      - Ἔπιθον
        - Ἐπιθόμην
        - Πιθῶ
          - Πιθοῦμαι
        - Ἐπίθην
          - Πιθήσομαι
    - Πέπεικα
      - Ἐπεπείκειν
      - Πέπεισμαι
        - Ἐπεπείσμην
        - Πεπείσομαι
          - Πεισθήσομαι
        - Ἐπείσθην
      - Πέποιθα
        - Ἐπεποίθειν

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Ἄδω. ὁ παρατατικὸς, ᾖδον. ὁ α. μέλλων, ᾄσω. ὁ α. ἀόριστος, ᾖσα. ὁ παρακείμενος, ᾖκα. ὁ ὑπερσυντέλικος. ᾔκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ᾖδον. ὁ β΄. μέλλων, ἀδῶ.

Μέσος. ὁ ἐνεστώς.

Ἄιδομαι. ὁ παρατατικὸς, ᾐδόμην. ὁ α. μέλλων, ᾄσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ᾐσάμην. ὁ παρακείμενος, ᾖδα, ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ δ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος. ᾔδειν. ὁ β΄. ἀόριστος. ᾐδόμην. ὁ β΄. μέλλων, ᾀδοῦμαι.

Παθητικός. ὁ ἐνεστώς.

Ἄιδομαι. ὁ παρατατικὸς, ᾐδόμην. ὁ παρακείμενος, ᾖσμαι, φυλάττων πρὸ τοῦ μαι τὸ σ τοῦ ᾄσω μέλλοντος. οὐ καθαρὸν γὰρ τὸ τελικὸν ὤ τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. ὁ ὑπερσυντέλικος, ᾔσμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. ᾔσομαι. ὁ α. ἀόριστος. ᾔσθην. ὁ α. μέλλων ᾀσθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ᾔδην. ὁ β΄. μέλλων, ᾀδήσομαι.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Ἀνύτω. ὁ παρατατικὸς, ἤνυτον. ὁ α. μέλλων, ἀνύσω. ὁ α. ἀόριστος. ἤνυσα. ὁ παρακείμενος, ἤνυκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠνύκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἤνυτον. ὁ β΄. μέλλων, ἀνυτῶ.

Μέσος. ὁ ἐνεστώς.

Ἀνύτομαι. ὁ παρατατικός. ἠνυτόμην. ὁ α. μέλλων, ἀνύσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος. ἠνυσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤνυτα, ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ τ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικόν. ὁ β΄. ἀόριστος. ἠνυτόμην. ὁ β΄. μέλλων, ἀνυτοῦμαι.

Παθητικός. ὁ ἐνεστώς.

Ἀνύτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠνυτόμην. ὁ παρακείμενος, ἤνυσμαι. σώζων πρὸ τοῦ μαι τὸ σ. τοῦ ἀνύσω μέλλοντος. οὐ καθαρὸν γὰρ τὸ τελικὸν ὤ τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠνύσμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. ἠνύσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἠνύσθην. ὁ α. μέλλων, ἀνυσθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἠνύτην. ὁ β΄. μέλλων, ἀνυτήσομαι.

Περὶ τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Τετάρτη δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ ζ. ἢ δύο σσ κοινῶς, ἢ δύο ττ ἀττικῶς, οἷον φράζω. ὀρύσσω. ἢ ὀρύττω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ, ἢ ξ οἷον φράσω, ὀρύξω. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ ὄντος διὰ τοῦ σ τοῦ μέλλοντος, οἷον φράσω, πέφρακα. ἢ διὰ τοῦ χ, ὄντος διὰ τοῦ ξ, τοῦ μέλλοντος, οἷον ὀρύξω. ὤρυχα. τὰ γὰρ εἰς σσω, διὰ τοῦ ξ, τὸν μέλλοντα ποιεῖ. πλὴν τοῦ ἐρέσσω, καὶ λιάσσω, καὶ ἱμάσσω, καὶ ἱνάσσω, καὶ πλάσσω. ἃ δὴ διὰ τοῦ σ. οἷον ἐρέσω, λιάσω, ἱμάσω. ἱνάσω. πλάσω.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς ζω, ἔνια μὲν τὸ ξ ἔχει ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οἷον, ἀλαπάζω, ἀλαπάξω, αἰάζω, αἰάξω. κράζω, κράξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. οἰμώζω, οἰμώξω. παίζω, παίξω. στενάζω, στενάξω. στηρίζω, στηρίξω. στίζω, στί

ξω· πράζω, πράξω· φύζω, φύξω. ὅσα δὲ διὰ τοῦ σ, βαδίζω, βαδίσω· ἐλπίζω, ἐλπίσω· κομίζω, κομίσω· κτίζω, κτίσω· φράζω, φράσω· φιλοπαίζω, φιλοπαίσω.

Κλίσις χρονική· ἐνεργητικοί· ὁ ἐνεστώς.

Φράζω ὁ παρατατικὸς, ἔφραζον· ὁ α΄ μέλλων, φράσω· ὁ α΄ ἀόριστος, ἔφρασα· ὁ παρακείμενος, πέφρακα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράκειν· ὁ β΄ ἀόριστος ἔφραδον βραχεία τῇ παραληγούσῃ (ὀφείλει γὰρ δίχρονῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν ὁ β΄ ἀόριστος, πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχει πρὸ τοῦ ον τὸ δ. τὰ μὲν γὰρ τῆς τετάρτης συζυγίας εἰς ζω δισύλλαβα [illegible] μέλλοντα ποιοῦντα διὰ τοῦ σ, ἔχει πρὸ τοῦ ον ἐν τῷ β΄ ἀορίστῳ δ· ὁ β΄ μέλλων, φραδῶ.

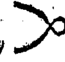
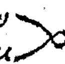
Μέσα· ὁ ἐνεστώς.

Φράζομαι· ὁ παρατατικὸς· ἐφραζόμην· ὁ α΄ μέλλων, φράσομαι· ὁ α΄ ἀόριστος, ἐφρασάμην· ὁ παρακείμενος, πέφραδα, ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ δ, φράσω γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ἔχει· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν· ὁ β΄ ἀόριστος, ἐφραδόμην· ὁ β΄ μέλλων, φραδοῦμαι.

Παθητικοί, ὁ ἐνεστώς.

Φράζομαι· ὁ παρατατικὸς, ἐφραζόμην· ὁ παρακείμενος, πέφρασμαι, σ ἔχων πρὸ τοῦ μαι διὰ τοῦ φράσω μέλλοντος· οὐ καθαρὸν γὰρ [illegible] τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράσμην· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφράσομαι· ὁ α΄ ἀόριστος, ἐφράσθην· ὁ α΄ μέλλων, φρασθήσομαι· ὁ β΄ ἀόριστος, ἐφράδην· ὁ β΄ μέλλων, φραδήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς συντομώτερον.

Ἐνεργητικοί		Μέσοι		Παθητικοί	
Φράζω ἔφραζον		φράζομαι ἐφραζόμην		φράζομαι ἐφραζόμην	
φράσω ἔφρασα		φράσομαι ἐφρασάμην		πέφρασμαι ἐπεφράσμην	
πέφρακα ἐπεφράκειν		πέφραδα ἐπεφράδειν		πεφράσομαι ἐφράσθην	
				φρασθήσομαι	
ἔφραδον φραδῶ		ἐφραδόμην φραδοῦμαι		ἐφράδην φραδήσομαι	

Καὶ ἄλλως, χρονικῶς τε, καὶ ἐγκλιτικῶς.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ.

Φράζω	ἔφραζον	φράσω	ἔφρασα	πέφρακα	ἐπεφράκειν	ἔφραδον	φραδῶ
φράζε			φράσον	πέφρακε		φράδε	
φράζοιμι		φράσοιμι	φράσαιμι	πεφράκοιμι		φράδοιμι	φραδοῖμι
ἐὰν φράζω			φράσω	ἐὰν πεφράκω		ἐὰν φράδω	
φράζειν		φράσειν	φράσαι	πεφρακέναι		φραδεῖν	φραδεῖν.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ φράζων	ὁ φράσων	ὁ φράσας
ἡ φράζουσα	ἡ φράσουσα	ἡ φράσασα
τὸ φράζον	τὸ φράσον	τὸ φράσαν

ΜΕ–

φράζομαι	ἐφραζόμην	φράσομαι	ἐφρασάμην
φράζου			φράσαι
φραζοίμην		φρασοίμην	φρασαίμην
ἐὰν φράζωμαι			ἐὰν φράσωμαι
φράζεσθαι		φράσεσθαι	φράσασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ φραζόμενος	ὁ φρασόμενος	ὁ φρασάμενος
ἡ φραζομένη	ἡ φρασομένη	ἡ φρασαμένη
τὸ φραζόμενον	τὸ φρασόμενον	τὸ φρασάμενον

ΠΑΘΗ–

φράζομαι	ἐφραζόμην	πέφρασμαι	ἐπεφράσμην	πεφράσομαι
φράζου		πέφρασο		
φραζοίμην		πεφρασμένος εἴην		πεφρασοίμην
ἐὰν φράζωμαι		πεφρασμένος ἐὰν ὦ		
φράζεσθαι		πεφράσθαι		πεφράσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ φραζόμενος	ὁ πεφρασμένος	ὁ πεφρασόμενος
ἡ φραζομένη	ἡ πεφρασμένη	ἡ πεφρασομένη
τὸ φραζόμενον	τὸ πεφρασμένον	τὸ πεφρασόμενον

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

ὁ πεφρακώς.	ὁ φραδών.	ὁ φραδῶν.
ἡ πεφρακυῖα	ἡ φραδοῦσα	ἡ φραδοῦσα.
τὸ πεφρακός.	τὸ φραδόν.	τὸ φραδοῦν.

ΣΑ.

πέφραδα	ἐπεφράδειν	ἐφραδόμην	φραδοῦμαι
πέφραδε		φραδοῦ	
πεφράδοιμι		φραδοίμην	φραδοίμην
ἐὰν πεφράδω		ἐὰν φράδωμαι	
πεφραδέναι		φραδέσθαι	φραδεῖσθαι

ΜΕΣΑΙ.

ὁ πεφραδώς.	ὁ φραδόμενος	ὁ φραδούμενος
ἡ πεφραδυῖα	ἡ φραδομένη	ἡ φραδουμένη.
τὸ πεφραδός.	τὸ φραδόμενον	τὸ φραδούμενον

ΤΙΚΑ.

ἐφράσθην	φρασθήσομαι	ἐφράδην	φραδήσομαι
φράσθητι		φράδητι	
φρασθείην	φρασθησοίμην	φραδείην	φραδησοίμην
ἐὰν φρασθῶ		ἐὰν φραδῶ.	
φρασθῆναι	φρασθήσεσθαι	φραδῆναι	φραδήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

ὁ φρασθείς.	ὁ φρασθησόμενος	ὁ φραδείς.	ὁ φραδησόμενος.
ἡ φραθεῖσα	ἡ φρασθησομένη	ἡ φραδεῖσα	ἡ φραδησομένη.
τὸ φρασθέν.	τὸ φρασθησόμενον	τὸ φραδέν.	τὸ φραδησόμενον.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. φράζω, φράζεις, φράζει. Δ. φράζετον, φράζετον. Γ. φράζομεν, φράζετε, φράζουσιν. Παρατατικός. Ε. ἔφραζον, ἔφραζες, ἔφραζε. Δ. ἐφράζετον, ἐφραζέτην. Γ. ἐφράζομεν, ἐφράζετε, ἔφραζον.

Τὸ προστακτικόν. Ε. φράζε, φραζέτω. Δ. φράζετον, φραζέτων. Γ. φράζετε, φραζέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. φράζοιμι, φράζοις, φράζοι. Δ. φράζοιτον, φραζοίτην. Γ. φράζοιμεν, φράζοιτε, φράζοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν φράζω, φράζῃς, φράζῃ. Δ. ἐὰν φράζητον, φράζητον. Γ. ἐὰν φράζωμεν. φράζητε, φράζωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράζειν.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. φράσω, φράσεις, φράσει. Δ. φράσετον, φράσετον. Γ. φράσομεν, φράσετε, φράσουσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. φράσοιμι, φράσοις, φράσοι. Δ. φράσοιτον, φρασοίτην. Γ. φράσοιμεν, φράσοιτε, φράσοιεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράσειν.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔφρασα, ἔφρασας, ἔφρασε. Δ. ἐφράσατον, ἐφρασάτην. Γ. ἐφράσαμεν, ἐφράσατε, ἔφρασαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. φράσον, φρασάτω. Δ. φράσατον, φρασάτων. Γ. φράσατε, φρασάτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. φράσαιμι, φράσαις, φράσαι. Δ. φράσαιτον, φρασαίτην. Γ. φράσαιμεν, φράσαιτε, φράσαιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν φράσω, φράσῃς, φράσῃ. Δ. ἐὰν φράσητον, φράσητον. Γ. ἐὰν φράσωμεν, φράσητε, φράσωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράσαι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. πέφρακα, πέφρακας, πέφρακε. Δ. πεφράκατον, πεφράκατον. Γ. πεφράκαμεν, πεφράκατε, πεφράκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐπεφράκειν, ἐπεφράκεις, ἐπεφράκει. Δ. ἐπεφράκειτον, ἐπεφρακείτην. Γ. ἐπεφράκειμεν, ἐπεφράκειτε, ἐπεφράκεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. πέφρακε, πεφρακέτω. Δ. πεφράκετον, πεφρακέτων. Γ. πεφράκετε, πεφρακέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεφράκοιμι, πεφράκοις, πεφράκοι. Δ. πεφράκοιτον, πεφρακοίτην. Γ. πεφράκοιμεν, πεφράκοιτε, πεφράκοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πεφράκω, πεφράκῃς, πεφράκῃ. Δ. ἐὰν πεφράκητον, πεφράκητον. Γ. ἐὰν πεφράκωμεν, πεφράκητε, πεφράκωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεφρακέναι.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔφραδον, ἔφραδες, ἔφραδε. Δ. ἐφράδετον, ἐφραδέτην. Γ. ἐφράδομεν, ἐφράδετε, ἔφραδον.

Τὸ προστακτικόν. Ε. φράδε, φραδέτω. Δ. φράδετον, φραδέτων. Γ. φράδετε, φραδέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. φράδοιμι, φράδοις, φράδοι. Δ. φράδοιτον, φραδοίτην. Γ. φράδοιμεν. φράδοιτε, φράδοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν φράδω, φράδῃς, φράδῃ. Δ. ἐὰν φράδητον, φράδητον. Γ. ἐὰν φράδωμεν, φράδητε, φράδωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖν.

Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. φραδῶ, φραδεῖς, φραδεῖ. Δ. φραδεῖτον. φραδεῖτον. Γ. φραδοῦμεν, φραδεῖτε, φραδοῦσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. φραδοῖμι, φραδοῖς, φραδοῖ. Δ. φραδοῖτον, φραδοίτην. Γ. φραδοῖμεν, φραδοῖτε, φραδοῖεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστὼς, φράζω. παρατατικὸς, ἔφραζον. ὁ φράζων. τοῦ φράζοντος. ἡ φράζουσα. τῆς φραζούσης. τὸ φράζον, τοῦ φράζοντος.

Μέλλων α΄. φράσω. ὁ φράσων. τοῦ φράσοντος. ἡ φράσουσα, τῆς φρασούσης. τὸ φράσον. τοῦ φράσοντος.

Ἀόριστος α΄. ἔφρασα. ὁ φράσας. τοῦ φράσαντος. ἡ φράσασα. τῆς φρασάσης. τὸ φράσαν. τοῦ φράσαντος.

Παρακείμενος, πέφρακα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράκειν. ὁ πεφρακώς. τοῦ πεφρακότος. ἡ πεφρακυῖα. τῆς πεφρακυίας. τὸ πεφρακός. τοῦ πεφρακότος.

Ἀόριστος β΄. ἔφραδον. ὁ φραδών. τοῦ φραδόντος. ἡ φραδοῦσα. τῆς φραδούσης. τὸ φραδόν. τοῦ φραδόντος.

Μέλλων β΄. φραδῶ. ὁ φραδῶν. τοῦ φραδοῦντος. ἡ φραδοῦσα. τῆς φραδούσης. τὸ φραδοῦν. τοῦ φραδοῦντος.

Κλίσις ἐγκλιτική. καὶ προσωπική. μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. φράζομαι, φράζῃ, φράζεται. Δ. φραζόμεθον, φράζεσθον, φράζεσθον. Γ. φραζόμεθα, φράζεσθε, φράζονται. Παρατατικός. Ε. ἐφραζόμην, ἐφράζου, ἐφράζετο. Δ. ἐφραζόμεθον, ἐφράζεσθον, ἐφραζέσθην. Γ. ἐφραζόμεθα, ἐφράζεσθε, ἐφράζοντο.

Τὸ προστακτικόν. ε̄. φράζου, φραζέσθω. Δ. φράζεσθον, φραζέσθων. Γ. φράζεσθε, φραζέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. φραζοίμην, φράζοιο, φράζοιτο. Δ. φραζοίμεθον, φράζοισθον, φραζοίσθην. Γ. φραζοίμεθα, φράζοισθε, φράζοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. ε̄. ἐὰν φράζωμαι, φράζῃ, φράζηται. Δ. ἐὰν φραζώμεθον, φράζησθον, φράζησθον. Γ. ἐὰν φραζώμεθα, φράζησθε, φράζωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράζεσθαι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. ε̄. φράσομαι, φράσῃ, φράσεται. Δ. φρασόμεθον, φράσεσθον, φράσεσθον. Γ. φρασόμεθα, φράσεσθε, φράσονται.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. φρασοίμην, φράσοιο, φράσοιτο. Δ. φρασοίμεθον, φράσοισθον, φρασοίσθην. Γ. φρασοίμεθα, φράσοισθε, φράσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. ε̄. ἐφρασάμην, ἐφράσω, ἐφράσατο. Δ. ἐφρασάμεθον, ἐφράσασθον, ἐφρασάσθην. Γ. ἐφρασάμεθα, ἐφράσασθε, ἐφράσαντο.

Τὸ προστακτικόν. ε̄. φράσαι, φρασάσθω. Δ. φράσασθον, φρασάσθων. Γ. φράσασθε, φρασάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. φρασαίμην, φράσαιο, φράσαιτο. Δ. φρασαίμεθον, φράσαισθον, φρασαίσθην. Γ. φρασαίμεθα, φράσαισθε, φράσαιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. ε̄. ἐὰν φράσωμαι, φράσῃ, φράσηται. Δ. ἐὰν φρασώμεθον, φράσησθον, φράσησθον. Γ. ἐὰν φρασώμεθα, φράσησθε, φράσωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράσασθαι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. ε̄. πέφραδα, πέφραδας, πέφραδε. Δ. πεφράδατον, πεφράδατον. Γ. πεφράδαμεν, πεφράδατε, πεφράδασιν. Ὑπερσυντέλικος. ε̄. ἐπεφράδειν, ἐπεφράδεις, ἐπεφράδει. Δ. ἐπεφράδειτον, ἐπεφραδείτην. Γ. ἐπεφράδειμεν, ἐπεφράδειτε, ἐπεφράδεισαν.

Τὸ προστακτικόν. ε̄. πέφραδε, πεφραδέτω. Δ. πεφράδετον, πεφραδέτων. Γ. πεφράδετε, πεφραδέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. πεφράδοιμι, πεφράδοις, πεφράδοι. Δ. πεφράδοιτον, πεφραδοίτην. Γ. πεφράδοιμεν, πεφράδοιτε, πεφράδοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. ε̄. ἐὰν πεφράδω, πεφράδῃς, πεφράδῃ. Δ. ἐὰν πεφράδητον, πεφράδητον. Γ. ἐὰν πεφράδωμεν, πεφράδητε, πεφράδωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεφραδέναι.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. ε̄. ἐφραδόμην, ἐφράδου, ἐφράδετο. Δ. ἐφραδόμεθον, ἐφράδεσθον, ἐφραδέσθην. Γ. ἐφραδόμεθα, ἐφράδεσθε, ἐφράδοντο.

Τὸ προστακτικόν. ε̄. φραδοῦ, φραδέσθω. Δ. φράδεσθον, φραδέσθων. Γ.

φράδεσθε, φραδέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. φραδοίμην, φράδοιο, φράδοιτο. Δ. φραδοίμεθον, φράδοισθον, φραδοίσθην. Γ. φραδοίμεθα, φράδοισθε, φράδοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. ε̄. ἐὰν φράδωμαι, φράδῃ, φράδηται. Δ. ἐὰν φραδώμεθον, φράδησθον, φράδησθον. Γ. ἐὰν φραδώμεθα, φράδησθε, φράδωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φράδεσθαι.

Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. ε̄. φραδοῦμαι, φραδῇ, φραδεῖται. Δ. φραδούμεθον, φραδεῖσθον, φραδεῖσθον. Γ. φραδούμεθα, φραδεῖσθε, φραδοῦνται.

Τὸ εὐκτικόν. ε̄. φραδοίμην, φραδοῖο, φραδοῖτο. Δ. φραδοίμεθον, φραδοῖσθον, φραδοίσθην. Γ. φραδοίμεθα, φραδοῖσθε, φραδοῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσου.

Ἐνεστώς. φράζομαι. παρατατικὸς, ἐφραζόμην. ὁ φραζόμενος. τοῦ φραζομένου. ἡ φραζομένη. τῆς φραζομένης. τὸ φραζόμενον. τοῦ φραζομένου.

Μέλλων α΄. φράσομαι. ὁ φρασόμενος. τοῦ φρασομένου. ἡ φρασομένη. τῆς φρασομένης. τὸ φρασόμενον, τοῦ φρασομένου.

Ἀόριστος α΄. ἐφρασάμην. ὁ φρασάμενος, τοῦ φρασαμένου. ἡ φρασαμένη. τῆς φρασαμένης. τὸ φρασάμενον. τοῦ φρασαμένου.

Παρακείμενος, πέφραδα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν. ὁ πεφραδώς. τοῦ πεφραδότος. ἡ πεφραδυῖα. τῆς πεφραδυίας. τὸ πεφραδός. τοῦ πεφραδότος.

Ἀόριστος β΄. ἐφραδόμην. ὁ φραδόμενος. τοῦ φραδομένου. ἡ φραδομένη, τῆς φραδομένης. τὸ φραδόμενον. τοῦ φραδομένου.

Μέλλων β΄. φραδοῦμαι. ὁ φραδούμενος. τοῦ φραδουμένου. ἡ φραδουμένη, τῆς φραδουμένης. τὸ φραδούμενον. τοῦ φραδουμένου.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. παθητικοῦ.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. ε̄. φράζομαι, φράζῃ, φράζεται. ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. ε̄. πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασται. Δ. πεφράσμεθον, πέφρασθον, πέφρασθον. Γ. πεφράσμεθα, πέφρασθε, πεφρασμένοι εἰσὶ, καὶ ἰωνικῶς, πεφράδαται. Ὑπερσυντέλικος. ε̄. ἐπεφράσμην, ἐπέφρασο, ἐπέφραστο. Δ. ἐπεφράσμεθον, ἐπέφρασθον, ἐπεφράσθην. Γ. ἐπεφράσμεθα, ἐπέφρασθε, πεφρασμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἐπεφράδατο.

Τὸ προστακτικόν· Ἑ· πέφρασο, πεφράσθω· Δ· πέφρασθον, πεφράσθων· Γ· πέφρασθε, πεφράσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· πεφρασμένος εἴην, εἴης, εἴη· Δ· πεφρασμένω, εἴτον, εἰήτην· Γ· πεφρασμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· πεφρασμένος, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ· Δ· πεφρασμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον· Γ· πεφρασμένοι, ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεφράσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· πεφράσομαι, πεφράσῃ, πεφράσεται· Δ· πεφρασόμεθον, πεφράσεσθον, πεφράσεσθον· Γ· πεφρασόμεθα, πεφράσεσθε, πεφράσονται.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· πεφρασοίμην, πεφράσοιο, πεφράσοιτο· Δ· πεφρασοίμεθον, πεφράσοισθον, πεφρασοίσθην· Γ· πεφρασοίμεθα, πεφράσοισθε, (πεφράσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεφράσεσθαι.

Ἀόριστος α· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἐφράσθην, ἐφράσθης, ἐφράσθη· Δ· ἐφράσθητον, ἐφρασθήτην· Γ· ἐφράσθημεν, ἐφράσθητε, ἐφράσθησαν.

Τὸ προστακτικόν· Ἑ· φράσθητι, φρασθήτω· Δ· φράσθητον, φρασθήτων· Γ· φράσθητε, φρασθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· φρασθείην, φρασθείης, φρασθείη· Δ· φρασθείητον, φρασθειήτην· Γ· φρασθείημεν, φρασθείητε, φρασθείησαν, καὶ φρασθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν φρασθῶ, φρασθῇς, φρασθῇ· Δ· ἐὰν φρασθῆτον, φρασθῆτον· Γ· ἐὰν φρασθῶμεν, φρασθῆτε, φρασθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φρασθῆναι.

Μέλλων α· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· φρασθήσομαι, φρασθήσῃ, φρασθήσεται· Δ· φρασθησόμεθον, φρασθήσεσθον, φρασθήσεσθον· Γ· φρασθησόμεθα, φρασθήσεσθε, φρασθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· φρασθησοίμην, φρασθήσοιο, φρασθήσοιτο· Δ· φρασθησοίμεθον, φρασθήσοισθον, φρασθησοίσθην· Γ· φρασθησοίμεθα, φρασθήσοισθε, φρασθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φρασθήσεσθαι.

Ἀόριστος β· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἐφράδην, ἐφράδης, ἐφράδη· Δ· ἐφράδητον, ἐφραδήτην· Γ· ἐφράδημεν, ἐφράδητε, ἐφράδησαν.

Τὸ προστακτικόν· Ἑ· φράδηθι, φραδήτω· Δ· φράδητον, φραδήτων· Γ· φράδητε, φραδήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· φραδείην, φραδείης, φραδείη· Δ· φραδείητον, φραδειήτην· Γ· φραδείημεν, φραδείητε, φραδείησαν, καὶ φραδεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν φραδῶ, φραδῇς, φραδῇ· Δ· ἐὰν φραδῆτον, φραδῆτον· Γ· ἐὰν φραδῶμεν· φραδῆτε, φραδῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φραδῆναι.

Μέλλων β· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· φραδήσομαι, φραδήσῃ, φραδήσεται· Δ· φραδησόμεθον, φραδήσεσθον, φραδήσεσθον· Γ· φραδησόμεθα, φραδήσεσθε, φραδήσονται.

Τὸ εὐκτικόν· Ἑ· φραδησοίμην, φραδήσοιο· φραδήσοιτο· Δ· φραδησοίμεθον, φραδήσοισθον, φραδησοίσθην· Γ· φραδησοίμεθα, φραδήσοισθε· φραδήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, φραδήσεσθαι.

Μετοχαὶ, παθητικαί.

Ἐνεστὼς, φράζομαι· παρατατικὸς, ἐφραζόμην· ὁ φραζόμενος· ἡ φραζομένη· τὸ φραζόμενον.

Παρακείμενος, πέφρασμαι· ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράσμην· ὁ πεφρασμένος· ἡ πεφρασμένη· τὸ πεφρασμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφράσομαι· ὁ πεφρασόμενος· ἡ πεφρασομένη· τὸ πεφρασόμενον.

Ἀόριστος α· ἐφράσθην· ὁ φρασθείς· ἡ φρασθεῖσα· τὸ φρασθέν.

Μέλλων α· φρασθήσομαι, ὁ φρασθησόμενος· ἡ φρασθησομένη· τὸ φρασθησόμενον.

Ἀόριστος β· ἐφράδην· ὁ φραδείς· ἡ φραδεῖσα· τὸ φραδέν.

Μέλλων β· φραδήσομαι· ὁ φραδησόμενος· ἡ φραδησομένη· τὸ φραδησόμενον.

Κλίσις μόνον ἐγκλιτική· ἐνεργητική.

Ἐνεστώς· τὸ ὁριστικὸν, φράζω· παρατατικὸς, ἔφραζον· τὸ προστακτικὸν, φράζε· τὸ εὐκτικὸν, φράζοιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράζω· τὸ ἀπαρέμφατον, φράζειν· ἡ μετοχή· ὁ φράζων· ἡ φράζουσα, τὸ φράζον.

Μέλλων α· τὸ ὁριστικὸν, φράσω· τὸ εὐκτικὸν, φράσοιμι· τὸ ἀπαρέμφατον, φράσειν· ἡ μετοχή· ὁ φράσων· ἡ φράσουσα· τὸ φράσον.

Ἀόριστος α· τὸ ὁριστικὸν, ἔφρασα· τὸ προστακτικὸν, φράσον· τὸ εὐκτικὸν, φράσαιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράσω· τὸ ἀπαρέμφατον, φράσαι· ἡ μετοχή· ὁ φράσας· ἡ φράσουσα· τὸ φράσαν.

Παρακείμενος· τὸ ὁριστικὸν, πέφρακα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράκειν· τὸ

προστακτικὸν, πέφρακε. τὸ εὐκτικὸν, πεφράκοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεφράκω. τὸ ἀπαρέμφατον, πεφρακέναι. ἡ μετοχὴ, ὁ πεφρακώς. ἡ πεφρακυῖα. τὸ πεφρακός.

Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἔφραδον. τὸ προστακτικὸν, φράδε. τὸ εὐκτικὸν, φράδοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράδω. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖν. ἡ μετοχὴ, ὁ φραδών. ἡ φραδοῦσα. τὸ φραδόν.

Μέλλων β. τὸ ὁριστικὸν, φραδῶ. τὸ εὐκτικὸν φραδοῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖν. ἡ μετοχὴ, ὁ φραδῶν. τοῦ φραδοῦντος. ἡ φραδοῦσα. τῆς φραδούσης. τὸ φραδοῦν. τοῦ φραδοῦντος.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, φράζομαι. παρατατικὸς, ἐφραζόμην. τὸ προστακτικὸν, φράζου. τὸ εὐκτικὸν, φραζοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράζωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, φράζεσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φραζόμενος. ἡ φραζομένη. τὸ φραζόμενον.

Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, φράσομαι. τὸ εὐκτικὸν, φρασοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, φράσεσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φρασόμενος. ἡ φρασομένη. τὸ φρασόμενον.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐφρασάμην. τὸ προστακτικὸν, φράσαι. τὸ εὐκτικὸν, φρασαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, φράσασθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φρασάμενος. ἡ φρασαμένη. τὸ φρασάμενον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, πέφραδα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν. τὸ προστακτικὸν, πέφραδε. τὸ εὐκτικὸν, πεφράδοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεφράδω. τὸ ἀπαρέμφατον, πεφραδέναι. ἡ μετοχὴ. ὁ πεφραδώς. ἡ πεφραδυῖα. τὸ πεφραδός.

Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἐφραδόμην. τὸ προστακτικὸν, φραδοῦ. τὸ εὐκτικὸν, φραδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φράδωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδέσθαι. ἡ μετοχὴ ὁ φραδόμενος. ἡ φραδομένη. τὸ φραδόμενον.

Μέλλων β. τὸ ὁριστικὸν, φραδοῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, φραδοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδεῖσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φραδούμενος. ἡ φραδουμένη. τὸ φραδούμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, φράζομαι. παρατατικὸς, ἐφραζόμην. τὸ προστακτικὸν φράζου. τὸ εὐκτικὸν, φαζοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φάζωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, φάζεσθαι. ὁ φραζόμενος. ἡ φραζομένη. τὸ φραζόμενον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, πέφρασμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐπεφρά-

σμην. τὸ προστακτικὸν, πέφρασο. τὸ εὐκτικὸν, πεφρασμένος εἴην. τὸ ὑποτακτικὸν, πεφρασμένος, ἐὰν ὦ. τὸ ἀπαρέμφατον, πεφράσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ πεφρασμένος. ἡ πεφρασμένη. τὸ πεφρασμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, πεφράσομαι. τὸ εὐκτικὸν, πεφρασοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, πεφράσεσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ πεφρασόμενος. ἡ πεφρασομένη. τὸ πεφρασόμενον.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐφράσθην. τὸ προστακτικὸν, φράσθητι. τὸ εὐκτικὸν, φρασθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φρασθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, φρασθῆναι. ἡ μετοχὴ. ὁ φρασθείς. ἡ φρασθεῖσα. τὸ φρασθέν.

Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, φρασθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, φρασθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, φρασθήσεσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φρασθησόμενος. ἡ φρασθησομένη. τὸ φρασθησόμενον.

Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἐφράδην. τὸ προστακτικὸν, φράδηθι. τὸ εὐκτικὸν, φραδείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν φραδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδῆναι. ἡ μετοχὴ. ὁ φραδείς. ἡ φραδεῖσα. τὸ φραδέν.

Μέλλων β. τὸ ὁριστικὸν, φραδήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, φραδησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, φραδήσεσθαι. ἡ μετοχὴ. ὁ φραδησόμενος. ἡ φραδησομένη. τὸ φραδησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Φράζω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς, ἐνεστὼς, φάζομαι. ὁ παρατατικὸς, ἔφαζον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐφαζόμην. ὁ α. μέλλων, φράσω. ὁ μέσος μέλλων α. φράσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἔφασα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἐφρασάμην. ὁ παρακείμενος, πέφρακα. ὅθεν τρεῖς χρόνοι, ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐπεφάκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, πέφαδα, ὅθεν ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφασμαι. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράσμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφάσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος. α. ἐφάσθην, ὅθεν ὁ παθητικὸς μέλλων α, φρασθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἔφαδον ἀπὸ τοῦ α. γινόμενος. ὅθεν τρεῖς χρόνοι, ὁ μέσος ἀόριστος β. ἐφαδόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐφάδην, ὅθεν ὁ παθητικὸς μέλλων β, φραδήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β. φαδῶ, ὅθεν ὁ μέσος μέλλων β. φραδοῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Ὀρύσσω. ὁ παρατατικός, ὤρυσσον. ὁ α΄. μέλλων, ὀρύξω. ὁ α΄. ἀόριστος, ὤρυξα. ὁ παρακείμενος, ὤρυχα, καὶ ὀρώρυχα, ἀττικῶς. ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρύχειν, καὶ ὀρωρύχειν ἀττικῶς. ὁ β΄. ἀόριστος, ὤρυγον, βραχείᾳ τῇ παραληγούσῃ, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ γ. ὀρύξω γάρ. ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. ὁ β΄. μέλλων, ὀρυγῶ.

Μέσος. ὁ ἐνεστώς.

Ὀρύσσομαι. ὁ παρατατικός, ὠρυσσόμην. ὁ α΄. μέλλων, ὀρύξομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ὠρυξάμην. ὁ παρακείμενος, ὤρυγα, καὶ ὀρώρυγα ἀττικῶς. τὸ γ ἔχων πρὸ τοῦ α διὰ τοῦ ξ ὄντος τοῦ μέλλοντος. ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρύγειν, καὶ ὀρωρύγειν ἀττικῶς. ὁ β΄. ἀόριστος, ὠρυγόμην. ὁ β΄. μέλλων, ὀρυγοῦμαι.

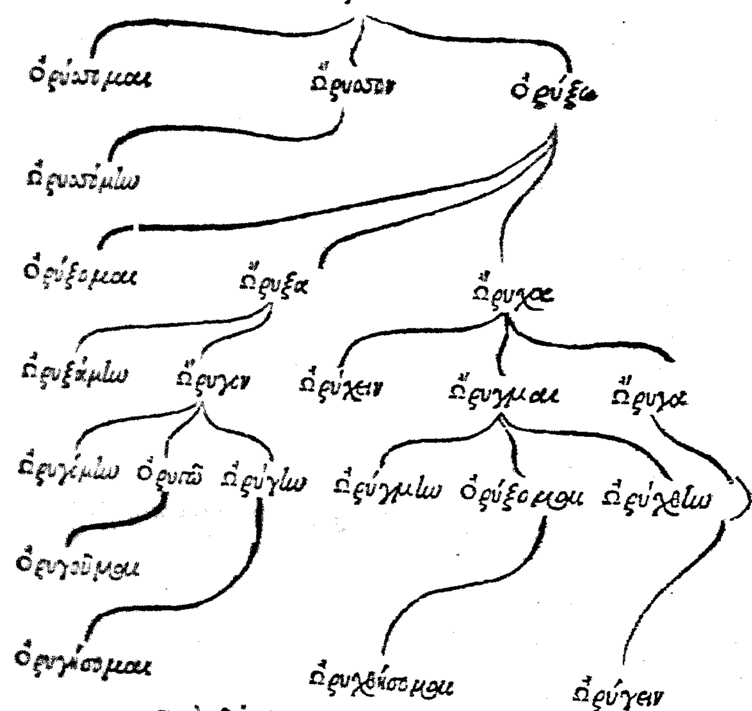
Παθητικός. ὁ ἐνεστώς.

Ὀρύσσομαι. ὁ παρατατικός, ὠρυσσόμην. ὁ παρακείμενος, ὤρυγμαι, καὶ ὀρώρυγμαι ἀττικῶς. ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρύγμην. καὶ ὀρωρύγμην ἀττικῶς. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ὠρύξομαι. καὶ ὀρωρύξομαι ἀττικῶς. ὁ α΄. ἀόριστος, ὠρύχθην. ὁ α΄. μέλλων, ὀρυχθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ὠρύγην. ὁ β΄. μέλλων, ὀρυγήσομαι.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Ὀρύσσω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς, ὀρύσσομαι. ὁ παρατατικός, ὤρυσσον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικός, ὠρυσσόμην. ὁ α΄. μέλλων, ὀρύξω. ὁ μέσος μέλλων α΄. ὀρύξομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ὤρυξα. ὁ μέσος ἀόριστος. α΄. ὠρυξάμην. ὁ παρακείμενος, ὤρυχα. καὶ ὀρώρυχα ἀττικῶς. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ὠρύχειν, καὶ ὀρωρύχειν ἀττικῶς. ὁ μέσος παρακείμενος, ὤρυγα, καὶ ὀρώρυγα ἀττικῶς. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ὤρυγμαι, καὶ ὀρώρυγμαι ἀττικῶς, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ὠρύγμην, καὶ ὀρωρύγμην ἀττικῶς. ὁ παθητικὸς μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ὠρύξομαι. καὶ ὀρωρύξομαι ἀττικῶς. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ὠρύχθην, ἀφ᾽ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. ὀρυχθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ὤρυγον ἀπὸ τοῦ πρώτου γινόμενος. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ὠρυγόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ὠρύγην, ὅθεν. ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. ὀρυγήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. ὀρυγῶ, ὅθεν ὁ μέσος μέλλων β΄. ὀρυγοῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

Περὶ τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Γ Ἡ πέμπτη δὲ τῶν διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κείρω, σπείρω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος ὢν μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης, οἷον ψαλῶ, νεμῶ, κερῶ, σπερῶ. ὁ δὲ παρακείμενος, διὰ τοῦ κ. οἷον ἔψαλκα, νενέμηκα, κέκερκα, ἔσπαρκα.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Σ Σπείρω. ὁ παρατατικός, ἔσπειρον. ὁ α΄. μέλλων, σπερῶ, βραχείᾳ τὲ παραλήγων, περισπώμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω, τὸ ρ. τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α΄. ἀόριστος ἔσπειρα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς τὴν ει, δίφθογγον μεταβάλλων. (ὀφείλει γὰρ ἢ φύσει, ἢ θέσει μακροπαραληκτεῖν. ὁ α΄. ἀόριστος) καὶ ἔ-

χων πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α. τὸ ρ. τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ κ, τὸ ρ, τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσπάρκειν. ὁ β΄. ἀόριστος ἔσπαρον. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε, εἰς α βραχὺ μεταβάλλων, (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν. ὁ β΄. ἀόριστος πλὴν ἐσχηματισμένων τινῶν.) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον, τὸ ρ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ β΄. μέλλων, σπαρῶ ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ περισπώμενος.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Σ Σπείρομαι. ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην. ὁ α΄. μέλλων σπεροῦμαι περισπώμενος ὤν. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐσπειράμην. ὁ παρακείμενος ἔσπορα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο, μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α, τὸ ρ. τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β΄. μέλλων, σπαροῦμαι περισπώμενος ὤν.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Σ Σπείρομαι. ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος ἐσπάρθην. ὁ α΄. μέλλων, σπαρθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐσπάρην. ὁ β΄. μέλλων, σπαρήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα	Παθητικά.
σπείρω ἔσπειρον	σπείρομαι ἐσπειρόμην	σπείρομαι ἐσπειρόμην
σπερῶ ἔσπειρα	σπεροῦμαι ἐσπειράμην	ἔσπαρμαι ἐσπάρμην ἐσπάρσομαι
ἔσπαρκα ἐσπάρκειν	ἔσπορα ἐσπόρειν	ἐσπάρθην σπαρθήσομαι
ἔσπαρον σπαρῶ	ἐσπαρόμην σπαροῦμαι	ἐσπάρην σπαρήσομαι

ἘΝΕΡ—

Σπείρω	Ἔσπειρον	Σπερῶ	Ἔσπειρα
Σπεῖρε			Σπεῖρον
Σπείροιμι		Σπεροῖμι	Σπείραιμι
Ἐὰν σπείρω			Ἐὰν σπείρω
Σπείρειν		Σπερεῖν	Σπεῖραι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

Ὁ σπείρων	Ὁ σπερῶν	Ὁ σπείρας
Ἡ σπείρουσα	Ἡ σπεροῦσα	Ἡ σπείρασα
Τὸ σπεῖρον	Τὸ σπεροῦν	Τὸ σπεῖραν

ΜΕ'—

Σπείρομαι	Ἐσπειρόμην	Σπεροῦμαι	Ἐσπειράμην
Σπείρου			Σπεῖραι
Σπειροίμην		Σπεροίμην	Σπειραίμην
Ἐὰν σπείρωμαι			Ἐὰν σπείρωμαι
Σπείρεσθαι		Σπερεῖσθαι	Σπείρασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

Ὁ σπειρόμενος	Ὁ σπερούμενος	Ὁ σπειράμενος
Ἡ σπειρομένη	Ἡ σπερουμένη	Ἡ σπειραμένη
Τὸ σπειρόμενον	Τὸ σπερούμενον	Τὸ σπειράμενον

ΠΑΘΗ—

Σπείρομαι	Ἐσπειρόμην	Ἔσπαρμαι	Ἐσπάρμην	Ἐσπάρσομαι
Σπείρου		Ἔσπαρσο		
Σπειροίμην		Ἐσπαρμένος εἴην		Ἐσπαρσοίμην
Ἐὰν σπείρωμαι		Ἐσπαρμένος ἐὰν ὦ		
Σπείρεσθαι		Ἐσπάρθαι		Ἐσπάρσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

Ὁ σπειρόμενος	Ὁ ἐσπαρμένος	Ὁ ἐσπαρσόμενος
Ἡ σπειρομένη	Ἡ ἐσπαρμένη	Ἡ ἐσπαρσομένη
Τὸ σπειρόμενον	Τὸ ἐσπαρμένον	Τὸ ἐσπαρσόμενον

ΓΗΤΙΚΑ'.

Ἔσπαρκα	Ἐσπάρκειν	Ἔσπαρον	Σπαρῶ
Ἔσπαρκε		Σπάρε	
Ἐσπάρκοιμι		Σπάροιμι	Σπαροῖμι
Ἐὰν ἐσπάρκω		Ἐὰν σπάρω	
Ἐσπαρκέναι		Σπαρεῖν	Σπαρεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ'.

Ὁ ἐσπαρκώς.	Ὁ σπαρών.	Ὁ σπαρῶν
Ἡ ἐσπαρκυῖα	Ἡ σπαροῦσα	Ἡ σπαροῦσα
Τὸ ἐσπαρκός.	Τὸ σπαρόν.	Τὸ σπαροῦν

ΣΑ.

Ἔσπορα	Σπόρειν	Ἐσπαρόμην	Σπαροῦμαι
Ἔσπορε		Σπαροῦ	
Ἐσπόροιμι		Σπαροίμην	Σπαροίμην
Ἐὰν ἐσπόρω		Ἐὰν σπάρωμαι	
Ἐσπορέναι		Σπαρέσθαι	Σπαρεῖσθαι

ΜΕ'ΣΑΙ.

Ὁ ἐσπορώς.	Ὁ σπαρόμενος	Ὁ σπαρούμενος
Ἡ ἐσπορυῖα	Ἡ σπαρομένη	Ἡ σπαρουμένη
Τὸ ἐσπορός.	Τὸ σπαρόμενον	Τὸ σπαρούμενον.

ΤΙΚΑ'.

Ἐσπάρθην	Σπαρθήσομαι	Ἐσπάρην	Σπαρήσομαι
Σπάρθητι		Σπάρηθι	
Σπαρθείην	Σπαρθησοίμην	Σπαρείην	Σπαρησοίμην
Ἐὰν σπαρθῶ		Ἐὰν σπαρῶ	
Σπαρθῆναι	Σπαρθήσεσθαι	σπαρῆναι	σπαρήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ'.

Ὁ σπαρθείς.	Ὁ σπαρθησόμενος	Ὁ σπαρείς	Ὁ σπαρησόμενος
Ἡ σπαρθεῖσα	Ἡ σπαρθησομένη	Ἡ σπαρεῖσα	Ἡ σπαρησομένη
Τὸ σπαρθέν.	Τὸ σπαρθησόμενον	Τὸ σπαρέν.	Τὸ σπαρησόμενον

Κλίσις ἐγκλιτική καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. σπείρω, σπείρεις, σπείρει. Δ. σπείρετον, σπείρετον. Γ. σπείρομεν, σπείρετε, σπείρουσιν. ὁ παρατατικὸς, ἔσπειρον, ἔσπειρες, ἔσπειρε. Δ. ἐσπείρετον, ἐσπειρέτην. Γ. ἐσπείρομεν, ἐσπείρετε, ἔσπειρον.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. σπεῖρε, σπειρέτω. Δ. σπείρετον, σπειρέτων. Γ. σπείρετε, σπειρέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σπείροιμι, σπείροις, σπείροι. Δ. σπείροιτον, σπειροίτην. Γ. σπείροιμεν, σπείροιτε, σπείροιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν σπείρω, σπείρῃς, σπείρῃ. Δ. ἐὰν, σπείρητον, σπείρητον. Γ. ἐὰν σπείρωμεν, σπείρητε, σπείρωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρειν.

Μέλλων ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. σπερῶ, σπερεῖς, σπερεῖ. Δ. σπερεῖτον, σπερεῖτον. Γ. σπεροῦμεν, σπερεῖτε, σπεροῦσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σπεροῖμι, σπεροῖς, σπεροῖ. Δ. σπεροῖτον, σπεροίτην. Γ. σπεροῖμεν, σπεροῖτε, σπεροῖεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπερεῖν.

Ἀόριστος ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔσπειρα, ἔσπειρας, ἔσπειρε. Δ. ἐσπείρατον, ἐσπειράτην. Γ. ἐσπείραμεν, ἐσπείρατε, ἔσπειραν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. σπεῖρον, σπειράτω. Δ. σπείρατον, σπειράτων. Γ. σπείρατε, σπειράτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σπείραιμι, σπείραις, σπείραι. Δ. σπείραιτον, σπειραίτην. Γ. σπείραιμεν, σπείραιτε, σπείραιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν σπείρω, σπείρῃς, σπείρῃ. Δ. ἐὰν σπείρητον, σπείρητον. Γ. ἐὰν σπείρωμεν, σπείρητε, σπείρωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπεῖραι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔσπαρκα, ἔσπαρκας, ἔσπαρκε. Δ. ἐσπάρκατον, ἐσπάρκατον. Γ. ἐσπάρκαμεν, ἐσπάρκατε, ἐσπάρκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ἑ. ἐσπάρκειν, ἐσπάρκεις, ἐσπάρκει. Δ. ἐσπάρκειτον, ἐσπαρκείτην. Γ. ἐσπάρκειμεν, ἐσπάρκειτε, ἐσπάρκεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἔσπαρκε, ἐσπαρκέτω. Δ. ἐσπάρκετον, ἐσπαρκέτων. Γ. ἐσπάρκετε, ἐσπαρκέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἐσπάρκοιμι, ἐσπάρκοις, ἐσπάρκοι. Δ. ἐσπάρκοιτον, ἐσπαρκοίτην. Γ. ἐσπάρκοιμεν, ἐσπάρκοιτε, ἐσπάρκοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ἐσπάρκω, ἐσπάρκῃς, ἐσπάρκῃ. Δ. ἐὰν ἐσπάρκητον, ἐσπάρκητον. Γ. ἐὰν ἐσπάρκωμεν, ἐσπάρκητε, ἐσπάρκωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπαρκέναι,

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔσπαρον, ἔσπαρες, ἔσπαρε. Δ. ἐσπάρετον, ἐσπαρέτην. Γ. ἐσπάρομεν, ἐσπάρετε, ἔσπαρον.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. σπάρε, σπαρέτω. Δ. σπάρετον, σπαρέτων. Γ. σπάρετε, σπαρέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σπάροιμι, σπάροις, σπάροι. Δ. σπάροιτον, σπαροίτην. Γ. σπάροιμεν, σπάροιτε, σπάροιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν σπάρω, σπάρῃς, σπάρῃ. Δ. ἐὰν σπάρητον, σπάρητον. Γ. ἐὰν σπάρωμεν, σπάρητε, σπάρωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖν.

Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. σπαρῶ, σπαρεῖς, σπαρεῖ. Δ. σπαρεῖτον, σπαρεῖτον. Γ. σπαροῦμεν, σπαρεῖτε, σπαροῦσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σπαροῖμι, σπαροῖς, σπαροῖ. Δ. σπαροῖτον, σπαροῖτον. Γ. σπαροῖμεν, σπαροῖτε, σπαροῖεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖν.

Μετοχαὶ, ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. σπείρω. παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ σπείρων. ἡ σπείρουσα. τὸ σπεῖρον.

Μέλλων ά. σπερῶ. ὁ σπερῶν. τοῦ σπεροῦντος. ἡ σπεροῦσα. τῆς σπερούσης. τὸ σπεροῦν. τοῦ σπεροῦντος.

Ἀόριστος ά. ἔσπειρα. ὁ σπείρας. ἡ σπείρασα. τὸ σπεῖραν.

Παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ ἐσπαρκώς. ἡ ἐσπαρκυῖα. τὸ ἐσπαρκός.

Ἀόριστος β΄. ἔσπαρον. ὁ σπαρών. τοῦ σπαρόντος. ἡ σπαροῦσα. τῆς σπαρούσης. τὸ σπαρόν. τοῦ σπαρόντος.

Μέλλων β΄. σπαρῶ. ὁ σπαρῶν. τοῦ σπαροῦντος. ἡ σπαροῦσα. τῆς σπαρούσης. τὸ σπαροῦν. τοῦ σπαροῦντος.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. σπείρομαι, σπείρῃ, σπείρεται. Δ. σπειρόμεθον, σπείρεσθον, σπείρεσθον. Γ. σπειρόμεθα, σπείρεσθε, σπείρονται. παρατατικός. Ἑ. ἐσπειρόμην, ἐσπείρου, ἐσπείρετο. Δ. ἐσπειρόμεθον, ἐσπείρεσθον, ἐσπειρέσθην. Γ. ἐσπειρόμεθα, ἐσπείρεσθε, ἐσπείροντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. σπείρου, σπειρέσθω. Δ. σπείρεσθον, σπειρέσθων. Γ. σπείρεσθε, σπειρέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. σπειροίμην, σπείροιο, σπείροιτο. Δ. σπειροίμεθον, σπείροισθον, σπειροίσθην. Γ. σπειροίμεθα, σπείροισθε, σπείροιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν σπείρωμαι, σπείρῃ, σπείρηται. Δ. ἐὰν σπειρώμεθον, σπείρησθον, σπείρησθον. Γ. ἐὰν σπειρώμεθα, σπείρησθε, σπείρωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρεσθαι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. σπεροῦμαι, σπερῇ, σπερεῖται. Δ. σπερούμεθον, σπερεῖσθον, σπερεῖσθον. Γ. σπερούμεθα, σπερεῖσθε, σπεροῦνται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. σπεροίμην, σπεροῖο, σπεροῖτο. Δ. σπεροίμεθον, σπεροῖσθον, σπεροίσθην. Γ. σπεροίμεθα, σπεροῖσθε, σπεροῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπερεῖσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐσπειράμην, ἐσπείρω, ἐσπείρατο. Δ. ἐσπειράμεθον, ἐσπείρασθον, ἐσπειράσθην. Γ. ἐσπειράμεθα, ἐσπείρασθε, ἐσπείραντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. σπεῖραι, σπειράσθω. Δ. σπείρασθον, σπειράσθων. Γ. σπείρασθε, σπειράσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. σπειραίμην, σπείραιο, σπείραιτο. Δ. σπειραίμεθον, σπείραισθον, σπειραίσθην. Γ. σπειραίμεθα, σπείραισθε, σπείραιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν σπείρωμαι, σπείρῃ, σπείρηται. Δ. ἐὰν σπειρώμεθον, σπείρησθον, σπείρησθον. Γ. ἐὰν σπειρώμεθα, σπείρησθε, σπείρωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρασθαι.

Παρακείμενος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔσπορα, ἔσπορας, ἔσπορε. Δ. ἐσπόρατον, ἐσπόρατον. Γ. ἐσπόραμεν, ἐσπόρατε, ἐσπόρασιν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἔσπορε, ἐσπορέτω. Δ. ἐσπόρετον, ἐσπορέτων. Γ. ἐσπόρετε, ἐσπορέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἐσπόροιμι, ἐσπόροις, ἐσπόροι. Δ. ἐσπόροιτον, ἐσποροίτην. Γ. ἐσπόροιμεν, ἐσπόροιτε, ἐσπόροιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἐσπόρω, ἐσπόρῃς, ἐσπόρῃ. Δ. ἐὰν ἐσπόρητον, ἐσπόρητον. Γ. ἐὰν ἐσπόρωμεν, ἐσπόρητε, ἐσπόρωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπορέναι.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐσπορόμην, ἐσπόρου, ἐσπόρετο. Δ. ἐσπορόμεθον, ἐσπόρεσθον, ἐσπορέσθην. Γ. ἐσπορόμεθα, ἐσπόρεσθε, ἐσπόροντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. σποροῦ, σπορέσθω. Δ. σπόρεσθον, σπορέσθων. Γ. σπόρεσθε, σπορέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. σποροίμην, σπόροιο, σπόροιτο. Δ. σποροίμεθον, σπόροισθον, σποροίσθην. Γ. σποροίμεθα, σπόροισθε, σπόροιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν σπόρωμαι, σπόρῃ, σπόρηται. Δ. ἐὰν σπορώμεθον, σπόρησθον, σπόρησθον. Γ. ἐὰν σπορώμεθα, σπόρησθε, σπόρωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπορέσθαι.

Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. σπαροῦμαι, σπαρῇ, σπαρεῖται. Δ. σπαρούμεθον, σπαρεῖσθον, σπαρεῖσθον. Γ. σπαρούμεθα, σπαρεῖσθε, σπαροῦνται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. σπαροίμην, σπαροῖο, σπαροῖτο. Δ. σπαροίμεθον. σπαροῖσθον, σπαροίσθην. Γ. σπαροίμεθα, σπαροῖσθε, σπαροῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσου.

Ἐνεστὼς σπείρομαι. παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ σπειρόμενος. ἡ σπειρομένη. τὸ σπειρόμενον.

Μέλλων α΄. σπεροῦμαι. ὁ σπερούμενος. ἡ σπερουμένη. τὸ σπερούμενον.

Ἀόριστος α΄. ἐσπειράμην. ὁ σπειράμενος. ἡ σπειραμένη. τὸ σπειράμενον.

Παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσπόρειν. ὁ ἐσπορώς. ἡ ἐσπορυῖα. τὸ ἐσπορός.

Ἀόριστος β΄. ἐσπορόμην. ὁ σπορόμενος. ἡ σπορομένη. τὸ σπορόμενον.

Μέλλων β΄. σπαροῦμαι. ὁ σπαρούμενος. ἡ σπαρουμένη. τὸ σπαρούμενον.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. παθητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. σπείρομαι, σπείρῃ, σπείρεται. Δ. σπειρόμεθον, σπείρεσθον, σπείρεσθον. Γ. σπειρόμεθα, σπείρεσθε, σπείρονται. καὶ τὰ λοιπὰ, ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔσπαρμαι. ἔσπαρσαι. ἔσπαρται. Δ. ἐσπάρμεθον, ἔσπαρθον, ἔσπαρθον. Γ. ἐσπάρμεθα, ἔσπαρθε, ἐσπαρμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶς, ἐσπάραται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐσπάρμην, ἔσπαρσο, ἔσπαρτο. Δ. ἐσπάρμεθον. ἔσπαρθον, ἐσπάρθην. Γ. ἐσπάρμεθα, ἔσπαρθε, ἐσπαρμένοι ἦσαν. καὶ ἰωνικῶς ἐσπάρατο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἔσπαρσο, ἐσπάρθω. Δ. ἔσπαρθον, ἐσπάρθων. Γ. ἔσπαρθε, ἐσπάρθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἐσπαρμένος εἴην, εἴης, εἴη. Δ. ἐσπαρμένω, εἴητον, εἰήτην. Γ. ἐσπαρμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐσπαρμένος, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Δ. ἐσπαρμένω, ἐὰν ἦτον,

ἦτον. Γ. ἐσπαρμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ἐσπάρθαι.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐσπάρσομαι, ἐσπάρσῃ, ἐσπάρσεται. Δ. ἐσπαρσόμεθον, ἐσπάρσεσθον, ἐσπάρσεσθον. Γ. ἐσπαρσόμεθα, ἐσπάρσεσθε, ἐσπάρσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. ἐσπαρσοίμην, ἐσπάρσοιο, ἐσπάρσοιτο. Δ. ἐσπαρσοίμεθον, ἐσπάρσοισθον, ἐσπαρσοίσθην. Γ. ἐσπαρσοίμεθα, ἐσπάρσοισθε, ἐσπάρσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον. ἐσπάρσεσθαι.

Α ὁριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐσπάρθην, ἐσπάρθης, ἐσπάρθη. Δ. ἐσπάρθητον, ἐσπαρθήτην. Γ. ἐσπάρθημεν, ἐσπάρθητε, ἐσπάρθησαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. σπάρθητι, σπαρθήτω. Δ. σπάρθητον, σπαρθήτων. Γ. σπάρθητε, σπαρθήτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. σπαρθείην, σπαρθείης, σπαρθείη. Δ. σπαρθείητον, σπαρθειήτην. Γ. σπαρθείημεν, σπαρθείητε, σπαρθείησαν, καὶ σπαρθεῖεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν σπαρθῶ, σπαρθῇς, σπαρθῇ. Δ. ἐὰν σπαρθῆτον, σπαρθῆτον. Γ. ἐὰν σπαρθῶμεν, σπαρθῆτε, σπαρθῶσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, σπαρθῆναι.

Μ έλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. σπαρθήσομαι, σπαρθήσῃ, σπαρθήσεται. Δ. σπαρθησόμεθον, σπαρθήσεσθον, σπαρθήσεσθον. Γ. σπαρθησόμεθα, σπαρθήσεσθε, σπαρθήσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. σπαρθησοίμην, σπαρθήσοιο, σπαρθήσοιτο. Δ. σπαρθησοίμεθον, σπαρθήσοισθον, σπαρθησοίσθην. Γ. σπαρθησοίμεθα, σπαρθήσοισθε, σπαρθήσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, σπαρθήσεσθαι.

Α ὁριστος β. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐσπάρην, ἐσπάρης, ἐσπάρη. Δ. ἐσπάρητον, ἐσπαρήτην. Γ. ἐσπάρημεν, ἐσπάρητε, ἐσπάρησαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. σπάρηθι, σπαρήτω. Δ. σπάρητον, σπαρήτων. Γ. σπάρητε, σπαρήτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. σπαρείην, σπαρείης, σπαρείη. Δ. σπαρείητον, σπαρειήτην. Γ. σπαρείημεν, σπαρείητε, σπαρείησαν. καὶ σπαρεῖεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν σπαρῶ, σπαρῇς, σπαρῇ. Δ. ἐὰν σπαρῆτον, σπαρῆτον. Γ. ἐὰν σπαρῶμεν, σπαρῆτε, σπαρῶσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, σπαρῆναι.

Μ έλλων β. τὸ ὁριστικόν. Ε. σπαρήσομαι, σπαρήσῃ, σπαρήσεται. Δ.

σπαρησόμεθον, σπαρήσεσθον, σπαρήσεσθον. Γ. σπαρησόμεθα, σπαρήσεσθε, σπαρήσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. σπαρησοίμην, σπαρήσοιο, σπαρήσοιτο. Δ. σπαρησοίμεθον, σπαρήσοισθον, σπαρησοίσθην. Γ. σπαρησοίμεθα, σπαρήσοισθε, (σπαρήσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, σπαρήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ε νεστώς. σπείρομαι. παρατατικός, ἐσπειρόμην. ὁ σπειρόμενος. ἡ σπειρομένη. τὸ σπειρόμενον.

Γ αρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ ἐσπαρμένος. ἡ ἐσπαρμένη. τὸ ἐσπαρμένον.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι. ὁ ἐσπαρσόμενος. ἡ ἐσπαρσομένη. τὸ ἐσπαρσόμενον.

Α ὁριστος α. ἐσπάρθην. ὁ σπαρθείς. ἡ σπαρθεῖσα. τὸ σπαρθέν.

Μ έλλων α. σπαρθήσομαι. ὁ σπαρθησόμενος. ἡ σπαρθησομένη. τὸ σπαρθη(σόμενον.

Α ὁριστος β. ἐσπάρην. ὁ σπαρείς. ἡ σπαρεῖσα. τὸ σπαρέν.

Μ έλλων β. σπαρήσομαι. ὁ σπαρησόμενος. ἡ σπαρησομένη. τὸ σπαρησόμενον.

Κλίσις μόνου ἐγκλιτική. ἐνεργητική.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν, σπείρω. παρατατικός, ἔσπειρον. τὸ προστακτικόν, σπεῖρε. τὸ εὐκτικόν, σπείροιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν σπείρω. τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρειν. ἡ μετοχή. ὁ σπείρων. ἡ σπείρουσα. τὸ σπεῖρον.

Μ έλλων α. τὸ ὁριστικόν, σπερῶ. τὸ εὐκτικόν, σπεροῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπερεῖν. ἡ μετοχή. ὁ σπερῶν. ἡ σπεροῦσα. τὸ σπεροῦν.

Α ὁριστος α. τὸ ὁριστικόν, ἔσπειρα. τὸ προστακτικόν, σπεῖρον. τὸ εὐκτικόν, σπείραιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν σπείρω. τὸ ἀπαρέμφατον, σπεῖραι. ἡ μετοχή. ὁ σπείρας. ἡ σπείρασα. τὸ σπεῖραν.

Γ αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν, ἔσπαρκα. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. τὸ προστακτικόν, ἔσπαρκε. τὸ εὐκτικόν, ἐσπάρκοιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἐσπάρκω. τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπαρκέναι. ἡ μετοχή. ὁ ἐσπαρκώς. ἡ ἐσπαρκυῖα. τὸ ἐσπαρκός.

Α ὁριστος β. τὸ ὁριστικόν, ἔσπαρον. τὸ προστακτικόν, σπάρε. τὸ εὐκτικόν, σπάροιμι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν σπάρω. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖν. ἡ μετοχή. ὁ σπαρών. ἡ σπαροῦσα. τὸ σπαρόν.

Μ έλλων β. τὸ ὁριστικόν, σπαρῶ. τὸ εὐκτικόν, σπαροῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖν. ἡ μετοχή. ὁ σπαρῶν. ἡ σπαροῦσα. τὸ σπαροῦν.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, σπείρομαι. παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. τὸ προστακτικὸν, σπείρου. τὸ εὐκτικὸν, σπειροίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σπείρωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπειρόμενος. ἡ σπειρομένη. τὸ σπειρόμενον.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, σπεροῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, σπεροίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σπερεῖσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπερούμενος. ἡ σπερουμένη. τὸ σπερούμενον.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐσπειράμην. τὸ προστακτικὸν, σπεῖραι. τὸ εὐκτικὸν, σπειραίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σπείρωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρασθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπειράμενος. ἡ σπειραμένη. τὸ σπειράμενον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, ἔσπορα. ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. τὸ προστακτικὸν, ἔσπορε. τὸ εὐκτικὸν, ἐσπόροιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἐσπόρω. τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπορέναι. ἡ μετοχή. ὁ ἐσπορώς. ἡ ἐσπορυῖα. τὸ ἐσπορός.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐσπορόμην. τὸ προστακτικὸν, σποροῦ. τὸ εὐκτικὸν, σποροίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σπόρωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπορέσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπορόμενος. ἡ σπορομένη. τὸ σπορόμενον.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, σπαροῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, σπαροίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρεῖσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπαρούμενος. ἡ σπαρουμένη. τὸ σπαρούμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, σπείρομαι. παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. τὸ προστακτικὸν, σπείρου. τὸ εὐκτικὸν, σπειροίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σπείρωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, σπείρεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπειρόμενος. ἡ σπειρομένη. τὸ σπειρόμενον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, ἔσπαρμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. τὸ προστακτικὸν ἔσπαρσο. τὸ εὐκτικὸν, ἐσπαρμένος εἴην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐσπαρμένος ἐὰν ὦ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπάρθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἐσπαρμένος. ἡ ἐσπαρμένη. τὸ ἐσπαρμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, ἐσπάρσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ἐσπαρσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἐσπάρσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἐσπαρσόμενος. ἡ ἐσπαρσομένη. τὸ ἐσπαρσόμενον.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐσπάρθην. τὸ προστακτικὸν, σπάρθητι. τὸ εὐκτικὸν, σπαρθείην. τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν σπαρθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ σπαρθείς. ἡ σπαρθεῖσα. τὸ σπαρθέν.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, σπαρθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, σπαρθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπαρθησόμενος. ἡ σπαρθησομένη. τὸ σπαρθησόμενον.

Ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικὸν, ἐσπάρην. τὸ προστακτικὸν, σπάρηθι. τὸ εὐκτικὸν, σπαρείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σπαρῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρῆναι. ἡ μετοχή. ὁ σπαρείς. ἡ σπαρεῖσα. τὸ σπαρέν.

Μέλλων β'. τὸ ὁριστικὸν, σπαρήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, σπαρησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σπαρήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σπαρησόμενος. ἡ σπαρησομένη. τὸ σπαρησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Σπείρω. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ α'. μέλλων, σπερῶ. ὁ μέσος μέλλων α'. σπεροῦμαι. ὁ α'. ἀόριστος, ἔσπειρα. ὁ μέσος ἀόριστος α'. ἐσπειράμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔσπορα. ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι. ὁ παθητικὸς, ἀόριστος α'. ἐσπάρθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α'. σπαρθήσομαι. ὁ β'. ἀόριστος, ἔσπαρον ἀπὸ τοῦ α'. γινόμενος. ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β'. ἐσπαρόμην. ὁ παθητικὸς μέλλων β'. ἐσπάρην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β'. σπαρήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β'. σπαρῶ, ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β'. σπαροῦμαι.

Καὶ ἄλλως.

Σπείρω

Σπείρομαι ἔσπειρον σπερῶ

ἐσπειρόμην

Σπεροῦμαι ἔσπειρα ἔσπαρκα

ἐσπειράμην ἔσπαρον ἐσπάρκειν ἔσπαρμαι ἔσπορα

ἐσπαρόμην σπαρῶ ἐσπάρκην ἐσπάρμην ἐσπάρσομαι ἐσπάρθην

Σπαροῦμαι

Σπαρήσομαι Σπαρθήσομαι ἐσπόρειν.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

ψάλλω. ὁ παρατατικὸς, ἔψαλλον. ὁ μέλλων α΄. ψαλῶ, βραχεία τῇ παραληγούσῃ πλεοναζόμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔψηλα. τὸ, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν α εἰς η μεταβάλλων (ὀφείλει γὰρ ἤτοι φύσει. ἢ θέσει μακροπαραληκτεῖν. ὁ α΄. ἀόριστος) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ λ. τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, ἔψαλκα. ἔχων καὶ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν, τῷ μέλλοντι, καὶ πρὸ τοῦ ληκτικοῦ καὶ τὸ λ τὸ τοῦ μέλλοντος, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος,

ἐψάλκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔψαλον βραχεία τῇ παραληγούσῃ (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν. ὁ β΄. ἀόριστος πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ λ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ β΄. μέλλων, ψαλῶ ἀπὸ τοῦ ἔψαλον, γεγονώς. ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως πλεοναζόμενος ὤν. τυγχάνει δὲ καὶ ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ μέλλοντι. ψαλῶ γὰρ κἀκεῖνος.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

ψάλλομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐψαλλόμην, ὁ μέλλων α΄. ψαλοῦμαι περισπώμενος ὤν. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐψηλάμην. ὁ παρακείμενος ἔψαλα, ἔχων τήν τε αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. καὶ πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν, ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐψάλειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐψαλόμην. ὁ β΄. μέλλων, ψαλοῦμαι ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ. ψαλοῦμαι γὰρ κἀκεῖνος.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

ψάλλομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐψαλλόμην. ὁ παρακείμενος, ἔψαλμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐψάλμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἐψάλσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐψάλην. ὁ β΄. μέλλων, ψαλήσομαι.

Κλίσις χρονική. συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα	Παθητικά.
ψάλλω ἔψαλλον	ψάλλομαι ἐψαλλόμην	ψάλλομαι ἐψαλλόμην
ψαλῶ ἔψηλα	ψαλοῦμαι ἐψηλάμην	ἔψαλμαι ἐψάλμην ἐψάλσομαι
ἔψαλκα ἐψάλκειν	ἔψαλα ἐψάλειν	ἐψάλθην ψαλθήσομαι
ἔψαλον ψαλῶ	ἐψαλόμην ψαλοῦμαι	ἐψάλην ψαλήσομαι

ἘΝΕΡ—

ψάλλω	ἔψαλλον	[illegible]αλῶ	ἔψηλα
ψάλλε			ψῆλον
ψάλλοιμι		ψαλοῖμι	ψήλαιμι
ἐὰν ψάλλω			ἐὰν ψήλω
ψάλλειν		ψαλεῖν	ψῆλαι

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ ψάλλων	ὁ ψαλῶν	ὁ ψήλας
ἡ ψάλλουσα	ἡ ψαλοῦσα	ἡ ψήλασα
τὸ ψάλλον	τὸ ψαλοῦν	τὸ ψῆλαν

ΜΕ—

ψάλλομαι	ἐψαλλόμην	ψαλοῦμαι	ἐψηλάμην
ψάλλου			ψῆλαι
ψαλλοίμην		ψαλοίμην	ψηλαίμην
ἐὰν ψάλλωμαι			ἐὰν ψήλωμαι
ψάλλεσθαι		ψαλεῖσθαι	ψήλασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ ψαλλόμενος	ὁ ψαλούμενος	ὁ ψηλάμενος
ἡ ψαλλομένη	ἡ ψαλουμένη	ἡ ψηλαμένη
τὸ ψαλλόμενον	τὸ ψαλούμενον	τὸ ψηλάμενον

ΠΑΘΗ—

ψάλλομαι	ἐψαλλόμην	ἔψαλμαι	ἐψάλμην	ἐψάλσομαι
ψάλλου		ἔψαλσο		
ψαλλοίμην		ἐψαλμένος εἴην		ἐψαλσοίμην
ἐὰν ψάλλωμαι		ἐψαλμένος ἐὰν ὦ		
ψάλλεσθαι		ἐψάλθαι		ἐψάλσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ.

ὁ ψαλλόμενος	ὁ ἐψαλμένος	ὁ ψαλσόμενος
ἡ ψαλλομένη	ἡ ἐψαλμένη	ἡ ψαλσομένη
τὸ ψαλλόμενον	τὸ ἐψαλμένον	τὸ ψαλσόμενον

ἔψαλκα	ἐψάλκειν	ἔψαλον	ψαλῶ
ἔψαλκε		ψάλε	
ἐψάλκοιμι		ψάλοιμι	ψαλοῖμι
ἐὰν ἐψάλκω		ἐὰν ψάλω	
ἐψαλκέναι		ψαλεῖν	ψαλεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

ὁ ἐψαλκώς.	ὁ ψαλὼν	ὁ ψαλῶν
ἡ ἐψαλκυῖα	ἡ ψαλοῦσα	ἡ ψαλοῦσα
τὸ ἐψαλκός.	τὸ ψαλὸν	τὸ ψαλοῦν

ΣΑ.

ἔψαλα	ἐψάλειν	ἐψαλόμην	ψαλοῦμαι
ἔψαλε		ψαλοῦ	
ἐψάλοιμι		ψαλοίμην	ψαλοίμην
ἐὰν ἐψάλω		ἐὰν ψάλωμαι	
ἐψαλέναι		ψαλέσθαι	ψαλεῖσθαι

ΜΕΣΑΙ.

ὁ ἐψαλὼς	ὁ ψαλόμενος	ὁ ψαλούμενος
ἡ ἐψαλυῖα	ἡ ψαλομένη	ἡ ψαλουμένη
τὸ ἐψαλὸς	τὸ ψαλόμενον	τὸ ψαλούμενον

ΤΙΚΑ.

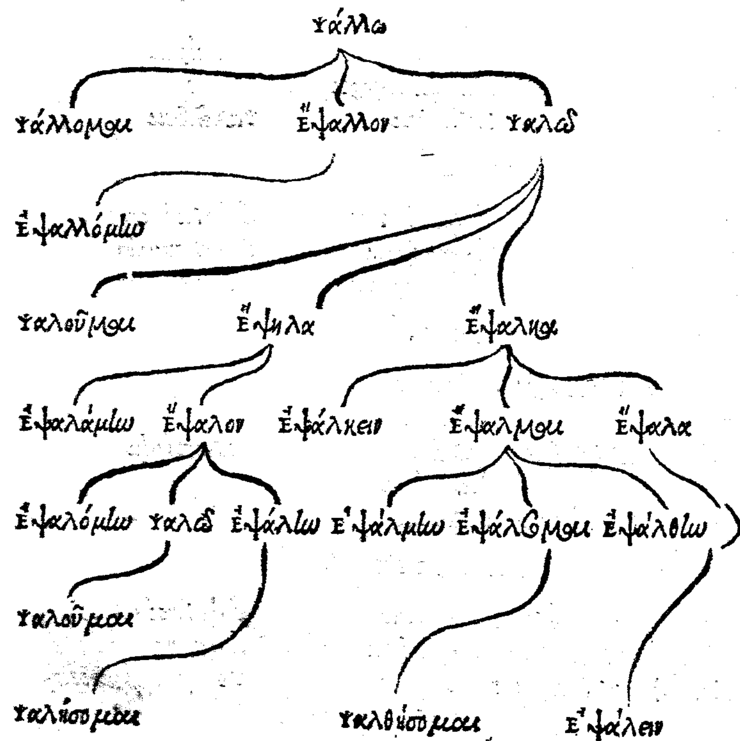
ἐψάλθην	ψαλθήσομαι	ἐψάλην	ψαλήσομαι
ψάλθητι		ψάληθι	
ψαλθείην	ψαλθησοίμην	ψαλείην	ψαλησοίμην
ἐὰν ψαλθῶ		ἐὰν ψάλω	
ψαλθῆναι	ψαλθήσεσθαι	ψαλῆναι	ψαλήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

ὁ ψαλθεὶς	ὁ ψαλθησόμενος	ὁ ψαλεὶς	ὁ ψαλησόμενος
ἡ ψαλθεῖσα	ἡ ψαλθησομένη	ἡ ψαλεῖσα	ἡ ψαλησομένη
τὸ ψαλθὲν	τὸ ψαλθησόμενον	τὸ ψαλὲν	τὸ ψαλησόμενον

Ψ άλλω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς ψάλλομαι. ὁ παρατατικὸς ἔψαλλον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἐψαλλόμην, ὁ μέλλων α. ψαλῶ. ὁ μέσος μέλλων α. ψαλοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἔψηλα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἐψηλάμην. ὁ παρακείμενος, ἔψαλκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐψάλκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔψαλα, ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐψάλειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔψαλμαι. ἐξ οὗ τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐψάλμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐψάλψομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α. ἐψάλθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α. ψαλθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἔψαλον ἀπὸ τοῦ α. γενόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β. ἐψαλόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐψάλην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β. ψαλήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β. ψαλῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β. ψαλοῦμαι.

Κλίσις διαθετική. ὡς συντομωτάτη.

Σ τέλλω. παρατατικὸς, ἔστελλον. μέλλων α. στελῶ βραχείᾳ τῇ παραληγούσῃ περισπώμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α. ἀόριστος, ἔστειλα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς τὴν ει δίφθογγον μεταβάλλων (ὀφείλει γὰρ μακροπαραληκτεῖν ὁ α. ἀόριστος) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ λ τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, ἔσταλκα τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ κα τὸ λ. τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστάλκειν. ὁ β. ἀόριστος ἔσταλον. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων. (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συστελλομένῳ παραλήγειν ὁ β. ἀόριστος. πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ β. μέλλων, σταλῶ περισπώμενος.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Σ τέλλομαι. ὁ παρατατικὸς. ἐστελλόμην. ὁ α. μέλλων, στελοῦμαι περισπώμενος. ὁ α. ἀόριστος, ἐστειλάμην. ὁ παρακείμενος, ἔστολα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστόλειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐσταλόμην. ὁ β. μέλλων, σταλοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

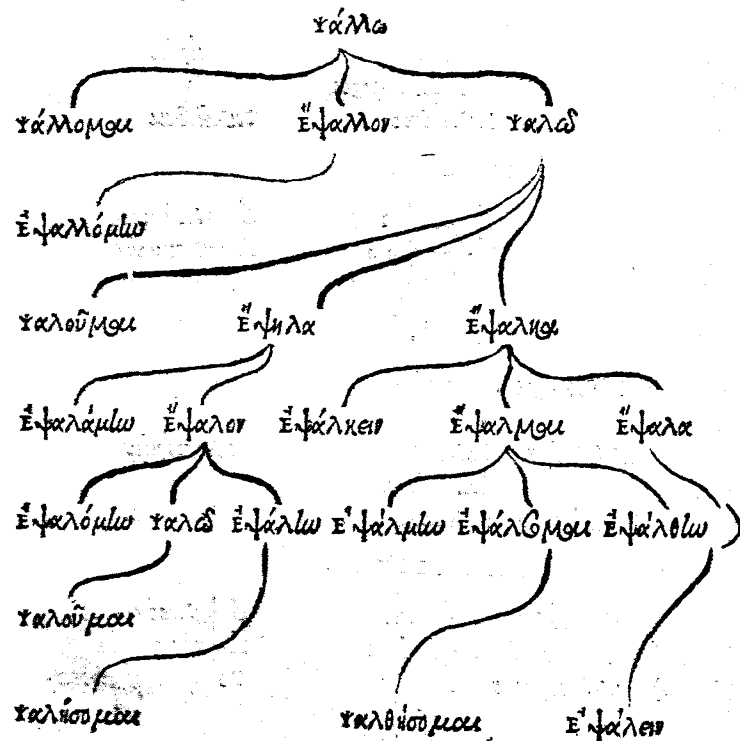
Σ τέλλομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐστελλόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσταλμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστάλμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐστάλσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐστάλθην. ὁ α. μέλλων, σταλθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐστάλην. ὁ β. μέλλων, σταλήσομαι.

Κλίσις χρονική. συντομωτάτη.

Ἐνεργητικά	Μέσα	Παθητικά.
Στέλλω ἔστελλον	Στέλλομαι ἐστελλόμην	Στέλλομαι ἐστελλόμην
Στελῶ ἔστειλα	Στελοῦμαι ἐστειλάμην	ἔσταλμαι ἐστάλμην
		ἐστάλσομαι
ἔσταλκα ἐστάλκειν	ἔστολα ἐστόλειν	ἐστάλθην Σταλθήσομαι
ἔσταλον Σταλῶ	ἐσταλόμην Σταλοῦμαι	ἐστάλην Σταλήσομαι

Ψ ἄλλω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς ψάλλομαι. ὁ παρατατικὸς ἔψαλλον. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἐψαλλόμην, ὁ μέλλων α. ψαλῶ. ὁ μέσος μέλλων α. ψαλοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἔψηλα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἐψηλάμην. ὁ παρακείμενος, ἔψαλκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐψάλκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔψαλα, ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐψάλειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔψαλμαι. ἐξ οὗ τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐψάλμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐψάλψομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α. ἐψάλθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α. ψαλθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἔψαλον ἀπὸ τοῦ α. γενόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β. ἐψαλόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐψάλην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β. ψαλήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β. ψαλῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β. ψαλοῦμαι.

Κλίσις διαθετική ὡς συντομωτάτη.

Σ τέλλω. παρατατικὸς, ἔστελλον. μέλλων α. στελῶ βραχεία τῇ παραληγούσῃ περισπώμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α. ἀόριστος, ἔστειλα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς τὴν ει δίφθογγον μεταβάλλων (ὀφείλει γὰρ μακροπαραληκτεῖν. ὁ α. ἀόριστος) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α διὰ λ διὰ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, ἔσταλκα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ κα τὸ λ. διὰ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστάλκειν. ὁ β. ἀόριστος ἔσταλον. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων. (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συστελλομένῳ παραλήγειν ὁ β. ἀόριστος. πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ λ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ β. μέλλων, σταλῶ περισπώμενος.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Σ τέλλομαι. ὁ παρατατικὸς. ἐστελλόμην. ὁ α. μέλλων, στελοῦμαι προπερισπώμενος. ὁ α. ἀόριστος, ἐστειλάμην. ὁ παρακείμενος, ἔστολα. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ λ διὰ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστόλειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐστολάμην. ὁ β. μέλλων, σταλοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Σ τέλλομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐστελλόμην. ὁ παρακείμενος, ἔσταλμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστάλμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐστάλσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐστάλθην. ὁ α. μέλλων, σταλθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐστάλην. ὁ β. μέλλων, σταλήσομαι.

Κλίσις χρονικ. συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά	Μέσα	Παθητικά
Στέλλω Ἔστελλον	Στέλλομαι Ἐστελλόμην	Στέλλομαι Ἐστελλόμην
Στελῶ Ἔστειλα	Στελοῦμαι Ἐστειλάμην	Ἔσταλμαι Ἐστάλμην
Ἔσταλκα Ἐστάλκειν	Ἔστολα Ἐστόλειν	Ἐστάλσομαι Ἐστάλθην Σταλθήσομαι
Ἔσταλον Σταλῶ	Ἐσταλόμην Σταλοῦμαι	Ἐστάλην Σταλήσομαι

ἘΝΕΡ—

Στέλλω	Ἔστελλον	Στελῶ	Ἔστειλα
Στέλλε			Στεῖλον
Στέλλοιμι		Στελοῖμι	Στείλαιμι
ἐὰν στέλλω			ἐὰν στείλω
Στελλεῖν			Στεῖλαι

ΜΕΤΟΧΑΊ

ὁ στέλλων	ὁ στείλας
ἡ στέλλουσα	ἡ στείσασα
τὸ στέλλον	τὸ στεῖλαν

ΜΈ—

Στέλλομαι	Ἐστελλόμην	Στελοῦμαι	Ἐστειλάμην
Στέλλου			Στεῖλαι
Στελλοίμην		Στελοίμην	Στειλαίμην
ἐὰν στέλλωμαι			ἐὰν στείλωμαι
Στέλλεσθαι		Στελεῖσθαι	Στείλασθαι

ΜΕΤΟΧΑΊ

ὁ στελλόμενος	ὁ στελούμενος	ὁ στειλάμενος
ἡ στελλομένη	ἡ στελουμένη	ἡ στειλαμένη
τὸ στελλόμενον	τὸ στελούμενον	τὸ στειλάμενον

ΠΑΘΗ—

Στέλλομαι	Ἐστελλόμην	Ἔσταλμαι	Ἐστάλμην	Ἐστάλσομαι
Στέλλου		ἔσταλσο		
Στελλοίμην		ἐσταλμένος εἴην		ἐσταλσοίμην
ἐὰν στέλλωμαι		ἐσταλμένος ἐὰν ὦ		
Στέλλεσθαι		ἐστάλθαι		ἐστάλσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΊ

ὁ στελλόμενος	ὁ ἐσταλμένος	ὁ ἐσταλσόμενος
ἡ στελλομένη	ἡ ἐσταλμένη	ἡ ἐσταλσομένη
τὸ στελλόμενον	τὸ ἐσταλμένον	τὸ ἐσταλσόμενον.

ΓΗΤΙΚΑ.

Ἔσταλκα	Ἐστάλκειν	Ἔσταλον	Σταλῶ
Ἔσταλκε		Στάλε	
Ἐστάλκοιμι		Στάλοιμι	Σταλοῖμι
Ἐὰν ἐστάλκω		Ἐὰν στάλω	
Ἐσταλκέναι		Σταλεῖν	Σταλεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

ὁ ἐσταλκώς.	ὁ σταλών	ὁ σταλῶν
ἡ ἐσταλκυῖα	ἡ σταλοῦσα	ἡ σταλοῦσα
τὸ ἐσταλκός.	τὸ σταλόν.	τὸ σταλοῦν.

ΣΑ.

Ἔστολα	Ἐστόλειν	Ἐσταλόμην	Σταλοῦμαι
Ἔστολε		Σταλοῦ	
Ἐστόλοιμι		Σταλοίμην	Σταλοίμην
Ἐὰν ἐστόλω		Ἐὰν στάλωμαι	
Ἐστολέναι		Σταλέσθαι	Σταλεῖσθαι

ΜΈΣΑΙ.

ὁ ἐσταλώς.	ὁ σταλόμενος	ὁ σταλούμενος
ἡ ἐσταλυῖα	ἡ σταλομένη	ἡ σταλουμένη
τὸ ἐσταλός.	τὸ σταλόμενον	τὸ σταλούμενον

ΤΙΚΆ.

Ἐστάλθην	Σταλθήσομαι	Ἐστάλην	Σταλήσομαι
Στάλθητι		Στάληθι	
Σταλθείην	Σταλθησοίμην	Σταλείην	Σταλησοίμην
Ἐὰν σταλθῶ		Ἐὰν σταλῶ	
Σταλθῆναι	Σταλθήσεσθαι	Σταλῆναι	Σταλήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

ὁ σταλθείς.	ὁ σταλθησόμενος	ὁ σταλείς.	ὁ σταλησόμενος
ἡ σταλθεῖσα	ἡ σταλθησομένη	ἡ σταλεῖσα	ἡ σταλησομένη
τὸ σταλθέν.	τὸ σταλθησόμενον	τὸ σταλέν.	τὸ σταλησόμενον.

Σ τέλλω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, στέλλομαι. ὁ παρατατικὸς, ἔστελλον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐστελλόμην. ὁ α΄. μέλλων, στελῶ. ὁ μέσος μέλλων α΄. στελοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔστειλα. ὁ μέσος ἀόριστος α΄. ἐστειλάμην. ὁ παρακείμενος, ἔσταλκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐστάλκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔστολα, ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐστόλειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔσταλμαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐστάλμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐστάλσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐστάλθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. σταλθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔσταλον ἀπὸ τοῦ α΄. γενόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἐσταλόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ἐστάλην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. σταλήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. σταλῶ, ὅθεν ὁ μέσος μέλλων β΄. σταλοῦμαι.

Κλίσις διαθετικὴ ὡς συντομωτάτη.

Στέλλω

Στέλλομαι Ἔστελλον Στελῶ

Ἐστελλόμην

Στελοῦμαι Ἔστειλα Ἔσταλκα

Ἐστειλάμην Ἔσταλον Ἐστάλκειν Ἔσταλμαι Ἔστολα

Ἐσταλόμην Σταλῶ Ἐστάλην Ἐστάλμην Ἐστάλσομαι Ἐστάλθην

Σταλοῦμαι

Σταλήσομαι Σταλθήσομαι Ἐστόλειν

Ν έμω. ὁ παρατατικὸς, ἔνεμον. ὁ α΄. μέλλων, νεμῶ περισπώμενος ὤν. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ μ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔνειμα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς τὴν ει δίφθογγον μεταβάλλων. (ὀφείλει γὰρ μακροπαραληκτεῖν κατὰ τὸν κανόνα) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, νενέμηκα. καὶ τηρῶν τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. καὶ ἔχων τὸ η παρεντεθέν. ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐνενεμήκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔναμον. τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α μεταβάλλων. (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ παραλήγειν ὁ β΄. ἀόριστος, πλὴν σεσημειωμένων τινῶν.) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ μ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ β΄. μέλλων, ναμῶ.

Μέσα.

Ν έμομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐνεμόμην. ὁ α΄. μέλλων, νεμοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐνειμάμην. ὁ παρακείμενος, νένομα τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐνενόμειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐναμόμην. ὁ β΄. μέλλων, ναμοῦμαι.

Παθητικά.

Ν έμομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐνεμόμην. ὁ παρακείμενος, νενέμημαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐνενεμήμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, νενεμήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐνεμήθην. ὁ α΄. μέλλων, νεμηθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐνάμην. ὁ β΄. μέλλων, ναμήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτάτη.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Νέμω Ἔνεμον.	Νέμομαι Ἐνεμόμην	Νέμομαι Ἐνεμόμην
Νεμῶ Ἔνειμα	Νεμοῦμαι Ἐνειμάμην	Νενέμημαι Ἐνενεμήμην Νενεμήσομαι
Νενέμηκα Ἐνενεμήκειν	Νένομα Ἐνενόμειν	Ἐνεμήθην Νεμηθήσομαι
Ἔναμον Ναμῶ	Ἐναμόμην Ναμοῦμαι	Ἐνάμην Ναμήσομαι

ἘΝΕΡ—

Νέμω	Ἔνεμον	Νεμῶ	Ἔνειμα
Νέμε			Νεῖμον
Νέμοιμι		Νεμοῖμι	Νείμαιμι
Ἐὰν νέμω			Ἐὰν νείμω
Νέμειν		Νεμεῖν	Νεῖμαι

ΜΕΤΟΧΑΊ

Ὁ νέμων	Ὁ νεμῶν	Ὁ νείμας
Ἡ νέμουσα	Ἡ νεμοῦσα	Ἡ νείμασα
Τὸ νέμον	Τὸ νεμοῦν	Τὸ νεῖμαν

ΜΕ΄—

Νέμομαι	Ἐνεμόμην	Νεμοῦμαι	Ἐνειμάμην
Νέμου			Νεῖμαι
Νεμοίμην		Νεμοίμην	Νειμαίμην
Ἐὰν νέμωμαι			Ἐὰν νείμωμαι
Νέμεσθαι		Νεμεῖσθαι	Νείμασθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ

Ὁ νεμόμενος	Ὁ νεμούμενος	Ὁ νειμάμενος
Ἡ νεμομένη	Ἡ νεμουμένη	Ἡ νειμαμένη
Τὸ νεμόμενον	Τὸ νεμούμενον	Τὸ νειμάμενον

ΠΑΘΗ—

Νέμομαι	Ἐνεμόμην	Νενέμημαι	Ἐνενεμήμην	Νενεμήσομαι.
Νέμου		Νενέμησο		
Νεμοίμην		Νενεμήμην		Νενεμησοίμην
Ἐὰν νέμωμαι		Νενεμῶμαι		
Νέμεσθαι		Νενεμῆσθαι		Νενεμήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ

Ὁ νεμόμενος	Ὁ νενεμημένος	Ὁ νενεμησόμενος
Ἡ νεμομένη	Ἡ νενεμημένη	Ἡ νενεμησομένη
Τὸ νεμόμενον	Τὸ νενεμημένον	Τὸ νενεμησόμενον

ΓΗΤΙΚΆ.

Νενέμηκα	Ἐνενεμήκειν	Ἔναμον	Ναμῶ
Νενέμηκε		Νάμε	
Νενεμήκοιμι		Νάμοιμι	Ναμοῖμι
Ἐὰν νενεμήκω		Ἐὰν νάμω	
Νενεμηκέναι		Ναμεῖν	Ναμεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

Ὁ νενεμηκώς.	Ὁ ναμών.	Ὁ ναμῶν.
Ἡ νενεμηκυῖα	Ἡ ναμοῦσα	Ἡ ναμοῦσα
Τὸ νενεμηκός.	Τὸ ναμόν.	Τὸ ναμοῦν

ΣΑ.

Νένομαι	Νενόμην	Ἐναμόμην	Ναμοῦμαι
Νένομε		Ναμοῦ	
Νενόμοιμι		Ναμοίμην	Ναμοίμην
Ἐὰν νενόμω		Ἐὰν νάμωμαι	
Νενομέναι		Ναμέσθαι	Ναμεῖσθαι

ΜΕ΄ΣΑΙ.

Ὁ νεμομώς.	Ὁ ναμόμενος	Ὁ ναμούμενος
Ἡ νεμομυῖα	Ἡ ναμομένη	Ἡ ναμουμένη
Τὸ νεμομός.	Τὸ ναμόμενον	Τὸ ναμούμενον

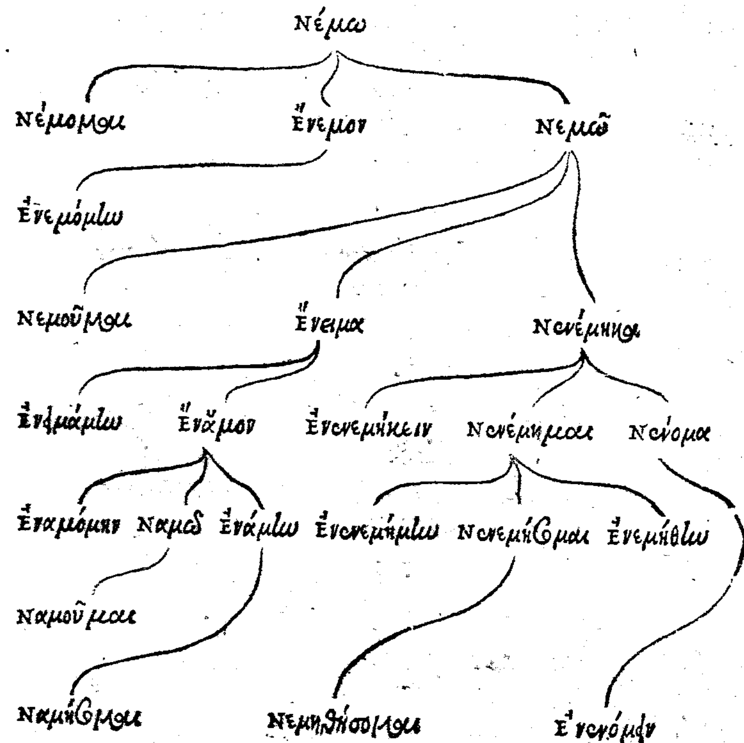
ΤΙΚΆ.

Ἐνεμήθην	Νεμηθήσομαι	Ἐνάμην	Ναμήσομαι
Νεμήθητι		Νάμηθι	
Νεμηθείην	Νεμηθησοίμην	Ναμείην	Ναμησοίμην
Ἐὰν νεμηθῶ		Ἐὰν ναμῶ	
Νεμηθῆναι	Νεμηθήσεσθαι	Ναμῆναι	Ναμήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

Ὁ νεμηθείς.	Ὁ νεμηθησόμενος	Ὁ ναμείς.	Ὁ ναμησόμενος
Ἡ νεμηθεῖσα	Ἡ νεμηθησομένη	Ἡ ναμεῖσα	Ἡ ναμησομένη
Τὸ νεμηθέν.	Τὸ νεμηθησόμενον	Τὸ ναμέν.	Τὸ ναμησόμενον

Νέμω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς, νέμομαι. ὁ παρατατικός, ἔνεμον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικός, ἐνεμόμην. ὁ μέλλων α. νεμῶ. ὁ μέσος μέλλων α. νεμοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἔνειμα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἐνειμάμην. ὁ παρακείμενος, νενέμηκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐνενεμήκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, νένομα. ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐνενόμειν. ὁ παθητικός, παρακείμενος, νενέμημαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐνενεμήμην. ὁ παθητικὸς μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, νενεμήσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α. ἐνεμήθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α. νεμηθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἔναμον ἀπὸ τοῦ πρώτου γινόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β. ἐναμόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐνάμην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β. ναμήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β. ναμῶ, ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β. ναμοῦμαι, ἄχρηστα δὲ τὰ πλεῖω τούτων.

Κάμνω. ὁ παρατατικός, ἔκαμνον. ὁ α. μέλλων, καμῶ, βραχείᾳ τε παραλήγων, περισπώμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ μ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν, ἀμετάβολον. ὁ α. ἀόριστος, ἔκημα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν α εἰς η μεταβάλλων, ἵνα μακρᾷ παραλήγῃ. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ. τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, κεκάμηκα παρενθέσει, τοῦ η διὰ τὸ οὐδέποτε πρὸ τοῦ κ, τὸ μ εὑρίσκεσθαι, καὶ συγκοπῇ κέκμηκα. ὁ ὑπερσυντ. ἐκεκαμήκειν, καὶ συγκοπῇ ἐκεκμήκειν. ὁ β. ἀόριστος, ἔκαμον βραχείᾳ τε παραλήγων (ὀφείλει τῷ διχρόνῳ συστελλομένῳ παραλήγειν ὁ β. ἀόριστος, πλὴν σεσημειωμένων τινῶν) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ μ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ β. μέλλων, καμῶ. ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Κάμνομαι. ὁ παρατατικός, ἐκαμνόμην. ὁ α. μέλλων, καμοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐκημάμην. ὁ παρακείμενος, κέκαμα, τῷ τε α βραχεῖ παραλήγων, κατὰ τὸν μέλλοντα. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐκεκάμειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐκαμόμην. ὁ β. μέλλων, καμοῦμαι. ὁ αὐτὸς τῷ α. καμοῦμαι γὰρ κἀκεῖνος, προπερισπώμενος ὤν.

Παθητικά.

Κάμνομαι. ὁ παρατατικός, ἐκαμνόμην. ὁ παρακείμενος, κεκάμημαι, καὶ κέκμημαι κατὰ συγκοπήν. ὁ ὑπερσυντ. ἐκεκαμήμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, κεκαμήσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐκαμήθην. ὁ α. μέλλων, καμηθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐκάμην. ὁ β. μέλλων, καμήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Κάμνω Ἔκαμνον	Κάμνομαι Ἐκαμνόμην	Κάμνομαι Ἐκαμνόμην
Καμῶ Ἔκημα	Καμοῦμαι Ἐκημάμην	Κεκάμημαι Ἐκεκαμήμην
Κεκάμηκα Ἐκεκαμήκειν	Κέκαμα Ἐκεκάμειν	Κεκαμήσομαι
		Ἐκαμήθην Καμηθήσομαι
Ἔκαμον Καμῶ	Ἐκαμόμην Καμοῦμαι	Ἐκάμην Καμήσομαι

ἘΝΕΡ—

κάμνω	ἔκαμνον	καμῶ	ἔκημα
κάμνε			κῆμον
κάμνοιμι		καμοῖμι	κήμαιμι
ἐὰν κάμνω			ἐὰν κήμω
κάμνειν		καμεῖν	κῆμαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

ὁ κάμνων	ὁ καμῶν	ὁ κήμας
ἡ κάμνουσα	ἡ καμοῦσα	ἡ κήμασα
τὸ κάμνον	τὸ καμοῦν	τὸ κῆμαν

ΜΕ—

κάμνομαι	ἐκαμνόμην	καμοῦμαι	ἐκημάμην
κάμνου			κῆμαι
καμνοίμην		καμοίμην	κημαίμην
ἐὰν κάμνωμαι			ἐὰν κήμωμαι
κάμνεσθαι		καμεῖσθαι	κήμασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

ὁ καμνόμενος	ὁ καμούμενος	ὁ κημάμενος
ἡ καμνομένη	ἡ καμουμένη	ἡ κημαμένη
τὸ καμνόμενον	τὸ καμούμενον	τὸ κημάμενον

ΠΑΘΗ—

κάμνομαι	ἐκαμνόμην	κεκάμημαι	ἐκεκαμήμην	κεκαμήσομαι
κάμνου		κεκάμησο		
καμνοίμην		κεκαμήμην		κεκαμησοίμην
ἐὰν κάμνωμαι		κεκαμῶμαι		
κάμνεσθαι		κεκαμῆσθαι		κεκαμήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ'

ὁ καμνόμενος	ὁ κεκαμημένος	ὁ κεκαμησόμενος
ἡ καμνομένη	ἡ κεκαμημένη	ἡ κεκαμησομένη
τὸ καμνόμενον	τὸ κεκαμημένον	τὸ κεκαμησόμενον

ΓΗΤΙΚΑ'.

κεκάμηκα	ἐκεκαμήκειν	ἔκαμον	καμῶ
κεκάμηκε		κάμε	
κεκαμήκοιμι		κάμοιμι	καμοῖμι
ἐὰν κεκαμήκω		ἐὰν κάμω	
κεκαμηκέναι		καμεῖν	καμεῖν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ κεκαμηκώς.	ὁ καμών.	ὁ καμῶν
ἡ κεκαμηκυῖα	ἡ καμοῦσα	ἡ καμοῦσα
τὸ κεκαμηκός.	τὸ καμόν.	τὸ καμοῦν.

ΣΑ.

κέκαμα	ἐκεκάμειν	ἐκαμόμην	καμοῦμαι
κέκαμε			
κεκάμοιμι		καμοίμην	καμοίμην
ἐὰν κεκάμω			
κεκαμέναι		καμέσθαι	καμεῖσθαι

ΜΕ'ΣΑΙ.

ὁ κεκαμώς.	ὁ καμόμενος	ὁ καμούμενος
ἡ κεκαμυῖα	ἡ καμομένη	ἡ καμουμένη
τὸ κεκαμός.	τὸ καμόμενον	τὸ καμούμενον

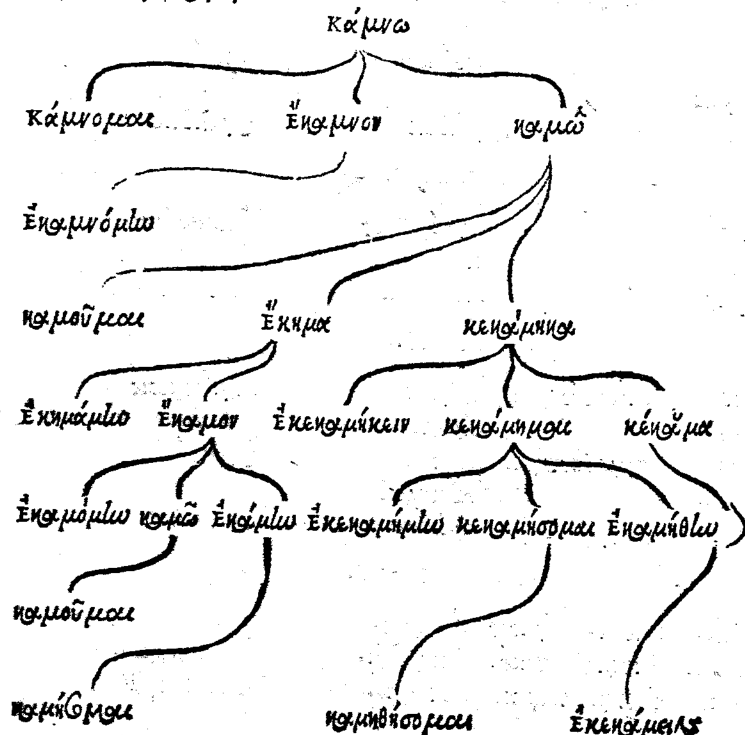
ΤΙΚΑ'.

ἐκαμήθην	καμηθήσομαι	ἐκάμην	καμήσομαι
καμήθητι		κάμηθι	
καμηθείην	καμηθησοίμην	καμείην	καμησοίμην
ἐὰν καμηθῶ		ἐὰν καμῶ	
καμηθῆναι	καμηθήσεσθαι	καμῆναι	καμήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ καμηθείς.	ὁ καμηθησόμενος	ὁ καμείς.	ὁ καμησόμενος
ἡ καμηθεῖσα	ἡ καμηθησομένη	ἡ καμεῖσα.	ἡ καμησομένη.
τὸ καμηθέν.	τὸ καμηθησόμενον	τὸ καμέν.	τὸ καμησόμενον

Κάμνω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. κάμνομαι. ὁ παρατατικός, ἔκαμνον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικός, ἐκαμνόμην. ὁ α΄. μέλλων, καμῶ. ὁ μέσος μέλλων α΄. καμοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔκημα. ὁ μέσος, ἀόριστος α΄. ἐκημάμην. ὁ παρακείμενος, κεκάμηκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος. ἐκεκαμήκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, κέκαμα, ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐκεκάμειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κεκάμημαι, καὶ κέκμημαι κατὰ συγκοπήν, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐκεκαμήμην, καὶ συγκοπῇ, ἐκεκμήμην. ὁ παθητικὸς μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, κεκαμήσομαι. καὶ συγκοπῇ, κεκμήσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐκαμήθην, καὶ συγκοπῇ, ἐκμήθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. καμηθήσομαι, καὶ συγκοπῇ, κμηθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔκαμον ἀπὸ τοῦ α΄. γινόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἐκαμόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ἐκάμην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. καμήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. καμῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β΄. καμοῦμαι.

Τέμνω. ὁ παρατατικός, ἔτεμνον. ὁ μέλλων α΄. τεμῶ. βραχεία τε παραλήγων, περισπώμενος ὤν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω, τὸ μ, ὃ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔτειμα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς τὴν ει δίφθογγον μεταβάλλων, ἵνα μακρᾷ παραλήγῃ, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ, τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, τετέμηκα παρενθέσει τοῦ η διότι τὸ μ πρὸ τοῦ κ οὐχ εὑρίσκεται. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐτετεμήκειν, ἐν χρήσει μέντοι τέτμηκα καὶ ἐτετμήκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔταμον, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε εἰς α βραχὺ μεταβάλλων. ἵνα διχρόνῳ συστελλομένῳ παραλήγῃ, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ μ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ μέλλων β΄. ταμῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Τέμνομαι. ὁ παρατατικός, ἐτεμνόμην. ὁ α΄. μέλλων, τεμοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐτειμάμην. ὁ παρακείμενος, τέτομα, τό, τε τοῦ μέλλοντος, παραληκτικὸν ε εἰς ο μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ μ, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετόμειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐταμόμην. ὁ β΄. μέλλων ταμοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Τέμνομαι. ὁ παρατατικός, ἐτεμνόμην. ὁ παρακείμενος. τετέμημαι. καὶ συγκοπῇ, τέτμημαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετεμήμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετεμήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐτεμήθην. ὁ α΄. μέλλων, τεμηθήσομαι, ταῦτα δ᾽ ἡ χρῆσις συγκεκομμένα προφέρει. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐτάμην. ὁ β΄. μέλλων, ταμήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Τέμνω ἔτεμνον	Τέμνομαι ἐτεμνόμην	Τέμνομαι ἐτεμνόμην
Τεμῶ ἔτειμα	Τεμοῦμαι ἐτειμάμην	Τετέμημαι ἐτετεμήμην Τετεμήσομαι
Τετέμηκα ἐτετεμήκειν	Τέτομα ἐτετόμειν	ἐτεμήθην Τεμηθήσομαι
ἔταμον Ταμῶ	ἐταμόμην Ταμοῦμαι	ἐτάμην Ταμήσομαι

ἘΝΕΡ— ΓΗΤΙΚΑ'

τέμνω	ἔτεμνον	τεμῶ	ἔτειμα	τετέμηκα	ἐτετμήκειν	ἔταμον	ταμῶ
τέμνε			τεῖμον	τετμήκε			τάμε
τέμνοιμι		τεμοῖμι	τείμαιμι	τετμήκοιμι		τάμοιμι	ταμοῖμι
ἐὰν τέμνω			ἐὰν τείμω	ἐὰν τετμήκω		ἐὰν τάμω	
τέμνειν		τεμεῖν	τεῖμαι	τετμηκέναι		ταμεῖν	ταμεῖν

ΜΕΤΟΧΑΙ' ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ τέμνων	ὁ τεμῶν	ὁ τείμας	ὁ τετμηκώς	ὁ ταμών.	ὁ ταμῶν
ἡ τέμνουσα	ἡ τεμοῦσα	ἡ τείμασα	ἡ τετμηκυῖα	ἡ ταμοῦσα	ἡ ταμοῦσα
τὸ τέμνον	τὸ τεμοῦν	τὸ τεῖμαν	τὸ τετμηκός.	τὸ ταμόν.	τὸ ταμοῦν

ΜΕ'— ΣΑ.

τέμνομαι	ἐτεμνόμην	τεμοῦμαι	ἐτειμάμην	τέτομα	ἐτετόμειν	ἐταμόμην	ταμοῦμαι
τέμνου			τεῖμαι	τέτομε		ταμοῦ	
τεμνοίμην		τεμοίμην	τειμαίμην	τετόμοιμι		ταμοίμην	ταμοίμην
ἐὰν τέμνωμαι			ἐὰν τείμωμαι	ἐὰν τετόμω		ἐὰν τάμωμαι	
τέμνεσθαι		τεμεῖσθαι	τείμασθαι	τετομέναι		ταμέσθαι	ταμεῖσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ' ΜΕ'ΣΑΙ.

ὁ τεμνόμενος	ὁ τεμούμενος	ὁ τειμάμενος	ὁ τετομώς.	ὁ ταμόμενος	ὁ ταμούμενος
ἡ τεμνομένη	ἡ τεμουμένη	ἡ τειμαμένη	ἡ τετομυῖα	ἡ ταμομένη	ἡ ταμουμένη
τὸ τεμνόμενον	τὸ τεμούμενον	τὸ τειμάμενον	τὸ τετομός.	τὸ ταμόμενον	τὸ ταμούμενον

ΠΑΘΗ— ΤΙΚΑ'.

τέμνομαι	ἐτεμνόμην	τετέμημαι	ἐτετμήμην	τετεμήσομαι	ἐτμήθην	τεμηθήσομαι	ἐτάμην	ταμήσομαι
τέμνου		τετέμησο			τεμήθητι		τάμηθι	
τεμνοίμην		τετμήμην		τετεμησοίμην	τμηθείην	τμηθησοίμην	ταμείην	ταμησοίμην
ἐὰν τέμνωμαι		τετμῶμαι			ἐὰν τμηθῶ		ἐὰν ταμῶ.	
τέμνεσθαι		τετμῆσθαι		τετεμήσεσθαι	τμηθῆναι	τμηθήσεσθαι	ταμῆναι	ταμήσεσθαι

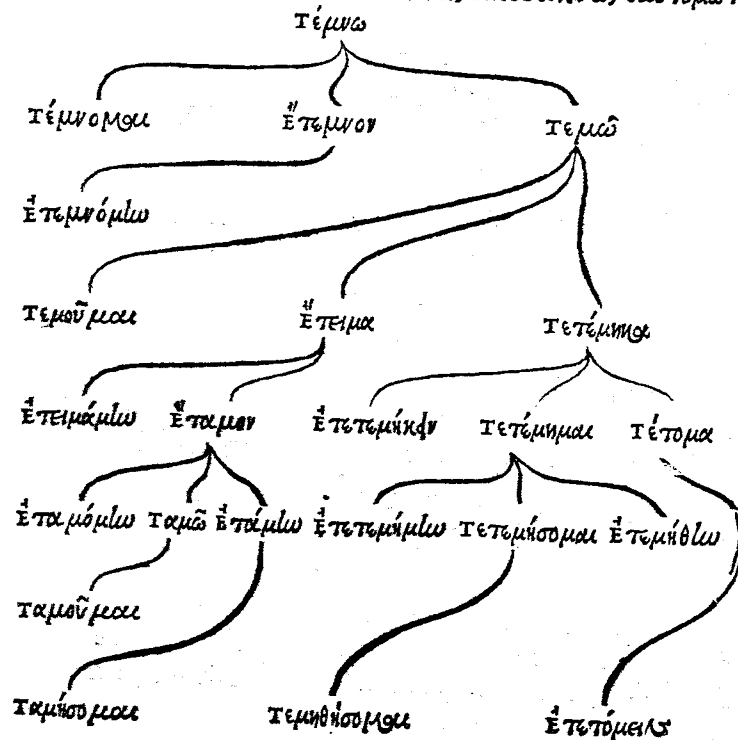
ΜΕΤΟΧΑΙ' ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ τεμνόμενος	ὁ τετμημένος	ὁ τετεμησόμενος	ὁ τμηθείς.	ὁ τμηθησόμενος	ὁ ταμείς.	ὁ ταμησόμενος
ἡ τεμνομένη	ἡ τετμημένη	ἡ τετεμησομένη	ἡ τμηθεῖσα	ἡ τμηθησομένη	ἡ ταμεῖσα	ἡ ταμησομένη
τὸ τεμνόμενον	τὸ τετμημένον	τὸ τετεμησόμενον	τὸ τμηθέν.	τὸ τμηθησόμενον	τὸ ταμέν.	τὸ ταμησόμενον

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Τέμνω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, τέμνομαι. ὁ παρατατικός, ἔτεμνον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐτεμνόμην. ὁ α. μέλλων, τεμῶ. ὁ μέσος μέλλων α. τεμοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἔτειμα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἐτειμάμην. ὁ παρακείμενος, τετέμηκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐτετεμήκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, τέτομα. ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτετόμειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τετέμημαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐτετεμήμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, τετεμήσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α. ἐτεμήθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α. τεμηθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἔταμον, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β. ἐταμόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β. ἐτάμην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β. ταμήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β. ταμῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β. ταμοῦμαι, ἐν χρήσει γε μὴν τέτμημαι, καὶ ἐτετμήκειν, καὶ ἐτετμήμην. καὶ ἐτμήθην. καὶ τμηθήσομαι. ἀποβαλλόμενα πανταχοῦ τοῦ ε.

Κλίσις διαθετικὴ ὡς συντομωτάτη.

Φαίνω. ὁ παρατατικὸς, ἔφαινον. ὁ α. μέλλων, φανῶ. βραχεία τε παραλήγων περισπώμενος ὤν. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω τὸ ν τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ α. ἀόριστος, ἔφηνα, τό, τε τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν α εἰς η μεταβάλλων. ἵνα μακροπαράληκτη. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ ν τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. ὁ παρακείμενος, πέφαγκα, τὸ τοῦ μέλλοντος ν εἰς γ πρὸ τοῦ κ μεταβάλλων. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐπεφάγκειν. ὁ β. ἀόριστος, ἔφανον. βραχεία τε παραλήγων. (ὀφείλει γὰρ διχρόνῳ συσταλλομένῳ παραλήγειν ὁ β. ἀόριστος, πλὴν σεσημειωμένων τινῶν.) καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον τὸ ν τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ β. μέλλων, φανῶ, περισπώμενος ὤν, τυγχάνει. καὶ ὁ αὐτὸς, τῷ πρώτῳ. φανῶ γὰρ κἀκεῖνος.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Φαίνομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐφαινόμην. ὁ α. μέλλων, φανοῦμαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐφηνάμην. ὁ παρακείμενος, πέφηνα, τήν, τε τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, αι δίφθογγον, εἰς ταυτηνὶ τὴν καταχρηστικὴν η μεταβάλλων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ ν, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος, χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεφήνειν. ὁ β. ἀόριστος, ἐφανόμην. ὁ β. μέλλων, φανοῦμαι. ὁ αὐτὸς τῷ α.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Φαίνομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐφαινόμην. ὁ παρακείμενος, πέφαμμαι. τὸ τοῦ μέλλοντος ν εἰς μ πρὸ τοῦ μ μεταβάλλων. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐπεφάμμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφάνσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐφάνθην, ἔχων, πρὸ τοῦ θ τὸ ν ἄτρεπτον. ὁ α. μέλλων, φανθήσομαι. ὁ β. ἀόριστος, ἐφάνην. ὁ β. μέλλων, φανήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Φαίνω Ἔφαινον	Φαίνομαι Ἐφαινόμην	Φαίνομαι Ἐφαινόμην
Φανῶ Ἔφηνα	Φανοῦμαι Ἐφηνάμην	Πέφαμμαι Ἐπεφάμμην
Πέφαγκα Ἐπεφάγκειν	Πέφηνα Ἐπεφήνειν	Πεφάνσομαι Ἐφάνθην Φανθήσομαι
Ἔφανον Φανῶ	Ἐφανόμην Φανοῦμαι	Ἐφάνην Φανήσομαι

Κλίσις χρονική τε καὶ ἐγκλιτική.

ἘΝΕΡ—

φαίνω	ἔφαινον	φανῶ	ἔφηνα
φαῖνε			φῆνον
φαίνοιμι		φανοῖμι	φήναιμι
ἐὰν φαίνω			ἐὰν φήνω
φαίνειν		φανεῖν	φῆναι

ΜΕΤΟΧΑῚ

ὁ φαίνων	ὁ φανῶν	ὁ φήνας
ἡ φαίνουσα	ἡ φανοῦσα	ἡ φήνασα
τὸ φαῖνον	τὸ φανοῦν	τὸ φῆναν

ΜΕ΄—

φαίνομαι	ἐφαινόμην	φανοῦμαι	ἐφηνάμην
φαίνου			φῆναι
φαινοίμην		φανοίμην	φηναίμην
ἐὰν φαίνωμαι			ἐὰν φήνωμαι
φαίνεσθαι		φανεῖσθαι	φήνασθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ

ὁ φαινόμενος	ὁ φανούμενος	ὁ φηνάμενος
ἡ φαινομένη	ἡ φανουμένη	ἡ φηναμένη
τὸ φαινόμενον	τὸ φανούμενον	τὸ φηνάμενον

ΠΑΘΗ—

φαίνομαι	ἐφαινόμην	πέφασμαι	ἐπεφάσμην	πεφάνσομαι
φαίνου		πέφανσο		
φαινοίμην		πεφασμένος εἴην		πεφανσοίμην
ἐὰν φαίνωμαι		πεφασμένος ἐὰν ὦ		
φαίνεσθαι		πεφάνθαι		πεφάνσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ

ὁ φαινόμενος	ὁ πεφασμένος	ὁ πεφανσόμενος
ἡ φαινομένη	ἡ πεφασμένη	ἡ πεφανσομένη
τὸ φαινόμενον	τὸ πεφασμένον	τὸ πεφανσόμενον

πέφαγκα

ΓΗΤΙΚΆ.

πέφαγκα	ἐπεφάγκειν	ἔφανον	φανῶ
πέφαγκε		φάνε	
πεφάγκοιμι		φανοῖμι	φανοῖμι
ἐὰν πεφάγκω		ἐὰν φανῶ	
πεφαγκέναι		φανεῖν	φανεῖσθαι

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

ὁ πεφαγκώς.	ὁ φανών.	ὁ φανῶν
ἡ πεφαγκυῖα	ἡ φανοῦσα	ἡ φανοῦσα
τὸ πεφαγκός.	τὸ φανόν.	τὸ φανοῦν.

Σ Α.

πέφηνα	ἐπεφήνειν	ἐφανόμην	φανοῦμαι
πέφηνε		φανοῦ	
πεφήνοιμι		φανοίμην	φανοίμην
ἐὰν πεφήνω		ἐὰν φάνωμαι	
πεφηνέναι		φανέσθαι	φανεῖσθαι

ΜΈΣΑΙ.

ὁ πεφηνώς.	ὁ φανόμενος	ὁ φανούμενος
ἡ πεφηνυῖα	ἡ φανομένη	ἡ φανουμένη
τὸ πεφηνός.	τὸ φανόμενον	τὸ φανούμενον

ΤΙΚΆ.

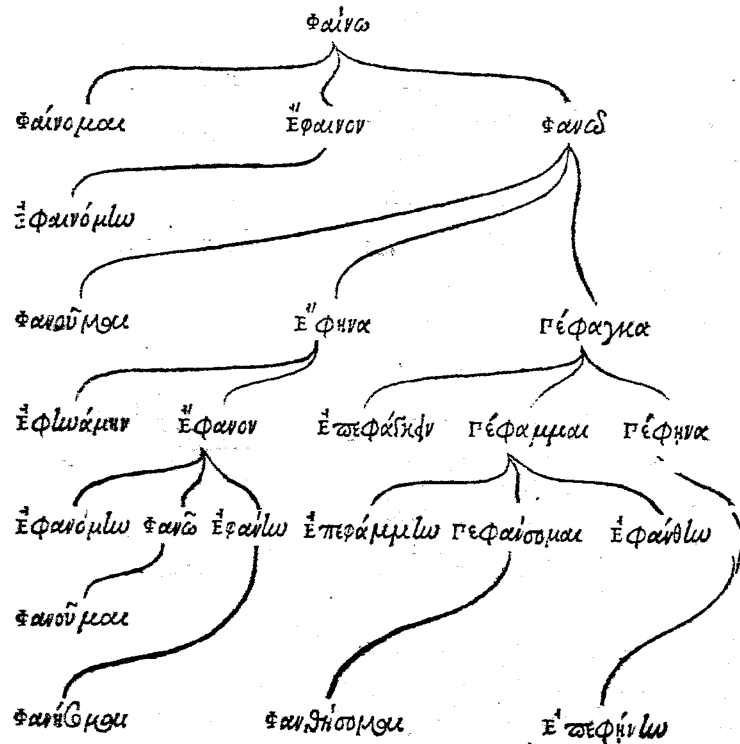
ἐφάνθην	φανθήσομαι	ἐφάνην	φανήσομαι
φάνθητι			φάνηθι
φανθείην	φανθησοίμην	φανείην	φανησοίμην
ἐὰν φανθῶ		ἐὰν φανῶ	
φανθῆναι	φανθήσεσθαι	φανῆναι	φανήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

ὁ φανθείς.	ὁ φανθησόμενος	ὁ φανείς.	ὁ φανησόμενος
ἡ φανθεῖσα	ἡ φανθησομένη	ἡ φανεῖσα	ἡ φανησομένη
τὸ φανθέν.	τὸ φανθησόμενον	τὸ φανέν.	τὸ φανησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Φαίνω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, φαίνομαι. ὁ παρατατικὸς, ἔφαινον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐφαινόμην. ὁ α΄. μέλλων, φανῶ. ὁ μέσος μέλλων α΄. φανοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔφηνα. ὁ μέσος ἀόριστος α΄. ἐφηνάμην. ὁ παρακείμενος, πέφαγκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος. ἐπεφάγκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, πέφηνα. ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος. ἐπεφήνειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμμαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος. ἐπεφάμμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφάνσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐφάνθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. φανθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔφανον ἀπὸ τοῦ α΄ γινόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἐφανόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ἐφάνην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. φανήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. φανῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β΄. φανοῦμαι.

Κλίσις χρονική. ὁ ἐνεστώς.

Κρίνω. ὁ παρατατικὸς, ἔκρινον. ὁ α΄. μέλλων, κρινῶ, βραχείᾳ τε παραλήγων, περισπώμενος ὢν, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ω, τὸ ν, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν, ἀμετάβολον. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔκρινα, καὶ μακρᾷ παραλήγων. καὶ ἔχων πρὸ τοῦ α τὸ ν, τὸ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ω σύμφωνον. παρακείμενος, κέκρικα πρὸ τοῦ κα, τὸ ν ἀποβάλλων. τὰ γὰρ δισύλλαβα εἰς νω διὰ τοῦ ι, ἢ διὰ τοῦ υ, ἢ τῇ ει παραληγόμενα, τὸ ν πρὸ τοῦ κα, ἀποβάλλουσιν, κλίνω, κέκλικα. θύνω, τέθυκα. τείνω, τέτακα. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐκεκρίκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔκρινον, βραχείᾳ τε παραλήγων, καὶ ἔχων πρὸ τοῦ ον, τὸ ν, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ὁ β΄. μέλλων, κρινῶ. ὁ αὐτὸς τῷ α΄.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Κρίνομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐκρινόμην. ὁ α΄. μέλλων, κρινοῦμαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐκρινάμην. ὁ παρακείμενος, κέκρινα, ἔχων τήν τε αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, καὶ πρὸ τοῦ α τὸ ν, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικὸν ἀμετάβολον. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐκεκρίνειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐκρινόμην. ὁ β΄. μέλλων, κρινοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Κρίνομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐκρινόμην. ὁ παρακείμενος, κέκριμαι, ἀκολούθως οὐκ ἔχων πρὸ τοῦ μαι τὸ ν, εἰς τὸ μ, τετραμμένον. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐκεκρίμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεκρίσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐκρίθην, ἀκολούθως οὐκ ἔχων τὸ ν, ἄτρεπτον. ὁ α΄. μέλλων, κριθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐκρίνην. ὁ β΄. μέλλων, κρινήσομαι.

Κλίσις χρονικὴ συντομωτέρα.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Κρίνω Ἔκρινον	κρίνομαι Ἐκρινόμην	κρίνομαι Ἐκρινόμην
κρινῶ Ἔκρινα	κρινοῦμαι Ἐκρινάμην	κέκριμαι Ἐκεκρίμην κεκρίσομαι
κέκρικα Ἐκεκρίκειν	κέκρινα Ἐκεκρίνειν	Ἐκρίθην κριθήσομαι
Ἔκρινον κρινῶ	Ἐκρινόμην κρινοῦμαι	Ἐκρίνην κρινήσομαι

ΕΝΕΡ—

Κείνω	Ἔκεινον	Κεινῶ	Ἔκεινα
Κεῖνε			Κεῖνον
Κείνοιμι		Κεινοῖμι	Κείναιμι
Ἐὰν κείνω			Ἐὰν κείνω
Κείνειν		Κεινεῖν	Κεινεῖν

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ κείνων	ὁ κεινῶν	ὁ κείνας
ἡ κείνουσα	ἡ κεινοῦσα	ἡ κείνασα
τὸ κεῖνον	τὸ κεινοῦν	τὸ κεῖναν

ΜΕ—

Κείνομαι	Ἐκεινόμην	Κεινοῦμαι	Ἐκεινάμην
Κείνου			Κεῖναι
Κεινοίμην		Κεινοίμην	Κειναίμην
Ἐὰν κείνωμαι			Ἐὰν κείνωμαι
Κείνεσθαι		Κρινεῖσθαι	Κείνασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ κρινόμενος	ὁ κρινούμενος	ὁ κρινάμενος
ἡ κρινομένη	ἡ κρινουμένη	ἡ κριναμένη
τὸ κρινόμενον	τὸ κρινούμενον	τὸ κρινάμενον

ΠΑΘΗ—

Κείνομαι	Ἐκρινόμην	Κέκριμαι	Ἐκεκείμην	Κεκείσομαι
Κείνου		Κέκρισο		
Κρινοίμην		Κεκριμένος εἴην		Κεκρισοίμην
Ἐὰν κείνωμαι		κεκριμένος ἐὰν ὦ		
Κείνεσθαι		Κεκεῖσθαι		Κεκρίσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ κρινόμενος	ὁ κεκριμένος	ὁ κεκρισόμενος
ἡ κρινομένη	ἡ κεκριμένη	ἡ κεκρισομένη
τὸ κρινόμενον	τὸ κεκριμένον	τὸ κεκρισόμενον

ΓΗΤΙΚΑ'.

Κέκεινα	Ἐκεκείνειν	Ἔκεινον	Κεινῶ
Κέκεινε		Κεῖνε	
Κεκείνοιμι		Κείνοιμι	Κεινοῖμι
Ἐὰν κεκείνω		Ἐὰν κείνω	
Κεκεινέναι		Κεινεῖν	Κεινεῖν

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ κεκεινώς.	ὁ κεινών.	ὁ κεινῶν
ἡ κεκεινυῖα	ἡ κεινοῦσα	ἡ κεινοῦσα.
τὸ κεκεινός.	τὸ κεινόν.	τὸ κεινοῦν.

ΣΑ.

Κέκεινα	Ἐκεκείνειν	Ἐκεινόμην	Κεινοῦμαι
Κέκεινε		Κεινοῦ.	
Κεκείνοιμι		Κρινοίμην	Κεινοίμην
Ἐὰν κεκείνω.		Ἐὰν κείνωμαι	
Κεκεινέναι		Κεινέσθαι	Κεινεῖσθαι

ΜΕΣΑΙ.

ὁ κεκρινώς.	ὁ κρινόμενος	ὁ κρινούμενος
ἡ κεκρινυῖα	ἡ κρινομένη	ἡ κρινουμένη
τὸ κεκρινός.	τὸ κρινόμενον	τὸ κρινούμενον

ΤΙΚΑ'.

Ἐκρίθην	Κριθήσομαι	Ἐκείνην	Κεινήσομαι
Κρίθητι		Κείνηθι	
Κριθείην	Κριθησοίμην	Κρινείην	Κρινησοίμην
Ἐὰν κριθῶ		Ἐὰν κρινῶ	
Κριθῆναι	Κριθήσεσθαι	Κρινῆναι	Κρινήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ'.

ὁ κριθείς.	ὁ κριθησόμενος	ὁ κρινείς.	ὁ κρινησόμενος.
ἡ κριθεῖσα	ἡ κριθησομένη	ἡ κρινεῖσα	ἡ κρινησομένη
τὸ κριθέν.	τὸ κριθησόμενον	τὸ κρινέν.	τὸ κρινησόμενον.

Κλίσις διαθετική καὶ χρονική.

Κρίνω

Κρίνομαι — Ἔκρινον — Κρινῶ

Ἐκρινόμην

Κρινοῦμαι — Ἔκρινα — Κέκρικα

Ἐκρινάμην — Ἔκρινον — Ἐκεκρίκειν — Κέκριμαι — Κέκρινα

Ἐκρινόμην — Κρινῶ — Ἐκρίνην — Ἐκεκρίμην — Κεκρίσομαι — Ἐκρίθην

Κρινοῦμαι

Κρινήσομαι — Κριθήσομαι — Ἐκεκρίνειν

Περὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Ἕκτη δὲ, ἡ τῶν διὰ τοῦ ω καθαροῦ. οἷον ἀκούω. βασιλεύω. παύω. λύω. ζεύγνύω. βοάω. στάω. ποιέω. θέω. χρυσόω. δόω. ὧν ὁ μὲν μέλλων, διὰ τοῦ σ. οἷον, ἀκούσω. βασιλεύσω. παύσω. λύσω. βοήσω. στήσω. ποιήσω. θήσω. χρυσώσω. δώσω. ὁ δὲ παρακείμενος, διὰ τοῦ κ. οἷον, ἤκουκα. βεβασίλευκα. πέπαυκα. λέλυκα. βεβόηκα. ἕστακα. πεποίηκα. τέθεικα. κεχρύσωκα. δέδωκα.

Κλίσις χρονική. ὁ ἐνεστώς.

Ἀκούω. ὁ παρατατικὸς, ἤκουον. ὁ α. μέλλων, ἀκούσω. ὁ α. ἀόριστος, ἤκουσα. ὁ παρακείμενος, ἤκουκα. καὶ ἀκήκοα, ἀττικῶς, προσθέσει τῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχικῶν δύο γραμμάτων, καὶ συστολῇ τῆς τρίτης συλλαβῆς. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. καὶ ἀκηκόειν ἀττικῶς. ὁ β. ἀόριστος, ἤκοον. ἐστὶ ὁ παραλήπτων, καί τοι διχρόνῳ ὤφειλε κατὰ τὸν κανόνα.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ α. μέλλων, ἀκούσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἠκουσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουα. τῇ οὖν παραλήπτων, ἐστὶ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικῷ. καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς, προσθέσει τῶν τοῦ ἐνεστῶτος δύο γραμμάτων, καὶ συστολῇ τῆς τρίτης συλλαβῆς. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν, καὶ ἀκηκόειν ἀττικῶς. ὁ β. ἀόριστος, ἠκοόμην. ὁ β. μέλλων, ἀκοοῦμαι.

Παθητικοί. ὁ ἐνεστώς.

Ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουσμαι, καὶ ἀκήκουσμαι ἀττικῶς, σώζων πρὸ τοῦ μαι τὸ σ, τοῦ ἀκούσω μέλλοντος, ὅ, τί γε μὴν ὡς σπανιώτατον. καθαροῦ γὰρ ὄντος τοῦ τελικοῦ ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. τὸ τοῦ μέλλοντος σ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, βοάω, βεβόημαι, τοξεύω, τετόξευμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην, καὶ ἀκηκόσμην ἀττικῶς. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι, καὶ ἀκηκόσομαι ἀττικῶς. ὁ α. ἀόριστος, ἠκούσθην. ὁ α. μέλλων, ἀκουσθήσομαι. τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχων τῷ ἐνεστῶτι. ὁ β. ἀόριστος, ἠκόην. ὁ β. μέλλων, ἀκοήσομαι. καὶ αὐτὸς ἔχων τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῷ ἐνεστῶτι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς συντομώτερον.

Ἐνεργητικά.	Μέσα	Παθητικά.
Ἀκούω Ἤκουον	Ἀκούομαι Ἠκουόμην	Ἀκούομαι Ἠκουόμην
Ἀκούσω Ἤκουσα	Ἀκούσομαι Ἠκουσάμην	Ἤκουσμαι Ἠκούσμην Ἀκούσομαι
Ἤκουκα Ἠκούκειν	Ἤκουα Ἠκούειν	Ἠκούσθην Ἀκουσθήσομαι
Ἤκοον Ἀκοῶ	Ἠκοόμην Ἀκοοῦμαι	Ἠκόην Ἀκοήσομαι.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκούω. ἀκούεις. ἀκούει. Δ. ἀκούετον. ἀκούετον. Π. ἀκούομεν. ἀκούετε. ἀκούουσιν. παρατατικός. Ε. ἤκουον. ἤκουες. ἤκουε. Δ. ἠκούετον. ἠκουέτην. Π. ἠκούομεν. ἠκούετε. ἤκουον.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἄκουε. ἀκουέτω. Δ. ἀκούετον. ἀκουέτων. Π. ἀκούετε. ἀκουέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκούοιμι. ἀκούοις. ἀκούοι. Δ. ἀκούοιτον. ἀκουοίτην. Π. ἀκούοιμεν. ἀκούοιτε. ἀκούοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκούω. ἀκούῃς. ἀκούῃ. Δ. ἐὰν ἀκούητον. ἀκούητον. Π. ἐὰν ἀκούωμεν. ἀκούητε. ἀκούωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούειν.

Μέλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκούσω. ἀκούσεις. ἀκούσει. Δ. ἀκούσετον. ἀκούσετον. Π. ἀκούσομεν. ἀκούσετε. ἀκούσουσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκούσοιμι. ἀκούσοις. ἀκούσοι. Δ. ἀκούσοιτον. ἀκουσοίτην. Π. ἀκούσοιμεν. ἀκούσοιτε. ἀκούσοιεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσειν.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἤκουσα. ἤκουσας. ἤκουσε. Δ. ἠκούσατον. ἠκουσάτην. Π. ἠκούσαμεν. ἠκούσατε. ἤκουσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἄκουσον. ἀκουσάτω. Δ. ἀκούσατον. ἀκουσάτων. Π. ἀκούσατε. ἀκουσάτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκούσαιμι. ἀκούσαις. ἀκούσαι. Δ. ἀκούσαιτον. ἀκουσαίτην. Π. ἀκούσαιμεν. ἀκούσαιτε. ἀκούσαιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκούσω. ἀκούσῃς. ἀκούσῃ. Δ. ἐὰν ἀκούσητον. ἀκούσητον. Π. ἐὰν ἀκούσωμεν. ἀκούσητε. ἀκούσωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοῦσαι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἤκουκα. ἤκουκας. ἤκουκε. Δ. ἠκούκατον. ἠκούκατον. Π. ἠκούκαμεν. ἠκούκατε. ἠκούκασιν. καὶ ἀττικῶς. Ε. ἀκήκοα. ἀκήκοας. ἀκήκοε. Δ. ἀκηκόατον. ἀκηκόατον. Π. ἀκηκόαμεν. ἀκηκόατε. ἀκηκόασιν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἤκουκε. ἠκουκέτω. Δ. ἠκούκετον. ἠκουκέτων. Π. ἠκούκετε. ἠκουκέτωσαν. Καὶ ἀττικῶς. Ε. ἀκήκοε. ἀκηκοέτω. Δ. ἀκηκόετον. ἀκηκοέτων. Π. ἀκηκόετε. ἀκηκοέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἠκούκοιμι. ἠκούκοις. ἠκούκοι. Δ. ἠκούκοιτον. ἠκουκοίτην. Π. ἠκούκοιμεν. ἠκούκοιτε. ἠκούκοιεν. Καὶ ἀττικῶς. Ε. ἀκηκόοιμι. ἀκηκόοις. ἀκηκόοι. Δ. ἀκηκόοιτον. ἀκηκοοίτην. Π. ἀκηκόοιμεν. ἀκηκόοιτε. ἀκηκόοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἠκούκω. κῃς. κῃ. Δ. ἐὰν ἠκούκητον. κητον. Π. ἐὰν ἠκούκωμεν. κητε. κωσιν. Καὶ ἀττικῶς. Ε. ἐὰν ἀκηκόω. ἀκηκόῃς. ἀκηκόῃ. Δ. ἐὰν ἀκηκόητον. ἀκηκόητον. Π. ἐὰν ἀκηκόωμεν. ἀκηκόητε. ἀκηκόωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκουκέναι. καὶ ἀκηκοέναι ἀττικῶς.

Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἤκοον. ἤκοες. ἤκοε. Δ. ἠκόετον. ἠκοέτην. Π. ἠκόομεν. ἠκόετε. ἤκοον.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἄκοε. ἀκοέτω. Δ. ἀκόετον. ἀκοέτων. Π. ἀκόετε. ἀκοέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκόοιμι. ἀκόοις. ἀκόοι. Δ. ἀκόοιτον. ἀκοοίτην. Π. ἀκόοιμεν. ἀκόοιτε. ἀκόοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκόω, ἀκόῃς, ἀκόῃ. Δ. ἐὰν ἀκόητον, ἀκόητον. Π. ἐὰν ἀκόωμεν, ἀκόητε, ἀκόωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖν.

Μέλλων β. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκοῶ, ἀκοεῖς, ἀκοεῖ. Δ. ἀκοεῖτον, ἀκοεῖτον. Π. ἀκοοῦμεν, ἀκοεῖτε, ἀκοοῦσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκοοῖμι, ἀκοοῖς, ἀκοοῖ. Δ. ἀκοοῖτον, ἀκοοίτην. Π. ἀκοοῖμεν, ἀκοοῖτε, ἀκοοῖεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. ἀκούω. παρατατικὸς, ἤκουον. ὁ ἀκούων. ἡ ἀκούουσα. τὸ ἀκοῦον.

Μέλλων α. ἀκούσω. ὁ ἀκούσων. ἡ ἀκούσουσα. τὸ ἀκοῦσον.

Ἀόριστος α. ἤκουσα, ὁ ἀκούσας. ἡ ἀκούσασα. τὸ ἀκοῦσαν.

Παρακείμενος, ἤκουκα. ὑπερσυντέλικος. ἠκούκειν. ὁ ἠκουκώς. ἡ ἠκουκυῖα. τὸ ἠκουκός.

Ἀόριστος β. ἤκοον. ὁ ἀκοών. ἡ ἀκοοῦσα. τὸ ἀκοόν.

Μέλλων β. ἀκοῶ. ὁ ἀκοῶν. τοῦ ἀκοοῦντος. ἡ ἀκοοῦσα. τῆς ἀκοούσης. τὸ ἀκοοῦν, τοῦ ἀκοοῦντος.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπική. μέση.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκούομαι, ἀκούῃ, ἀκούεται. Δ. ἀκουόμεθον, ἀκούεσθον, ἀκούεσθον. Π. ἀκουόμεθα, ἀκούεσθε, ἀκούονται. παρατατικὸς,

ἠκουόμην, ἠκούου, ἠκούετο. Δ. ἠκουόμεθον, ἠκούεσθον, ἠκουέσθην. Π. ἠκουόμεθα, ἠκούεσθε, ἠκούοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἀκούου, ἀκουέσθω. Δ. ἀκούεσθον, ἀκουέσθων. Π. ἀκούεσθε, ἀκουέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκουοίμην, ἀκούοιο, ἀκούοιτο. Δ. ἀκουοίμεθον, ἀκούοισθον, ἀκουοίσθην. Π. ἀκουοίμεθα, ἀκούοισθε, ἀκούοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκούωμαι, ἀκούῃ, ἀκούηται. Δ. ἐὰν ἀκουώμεθον, ἀκούησθον, ἀκούησθον. Π. ἐὰν ἀκουώμεθα. ἀκούησθε, ἀκούωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούεσθαι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκούσομαι, ἀκούσῃ, ἀκούσεται. Δ. ἀκουσόμεθον, ἀκούσεσθον, ἀκούσεσθον. Π. ἀκουσόμεθα, ἀκούσεσθε. ἀκούσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκουσοίμην, ἀκούσοιο, ἀκούσοιτο. Δ. ἀκουσοίμεθον, ἀκούσοισθον, ἀκουσοίσθην. Π. ἀκουσοίμεθα, ἀκούσοισθε, ἀκούσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἠκουσάμην, ἠκούσω, ἠκούσατο. Δ. ἠκουσάμεθον, ἠκούσασθον, ἠκουσάσθην. Π. ἠκουσάμεθα, ἠκούσασθε, ἠκούσαντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἄκουσαι, ἀκουσάσθω. Δ. ἀκούσασθον, ἀκουσάσθων. Π. ἀκούσασθε, ἀκουσάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκουσαίμην. ἀκούσαιο, ἀκούσαιτο. Δ. ἀκουσαίμεθον, ἀκούσαισθον, ἀκουσαίσθην. Π. ἀκουσαίμεθα, ἀκούσαισθε, ἀκούσαιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκούσωμαι, ἀκούσῃ, ἀκούσηται. Δ. ἐὰν ἀκουσώμεθον, ἀκούσησθον, ἀκούσησθον. Π. ἐὰν ἀκουσώμεθα, ἀκούσησθε, ἀκού(σωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσεσθαι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἤκουα, ἤκουας, ἤκουε. Δ. ἠκούατον, ἠκούατον. Π. ἠκούαμεν, ἠκούατε, ἠκούασιν. καὶ ἀττικῶς. Ε. ἀκήκοα, ἀκήκοας, ἀκήκοε. Δ. ἀκηκόατον, ἀκηκόατον. Π. ἀκηκόαμεν, ἀκηκόατε, ἀκηκόασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἠκούειν, ἠκούεις, ἠκούει. Δ. ἠκούειτον, ἠκουείτην. Π. ἠκούειμεν, ἠκούειτε, ἠκούεισαν. Καὶ ἀττικῶς. Ε. ἀκηκόειν, ἀκηκόεις, ἀκηκόει. Δ. ἀκηκόειτον, ἀκηκοείτην. Π. ἀκηκόειμεν, ἀκηκόειτε, ἀκηκόεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἤκουε, ἠκουέτω. Δ. ἠκούετον, ἠκουέτων. Π. ἠκούετε, ἠκουέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἠκούοιμι, ἠκούοις, ἠκούοι. Δ. ἠκούοιτον, ἠκουοίτην. Π. ἠκούοιμεν, ἠκούοιτε, ἠκούοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἠκούω, ἠκούῃς, ἠκούῃ. Δ. ἐὰν ἠκούητον, ἠκούητον. Π. ἐὰν ἠκούωμεν, ἠκούητε, ἠκούωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκουέναι.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἠκοόμην, ἠκόου, ἠκόετο. Δ. ἠκοόμεθον, ἠκόεσθον, ἠκοέσθην. Π. ἠκοόμεθα, ἠκόεσθε, ἠκόοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἀκοοῦ, ἀκοέσθω. Δ. ἀκόεσθον, ἀκοέσθων. Π. ἀκόεσθε, ἀκοέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκοοίμην, ἀκόοιο, ἀκόοιτο. Δ. ἀκοοίμεθον, ἀκόοισθον, ἀκοοίσθην. Π. ἀκοοίμεθα, ἀκόοισθε, ἀκόοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἀκόωμαι, ἀκόῃ, ἀκόηται. Δ. ἐὰν ἀκοώμεθον, ἀκόησθον, ἀκόησθον. Π. ἐὰν ἀκοώμεθα, ἀκόησθε, ἀκόωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοέσθαι.

Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκοοῦμαι, ἀκοῇ, ἀκοεῖται. Δ. ἀκοούμεθον, ἀκοεῖσθον, ἀκοεῖσθον. Π. ἀκοούμεθα, ἀκοεῖσθε, ἀκοοῦνται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ἀκοοίμην, ἀκοοῖο, ἀκοοῖτο. Δ. ἀκοοίμεθον, ἀκοοῖσθον, ἀκοοίσθην. Π. ἀκοοίμεθα, ἀκοοῖσθε, ἀκοοῖντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς. ἀκούομαι. παρατατικός, ἠκουόμην. ὁ ἀκουόμενος. ἡ ἀκουομένη. τὸ ἀκουόμενον.

Μέλλων α΄. ἀκούσομαι. ὁ ἀκουσόμενος. ἡ ἀκουσομένη. τὸ ἀκουσόμενον.

Ἀόριστος α΄. ἠκουσάμην. ὁ ἀκουσάμενος. ἡ ἀκουσαμένη. τὸ ἀκουσάμενον.

Παρακείμενος, ἤκουα. ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν. ὁ ἠκουώς. ἡ ἠκουῖα. τὸ ἠκουός.

Ἀόριστος β΄. ἠκοόμην. ὁ ἀκοόμενος. ἡ ἀκοομένη. τὸ ἀκοόμενον.

Μέλλων β΄. ἀκοοῦμαι. ὁ ἀκοούμενος. ἡ ἀκοουμένη. τὸ ἀκοούμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπική. παθητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἀκούομαι, ἀκούῃ, ἀκούεται. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶν μέσων ὁμοίως.

Παρακείμενος τὸ ὁριστικόν. Ε. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. Δ. ἠκούσμεθον, ἤκουσθον, ἤκουσθον. Π. ἠκούσμεθα, ἤκουσθε, ἠκουσμένοι εἰσίν. Ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. ἤκουσο, ἤκουστο. Δ. ἠκούσμεθον, ἤκουσθον, ἠκούσθην. Π. ἠκούσμεθα, ἤκουσθε, ἠκουσμένοι ἦσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ἤκουσο, ἠκούσθω. Δ. ἤκουσθον, ἠκούσθων. Π. ἠκου-

σθε, ἠκούσθωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἠκουσμένος εἴην· εἴης· εἴη· Δ· ἠκουσμένω εἴητον, εἰήτην· Γ· ἠκουσμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ε· ἠκουσμένος, ἐὰν ὦ· ᾖς· ᾖ· Δ· ἠκουσμένω ἐὰν ἦτον· ἦτον· Γ· ἠκουσμένοι, ἐὰν ὦμεν· ἦτε· ὦσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἠκοῦσθαι.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων· τὸ ὁριστικόν· Ε· ἠκούσομαι, ἠκούσῃ, ἠκούσεται· Δ· ἠκουσόμεθον, ἠκούσεσθον, ἠκούσεσθον· Γ· ἠκουσόμεθα, ἠκούσεσθε, ἠκούσονται.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἠκουσοίμην, ἠκούσοιο, ἠκούσοιτο· Δ· ἠκουσοίμεθον, ἠκούσοισθον, ἠκουσοίσθην· Γ· ἠκουσοίμεθα, ἠκούσοισθε, ἠκούσοιντο.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἠκούσεσθαι.

Ἀ όριστος α΄· τὸ ὁριστικόν· Ε· ἠκούσθην, ἠκούσθης, ἠκούσθη· Δ· ἠκούσθητον, ἠκουσθήτην· Γ· ἠκούσθημεν, ἠκούσθητε, ἠκούσθησαν.

Τ ὸ προστακτικόν· Ε· ἀκούσθητι, ἀκουσθήτω· Δ· ἀκούσθητον, ἀκουσθήτων· Γ· ἀκούσθητε, ἀκουσθήτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἀκουσθείην, ἀκουσθείης, ἀκουσθείη· Δ· ἀκουσθείητον, ἀκουσθειήτην· Γ· ἀκουσθείημεν, ἀκουσθείητε, ἀκουσθείησαν· καὶ ἀκουσθεῖεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ε· ἐὰν ἀκουσθῶ, ἀκουσθῇς, ἀκουσθῇ· Δ· ἐὰν ἀκουσθῆτον, ἀκουσθῆτον· Γ· ἐὰν ἀκουσθῶμεν, ἀκουσθῆτε, ἀκουσθῶσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἀκουσθῆναι.

Μ έλλων α΄· τὸ ὁριστικόν· Ε· ἀκουσθήσομαι, ἀκουσθήσῃ, ἀκουσθήσεται· Δ· ἀκουσθησόμεθον, ἀκουσθήσεσθον, ἀκουσθήσεσθον· Γ· ἀκουσθησόμεθα, ἀκουσθήσεσθε, ἀκουσθήσονται.

Γ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἀκουσθησοίμην· ἀκουσθήσοιο, ἀκουσθήσοιτο· Δ· ἀκουσθησοίμεθον, ἀκουσθήσοισθον, ἀκουσθησοίσθην· Γ· ἀκουσθησοίμεθα, ἀκουσθήσοισθε, ἀκουσθήσοιντο.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἀκουσθήσεσθαι.

Ἀ όριστος β΄· τὸ ὁριστικόν· Ε· ἠκόην, ἠκόης, ἠκόη· Δ· ἠκόητον, ἠκοήτην· Γ· ἠκόημεν, ἠκόητε, ἠκόησαν.

Τ ὸ προστακτικόν· Ε· ἀκόηθι, ἀκοήτω· Δ· ἀκόητον, ἀκοήτων· Γ· ἀκόητε· ἀκοήτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἀκοείην, ἀκοείης, ἀκοείη· Δ· ἀκοείητον, ἀκοειήτην· Γ· ἀκοείημεν, ἀκοείητε, ἀκοείησαν, καὶ ἀκοεῖεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ε· ἐὰν ἀκοῶ, ἀκοῇς, ἀκοῇ· Δ· ἐὰν ἀκοῆτον, ἀκοῆτον· Γ· ἐὰν ἀκοῶμεν, ἀκοῆτε, ἀκοῶσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοῆναι.

Μ έλλων β΄· τὸ ὁριστικόν· Ε· ἀκοήσομαι, ἀκοήσῃ, ἀκοήσεται· Δ· ἀκοησόμεθον, ἀκοήσεσθον, ἀκοήσεσθον· Γ· ἀκοησόμεθα, ἀκοήσεσθε, ἀκοήσονται.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ε· ἀκοησοίμην, ἀκοήσοιο, ἀκοήσοιτο· Δ· ἀκοησοίμεθον, ἀκοήσοισθον, ἀκοησοίσθην· Γ· ἀκοησοίμεθα, ἀκοήσοισθε, ἀκοήσοιντο.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοήσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐ νεστώς· ἀκούομαι· παρατατικὸς, ἠκουόμην· ὁ ἀκουόμενος· ἡ ἀκουομένη· τὸ ἀκουόμενον.

Π αρακείμενος, ἤκουσμαι· ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην· ὁ ἠκουσμένος· ἡ ἠκουσμένη· τὸ ἠκουσμένον.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι· ὁ ἠκουσόμενος· ἡ ἠκουσομένη· τὸ ἠκουσόμενον.

Ἀ όριστος α΄· ἠκούσθην· ὁ ἀκουσθείς· ἡ ἀκουσθεῖσα· τὸ ἀκουσθέν.

Μ έλλων α΄· ἀκουσθήσομαι· ὁ ἀκουσθησόμενος· ἡ ἀκουσθησομένη· τὸ ἀκουσθησόμενον.

Ἀ όριστος β΄· ἠκόην· ὁ ἀκοείς· ἡ ἀκοεῖσα· τὸ ἀκοέν.

Μ έλλων β΄· ἀκοήσομαι· ὁ ἀκοησόμενος· ἡ ἀκοησομένη· τὸ ἀκοησόμενον.

κλίσις ἐγκλιτική· ἐνεργητική.

Ἐ νεστώς· τὸ ὁριστικὸν, ἀκούω· παρατατικὸς, ἤκουον· τὸ προστακτικὸν, ἄκουε· τὸ εὐκτικὸν, ἀκούοιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκούω· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούειν· ἡ μετοχή· ὁ ἀκούων, ἡ ἀκούουσα· τὸ ἀκοῦον.

Μ έλλων α΄· τὸ ὁριστικὸν, ἀκούσω· τὸ εὐκτικὸν, ἀκούσοιμι· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσειν· ἡ μετοχή· ὁ ἀκούσων· ἡ ἀκούσουσα· τὸ ἀκοῦσον.

Ἀ όριστος α΄· τὸ ὁριστικὸν, ἤκουσα· τὸ προστακτικὸν, ἄκουσον· τὸ εὐκτικὸν, ἀκούσαιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκούσω· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοῦσαι· ἡ μετοχή· ὁ ἀκούσας· ἡ ἀκούσασα· τὸ ἀκοῦσαν.

Π αρακείμενος· τὸ ὁριστικὸν, ἤκουκα· ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν· τὸ προστακτικὸν, ἤκουκε· τὸ εὐκτικὸν, ἠκούκοιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἠκούκω· τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκουκέναι· ἡ μετοχή· ὁ ἠκουκώς· ἡ ἠκουκυῖα· τὸ ἠκουκός.

Ἀ όριστος β΄· τὸ ὁριστικὸν, ἤκοον· τὸ προστακτικὸν, ἄκοε· τὸ εὐκτικὸν, ἀκόοιμι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκόω· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖν· ἡ μετοχή· ὁ ἀ

κοών. ἡ ἀκοοῦσα. τὸ ἀκοόν.
Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἀκοῶ. τὸ εὐκτικὸν, ἀκοοῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖν. ἡ μετοχή. ὁ ἀκοῶν. ἡ ἀκοοῦσα. τὸ ἀκοοῦν.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, ἀκούομαι. παρατατικὸς, ἠκουόμην. τὸ προστακτικὸν, ἀκούου. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκούωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουόμενος. ἡ ἀκουομένη. τὸ ἀκουόμενον.
Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἀκούσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουσόμενος. ἡ ἀκουσομένη. τὸ ἀκουσόμενον.
Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἠκουσάμην. τὸ προστακτικὸν, ἄκουσαι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουσαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκούσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούσασθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουσάμενος. ἡ ἀκουσαμένη. τὸ ἀκουσάμενον.
Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, ἤκουα, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν. τὸ προστακτικὸν, ἤκουε. τὸ εὐκτικὸν, ἠκούοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἠκούω. τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκουέναι. ἡ μετοχή. ὁ ἠκουώς. ἡ ἠκουυῖα. τὸ ἠκουός.
Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἠκοόμην. τὸ προστακτικὸν, ἀκοοῦ. τὸ εὐκτικὸν, ἀκοοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκόωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοέσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκοόμενος. ἡ ἀκοομένη, τὸ ἀκοόμενον.
Μέλλων β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἀκοοῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκοοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοεῖσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκοούμενος. ἡ ἀκοουμένη. τὸ ἀκοούμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, ἀκούομαι. παρατατικὸς, ἠκουόμην. τὸ προστακτικὸν, ἀκούου. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκούωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκούεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουόμενος. ἡ ἀκουομένη. τὸ ἀκουόμενον.
Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, ἤκουσμαι, ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. τὸ προστακτικὸν, ἤκουσο. τὸ εὐκτικὸν, ἠκουσμένος, εἴην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἠκουσμένος ἐὰν ὦ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκοῦσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἠκουσμένος. ἡ ἠκουσμένη. τὸ ἠκουσμένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, ἠκούσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ἠκουσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἠκούσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἠκουσόμενος. ἡ ἠκουσομένη. τὸ ἠκουσόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἠκούσθην. τὸ προστακτικὸν, ἀκούσθητι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουσθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκουσθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκουσθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουσθείς. ἡ ἀκουσθεῖσα. τὸ ἀκουσθέν.
Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἀκουσθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκουσθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκουσθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκουσθησόμενος. ἡ ἀκουσθησομένη. τὸ ἀκουσθησόμενον.
Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἠκόην. τὸ προστακτικὸν, ἀκόηθι. τὸ εὐκτικὸν, ἀκοείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀκοῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀκοῆναι. ἡ μετοχή. ὁ ἀκοείς. ἡ ἀκοεῖσα. τὸ ἀκοέν.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς τε, καὶ ἐγκλιτικῶς.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ.

Ἀκούω	Ἤκουον	Ἀκούσω	Ἤκουσα	Ἤκουκα	Ἠκούκειν	Ἤκοον	Ἀκοῶ
Ἄκουε			Ἄκουσον	Ἤκουκε		Ἄκοε	
Ἀκούοιμι		Ἀκούσοιμι	Ἀκούσαιμι	Ἠκούκοιμι		Ἀκόοιμι	Ἀκοοῖμι
Ἐὰν ἀκούω			Ἐὰν ἀκούσω	Ἐὰν ἠκούκω		Ἐὰν ἀκόω	
Ἀκούειν		Ἀκούσειν	Ἀκοῦσαι	Ἠκουκέναι		Ἀκοεῖν	Ἀκοεῖν

ΜΕΤΟΧΑΙ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

ὁ ἀκούων		ὁ ἀκούσων	ὁ ἀκούσας	ὁ ἠκουκώς.	ὁ ἀκοών.	ὁ ἀκοῶν
ἡ ἀκούουσα		ἡ ἀκούσουσα	ἡ ἀκούσασα	ἡ ἠκουκυῖα	ἡ ἀκοοῦσα	ἡ ἀκοοῦσα
τὸ ἀκοῦον		τὸ ἀκοῦσον	τὸ ἀκοῦσαν	τὸ ἠκουκός.	τὸ ἀκοόν.	τὸ ἀκοοῦν

ΜΕ—

Ἀκούομαι	Ἠκουόμην	Ἀκούσομαι	Ἠκουσάμην
Ἀκούου			Ἄκουσαι
Ἀκουοίμην		Ἀκουσοίμην	Ἀκουσαίμην
Ἐὰν ἀκούωμαι			Ἐὰν ἀκούσωμαι
Ἀκούεσθαι		Ἀκούσεσθαι	Ἀκούσασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

Ὁ ἀκουόμενος	Ὁ ἀκουσόμενος	Ὁ ἀκουσάμενος.
Ἡ ἀκουομένη	Ἡ ἀκουσομένη	Ἡ ἀκουσαμένη.
Τὸ ἀκουόμενον	Τὸ ἀκουσόμενον	Τὸ ἀκουσάμενον

ΠΑΘΗ—

Ἀκούομαι	Ἠκουόμην	Ἤκουσμαι Ἠκούσμην	Ἠκούσομαι
Ἀκούου		Ἤκουσο	
Ἀκουοίμην		Ἠκουσμένος εἴην	Ἀκουσοίμην
Ἐὰν ἀκούωμαι		Ἠκουσμένος ἐὰν ὦ.	
Ἀκούεσθαι		Ἠκοῦσθαι	Ἀκούσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

Ὁ ἀκουόμενος	Ὁ ἠκουσμένος	Ὁ ἠκουσόμενος
Ἡ ἀκουομένη	Ἡ ἠκουσμένη	Ἡ ἠκουσομένη
Τὸ ἀκουόμενον	Τὸ ἠκουσμένον	Τὸ ἠκουσόμενον

Ἤκουα

ΣΑ.

Ἤκουα	Ἠκούειν	Ἠκοόμην	Ἀκοοῦμαι
Ἤκουε		Ἀκοοῦ	
Ἠκούοιμι		Ἀκοοίμην	Ἀκοοίμην
Ἐὰν ἠκούω		Ἐὰν ἀκόωμαι	
Ἠκουέναι		Ἀκοέσθαι	Ἀκοεῖσθαι

ΜΕΣΑΙ.

Ὁ ἠκουώς.	Ὁ ἀκοόμενος	Ὁ ἀκοούμενος
Ἡ ἠκουῖα	Ἡ ἀκοομένη	Ἡ ἀκοουμένη
Τὸ ἠκουός.	Τὸ ἀκοόμενον	Τὸ ἀκοούμενον

ΤΙΚΑ.

Ἠκούσθην	Ἀκουσθήσομαι	Ἠκόην	Ἀκοήσομαι
Ἀκούσθητι		Ἀκόηθι	
Ἀκουσθείην	Ἀκουσθησοίμην	Ἀκοείην	Ἀκοησοίμην
Ἐὰν ἀκουσθῶ		Ἐὰν ἀκοῶ	
Ἀκουσθῆναι	Ἀκουσθήσεσθαι	Ἀκοῆναι	Ἀκοήσεσθαι

ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

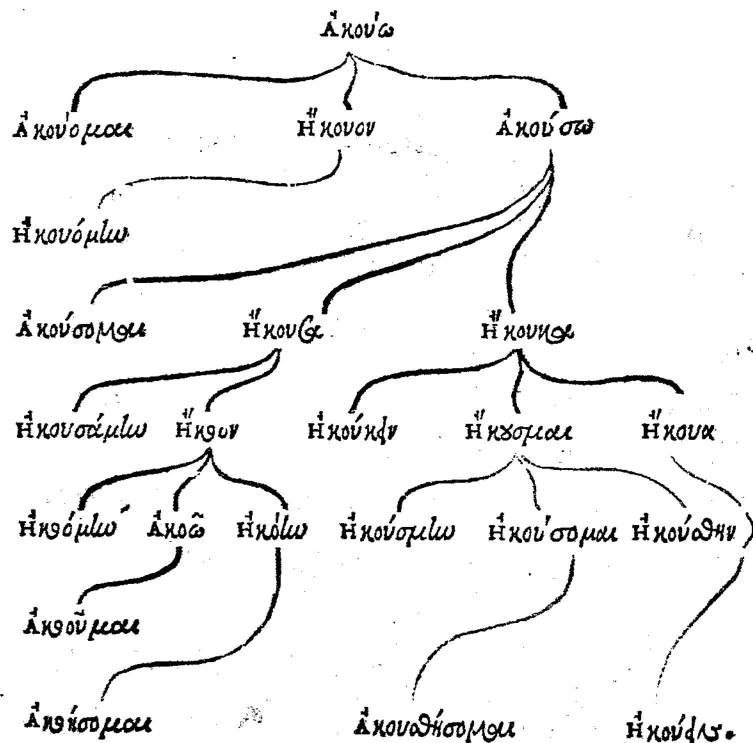
Ὁ ἀκουσθείς.	Ὁ ἀκουσθησόμενος	Ὁ ἀκοείς.	Ὁ ἀκοησόμενος
Ἡ ἀκουσθεῖσα	Ἡ ἀκουσθησομένη	Ἡ ἀκοεῖσα	Ἡ ἀκοησομένη
Τὸ ἀκουσθέν.	Τὸ ἀκουσθησόμενον	Τὸ ἀκοέν.	Τὸ ἀκοησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Ἀκούω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἤκουον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ α. μέλλων, ἀκούσω. ὁ μέσος μέλλων α. ἀκούσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἤκουσα. ὁ μέσος ἀόριστος α. ἠκουσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουκα, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤκουα.

ἐξ οὗ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤκουσμαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἠκούσμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἠκούσθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἀκουσθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἤκοον, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἠκοόμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος β΄. ἠκόην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων β΄. ἀκοήσομαι. ὁ ἐνεργητικὸς μέλλων β΄. ἀκοῶ. ἐξ οὗ ὁ μέσος μέλλων β΄. ἀκοοῦμαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς τε, καὶ διαθετικῶς ὅτι συντομώτατα.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Βασιλεύω. ὁ παρατατικὸς, ἐβασίλευον. ὁ α΄. μέλλων, βασιλεύσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβασίλευσα. ὁ παρακείμενος, βεβασίλευκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβεβασιλεύκειν. ὁ δὲ β΄. ἀόριστος, καὶ β΄. μέλλων ἐξέλιπεν.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Βασιλεύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβασιλευόμην. ὁ α΄. μέλλων, βασιλεύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβασιλευσάμην. ὁ παρακείμενος, βεβασίλευα. τῇ ευ παραλήγων, διὰ τοῦ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικοῦ. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβεβασιλεύειν.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Βασιλεύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβασιλευόμην. ὁ παρακείμενος, βεβασίλευμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβασιλεύμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβασιλεύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβασιλεύθην. ὁ α΄. μέλλων, βασιλευθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
βασιλεύω ἐβασίλευον	βασιλεύομαι ἐβασιλευόμην	βασιλεύομαι ἐβασιλευόμην
βασιλεύσω ἐβασίλευσα	βασιλεύσομαι ἐβασιλευσάμην	βεβασίλευμαι ἐβεβασιλεύμην βεβασιλεύσομαι
βεβασίλευκα ἐβεβασιλεύκειν	βεβασίλευα ἐβεβασιλεύειν	ἐβασιλεύθην βασιλευθήσομαι

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Παύω. ὁ παρατατικὸς, ἔπαυον. ὁ α΄. μέλλων, παύσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔπαυσα. ὁ παρακείμενος, πέπαυκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπαύκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔπαυον, βραχείᾳ παραλήγων. ὁ β΄. μέλλων, παῶ.

Μέσα.

Παύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπαυόμην. ὁ α΄. μέλλων, παύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐπαυσάμην. ὁ παρακείμενος, πέπαυα. τῇ αὐ παραλήγων διὰ τὸ ἐνεστῶτος χαρακτηριστικῷ. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπαύειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐπαόμην. ὁ β΄. μέλλων, παοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Παύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐπαυόμην. ὁ παρακείμενος, πέπαυμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπαύμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, πεπαύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐπαύθην. ὁ α΄. μέλλων, παυθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐπάην. ὁ β΄. μέλλων, παήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
παύω ἔπαυον	παύομαι ἐπαυόμην	παύομαι ἐπαυόμην
παύσω ἔπαυσα	παύσομαι ἐπαυσάμην	πέπαυμαι ἐπεπαύμην
		πεπαύσομαι
πέπαυκα ἐπεπαύκειν	πέπαυα ἐπεπαύειν	ἐπαύθην παυθήσομαι
ἔπαον παῶ	ἐπαόμην παοῦμαι	ἐπάην παήσομαι

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Λύω. ὁ παρατατικὸς, ἔλυον. ὁ α΄. μέλλων, λύσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔλῡσα, μακρᾷ παραλήγων. ὁ παρακείμενος, λέλυκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλελύκειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔλῠον, συστελλομένῳ διχρόνῳ παραλήγων. ὁ β΄. μέλλων, λυῶ.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Λύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐλυόμην. ὁ α΄. μέλλων, λύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐλυσάμην. ὁ παρακείμενος, λέλυα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλελύειν. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐλυόμην. ὁ β΄. μέλλων, λυοῦμαι.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Λύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐλυόμην. ὁ παρακείμενος, λέλυμαι. τὸ σ τοῦ λύσω μέλλοντος φυλάττων πρὸ τοῦ μαι. εἰ καὶ τὸ τελικὸν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρόν ἐστιν. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλελύσμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, λελύσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐλύθην. ὁ α΄. μέλλων, λυθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐλύην. ὁ β΄. μέλλων, λυήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
λύω ἔλυον	λύομαι ἐλυόμην	λύομαι ἐλυόμην
λύσω ἔλυσα	λύσομαι ἐλυσάμην	λέλυσμαι ἐλελύσμην
		λελύσομαι
λέλυκα ἐλελύκειν	λέλυα ἐλελύειν	ἐλύθην λυθήσομαι
ἔλῠον λυῶ	ἐλυόμην λυοῦμαι	ἐλύην λυήσομαι

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Βοάω. ὁ παρατατικὸς, ἐβόαον. ὁ α΄. μέλλων, βοήσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβόησα. ὁ παρακείμενος, βεβόηκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήκειν. ὁ δὲ β΄. ἀόριστος, καὶ β΄. μέλλων, οὐκ εἰσίν. τὰ γὰρ εἰς ω καθαρὸν διὰ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο, παραλήγοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οὐκ ἔχει δεύτερον ἀόριστον, καὶ β΄. μέλλοντα. ὡσαύτως δὲ, τούτων ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐξέλιπον.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Βοάομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβοαόμην. ὁ α΄. μέλλων, βοήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβοησάμην.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Β οάομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβοαόμην. ὁ παρακείμενος, βεβόημαι, τὸ τοῦ μέλλοντος, οὐ μὴ σώζων. καθαροῦ γὰρ ὄντος τοῦ τελικοῦ ὡς τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, τὸ τοῦ μέλλοντος οὐ ὡς ἔθος τὸ πλεῖστον ἐκλείπει ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβοήσομαι. ὁ α'. ἀόριστος, ἐβοήθην. ὁ α'. μέλλων, βοηθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Βοάω Ἐβόαον	Βοάομαι Ἐβοαόμην	Βοάομαι Ἐβοαόμην
Βοήσω Ἐβόησα	Βοήσομαι Ἐβοησάμην	Βεβοήσομαι Ἐβεβοήμην
		Βεβοήσομαι
Βεβόηκα Ἐβεβοήκειν		Ἐβοήθην Βοηθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικὸν, βοάω. παρατατικὸς, ἐβόαον. τὸ προστακτικὸν, βόαε. τὸ εὐκτικὸν, βοάοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βοάω. τὸ ἀπαρέμφατον, βοάειν. ἡ μετοχή. ὁ βοάων. ἡ βοάουσα. τὸ βοάον.

Μ έλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, βοήσω. τὸ εὐκτικὸν, βοήσοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, βοήσειν. ἡ μετοχή. ὁ βοήσων. ἡ βοήσουσα. τὸ βοῆσον.

Ἀ όριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐβόησα. τὸ προστακτικὸν, βόησον. τὸ εὐκτικὸν, βοήσαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βοήσω. τὸ ἀπαρέμφατον, βοῆσαι. ἡ μετοχή. ὁ βοήσας. ἡ βοήσασα. τὸ βοῆσαν.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, βεβόηκα. ὑπερσυντέλικος. ἐβεβοήκειν. τὸ προστακτικὸν, βεβόηκε. τὸ εὐκτικὸν, βεβοήκοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βεβοήκω. τὸ ἀπαρέμφατον, βεβοηκέναι. ἡ μετοχή. ὁ βεβοηκώς. ἡ βεβοηκυῖα. τὸ βεβοηκός.

Μέσα.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικὸν, βοάομαι. παρατατικὸς, ἐβοαόμην. τὸ προστακτικὸν, βοάου. τὸ εὐκτικὸν, βοαοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βοάωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, βοάεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ βοαόμενος. ἡ βοαομένη. τὸ βοαόμενον.

Μ έλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, βοήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, βοησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, βοήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ βοησόμενος. ἡ βοησομένη. τὸ βοησόμενον.

Ἀ όριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐβοησάμην. τὸ προστακτικὸν, βόησαι. τὸ εὐκτικὸν, βοησαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βοήσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, βοήσασθαι. ἡ μετοχή. ὁ βοησάμενος. ἡ βοησαμένη. τὸ βοησάμενον.

παθητικά.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, βεβόημαι. ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήμην. τὸ προστακτικὸν, βεβόησο. τὸ εὐκτικὸν, βεβοήμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βεβοῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, βεβοῆσθαι. ἡ μετοχή. ὁ βεβοημένος. ἡ βεβοημένη. τὸ βεβοημένον.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, βεβοήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, βεβοησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, βεβοήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ βεβοησόμενος. ἡ βεβοησομένη. τὸ βεβοησόμενον.

Ἀ όριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐβοήθην. τὸ προστακτικὸν, βοήθητι. τὸ εὐκτικὸν, βοηθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν βοηθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, βοηθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ βοηθείς. ἡ βοηθεῖσα. τὸ βοηθέν.

Μ έλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, βοηθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, βοηθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, βοηθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ βοηθησόμενος. ἡ βοηθησομένη. τὸ βοηθησόμενον.

Κλίσις χρονική τε, καὶ ἐγκλιτική.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ.

Βοάω	Ἐβόαον	Βοήσω	Ἐβόησα
Βόαε			Βόησον
Βοάοιμι		Βοήσοιμι	Βοήσαιμι
Ἐὰν βοάω			Ἐὰν βοήσω
Βοάειν		Βοήσειν	Βοῆσαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

ὁ βοάων
ἡ βοάουσα
τὸ βοάον

ὁ βοήσων
ἡ βοήσουσα
τὸ βοῆσον

ὁ βοήσας
ἡ βοήσασα
τὸ βοῆσαν

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

βεβόηκα ἐβεβοήκειν
βεβόηκε
βεβοήκοιμι
ἐὰν βεβοήκω
βεβοηκέναι

ὁ βεβοηκώς.
ἡ βεβοηκυῖα
τὸ βεβοηκός.

ΜΕΣΑ.

βοάομαι ἐβοαόμην
βοάου
βοαοίμην
ἐὰν βοάωμαι
βοάεσθαι

ὁ βοαόμενος
ἡ βοαομένη
τὸ βοαόμενον

ΜΕΣΑ.

βοήσομαι
βοησοίμην
βοήσεσθαι

ἐβοησάμην
βόησαι
βοησαίμην

ἐὰν βοήσωμαι
βοήσασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ

ὁ βοησόμενος
ἡ βοησομένη
τὸ βοησόμενον

ΜΕΣΑΙ.

ὁ βοησάμενος
ἡ βοησαμένη
τὸ βοησάμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

βοάομαι ἐβοαόμην
βοάου
βοαοίμην
ἐὰν βοάωμαι
βοάεσθαι

βεβόημαι ἐβεβοήμην
βεβόησο
βεβοήμην
ἐὰν βεβοῶμαι
βεβοῆσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

ὁ βοαόμενος
ἡ βοαομένη
τὸ βοαόμενον

ὁ βεβοημένος
ἡ βεβοημένη
τὸ βεβοημένον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

βεβοήσομαι
βεβοησοίμην
βεβοήσεσθαι

ἐβοήθην
βοήθητι
βοηθείην
ἐὰν βοηθῶ
βοηθῆναι

βοηθήσομαι
βοηθησοίμην
βοηθήσεσθαι

ὁ βεβοησόμενος
ἡ βεβοησομένη
τὸ βεβοησόμενον

ὁ βοηθείς.
ἡ βοηθεῖσα
τὸ βοηθέν.

ὁ βοηθησόμενος
ἡ βοηθησομένη
τὸ βοηθησόμενον

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστὼς τοῦ ὁριστικόν. Ε. βοάω, βοάεις, βοάει. Δ. βοάετον, βοάετον. Π. βοάομεν, βοάετε, βοάουσιν. παρατατικός. Ε. ἐβόαον, ἐβόαες, ἐβόαε. Δ. ἐβοάετον, ἐβοαέτην. Π. ἐβοάομεν, ἐβοάετε, ἐβόαον.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βόαε, βοαέτω. Δ. βοάετον, βοαέτων. Π. βοάετε, βοαέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοάοιμι, βοάοις, βοάοι. Δ. βοάοιτον, βοαοίτην. Π. βοάοιμεν, βοάοιτε, βοάοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοάω, βοάῃς, βοάῃ. Δ. ἐὰν βοάητον, βοάητον. Π. ἐὰν βοάωμεν, βοάητε, βοάωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοάειν.

Μέλλων ἀ. τοῦ ὁριστικόν. Ε. βοήσω, βοήσεις, βοήσει. Δ. βοήσετον, βοήσετον. Π. βοήσομεν, βοήσετε, βοήσουσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοήσοιμι, βοήσοις, βοήσοι. Δ. βοήσοιτον, βοησοίτην. Π. βοήσοιμεν, βοήσοιτε, βοήσοιεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοήσειν.

Ἀόριστος ἀ. τοῦ ὁριστικόν. Ε. ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε. Δ. ἐβοήσατον, ἐβοησάτην. Π. ἐβοήσαμεν, ἐβοήσατε, ἐβόησαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. βόησον, βοησάτω. Δ. βοήσατον, βοησάτων. Γ. βοήσατε, βοησάτωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. βοήσαιμι. βοήσαις, βοήσαι. Δ. βοήσαιτον, βοησαίτην. Γ. βοήσαιμεν, βοήσαιτε, βοήσαιεν. καὶ αἰολικῶς. Ε. βοήσεια, βοήσειας, βοήσειε. Δ. βοησείατον, βοησειάτην. Γ. βοησείαμεν, βοησείατε, βοήσειαν.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοήσω, βοήσῃς, βοήσῃ. Δ. ἐὰν βοήσητον, βοήσητον. Γ. ἐὰν βοήσωμεν, βοήσητε, βοήσωσι.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, βοῆσαι.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε. Δ. βεβοήκατον, βεβοήκατον. Γ. βεβοήκαμεν, βεβοήκατε, βεβοήκασιν. ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει. Δ. ἐβεβοήκειτον, ἐβεβοηκείτην. Γ. ἐβεβοήκειμεν, ἐβεβοήκειτε, ἐβεβοήκεισαν.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. βεβόηκε, βεβοηκέτω. Δ. βεβοήκετον, βεβοηκέτων. Γ. βεβοήκετε, βεβοηκέτωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. βεβοήκοιμι, βεβοήκοις, βεβοήκοι. Δ. βεβοήκοιτον, βεβοηκοίτην. Γ. βεβοήκοιμεν, βεβοήκοιτε, βεβοήκοιεν.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βεβοήκω, βεβοήκῃς, βεβοήκῃ. Δ. ἐὰν βεβοήκητον, βεβοήκητον. Γ. ἐὰν βεβοήκωμεν, βεβοήκητε, βεβοήκωσιν.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, βεβοηκέναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε νεστὼς, βοάω. παρατατικὸς, ἐβόαον. ὁ βοάων. ἡ βοάουσα. τὸ βοάον.
Μ έλλων α. βοήσω. ὁ βοήσων. ἡ βοήσουσα. τὸ βοῆσον.
Α όριστος α. ἐβόησα. ὁ βοήσας. ἡ βοήσασα. τὸ βοῆσαν.
Π αρακείμενος, βεβόηκα. ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήκειν. ὁ βεβοηκώς. ἡ βεβοηκυῖα. τὸ βεβοηκός.

Μέσα.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοάομαι, βοάῃ, βοάεται. Δ. βοαόμεθον, βοάεσθον, βοάεσθον. Γ. βοαόμεθα, βοάεσθε, βοάονται. παρατατικός. Ε. ἐβοαόμην, ἐβοάου, ἐβοάετο. Δ. ἐβοαόμεθον, ἐβοάεσθον, ἐβοάεσθον. Γ. ἐβοαόμεθα, ἐβοάεσθε, ἐβοάοντο.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. βοάου, βοαέσθω. Δ. βοάεσθον. βοαέσθων. Γ. βοάεσθε, βοαέσθωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. βοαοίμην, βοάοιο, βοάοιτο. Δ. βοαοίμεθον, βοάοισθον, βοαοίσθην. Γ. βοαοίμεθα, βοάοισθε, βοάοιντο.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοάωμαι, βοάῃ. βοάηται. Δ. ἐὰν βοαώμεθον, βοάησθον, βοάησθον. Γ. ἐὰν βοαώμεθα, βοάησθε, βοάωνται.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, βοάεσθαι.
Μ έλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοήσομαι, βοήσῃ, βοήσεται. Δ. βοησόμεθον, βοήσεσθον. βοήσεσθον. Γ. βοησόμεθα, βοήσεσθε, βοήσονται.
Τ. ὸ εὐκτικόν. Ε. βοησοίμην, βοήσοιο, βοήσοιτο. Δ. βοησοίμεθον, βοήσοισθον, βοησοίσθην. Γ. βοησοίμεθα, βοήσοισθε, βοήσοιντο.
Τ ὸ ἀπαρέμφατον, βοήσεσθαι.
Α όριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐβοησάμην, ἐβοήσω, ἐβοήσατο. Δ. ἐβοησάμεθον, ἐβοήσασθον, ἐβοησάσθην. Γ. ἐβοησάμεθα, ἐβοήσασθε, ἐβοήσαντο.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. βόησαι, βοησάσθω. Δ. βοήσασθον, βοησάσθων. Γ. βοήσασθε, βοησάσθωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. βοησαίμην, βοήσαιο, βοήσαιτο. Δ. βοησαίμεθον, βοήσαισθον, βοησαίσθην. Γ. βοησαίμεθα, βοήσαισθε, βοήσαιντο.
Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοήσωμαι, βοήσῃ, βοήσηται. Δ. ἐὰν βοησώμεθον, βοήσησθον, βοήσησθον. Γ. ἐὰν βοησώμεθα, βοήσησθε, βοήσωνται.
Τ. ὸ ἀπαρέμφατον, βοήσασθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ε νεστὼς, βοάομαι. παρατατικὸς, ἐβοαόμην. ὁ βοαόμενος. ἡ βοαομένη. τὸ βοαόμενον.
Μ έλλων α. βοήσομαι. ὁ βοησόμενος. ἡ βοησομένη. τὸ βοησόμενον.
Α όριστος α. ἐβοησάμην. ὁ βοησάμενος. ἡ βοησαμένη. τὸ βοησάμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική. παθητικά.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοάομαι ὁμοίως τοῖς μέσοις.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται. Δ. βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον. Γ. βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόηνται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο. Δ. ἐβεβοήμεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβοήσθην. Γ. ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.
Τ ὸ προστακτικόν. Ε. βεβόησο, βεβοήσθω. Δ. βεβόησθον, βεβοήσθων. Γ. βεβόησθε, βεβοήσθωσαν.
Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο. Δ. βεβοήμεθον, βεβοῇ-

σθον, βεβοῄσθην. Γ. βεβοῄμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο. Ἔχει δὲ μὴν τὸ βο καὶ πλὴν ἡ δίφθογγον καταχρηστικήν, καὶ ἐπάνω τῆς αὐτῆς τὸν τόνον, οὐδενὸς γὰρ συμφώνου ὄντος μεταξὺ τοῦ παραληγομένου φωνήεντος, καὶ τοῦ μαι τοῦ ὁριστικοῦ παρακειμένου, ὁ τοῦ εὐκτικοῦ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ α΄ προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ γίνεται. τροπῇ τοῦ μαι εἰς μην ὑπογραφέντος γε μὴν τοῦ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ φωνήεντι. βεβόημαι, βεβοῄμην. πεποίημαι, πεποιῄμην. κεχρύσωμαι, κεχρυσῴμην, τετίμημαι, τετιμῄμην.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται. Δ. ἐὰν βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον. Γ. ἐὰν βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βεβοῆσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ε. βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, βεβοήσεται. Δ. βεβοησόμεθον, βεβοήσεσθον, βεβοήσεσθον. Γ. βεβοησόμεθα, βεβοήσεσθε, βεβοήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο. Δ. βεβοησοίμεθον, βεβοήσοισθον, βεβοησοίσθην. Γ. βεβοησοίμεθα, βεβοήσοισθε, βεβοήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βεβοήσεσθαι. (το.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐβοήθην, ἐβοήθης, ἐβοήθη. Δ. ἐβοήθητον, ἐβοηθήτην. Γ. ἐβοήθημεν, ἐβοήθητε, ἐβοήθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βοήθητι, βοηθήτω. Δ. βοήθητον, βοηθήτην. Γ. βοήθητε, βοηθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοηθείην, βοηθείης, βοηθείη. Δ. βοηθείητον, βοηθειήτην. Γ. βοηθείημεν, βοηθείητε, βοηθείησαν, καὶ βοηθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς, βοηθῇ. Δ. ἐὰν βοηθῆτον, βοηθῆτον. Γ. ἐὰν βοηθῶμεν, βοηθῆτε, βοηθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοηθῆναι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, βοηθήσεται. Δ. βοηθησόμεθον, βοηθήσεσθον, βοηθήσεσθον. Γ. βοηθησόμεθα, βοηθήσεσθε, βοηθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοηθησοίμην, βοηθήσοιο, βοηθήσοιτο. Δ. βοηθησοίμεθον, βοηθήσοισθον, βοηθησοίσθην. Γ. βοηθησοίμεθα, βοηθήσοισθε, βοηθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοηθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. βοώμενος. παρατατικὸς, ἐβοώμην. ὁ βοώμενος. ἡ βοωμένη. τὸ βοώμενον.

Παρακείμενος, βεβόημαι. ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήμην. ὁ βεβοημένος. ἡ βεβοημένη. τὸ βεβοημένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβοήσομαι. ὁ βεβοησόμενος. ἡ βεβοησομένη. τὸ βεβοησόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐβοήθην. ὁ βοηθείς. ἡ βοηθεῖσα. τὸ βοηθέν.

Μέλλων α΄. βοηθήσομαι. ὁ βοηθησόμενος. ἡ βοηθησομένη. τὸ βοηθησόμενον.

Βοάω. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, βοάομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβόαον. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐβοαόμην. ὁ α΄. μέλλων, βοήσω. ὁ μέσος μέλλων α΄. βοήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐβόησα. ὁ μέσος ἀόριστος α΄. ἐβοησάμην. ὁ παρακείμενος, βεβόηκα. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βεβόημαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐβεβοήμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβοήσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐβοήθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων πρῶτος. βοηθήσομαι. οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι ἐξέλιπον ὡς εἴρηται.

Καὶ ἄλλως διαθετικῶς τε, καὶ χρονικῶς.

βοάω

βοάομαι

ἐβόαον

βοήσω

ἐβοαόμην

βοήσομαι

ἐβόησα

βεβόηκα

ἐβοησάμην

ἐβεβοήκειν

βεβόημαι

ἐβεβοήμην

βεβοήσομαι

ἐβοήθην

βοηθήσομαι

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Ποιέω. ὁ παρατατικός, ἐποίεον. ὁ α΄. μέλλων, ποιήσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐποίησα. ὁ παρακείμενος, πεποίηκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Ποιέομαι. ὁ παρατατικός, ἐποιεόμην. ὁ α΄. μέλλων, ποιήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐποιησάμην. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος καὶ ὁ μέσος ἀόριστος β΄ καὶ μέσος μέλλων β΄ τῶν εἰς ω καθαρὸν διὰ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο παραληγόντων ὑπέλιπον. ὡς εἴρηται.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Ποιέομαι. ὁ παρατατικός, ἐποιεόμην. ὁ παρακείμενος, πεποίημαι, ὃς τοῦ μέλλοντος σ μὴ φυλάττων πρὸ τοῦ μαι καθαροῦ, ἀντὶ τοῦ τελικοῦ ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, τὸ τοῦ μέλλοντος σ, ὡς ἔθος τὸ πλεῖστον ἐκλείπει. ὡς εἴρηται. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐπεποιήμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, πεποιήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐποιήθην. ὁ α΄. μέλλων, ποιηθήσομαι.

Κλίσις ἐγκλιτική τε καὶ χρονική.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ΄.

Ποιέω	Ἐποίεον	Ποιήσω	Ἐποίησα
Ποίεε			Ποίησον
Ποιέοιμι		Ποιήσοιμι	Ποιήσαιμι
Ἐὰν ποιέω			Ἐὰν ποιήσω
Ποιέειν		Ποιήσειν	Ποιῆσαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ΄.

Ὁ ποιέων	Ὁ ποιήσων	Ὁ ποιήσας
Ἡ ποιέουσα	Ἡ ποιήσουσα	Ἡ ποιήσασα
Τὸ ποιέον	Τὸ ποιῆσον	Τὸ ποιῆσαν

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ΄.

Πεποίηκα	Πεποιήκειν	Ὁ πεποιηκώς.
Πεποίηκε		Ἡ πεποιηκυῖα
Πεποιήκοιμι		Τὸ πεποιηκός.
Ἐὰν πεποιήκω		
Πεποιηκέναι		

ΜΕΣΑ.

Ποιέομαι	Ἐποιεόμην	Ποιήσομαι	Ἐποιησάμην
Ποιέου			Ποίησαι
Ποιεοίμην		Ποιησοίμην	Ποιησαίμην
Ἐὰν ποιέωμαι			Ἐὰν ποιήσωμαι
Ποιέεσθαι		Ποιήσεσθαι	Ποιήσασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Ὁ ποιεόμενος	Ὁ ποιησόμενος	Ὁ ποιησάμενος
Ἡ ποιεομένη	Ἡ ποιησομένη	Ἡ ποιησαμένη
Τὸ ποιεόμενον	Τὸ ποιησόμενον	Τὸ ποιησάμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ΄.

Ποιέομαι	Ἐποιεόμην	Πεποίημαι	Ἐπεποιήμην
ποιέου		πεποίησο	
ποιεοίμην		πεποιῄμην	
Ἐὰν ποιέωμαι		Ἐὰν πεποιῶμαι	
ποιέεσθαι		πεποιῆσθαι	

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ΄.

Ὁ ποιεόμενος	Ὁ πεποιημένος
Ἡ ποιεομένη	Ἡ πεποιημένη
Τὸ ποιεόμενον	Τὸ πεποιημένον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ΄.

πεποιήσομαι	ἐποιήθην ποιήθητι	ποιηθήσομαι
πεποιησοίμην	ποιηθείην ἐὰν ποιηθῶ	ποιηθησοίμην
πεποιήσεσθαι	ποιηθῆναι	ποιηθήσεσθαι,

ΜΕΤΟΧΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

Ὁ πεποιησόμενος	Ὁ ποιηθείς.	Ὁ ποιηθησόμενος
Ἡ πεποιησομένη	Ἡ ποιηθεῖσα	Ἡ ποιηθησομένη
Τὸ πεποιησόμενον	Τὸ ποιηθέν.	Τὸ ποιηθησόμενον.

Κλίσις χρονική.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
ποιέω ἐποίεον	ποιέομαι ἐποιεόμην	ποιέομαι ἐποιεόμην
ποιήσω ἐποίησα	ποιήσομαι ἐποιησάμην	πεποίημαι ἐπεποιήμην πεποιήσομαι
πεποίηκα ἐπεποιήκειν		ἐποιήθην ποιηθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, ποιέω. παρατατικὸς, ἐποίεον. τὸ προστακτικὸν, ποίεε. τὸ εὐκτικὸν, ποιέοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιέω. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιέειν. ἡ μετοχή. ὁ ποιέων. ἡ ποιέουσα. τὸ ποιέον.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, ποιήσω. τὸ εὐκτικὸν, ποιήσοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιήσειν. ἡ μετοχή. ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα. τὸ ποιῆσον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐποίησα. τὸ προστακτικὸν, ποίησον. τὸ εὐκτικὸν, ποιήσαιμι. τὸ

ποιήσαιμι. τὸ

ποιήσαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιήσω. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιῆσαι. ἡ μετοχή. ὁ ποιήσας. ἡ ποιήσασα. τὸ ποιῆσαν.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, πεποίηκα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. τὸ προστακτικὸν, πεποίηκε. τὸ εὐκτικὸν, πεποιήκοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεποιήκω. τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιηκέναι. ἡ μετοχή. ὁ πεποιηκώς. ἡ πεποιηκυῖα. τὸ πεποιηκός.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν, ποιέομαι. παρατατικὸς, ἐποιεόμην. τὸ προστακτικὸν, ποιέου. τὸ εὐκτικὸν, ποιεοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιέωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιέεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ποιεόμενος. ἡ ποιεομένη. τὸ ποιεόμενον.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, ποιήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ποιησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ποιησόμενος. ἡ ποιησομένη. τὸ ποιησόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐποιησάμην. τὸ προστακτικὸν, ποίησαι. τὸ εὐκτικὸν, ποιησαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιήσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιήσασθαι. ἡ μετοχή. ὁ ποιησάμενος. ἡ ποιησαμένη. τὸ ποιησάμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, ποιέομαι. τὸ προστακτικὸν, ποιέου. ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, πεποίημαι. παρατατικὸς, ἐπεποιήμην. τὸ προστακτικὸν, πεποίησο. τὸ εὐκτικὸν, πεποιήμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεποιῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιῆσθαι. ἡ μετοχή. ὁ πεποιημένος. ἡ πεποιημένη. τὸ πεποιημένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, πεποιήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, πεποιησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ πεποιησόμενος. ἡ πεποιησομένη. τὸ πεποιησόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐποιήθην. τὸ προστακτικὸν, ποιήθητι. τὸ εὐκτικὸν, ποιηθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιηθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιηθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ ποιηθείς. ἡ ποιηθεῖσα. τὸ ποιηθέν.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, ποιηθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, ποιηθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ποιηθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ποιηθησόμενος. ἡ ποιηθησομένη. τὸ ποιηθησόμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ποιέω, ποιέεις, ποιέει. Δ. ποιέετον, ποιέετον. Π.

ποιέομεν, ποιέετε, ποιέουσιν. Παρατατικός. Ἑ. ἐποίεον, ἐποίεες, ἐποί
εε. Δ. ἐποιέετον, ἐποιεέτην. Γ. ἐποιέομεν, ἐποιέετε, ἐποίεον.
Τ ὁ προστακτικόν. Ἑ. ποίεε, ποιεέτω. Δ. ποιέετον, ποιεέτων. Γ. ποιέετε,
ποιεέτωσαν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιέοιμι, ποιέοις, ποιέοι. Δ. ποιέοιτον, ποιεοίτην. Γ.
ποιέοιμεν, ποιέοιτε, ποιέοιεν.
Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ποιέω, ποιέῃς, ποιέῃ. Δ. ἐὰν ποιέητον, ποιέητον.
Γ. ἐὰν ποιέωμεν, ποιέητε, ποιέωσιν.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιέειν.
Μ έλλων ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει. Δ. ποιήσετον, ποιήσε
τον. Γ. ποιήσομεν, ποιήσετε, ποιήσουσιν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι. Δ. ποιήσοιτον, ποιησοίτην.
Γ. ποιήσοιμεν, ποιήσοιτε, ποιήσοιεν.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιήσειν.
Ἀ όριστος ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε. Δ. ἐποιήσατον,
ἐποιησάτην. Γ. ἐποιήσαμεν, ἐποιήσατε. ἐποίησαν.
Τ ὁ προστακτικόν. Ἑ. ποίησον, ποιησάτω. Δ. ποιήσατον, ποιησάτων. Γ.
ποιήσατε, ποιησάτωσαν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. Δ. ποιήσαιτον, ποιησαί
την. Γ. ποιήσαιμεν, ποιήσαιτε, ποιήσαιεν.
Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ. Δ. ἐὰν ποιήσητον, ποιήση
τον. Γ. ἐὰν ποιήσωμεν, ποιήσητε, ποιήσωσιν.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιῆσαι.
Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε. Δ. πε
ποιήκατον, πεποιήκατον. Γ. πεποιήκαμεν, πεποιήκατε, πεποιήκασιν.
Ὑ περσυντ. Ἑ. ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει. Δ. ἐπεποιήκει
τον, ἐπεποιηκείτην. Γ. ἐπεποιήκειμεν, ἐπεποιήκειτε, ἐπεποιήκεισαν.
Τ ὁ προστακτικόν. Ἑ. πεποίηκε, πεποιηκέτω. Δ. πεποιήκετον, πεποιηκέ
των. Γ. πεποιήκετε, πεποιηκέτωσαν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι. Δ. πεποιήκοιτον,
πεποιηκοίτην. Γ. πεποιήκοιμεν, πεποιήκοιτε, πεποιήκοιεν.
Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ. Δ. ἐὰν πεποι
ήκητον, πεποιήκητον. Γ. ἐὰν πεποιήκωμεν, πεποιήκητε, πεποιήκωσιν.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, πεποιηκέναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστὼς ποιέω. παρατατικὸς, ἐποίεον. ὁ ποιέων. ἡ ποιέουσα. τὸ ποιέον.
Μ έλλων ά. ποιήσω. ὁ ποιήσων. ἡ ποιήσουσα. τὸ ποιῆσον.
Ἀ όριστος ά. ἐποίησα. ὁ ποιήσας. ἡ ποιήσασα. τὸ ποιῆσαν.
Π αρακείμενος, πεποίηκα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. ὁ πεποιηκώς.
ἡ πεποιηκυῖα. τὸ πεποιηκός.

Μέσα.

Ἐ νεστὼς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ποιέομαι. ποιέῃ, ποιέεται. Δ. ποιεόμεθον, ποιέ
εσθον, ποιέεσθον. Γ. ποιεόμεθα, ποιέεσθε, ποιέονται.
Ὑ περσυντέλικος. Ἑ. ἐποιεόμην, ἐποιέου, ἐποιέετο. Δ. ἐποιεόμεθον, ἐποι
έεσθον, ἐποιεέσθην. Γ. ἐποιεόμεθα, ἐποιέεσθε, ἐποιέοντο.
Τ ὁ προστακτικόν. Ἑ. ποιέου, ποιεέσθω. Δ. ποιέεσθον, ποιεέσθων. Γ. ποιέε
σθε, ποιεέσθωσαν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιεοίμην, ποιέοιο, ποιέοιτο. Δ. ποιεοίμεθον, ποιέοισθον,
ποιεοίσθην. Γ. ποιεοίμεθα, ποιέοισθε, ποιέοιντο.
Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ποιέωμαι, ποιέῃ, ποιέηται. Δ. ἐὰν ποιεώμε
θον, ποιέησθον, ποιέησθον. Γ. ἐὰν ποιεώμεθα, ποιέησθε, ποιέωνται.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιέεσθαι.
Μ έλλων ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται. Δ. ποιησόμε
θον, ποιήσεσθον, ποιήσεσθον. Γ. ποιησόμεθα, ποιήσεσθε, ποιήσονται.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο. Δ. ποιησοίμεθον, ποιή
σοισθον, ποιησοίσθην. Γ. ποιησοίμεθα, ποιήσοισθε, ποιήσοιντο.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιήσεσθαι.
Ἀ όριστος ά. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο. Δ. ἐποιη
σάμεθον, ἐποιήσασθον, ἐποιησάσθην. Γ. ἐποιησάμεθα, ἐποιήσασθε, ἐ
ποιήσαντο.
Τ ὁ προστακτικόν. Ἑ. ποίησαι, ποιησάσθω. Δ. ποιήσασθον, ποιησάσθων.
Γ. ποιήσασθε, ποιησάσθωσαν.
Τ ὁ εὐκτικόν. Ἑ. ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο. Δ. ποιησαίμεθον, ποιή
σαισθον, ποιησαίσθην. Γ. ποιησαίμεθα, ποιήσαισθε, ποιήσαιντο.
Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσηται. Δ. ἐὰν ποιησώ
μεθον, ποιήσησθον, ποιήσησθον. Γ. ἐὰν ποιησώμεθα, ποιήσησθε, ποιήσων
(ται.
Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ποιήσασθαι.

Μετοχαὶ μέσου.

Ἐνεστὼς. ποιέομαι. παρατατικὸς, ἐποιεόμην. ὁ ποιεόμενος. ἡ ποιεομένη. τὸ ποιεόμενον.

Μέλλων α΄. ποιήσομαι. ὁ ποιησόμενος. ἡ ποιησομένη. τὸ ποιησόμενον.

Ἀόριστος α΄. ἐποιησάμην. ὁ ποιησάμενος. ἡ ποιησαμένη. τὸ ποιησάμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστὼς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ποιέομαι. ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται. Δ. πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον. Γ. πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο. Δ. ἐπεποιήμεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποιήσθην. Γ. ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. πεποίησο, πεποιήσθω. Δ. πεποίησθον, πεποιήσθων. Γ. πεποίησθε, πεποιήσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεποιῄμην, πεποιῇο, πεποιῇτο. Δ. πεποιῄμεθον, πεποιῇσθον, πεποιῄσθην. Γ. πεποιῄμεθα, πεποιῇσθε, πεποιῇντο. Ἔχει δὲ μετὰ τὸ ποι καὶ τὴν ηι δίφθογγον καταχρηστικὴν, καὶ ἐπάνω τῆς αὐτῆς ἀεὶ, τὸν τόνον.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται. Δ. ἐὰν πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον. Γ. ἐὰν πεποιώμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιῆσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. πεποιήσομαι. πεποιήσῃ, πεποιήσεται. Δ. πεποιησόμεθον, πεποιήσεσθον, πεποιήσεσθον. Γ. πεποιησόμεθα, πεποιήσεσθε, πεποιήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο. Δ. πεποιησοίμεθον, πεποιήσοισθον, πεποιησοίσθην. Γ. πεποιησοίμεθα, πεποιήσοισθε. πεποιήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, πεποιήσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐποιήθην, ἐποιήθης, ἐποιήθη. Δ. ἐποιήθητον, ἐποιηθήτην. Γ. ἐποιήθημεν, ἐποιήθητε, ἐποιήθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ποιήθητι, ποιηθήτω. Δ. ποιήθητον. ποιηθήτων. Γ. ποιήθητε, ποιηθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη. Δ. ποιηθείητον, ποιηθειήτην. Γ. ποιηθείημεν, ποιηθείητε, ποιηθείησαν. καὶ ποιηθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ποιηθῇ. Δ. ἐὰν ποιηθῆτον, ποιηθῆτον. Γ. ἐὰν ποιηθῶμεν, ποιηθῆτε, ποιηθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιηθῆναι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ποιηθήσομαι. ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται. Δ. ποιηθησόμεθον, ποιηθήσεσθον, ποιηθήσεσθον. Γ. ποιηθησόμεθα, ποιηθήσεσθε, ποιηθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο. Δ. ποιηθησοίμεθον, ποιηθήσοισθον, ποιηθησοίσθην. Γ. ποιηθησοίμεθα, ποιηθήσοισθε, ποιηθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιηθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστὼς. ποιέομαι. παρατατικὸς, ἐποιεόμην. ὁ ποιεόμενος. ἡ ποιεομένη. τὸ ποιεόμενον.

Παρακείμενος, πεποίημαι. ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήμην. ὁ πεποιημένος. ἡ πεποιημένη. τὸ πεποιημένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, πεποιήσομαι. ὁ πεποιησόμενος. ἡ πεποιησομένη. τὸ πεποιησόμενον.

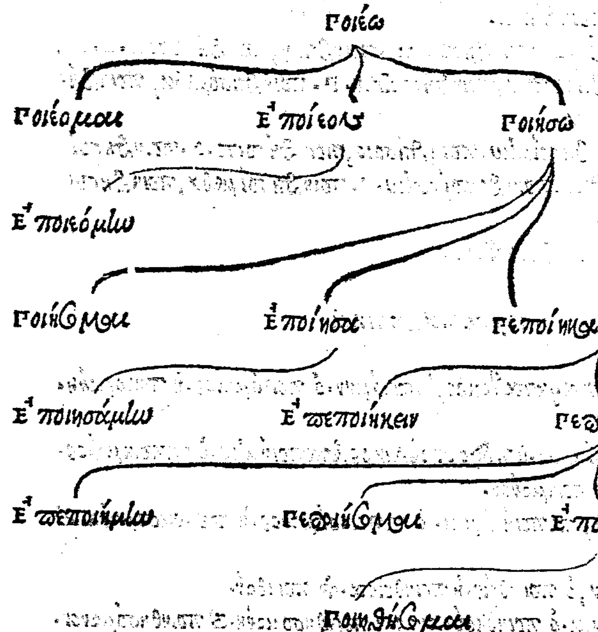
Ἀόριστος α΄. ἐποιήθην, ὁ ποιηθείς. ἡ ποιηθεῖσα. τὸ ποιηθέν.

Μέλλων α΄. ποιηθήσομαι. ὁ ποιηθησόμενος. ἡ ποιηθησομένη. τὸ ποιηθησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Ποιέω. ὁ μέσος τὲ, καὶ παθητικὸς ἐνεστὼς, ποιέομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐποίεον. ὁ μέσος τὲ, καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐποιεόμην. ὁ α΄. μέλλων, ποιήσω. ὁ μέσος μέλλων α΄. ποιήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐποίησα. ὁ μέσος ἀόριστος α΄. ἐποιησάμην. ὁ παρακείμενος, πεποίηκα, ὅθεν δύο χρόνοι. ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πεποίημαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντ. ἐπεποιήμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, πεποιήσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐποιήθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων πρῶτος ποιηθήσομαι.

Καὶ ἄλλως διαθετικῶς τε, καὶ χρονικῶς.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Χρυσόω. ὁ παρατατικὸς, ἐχρύσοον. ὁ α. μέλλων, χρυσώσω. ὁ α. ἀόριστος, ἐχρύσωσα. ὁ παρακείμενος, κεχρύσωκα. ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐκεχρυσώκειν.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Χρυσόομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην. ὁ α. μέλλων, χρυσώσομαι. ὁ α. ἀόριστος, ἐχρυσωσάμην.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Χρυσόομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην, ὁ παρακείμενος, κεχρύσωμαι. τοῦ μέλλοντος, τὸ μὴ τηρῶν καθαρὸν παρὰ τὸ ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐκεχρυσώμην. ὁ α. ἀόριστος, ἐχρυσώθην. ὁ α. μέλλων, χρυσωθήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχρυσώσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.
Χρυσόω Ἐχρύσοον	Χρυσόομαι Ἐχρυσοόμην	Χρυσόομαι Ἐχρυσοόμην
Χρυσώσω Ἐχρύσωσα	Χρυσώσομαι Ἐχρυσωσάμην	Κεχρύσωμαι Ἐκεχρυσώμην
		Κεχρυσώσομαι
Κεχρύσωκα Ἐκεχρυσώκειν		Ἐχρυσώθην Χρυσωθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, χρυσόω. παρατατικὸς, ἐχρύσοον. τὸ προστακτικὸν, χρύσοε. τὸ εὐκτικὸν, χρυσόοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν χρυσόω. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόειν. ἡ μετοχή. ὁ χρυσόων. ἡ χρυσόουσα. τὸ χρυσόον.
Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, χρυσώσω. τὸ εὐκτικὸν, χρυσώσοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσώσειν. ἡ μετοχή. ὁ χρυσώσων. ἡ χρυσώσουσα. τὸ χρυσῶσον.
Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐχρύσωσα. τὸ προστακτικὸν, χρύσωσον. τὸ εὐκτικὸν, χρυσώσαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν χρυσώσω. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσῶσαι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσώσας. ἡ χρυσώσασα. τὸ χρυσῶσαν.
Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, κεχρύσωκα. ὑπερσυντέλικος, ἐκεχρυσώκειν. τὸ προστακτικὸν, κεχρύσωκε. τὸ εὐκτικὸν, κεχρυσώκοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν κεχρυσώκω. τὸ ἀπαρέμφατον, κεχρυσωκέναι. ἡ μετοχή. ὁ κεχρυσωκώς. ἡ κεχρυσωκυῖα. τὸ κεχρυσωκός.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, χρυσόομαι. παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην. τὸ προστακτικὸν, χρυσόου. τὸ εὐκτικὸν, χρυσοοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν χρυσόωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσοόμενος. ἡ χρυσοομένη. τὸ χρυσοόμενον.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, χρυσώσομαι. τὸ εὐκτικὸν, χρυσωσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσώσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσωσόμενος. ἡ χρυσωσομένη. τὸ χρυσωσόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐχρυσωσάμην. τὸ προστακτικὸν, χρύσωσαι. τὸ εὐκτικὸν, χρυσωσαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν χρυσώσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσώσασθαι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσαμένη. τὸ χρυσωσάμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, χρυσόομαι. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶν μέσων ὁμοίως.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, κεχρύσωμαι. παρατατ. ἐκεχρυσώμην. τὸ προστακτικὸν, κεχρύσωσο. τὸ εὐκτικὸν, κεχρυσώμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν κεχρυσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, κεχρυσῶσθαι. ἡ μετοχή. ὁ κεχρυσωμένος. ἡ κεχρυσωμένη. τὸ κεχρυσωμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, κεχρυσώσομαι. τὸ εὐκτικὸν, κεχρυσωσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, κεχρυσώσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ κεχρυσωσόμενος. ἡ κεχρυσωσομένη. τὸ κεχρυσωσόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐχρυσώθην. τὸ προστακτικὸν, χρυσώθητι. τὸ εὐκτικὸν, χρυσωθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν χρυσωθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσωθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσωθείς. ἡ χρυσωθεῖσα. τὸ χρυσωθέν.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, χρυσωθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, χρυσωθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσωθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ χρυσωθησόμενος. ἡ χρυσωθησομένη. τὸ χρυσωθησόμενον.

Καὶ ἄλλως ἐγκλιτικῶς συντομωτέροις.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ.

Χρυσῶ	Ἐχρύσουν	Χρυσώσω	Ἐχρύσωσα
Χρύσου			Χρύσωσον
Χρυσοῖμι		Χρυσώσοιμι	Χρυσώσαιμι
Ἐὰν χρυσῶ			Ἐὰν χρυσώσω
Χρυσοῦν		Χρυσώσειν	Χρυσῶσαι

ΜΕΤΟΧΑῚ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

Ὁ χρυσῶν	Ὁ χρυσώσων	Ὁ χρυσώσας
Ἡ χρυσοῦσα	Ἡ χρυσώσουσα	Ἡ χρυσώσασα
Τὸ χρυσοῦν	Τὸ χρυσῶσον	Τὸ χρυσῶσαν

Ἐνεργητικά.		Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.
Κεχρύσωκα	Ἐκεχρυσώκειν	Ὁ κεχρυσωκώς.
Κεχρύσωκε		Ἡ κεχρυσωκυῖα.
Κεχρυσώκοιμι		Τὸ κεχρυσωκός
Ἐὰν κεχρυσώκω		
Κεχρυσωκέναι.		

ΜΈΣΑ.

Χρυσοῦμαι	Ἐχρυσούμην	Χρυσώσομαι	Ἐχρυσωσάμην
Χρυσοῦ			Χρύσωσαι
Χρυσοίμην		Χρυσωσοίμην	Χρυσωσαίμην
Ἐὰν χρυσῶμαι			Ἐὰν χρυσώσωμαι
Χρυσοῦσθαι		Χρυσώσεσθαι	Χρυσώσασθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ ΜΈΣΑΙ.

Ὁ χρυσούμενος	Ὁ χρυσωσόμενος	Ὁ χρυσωσάμενος
Ἡ χρυσουμένη	Ἡ χρυσωσομένη	Ἡ χρυσωσαμένη
Τὸ χρυσούμενον	Τὸ χρυσωσόμενον	Τὸ χρυσωσάμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΆ.

Χρυσοῦμαι	Ἐχρυσούμην	Κεχρύσωμαι	Ἐκεχρυσώμην
Χρυσοῦ		Κεχρύσωσο	
Χρυσοίμην			Κεχρυσώμην
Ἐὰν χρυσῶμαι			Ἐὰν χρυσῶμαι
Χρυσοῦσθαι			Κεχρυσῶσθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

Ὁ χρυσούμενος	Ὁ κεχρυσωμένος
Ἡ χρυσουμένη	Ἡ κεχρυσωμένη
Τὸ χρυσούμενον	Τὸ κεχρυσωμένον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Κεχρυσώσομαι	Ἐχρυσώθην Χρυσώθητι	Χρυσωθήσομαι
Κεχρυσωσοίμην	Χρυσωθείην Ἐὰν χρυσωθῶ	Χρυσωθησοίμην
Κεχρυσώσεσθαι	Χρυσωθῆναι	Χρυσωθήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

ὁ κεχρυσωμένος	ὁ χρυσωθείς.	ὁ χρυσωθησόμενος
ἡ κεχρυσωμένη	ἡ χρυσωθεῖσα	ἡ χρυσωθησομένη
τὸ κεχρυσωμένον	τὸ χρυσωθέν.	τὸ χρυσωθησόμενον

κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσόω. χρυσόεις. χρυσόει. Δ. χρυσόετον. χρυσόετον. Γ. χρυσόομεν. χρυσόετε. χρυσόουσιν. Παρατατικός. Ε. ἐχρύσοον. ἐχρύσοες. ἐχρύσοε. Δ. ἐχρυσόετον. ἐχρυσοέτην. Γ. ἐχρυσόομεν. ἐχρυσόετε. ἐχρύσοον.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. χρύσοε. χρυσοέτω. Δ. χρυσόετον. χρυσοέτων. Γ. χρυσόετε. χρυσοέτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. χρυσόοιμι. χρυσόοις. χρυσόοι. Δ. χρυσόοιτον. χρυσοοίτην. Γ. χρυσόοιμεν. χρυσόοιτε. χρυσόοιεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσόω. χρυσόῃς. χρυσόῃ. Δ. ἐὰν χρυσόητον. χρυσόητον. Γ. ἐὰν χρυσόωμεν. χρυσόητε. χρυσόωσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, χρυσόειν.

Μ έλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσώσω. χρυσώσεις. χρυσώσει. Δ. χρυσώσετον. χρυσώσετον. Γ. χρυσώσομεν. χρυσώσετε. χρυσώσουσιν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. χρυσώσοιμι. χρυσώσοις. χρυσώσοι. Δ. χρυσώσοιτον, χρυσωσοίτην. Γ. χρυσώσοιμεν. χρυσώσοιτε. χρυσώσοιεν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, χρυσώσειν.

Ἀ όριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐχρύσωσα. ἐχρύσωσας. ἐχρύσωσε. Δ. ἐχρυσώσατον. ἐχρυσωσάτην. Γ. ἐχρυσώσαμεν. ἐχρυσώσατε. ἐχρύσωσαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. χρύσωσον. χρυσωσάτω. Δ. χρυσώσατον. χρυσωσάτων. Γ. χρυσώσατε. χρυσωσάτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. χρυσώσαιμι. χρυσώσαις. χρυσώσαι. Δ. χρυσώσαιτον. χρυσωσαίτην. Γ. χρυσώσαιμεν. χρυσώσαιτε. χρυσώσαιεν. Καὶ αἰολικῶς. Ε. χρυσώσεια. χρυσώσειας. χρυσώσειε. Δ. χρυσωσείατον. χρυσωσειάτην. Γ. χρυσωσείαμεν. χρυσωσείατε. χρυσώσειαν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσώσω. χρυσώσῃς. χρυσώσῃ. Δ. ἐὰν χρυσώσητον. χρυσώσητον. Γ. ἐὰν χρυσώσωμεν. χρυσώσητε. χρυσώσωσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, χρυσῶσαι.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. κεχρύσωκα. κεχρύσωκας. κεχρύσωκε. Δ. κεχρυσώκατον. κεχρυσώκατον. Γ. κεχρυσώκαμεν. κεχρυσώκατε. κεχρυσώκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐκεχρυσώκειν. ἐκεχρυσώκεις. ἐκεχρυσώκει. Δ. ἐκεχρυσώκειτον. ἐκεχρυσωκείτην. Γ. ἐκεχρυσώκειμεν. ἐκεχρυσώκειτε. ἐκεχρυσώκεισαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. κεχρύσωκε. κεχρυσωκέτω. Δ. κεχρυσώκετον. κεχρυσωκέτων. Γ. κεχρυσώκετε. κεχρυσωκέτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. κεχρυσώκοιμι. κεχρυσώκοις. κεχρυσώκοι. Δ. κεχρυσώκοιτον. κεχρυσωκοίτην. Γ. κεχρυσώκοιμεν. κεχρυσώκοιτε. κεχρυσώκοιεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν κεχρυσώκω. κεχρυσώκῃς. κεχρυσώκῃ. Δ. ἐὰν κεχρυσώκητον. κεχρυσώκητον. Γ. ἐὰν κεχρυσώκωμεν. κεχρυσώκητε. κεχρυσώκωσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, κεχρυσωκέναι.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστώς. χρυσόω. παρατατικός, ἐχρύσοον. ὁ χρυσόων. ἡ χρυσόουσα. τὸ χρυσόον.

Μ έλλων α. χρυσώσω. ὁ χρυσώσων. ἡ χρυσώσουσα. τὸ χρυσῶσον.

Ἀ όριστος α. ἐχρύσωσα. ὁ χρυσώσας. ἡ χρυσώσασα. τὸ χρυσῶσαν.

Π αρακείμενος, κεχρύσωκα. ὑπερσυντέλικος, ἐκεχρυσώκειν. ὁ κεχρυσωκώς. ἡ κεχρυσωκυῖα. τὸ κεχρυσωκός.

κλίσις ἐγκλιτική. καὶ προσωπική. μέση.

Ἐ νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσόομαι. χρυσόῃ, χρυσόεται. Δ. χρυσοόμεθον, χρυσόεσθον, χρυσόεσθον. Γ. χρυσοόμεθα, χρυσόεσθε, χρυσόονται. Παρατατικός. Ε. ἐχρυσοόμην, ἐχρυσόου, ἐχρυσόετο. Δ. ἐχρυσοόμεθον, ἐχρυσόεσθον, ἐχρυσοέσθην. Γ. ἐχρυσοόμεθα, ἐχρυσόεσθε, ἐχρυσόοντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρυσόου, χρυσοέσθω. Δ. χρυσόεσθον, χρυσοέσθων. Γ. χρυσόεσθε, χρυσοέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσοοίμην, χρυσόοιο, χρυσόοιτο. Δ. χρυσοοίμεθον, χρυσόοισθον, χρυσοοίσθην. Γ. χρυσοοίμεθα, χρυσόοισθε, χρυσόοιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσόωμαι, χρυσόῃ, χρυσόηται. Δ. ἐὰν χρυσοώμεθον, χρυσόησθον, χρυσόησθον. Γ. ἐὰν χρυσοώμεθα, χρυσόησθε, χρυ-

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόεσθαι. (σόωνται.

Μέλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται. Δ. χρυσωσόμεθον, χρυσώσεσθον, χρυσώσεσθον. Γ. χρυσωσόμεθα, χρυσώσεσθε, χρυσώσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο. Δ. χρυσωσοίμεθον, χρυσώσοισθον, χρυσωσοίσθην. Γ. χρυσωσοίμεθα, χρυσώσοισθε, χρυ-

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσώσεσθαι. (σώσοιντο.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσατο. Δ. ἐχρυσωσάμεθον, ἐχρυσώσασθον, ἐχρυσωσάσθην. Γ. ἐχρυσωσάμεθα, ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσαντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρύσωσαι, χρυσωσάσθω. Δ. χρυσώσασθον, χρυσωσάσθων. Γ. χρυσώσασθε, χρυσωσάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσωσαίμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο. Δ. χρυσωσαίμεθον, χρυσώσαισθον, χρυσωσαίσθην. Γ. χρυσωσαίμεθα, χρυσώσαισθε, χρυσώσαιντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσηται. Δ. ἐὰν χρυσωσώμεθον, χρυσώσησθον, χρυσώσησθον. Γ. ἐὰν χρυσωσώμεθα, χρυσώσησθε, χρυσώσωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσώσασθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς. χρυσόομαι. παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην. ὁ χρυσοόμενος. ἡ χρυσοομένη. τὸ χρυσοόμενον.

Μέλλων α. χρυσώσομαι. ὁ χρυσωσόμενος. ἡ χρυσωσομένη. τὸ χρυσωσόμε- (νον.

Ἀόριστος α. ἐχρυσωσάμην. ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσαμένη. τὸ χρυσωσάμενον.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσόομαι. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶν μέσων ὁμοίως.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται. Δ. κεχρυσώμεθον, κεχρύσωσθον, κεχρύσωσθον. Γ. κεχρυσώμεθα, κεχρύσωσθε, κεχρύσωνται. καὶ ἰωνικῶς, κεχρυσώαται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο. Δ. ἐκεχρυσώμεθον, ἐκεχρύσωσθον, ἐκεχρυσώσθην. Γ. ἐκεχρυσώμεθα, ἐκεχρύσωσθε, ἐκεχρύσωντο καὶ ἰωνικῶς, ἐκεχρυσώατο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω. Δ. κεχρύσωσθον, κεχρυσώσθων. Γ. κεχρύσωσθε, κεχρυσώσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο. Δ. κεχρυσῴμεθον, κεχρυσῷσθον, κεχρυσῴσθην. Γ. κεχρυσῴμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο. ἔχει δὲ μετὰ τὸ χρυ καὶ τὴν ῳ δίφθογγον, κατὰ χρῆσιν κοινήν. καὶ ἐπάνω τῆς αὐτῆς ἀεὶ τὸν τόνον.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῶται. Δ. ἐὰν κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον. Γ. ἐὰν κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρύσωνται. καὶ γίνεται τὸ δεύτερον πρόσωπον, ἐὰν κεχρυσῷ κατ᾽ ἀποκοπὴν ἀπὸ τοῦ κεχρυσώκῃ τοῦ τρίτου τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Τὸ ἀπαρέμφατον, κεχρυσῶσθαι.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. κεχρυσώσομαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται. Δ. κεχρυσωσόμεθον, κεχρυσώσεσθον, κεχρυσώσεσθον. Γ. κεχρυσωσόμεθα, κεχρυσώσεσθε, κεχρυσώσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο. Δ. κεχρυσωσοίμεθον, κεχρυσώσοισθον, κεχρυσωσοίσθην. Γ. κεχρυσωσοίμεθα, κεχρυσώσοισθε, κεχρυσώσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, κεχρυσώσεσθαι.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐχρυσώθην, ἐχρυσώθης, ἐχρυσώθη. Δ. ἐχρυσώθητον, ἐχρυσωθήτην. Γ. ἐχρυσώθημεν, ἐχρυσώθητε, ἐχρυσώθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρυσώθητι, χρυσωθήτω. Δ. χρυσώθητον, χρυσωθήτων. Γ. χρυσώθητε, χρυσωθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη. Δ. χρυσωθείητον, χρυσωθειήτην. Γ. χρυσωθείημεν, χρυσωθείητε, χρυσωθείησαν. καὶ χρυσωθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῇς, χρυσωθῇ. Δ. ἐὰν χρυσωθῆτον, χρυσωθῆτον. Γ. ἐὰν χρυσωθῶμεν, χρυσωθῆτε, χρυσωθῶσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσωθῆναι.

Μέλλων α. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, χρυσωθήσεται. Δ. χρυσωθησόμεθον, χρυσωθήσεσθον, χρυσωθήσεσθον. Γ. χρυσωθησό-

μεθα, χρυσωθήσεσθε, χρυσωθήσονται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσωθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. χρυσόομαι. παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην. ὁ χρυσούμενος. ἡ χρυσουμένη. τὸ χρυσούμενον.

Παρακείμενος, κεχρύσωμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐκεχρυσώμην. ὁ κεχρυσωμένος. ἡ κεχρυσωμένη. τὸ κεχρυσωμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχρυσώσομαι. ὁ κεχρυσωσόμενος. ἡ κεχρυσωσομένη. τὸ κεχρυσωσόμενον.

Ἀόριστος ά. ἐχρυσώθην. ὁ χρυσωθείς. ἡ χρυσωθεῖσα. τὸ χρυσωθέν.

Μέλλων ά. χρυσωθήσομαι. ὁ χρυσωθησόμενος. ἡ χρυσωθησομένη. τὸ χρυσωθησόμενον.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Ἀπὸ δὲ ταύτησὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν διὰ τοῦ. α. η. ε. η. ο. παραληγόντων, περισπώμενα γίνεται ἐνεργητικά τε, καὶ μέσα, καὶ παθητικά. κατὰ πάσας ἐγκλίσεις ἐπὶ μόνου μὲν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ α παραληγόντων. οἷον βοάω, βοῶ. ἐβόαον, ἐβόων. βόαε, βόα. βοάοιμι, βοῷμι. ἐὰν βοάω, βοῶ. βοάειν, βοᾶν. βοάομαι, βοῶμαι. ἐβοαόμην, ἐβοώμην. βοάου, βοῶ. βοαοίμην, βοῴμην. ἐὰν βοάωμαι, βοῶμαι. βοάεσθαι, βοᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ ε. οἷον, ποιέω, ποιῶ. ἐποίεον, ἐποίουν. ποίεε, ποίει. ποιέοιμι, ποιοῖμι. ἐὰν ποιέω, ποιῶ. ποιέειν, ποιεῖν. ποιέομαι, ποιοῦμαι. ἐποιεόμην, ἐποιούμην. ποιέου, ποιοῦ. ποιεοίμην, ποιοίμην. ἐὰν ποιέωμαι, ποιῶμαι. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ ο οἷον, χρυσόω, χρυσῶ. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. χρύσοε, χρύσου. χρυσόοιμι, χρυσοῖμι. ἐὰν χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόειν, χρυσοῦν. χρυσόομαι, χρυσοῦμαι. ἐχρυσοόμην, ἐχρυσούμην. χρυσοοίμην, χρυσοίμην. ἐὰν χρυσόωμαι, χρυσῶμαι. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι. εἰσὶ δὲ τούτων συζυγίαι, τρεῖς.

Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν διὰ τοῦ α παραληγόντων. οἷον, βοάω, βοῶ.

Δευτέρα δὲ, ἡ τῶν διὰ τοῦ ε οἷον, ποιέω, ποιῶ.

Τρίτη δὲ, ἡ τῶν διὰ τοῦ ο, οἷον χρυσόω, χρυσῶ.

Πάθη τῶν διὰ τοῦ α παραληγομένων.

Πάσχει δὲ τὰ μὲν διὰ τοῦ α παραλήγοντα συναιρέσεις ἐπὶ ἐνεστῶτος, καὶ

παρατατικοῦ, ἰδίας δέ τι, καὶ ἴσας δὲ αω. καὶ αε. καὶ αου. καὶ αοι. ω. οἷον, βοάω, βοῶ. βοάομεν, βοῶμεν. βοάουσι, βοῶσι. βοάοιμι, βοῷμι. ἔτι αε, καὶ αει, καὶ αη, καὶ αῃ α. οἷον, βοάετον, βοᾶτον. βοάεις, βοᾷς. βοάητον, βοᾶτον. βοάῃ, βοᾷ. ἀεὶ τὸ ι ὅπη γε ἐν ταῖς ει καὶ οι, καὶ ῃ διφθόγγοις ἦν, τότε α, καὶ ᾳ ὑπογεγραμμένου. πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. ἐφ' οὗ εἰς α χωρὶς τοῦ ι ὑπογεγραμμένου. οὐδέποτε γὰρ τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα ἔχουσι πρὸ τοῦ ν ἀνεκφώνητόν τι. αοι γὰρ ῳ. οἷον, βοάοιμι, βοῷμι. καὶ ᾳ. βοάεις, βοᾷς. αῃ. ᾳ βοάῃ. βοᾷ. αειν, αν χωρὶς τοῦ ι, οἷον, βοάειν, βοᾶν.

Πάθη τῶν διὰ τοῦ ε παραληγόντων.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ε. εω, ω. ποιέω, ποιῶ. εο. καὶ εου. ου. ποιέομεν, ποιοῦμεν. ποιέουσιν, ποιοῦσιν. εει, καὶ εε, ει. ποιέεις, ποιεῖς. ποιέετον, ποιεῖτον. εη, η. ποιέῃς, ποιῇς. εη, η. ποιέητον, ποιῆτον. ἀεὶ γὰρ τὸ ε μεθ' ἧστινοσοῦν ἑπομένης διφθόγγου, εἰς αὐτὴν κιρνᾶται. οἷον, ποιέεις, ποιεῖς. ποιέουσιν, ποιοῦσιν. ποιέοιμι, ποιοῖμι, ποιέῃς, ποιῇς.

Πάθη τῶν διὰ τοῦ ο παραληγόντων.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ο. οω. καὶ οη, ω, οἷον χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόητον, χρυσῶτον. οε, καὶ οο, καὶ οου, ου. οἷον χρυσόετον, χρυσοῦτον. χρυσόομεν, χρυσοῦμεν. χρυσόουσι, χρυσοῦσι. οοι, καὶ οῃ, καὶ οει. οι, οἷον, χρυσόοιμι, χρυσοῖμι. χρυσόῃς, χρυσοῖς. χρυσόεις, χρυσοῖς. ἀεὶ γὰρ τὸ ι ἐν διφθόγγῳ ἡτινιοῦν πρὸ τοῦ ο εἰς οι κιρνᾶται. πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. ἐφ' οὗ εἰς ου, οἷον, χρυσόειν, χρυσοῦν.

Συναιρέσεις τῶν διὰ τοῦ α συντομώτερον.

Αω, καὶ αο, καὶ αου, ω. αοι, ῳ. αε. καὶ αη, α. αει, καὶ αῃ ᾳ, αειν. αν.

Τῶν διὰ τοῦ ε.

Εω. ω. εο. καὶ εου, ου. εοι. οι. εει. καὶ εε, ει. εη. η. εῃ, ῃ.

Τῶν διὰ τοῦ ο.

Οω. καὶ οη, ω. οε. καὶ οο. καὶ οου. ου. οοι. καὶ οῃ. καὶ οει, οι. οειν, ουν. γίνεται δὲ τοῦτο σαφέστερον ὧδε.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ τῶν διὰ τοῦ α παραληγόντων· ἐνεργητική.

Ἐνεστώς· τὸ ὁριστικόν. Ε. βοάω, βοῶ· βοάεις, βοᾷς· βοάει, βοᾷ. Δ. βοάετον, βοᾶτον· βοάετον, βοᾶτον. Γ. βοάομεν, βοῶμεν· βοάετε, βοᾶτε· βοάουσιν, βοῶσιν. Παρατατικός. Ε. ἐβόαον, ἐβόων· ἐβόαες, ἐβόας· ἐβόαε, ἐβόα. Δ. ἐβοάετον, ἐβοᾶτον· ἐβοαέτην, ἐβοάτην. Γ. ἐβοάομεν, ἐβοῶμεν· ἐβοάετε, ἐβοᾶτε· ἐβόαον, ἐβόων.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βόαε, βόα· βοαέτω, βοάτω. Δ. βοάετον, βοᾶτον· βοαέτων, βοάτων. Γ. βοάετε, βοᾶτε· βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοάοιμι, βοῷμι· βοάοις, βοῷς· βοάοι, βοῷ. Δ. βοάοιτον, βοῷτον· βοαοίτην, βοῴτην. Γ. βοάοιμεν, βοῷμεν· βοάοιτε, βοῷτε· βοάοιεν, βοῷεν. καὶ τοῦ μι, εἰς τὴν μεταβολὴν, αἰολικῶς τε, καὶ δωρικῶς. Ε. βοῴην· βοῴης, βοῴη. Δ. βοῴητον, βοῳήτην. Γ. βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοάω, βοῶ· βοάῃς, βοᾷς· βοάῃ, βοᾷ. Δ. ἐὰν βοάητον, βοᾶτον· βοάητον, βοᾶτον. Γ. ἐὰν βοάωμεν, βοῶμεν· βοάητε, βοᾶτε· βοάωσιν, βοῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοάειν, βοᾶν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. βοάω, βοῶ· παρατατικὸς, ἐβόαον, ἐβόων· ὁ βοάων, βοῶν· τοῦ βοάοντος, βοῶντος· ἡ βοάουσα, βοῶσα· τῆς βοαούσης, βοώσης· τὸ βοάον, βοῶν· τοῦ βοάοντος, βοῶντος.

Μέσα, καὶ παθητικά.

Ἐνεστώς· τὸ ὁριστικόν. Ε. βοάομαι, βοῶμαι· βοάῃ, βοᾷ· βοάεται, βοᾶται. Δ. βοαόμεθον, βοώμεθον· βοάεσθον, βοᾶσθον· βοάεσθον, βοᾶσθον. Γ. βοαόμεθα, βοώμεθα· βοάεσθε, βοᾶσθε· βοάονται, βοῶνται. Παρατατικός. Ε. ἐβοαόμην, ἐβοώμην· ἐβοάου, ἐβοῶ· ἐβοάετο, ἐβοᾶτο. Δ. ἐβοαόμεθον, ἐβοώμεθον· ἐβοάεσθον, ἐβοᾶσθον· ἐβοαέσθην, ἐβοάσθην. Γ. ἐβοαόμεθα, ἐβοώμεθα· ἐβοάεσθε, ἐβοᾶσθε· ἐβοάοντο, ἐβοῶντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βοάου, βοῶ· βοαέσθω, βοάσθω. Δ. βοάεσθον, βοᾶσθον· βοαέσθων, βοάσθων. Γ. βοάεσθε, βοᾶσθε· βοαέσθωσαν, βοάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοαοίμην, βοῴμην· βοάοιο, βοῷο· βοάοιτο, βοῷτο. Δ. βοαοίμεθον, βοῴμεθον· βοάοισθον, βοῷσθον· βοαοίσθην, βοῴσθην. Γ. βοαοίμεθα, βοῴμεθα, βοάοισθε, βοῷσθε, βοάοιντο, βοῷντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοάωμαι, βοῶμαι· βοάῃ, βοᾷ, βοάηται, βοᾶται. Δ. βοαώμεθον, βοώμεθον· βοάησθον, βοᾶσθον· βοάησθον, βοᾶσθον. Γ. βοαώμεθα, βοώμεθα· βοάησθε, βοᾶσθε· βοάωνται, βοῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοάεσθαι, βοᾶσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι, καὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς· βοάομαι, βοῶμαι· παρατατικὸς, ἐβοαόμην, ἐβοώμην· ὁ βοαόμενος, βοώμενος· ἡ βοαομένη, βοωμένη· τὸ βοαόμενον, βοώμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική· τῶν διὰ τοῦ ε παραληγόντων· ἐνεργητική.

Ἐνεστώς· τὸ ὁριστικόν. Ε. ποιέω, ποιῶ· ποιέεις, ποιεῖς· ποιέει, ποιεῖ. Δ. ποιέετον, ποιεῖτον· ποιέετον, ποιεῖτον. Γ. ποιέομεν, ποιοῦμεν· ποιέετε, ποιεῖτε· ποιέουσιν, ποιοῦσιν. Παρατατικός. Ε. ἐποίεον, ἐποίουν· ἐποίεες, ἐποίεις· ἐποίεε, ἐποίει. Δ. ἐποιέετον, ἐποιεῖτον· ἐποιεέτην, ἐποιείτην. Γ. ἐποιέομεν, ἐποιοῦμεν· ἐποιέετε, ἐποιεῖτε· ἐποίεον, ἐποίουν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ποίεε, ποίει· ποιεέτω, ποιείτω. Δ. ποιέετον, ποιεῖτον· ποιεέτων, ποιείτων. Γ. ποιέετε, ποιεῖτε· ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιέοιμι, ποιοῖμι· ποιέοις, ποιοῖς· ποιέοι, ποιοῖ. Δ. ποιέοιτον, ποιοῖτον· ποιεοίτην, ποιοίτην. Γ. ποιέοιμεν, ποιοῖμεν· ποιέοιτε, ποιοῖτε, ποιέοιεν, ποιοῖεν. καὶ αἰολικῶς μὲν μεταβολῇ τοῦ μι εἰς ην. Ε. ποιοίην, ποιοίης ποιοίη. Δ. ποιοίητον, ποιοιήτην. Γ. ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν. δωρικῶς δὲ καὶ τοῦ μι εἰς ην, καὶ τῆς οι τῆς κυρίας εἰς τὴν ω κατὰ χρηστικήν. Ε. ποιῴην· ποιῴης, ποιῴη. Δ. ποιῴητον, ποιῳήτην. Γ. ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ποιέω, ποιῶ· ποιέῃς, ποιῇς· ποιέῃ, ποιῇ. Δ. ἐὰν ποιέητον, ποιῆτον, ποιέητον, ποιῆτον. Γ. ἐὰν ποιέωμεν, ποιῶμεν· ποιέητε, ποιῆτε· ποιέωσι, ποιῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιέειν, ποιεῖν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς· ποιέω, ποιῶ· ἐποίεον, ἐποίουν· ὁ ποιέων, ποιῶν· τοῦ ποιέοντος, ποιοῦντος· ἡ ποιέουσα, ποιοῦσα· τῆς ποιεούσης, ποιούσης· τὸ ποιέον, ποιοῦν·

τοῦ ποιέοντος, ποιοῦντος.

Μέσα, καὶ παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ποιέομαι, ποιοῦμαι. ποιέῃ, ποιῇ, ποιέεται. ποιεῖται. Δ. ποιεόμεθον, ποιούμεθον, ποιέεσθον, ποιεῖσθον. ποιέεσθον. ποιεῖσθον. Π. ποιεόμεθα, ποιούμεθα, ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι. ποιέονται, ποιοῦνται. παρατατικός. Ε. ἐποιεόμην, ἐποιούμην. ἐποιέου, ἐποιοῦ. ἐποιέετο, ἐποιεῖτο. Δ. ἐποιεόμεθον, ἐποιούμεθον, ἐποιέεσθον, ἐποιεῖσθον. ἐποιεέσθην, ἐποιείσθην. Π. ἐποιεόμεθα, ἐποιούμεθα. ἐποιέεσθε, ἐποιεῖσθε. ἐποιέοντο, ἐποιοῦντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ποιέου, ποιοῦ. ποιεέσθω, ποιείσθω. Δ. ποιέεσθον, ποιεῖσθον. ποιεέσθων, ποιείσθων. Π. ποιέεσθε, ποιεῖσθε. ποιεέσθωσαν, ποιείσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιεοίμην, ποιοίμην. ποιέοιο, ποιοῖο. ποιέοιτο, ποιοῖτο. Δ. ποιεοίμεθον, ποιοίμεθον. ποιέοισθον, ποιοῖσθον. ποιεοίσθην, ποιοίσθην. Π. ποιεοίμεθα, ποιοίμεθα. ποιέοισθε, ποιοῖσθε. ποιέοιντο, ποιοῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ποιέωμαι, ποιῶμαι. ποιέῃ, ποιῇ. ποιέηται, ποιῆται. Δ. ἐὰν ποιεώμεθον, ποιώμεθον. ποιέησθον, ποιῆσθον. ποιέησθον, ποιῆσθον. Π. ἐὰν ποιεώμεθα, ποιώμεθα. ποιέησθε, ποιῆσθε. ποιέωνται, (ποιῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι, καὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. ποιέομαι, ποιοῦμαι. παρατατικὸς, ἐποιεόμην, ἐποιούμην. ὁ ποιεόμενος, ποιούμενος. ἡ ποιεομένη, ποιουμένη. τὸ ποιεόμενον, ποιούμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική. τῶν διὰ τοῦ ο παραληγόντων. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόεις, χρυσοῖς. χρυσόει, χρυσοῖ. Δ. χρυσόετον, χρυσοῦτον. χρυσόετον, χρυσοῦτον. Π. χρυσόομεν. χρυσοῦμεν, χρυσόετε, χρυσοῦτε. χρυσόουσιν, χρυσοῦσιν. Παρατατικός. Ε. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. ἐχρύσοες, ἐχρύσους. ἐχρύσοε, ἐχρύσου. Δ. ἐχρυσόετον, ἐχρυσοῦτον. ἐχρυσοέτην, ἐχρυσούτην. Π. ἐχρυσόομεν, ἐχρυσοῦμεν. ἐχρυσόετε, ἐχρυσοῦτε. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρύσοε, χρύσου. χρυσοέτω, χρυσούτω. Δ. χρυσόετον, χρυσοῦτον. χρυσοέτων, χρυσούτων. Π. χρυσόετε, χρυσοῦτε. χρυσοέτωσαν, χρυσούτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσόοιμι, χρυσοῖμι. χρυσόοις, χρυσοῖς. χρυσόοι, χρυσοῖ. Δ. χρυσόοιτον, χρυσοῖτον. χρυσοοίτην, χρυσοίτην. Π. χρυσόοιμεν, χρυσοῖμεν. χρυσόοιτε, χρυσοῖτε. χρυσόοιεν, χρυσοῖεν. καὶ τῷ μι εἰς ην μεταβολῇ αἰολικῶς τε καὶ ἀττικῶς. Ε. χρυσοίην, χρυσοίης, χρυσοίη. Δ. χρυσοίητον, χρυσοιήτην. Π. χρυσοίημεν, χρυσοίητε, χρυσοίησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόῃς, χρυσοῖς. χρυσόῃ, χρυσοῖ. Δ. ἐὰν χρυσόητον, χρυσῶτον. χρυσόητον, χρυσῶτον. Π. ἐὰν χρυσόωμεν, χρυσῶμεν. χρυσόητε, χρυσῶτε. χρυσόωσιν, χρυσῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόειν, χρυσοῦν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστὼς, χρυσόω, χρυσῶ, παρατατικὸς, ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. ὁ χρυσόων, χρυσῶν. ἡ χρυσόουσα, χρυσοῦσα. τὸ χρυσόον, χρυσοῦν.

Μέσα, καὶ παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσόομαι, χρυσοῦμαι. χρυσόῃ, χρυσοῖ, χρυσόεται, χρυσοῦται. Δ. χρυσοόμεθον, χρυσούμεθον. χρυσόεσθον, χρυσοῦσθον. χρυσόεσθον, χρυσοῦσθον. Π. χρυσοόμεθα, χρυσούμεθα. χρυσόεσθε, χρυσοῦσθε. χρυσόονται, χρυσοῦνται. Παρατατικός. Ε. ἐχρυσοόμην. ἐχρυσούμην, ἐχρυσόου, ἐχρυσοῦ. ἐχρυσόετο, ἐχρυσοῦτο. Δ. ἐχρυσοόμεθον, ἐχρυσούμεθον. ἐχρυσόεσθον, ἐχρυσοῦσθον. ἐχρυσοέσθην, ἐχρυσούσθην. Π. ἐχρυσοόμεθα, ἐχρυσούμεθα. ἐχρυσόεσθε, ἐχρυσοῦσθε, ἐχρυσόοντο. ἐχρυσοῦντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρυσόου, χρυσοῦ. χρυσοέσθω, χρυσούσθω. Δ. χρυσόεσθον, χρυσοῦσθον. χρυσοέσθων, χρυσούσθων. Π. χρυσόεσθε, χρυσοῦσθε. χρυσοέσθωσαν, χρυσούσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσοοίμην, χρυσοίμην. χρυσόοιο, χρυσοῖο. χρυσόοιτο, χρυσοῖτο. Δ. χρυσοοίμεθον, χρυσοίμεθον. χρυσόοισθον, χρυσοῖσθον. χρυσοοίσθην, χρυσοίσθην. Π. χρυσοοίμεθα, χρυσοίμεθα. χρυσόοισθε, χρυσοῖσθε. χρυσόοιντο, χρυσοῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσόωμαι, χρυσῶμαι. χρυσόῃ, χρυσοῖ. χρυσόηται, χρυσῶται. Δ. ἐὰν χρυσοώμεθον, χρυσώμεθον. χρυσόησθον, χρυσῶσθον. χρυσόησθον, χρυσῶσθον. Π. ἐὰν χρυσοώμεθα, χρυσώμεθα. χρυσό-

σθε, χρυσῶσθε. χρυσόωνται, χρυσῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι, καὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. χρυσόομαι, χρυσοῦμαι. παρατατικὸς, ἐχρυσοόμην, ἐχρυσούμην. ὁ χρυσοόμενος, χρυσούμενος. ἡ χρυσοομένη, χρυσουμένη. τὸ χρυσοόμενον, χρυσούμενον.

Ἔτι πολλὰ τῶν περισπωμένων συντομώτερον, ὧδε. τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ α παραληγόντων, καὶ ἄκλιτα ὄντα ὡς πεφυκότα. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοῶ. βοᾷς. βοᾷ. Δ. βοᾶτον. βοᾶτον. Γ. βοῶμεν. βοᾶτε. βοῶσι. παρατατικός. Ε. ἐβόων. ἐβόας. ἐβόα. Δ. ἐβοᾶτον. ἐβοάτην. Γ. ἐβοῶμεν. ἐβοᾶτε. ἐβόων. (σαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βόα, βοάτω. Δ. βοᾶτον, βοάτων. Γ. βοᾶτε, βοάτω

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοῷμι. βοῷς. βοῷ. Δ. βοῷτον, βοῴτην. Γ. βοῷμεν. βοῷτε. βοῷεν. Καὶ Ε. βοῴην. βοῴης. βοῴη. Δ. βοῴητον. βοῳήτην. Γ. βοῴημεν. βοῴητε. βοῴησαν. αἰολικῶς τε, καὶ δωρικῶς.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοῶ. βοᾷς. βοᾷ. Δ. ἐὰν βοᾶτον. βοᾶτον. Γ. ἐὰν βοῶμεν. βοᾶτε. βοῶσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοᾶν.

Μετοχαί.

Ὁ βοῶν. τοῦ βοῶντος. ἡ βοῶσα. τῆς βοώσης. τὸ βοῶν. τοῦ βοῶντος.

Μέσαι τε, καὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. βοῶμαι. βοᾷ. βοᾶται. Δ. βοώμεθον. βοᾶσθον. βοᾶσθον. Γ. βοώμεθα. βοᾶσθε. βοῶνται. παρατατικός. Ε. ἐβοώμην. ἐβοῶ. ἐβοᾶτο. Δ. ἐβοώμεθον. ἐβοᾶσθον. ἐβοάσθην. Γ. ἐβοώμεθα. ἐβοᾶσθε. ἐβοῶντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. βοῶ. βοάσθω. Δ. βοᾶσθον. βοάσθων. Γ. βοᾶσθε. βοάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. βοῴμην. βοῷο. βοῷτο. Δ. βοῴμεθον. βοῷσθον. βοῴσθην. Γ. βοῴμεθα. βοῷσθε. βοῷντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν βοῶμαι. βοᾷ. βοᾶται. Δ. ἐὰν βοώμεθον. βοᾶσθον. βοᾶσθον. Γ. ἐὰν βοώμεθα, βοᾶσθε. βοῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, βοᾶσθαι.

Μετοχαί.

Ὁ βοώμενος. ἡ βοωμένη. τὸ βοώμενον.

Τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ε παραληγόντων. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Ε. ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ. Δ. ποιεῖτον, ποιεῖτον. Γ. ποιοῦμεν, ποιεῖτε, ποιοῦσιν. Παρατατικός. Ε. ἐποίουν, ἐποίεις, ἐποίει. Δ. ἐποιεῖτον, ἐποιείτην. Γ. ἐποιοῦμεν, ἐποιεῖτε, ἐποίουν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ποίει, ποιείτω. Δ. ποιεῖτον, ποιείτων. Γ. ποιεῖτε, ποιείτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιοῖμι, ποιοῖς, ποιοῖ. Δ. ποιοῖτον, ποιοίτην. Γ. ποιοῖμεν, ποιοῖτε, ποιοῖεν. καὶ Ε. ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη. Δ. ποιοίητον, ποιοιήτην. Γ. ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν, καὶ αἰολικῶς. Ε. ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη. Δ. ποιῴητον, ποιῳήτην. Γ. ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν, δωρικῶς.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ποιῶ, ποιῇς, ποιῇ. Δ. ἐὰν ποιῆτον, ποιῆτον. Γ. ἐὰν ποιῶμεν, ποιῆτε, ποιῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιεῖν.

Μετοχαί.

Ὁ ποιῶν. ἡ ποιοῦσα. τὸ ποιοῦν.

Μέσα, καὶ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ε. ποιοῦμαι, ποιῇ, ποιεῖται. Δ. ποιούμεθον, ποιεῖσθον, ποιεῖσθον. Γ. ποιούμεθα, ποιεῖσθε, ποιοῦνται. παρατατικός. Ε. ἐποιούμην, ἐποιοῦ. ἐποιεῖτο. Δ. ἐποιούμεθον, ἐποιεῖσθον, ἐποιείσθην. Γ. ἐποιούμεθα, ἐποιεῖσθε, ἐποιοῦντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. ποιοῦ, ποιείσθω. Δ. ποιεῖσθον, ποιείσθων. Γ. ποιεῖσθε, ποιείσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. ποιοίμην, ποιοῖο, ποιοῖτο. Δ. ποιοίμεθον, ποιοῖσθον, ποιοίσθην. Γ. ποιοίμεθα, ποιοῖσθε, ποιοῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ποιῶμαι. ποιῇ, ποιῆται. Δ. ἐὰν ποιώμεθον, ποιῆσθον, ποιῆσθον. Γ. ἐὰν ποιώμεθα, ποιῆσθε, ποιῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ποιεῖσθαι.

Μετοχαί.

ὁ ποιούμενος. ἡ ποιουμένη. τὸ ποιούμενον.

Τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ο παραληγομένων ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ. Δ. χρυσοῦτον, χρυσοῦτον. Γ. χρυσοῦμεν, χρυσοῦτε, χρυσοῦσιν. Παρατατικός. Ε. ἐχρύσουν, ἐχρύσους, ἐχρύσου. Δ. ἐχρυσοῦτον, ἐχρυσούτην. Γ. ἐχρυσοῦμεν, ἐχρυσοῦτε, ἐχρύσουν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. χρυσοῦ, χρυσούτω. Δ. χρυσοῦτον, χρυσούτων. Γ. χρυσοῦτε, χρυσούτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσοῖμι, χρυσοῖς, χρυσοῖ. Δ. χρυσοῖτον, χρυσοίτην. Γ. χρυσοῖμεν, χρυσοῖτε, χρυσοῖεν. Καί. Ε. χρυσοίην, χρυσοίης, χρυσοίη. Δ. χρυσοίητον, χρυσοιήτην. Γ. χρυσοίημεν, χρυσοίητε, χρυσοίησαν, αἰολικῶς τε, καὶ ἀττικῶς.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ. Δ. ἐὰν χρυσῶτον, χρυσῶτον. Γ. ἐὰν χρυσῶμεν, χρυσῶτε, χρυσῶσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσοῦν.

Μετοχαί.

ὁ χρυσῶν. τοῦ χρυσοῦντος. ἡ χρυσοῦσα. τῆς χρυσούσης. τὸ χρυσοῦν. τοῦ χρυσοῦντος.

Μέσα τε, καὶ παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. χρυσοῦμαι, χρυσοῖ, χρυσοῦται. Δ. χρυσούμεθον, χρυσοῦσθον, χρυσοῦσθον. Γ. χρυσούμεθα, χρυσοῦσθε, χρυσοῦνται. Παρατατικός. Ε. ἐχρυσούμην, ἐχρυσοῦ, ἐχρυσοῦτο. Δ. ἐχρυσούμεθον, ἐχρυσοῦσθον, ἐχρυσούσθην. Γ. ἐχρυσούμεθα, ἐχρυσοῦσθε, ἐχρυσοῦντο.

Τὸ προστακτικόν, χρυσοῦ, χρυσούσθω. Δ. χρυσοῦσθον, χρυσούσθων. Γ. χρυσοῦσθε, χρυσούσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. χρυσοίμην, χρυσοῖο, χρυσοῖτο. Δ. χρυσοίμεθον, χρυσοῖσθον, χρυσοίσθην. Γ. χρυσοίμεθα, χρυσοῖσθε, χρυσοῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν χρυσῶμαι, χρυσοῖ, χρυσῶται. Δ. ἐὰν χρυσώμεθον, χρυσῶσθον, χρυσῶσθον. Γ. ἐὰν χρυσώμεθα, χρυσῶσθε, χρυσῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσοῦσθαι.

Μετοχαί.

ὁ χρυσούμενος. ἡ χρυσουμένη. τὸ χρυσούμενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τὰ εἰς μι ἅπαντα, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ μακρῷ παραλήγει, ἀπὸ τῶν βραχεῖαν ἐχόντων τὴν παραλήγουσαν παραγόμενα, οἷον ἵστημι ἀπὸ τοῦ ἱστάω. τίθημι ἀπὸ τοῦ τιθέω. δίδωμι ἀπὸ τοῦ διδόω. ζεύγνυμι ἀπὸ τοῦ ζευγνύω. ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικοῦ τε, καὶ μέσου, καὶ δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ, βραχεῖα. εἰς δὲ τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικόν, ὅθεν παρῆκται. οἷον, ἀπὸ μὲν τοῦ ἵστημι, τὰ δυϊκά, ἵστατον. ἵστατον. τὰ πληθυντικά. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι, καὶ ἱστᾶσιν κατὰ συναίρεσιν. τὸ παθητικόν τε, καὶ μέσον. ἵσταμαι, ὅτι ἱστάω, ἡ ἀρχή. πλὴν δὴ τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν τῶν δευτέρων ἀορίστων ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ α παραληγόντων. ἔστητον γάρ, καὶ ἔστημεν, καὶ ἔβητον, καὶ ἔβημεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ τίθημι, τὰ δυϊκά, τίθετον. τίθετον. τὰ πληθυντικά, τίθεμεν, τίθετε, τιθέασιν, καὶ τιθεῖσιν κατὰ συναίρεσιν. τὸ παθητικόν τε, καὶ μέσον, τίθεμαι, ὅτι τιθέω, ἡ ἀρχή. Ἀπὸ δὲ τοῦ δίδωμι, τὰ δυϊκά, δίδοτον, δίδοτον. τὰ πληθυντικά, δίδομεν, δίδοτε, διδόασιν, καὶ διδοῦσιν κατὰ συναίρεσιν. τὸ παθητικόν τε, καὶ μέσον, δίδομαι. ὅτι διδόω, ἡ ἀρχή. Ἀπὸ δὲ τοῦ ζεύγνυμι, τὰ δυϊκά, ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. τὰ πληθυντικά, ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνύασιν, καὶ παρὰ τὸ ζευγνύω, ζευγνύουσιν. τὸ παθητικόν τε, καὶ μέσον ζεύγνυμαι. ὅτι ζευγνύω, ἡ ἀρχή. Καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. οἷον ἵστην. ὁ παρατατικός, ἱστάς, ἱστάντος, ἡ μετοχή. ἱσταίην. ὁ τοῦ εὐκτικοῦ ἐνεστώς, καὶ ἔστην, ὁ δεύτερος ἀόριστος, στάς, στάντος, ἡ μετοχή. σταίην, ὁ τοῦ εὐκτικοῦ β΄. ἀόριστος. ἐτίθην, ὁ παρατατικός, τιθείς, τιθέντος, ἡ μετοχή. τιθείην, ὁ τοῦ εὐκτικοῦ ἐνεστώς. καὶ ἔθην, ὁ β΄. ἀόριστος, θείς, θέντος, ἡ μετοχή. θείην, ὁ τοῦ εὐκτικοῦ β΄. ἀόριστος, οὕτως ἐδίδων ὁ παρατατικός, διδούς, διδόντος, ἡ μετοχή. διδοίην ὁ τοῦ εὐκτικοῦ ἐνεστώς. καὶ ἔδων. ὁ β΄. ἀόριστος, δούς, δόντος, ἡ μετοχή. δοίην ὁ τοῦ εὐκτικοῦ β΄. ἀόριστος, ἔτι ἔδυν ὁ β΄. ἀόριστος, δύς, δύντος ἡ μετοχή. δύην ὁ τοῦ εὐκτικοῦ β΄. ἀόριστος. Ἰστέον δέ, ὅτι ὁ παρατατικός, καὶ β΄. ἀόριστος, εἰς ν μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος. ἵστην γὰρ ὁ παρατατικός, καὶ ἔστην ὁ β΄. ἀόριστος, ὅτε

ἵστημι, ὁ ἐνεστώς, ἐτίθην ὁ παρατατικός, καὶ ἔθην ὁ β΄. ἀόριστος, ὅτι τίθημι ὁ ἐνεστώς. ἐδίδουν ὁ παρατατικός. καὶ ἔδων ὁ β΄. ἀόριστος, ὅτι δίδωμι ὁ ἐνεστώς. ἐζεύγνυν ὁ παρατατικός, ὅτι ζεύγνυμι ὁ ἐνεστώς. εἰσὶ δὲ τούτων συζυγίαι τέσσαρες.

Περὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Πρώτη μὲν οὖν συζυγία τῶν εἰς μι, ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. τῶν διὰ τοῦ α παραληγομένων γίνεται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ η. ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικοῦ τε, καὶ μέσου διὰ τοῦ α παραλήγει. οἷον, ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. ἔχει δὲ ἰδίους χρόνους τρεῖς μόνον ἐνεστῶτά τε, καὶ παρατατικόν, καὶ δεύτερον ἀόριστον. οἷον, ἵστημι, ἵστην, ἔστην. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, καὶ τὸν παρακείμενον. οἷον, ἕσταμαι. ὁ μέλλων δέ, καὶ πρῶτος ἀόριστος, καὶ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. οἷον, στήσω, ἔστησα, ἕστακα, ἑστάκειν. οὐκ ἴδιοί εἰσιν. ἀλλὰ τοῦ στάω πρωτοτύπου, ὅθεν ἱστάω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἐξ οὗ ἵστημι, ὡς εἴρηται.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά.

Ἵστημι. ὁ παρατατικός, ἵστην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔστην.

Μέσα.

Ἵσταμαι. ὁ παρατατικός, ἱστάμην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐστάμην.

Παθητικά.

Ἵσταμαι. ὁ παρατατικός, ἱστάμην. ὁ παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐστάμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἑστάσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ α΄. μέλλων, σταθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	Παθητικά.	
ἵστημι ἵστην	ἵσταμαι ἱστάμην	ἵσταμαι ἱστάμην	ἐστάμην ἑστάσομαι
ἔστην	ἐστάμην	ἕσταμαι	ἐστάθην σταθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν, ἵστημι, παρατατικός, ἵστην. τὸ προστακτικόν, ἵσταθι. τὸ εὐκτικόν, ἱσταίην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἱστῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάναι. ἡ μετοχή. ὁ ἱστάς. τοῦ ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα. τῆς ἱστάσης. τὸ ἱστάν. τοῦ ἱστάντος.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν, ἔστην. τὸ προστακτικόν, στῆθι. τὸ εὐκτικόν, σταίην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν στῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, στῆναι. ἡ μετοχή. ὁ στάς. τοῦ στάντος. ἡ στᾶσα. τῆς στάσης. τὸ στάν. τοῦ στάντος.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν, ἵσταμαι. παρατατικός, ἱστάμην. τὸ προστακτικόν, ἵστασο. τὸ εὐκτικόν, ἱσταίμην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἱστῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἱστάμενος. ἡ ἱσταμένη. τὸ ἱστάμενον.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν, ἐστάμην. τὸ προστακτικόν, στάσο. τὸ εὐκτικόν, σταίμην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν στῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, στάσθαι. ἡ μετοχή. ὁ στάμενος. ἡ σταμένη. τὸ στάμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν, ἵσταμαι. παρατατικός, ἱστάμην καὶ τἆλλα, ὡς ἐπὶ τῶν μέσων.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν, ἕσταμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐστάμην. τὸ προστακτικόν, ἕστασο. τὸ εὐκτικόν, ἑσταίμην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἑστῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστάσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἑσταμένος. ἡ ἑσταμένη, τὸ ἑσταμένον.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν, ἑστάσομαι. τὸ εὐκτικόν, ἑστασοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστάσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ ἑστασόμενος. ἡ ἑστασομένη. τὸ ἑστασόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν, ἐστάθην. τὸ προστακτικόν, στάθητι. τὸ εὐκτικόν, σταθείην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν σταθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, σταθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ σταθείς. ἡ σταθεῖσα. τὸ σταθέν.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν, σταθήσομαι. τὸ εὐκτικόν, σταθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ σταθησόμενος. ἡ σταθησομένη. τὸ σταθησόμενον.

Καὶ ἄλλως ἐγκλιτικῶς.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΆ.

ἵστημι ἵστην	ἔστην
ἵσταθι	στῆθι
ἱσταίην	σταίην
ἐὰν ἱστῶ	στῶ
ἱστάναι	στῆναι

ΜΕΤΟΧΑῚ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΊ.

ὁ ἱστάς.	ὁ στάς.
ἡ ἱστᾶσα	ἡ στᾶσα
τὸ ἱστάν.	τὸ στάν.

ΜΈΣΑ.

ἵσταμαι ἱστάμην	ἐστάμην
ἵστασο	στάσο
ἱσταίμην	σταίμην
ἐὰν ἱστῶμαι	ἐὰν στῶμαι
ἵστασθαι	στάσθαι

ΜΕΤΟΧΑΊ	ΜΈΣΑΙ.
ὁ ἱστάμενος	ὁ στάμενος
ἡ ἱσταμένη	ἡ σταμένη
τὸ ἱστάμενον	τὸ στάμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΆ.

ἵσταμαι ἱστάμην	ἕσταμαι ἐστάμην	ἐστάσομαι
ἵστασο καὶ ἵστω	ἕστασο	
ἱσταίμην	ἑσταίμην	ἑστασοίμην
ἐὰν ἱστῶμαι	ἐὰν ἑστῶμαι	
ἵστασθαι	ἑστάσθαι	ἑστάσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΊ	ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.	
ὁ ἱστάμενος	ὁ ἑσταμένος	ὁ ἑστασόμενος
ἡ ἱσταμένη	ἡ ἑσταμένη	ἡ ἑστασομένη
τὸ ἱστάμενον	τὸ ἑσταμένον	τὸ ἑστασόμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΆ.

ἐστάθην	σταθήσομαι
στάθητι	
σταθείην	σταθησοίμην
ἐὰν σταθῶ	
σταθῆναι	σταθήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΊ.

ὁ σταθείς.	ὁ σταθησόμενος
ἡ σταθεῖσα	ἡ σταθησομένη
τὸ σταθέν.	τὸ σταθησόμενον

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστῶς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι. Δ. ἵστατον, ἵστατον. Π. ἵσταμεν,
ἵστατε, ἱστᾶσι, καὶ ἱστᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν. Παρατατικός. Ἑ. ἵστην, ἵ
στης, ἵστη. Δ. ἵστατον. ἱστάτην. Π. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἵσταθι, ἱστάτω. Δ. ἵστατον, ἱστάτων. Π. ἵστατε, ἱστά
τωσαν.
Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη. Δ. ἱσταίητον, ἱσταιήτην. Π. ἱσταίη
μεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν. καὶ ἱσταῖεν.
Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ. Δ. ἐὰν ἱστᾶτον, ἱστᾶτον. Π. ἐ
ὰν ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσιν.
Τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάναι.
Ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔστην, ἔστης, ἔστη. Δ. ἔστητον, ἐστήτην. Π. ἔστημεν,
ἔστητε, ἔστησαν.
Τὸ προστακτικόν. Ἑ. στῆθι, στήτω. Δ. στῆτον, στήτων. Π. στῆτε, στήτωσαν.
Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σταίην, σταίης, σταίη. Δ. σταίητον, σταιήτην. Π. σταίη
μεν, σταίητε, σταίησαν
Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ. Δ. ἐὰν στῆτον, στῆτον. Π. ἐὰν στῶμεν,
στῆτε, στῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, στῆναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. ἵστημι. παρατατικὸς, ἵστην. ὁ ἱστάς. τοῦ ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα. τῆς ἱστάσης. τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.

Ἀόριστος β΄. ἔστην. ὁ στάς. τοῦ στάντος. ἡ στᾶσα. τῆς στάσης. τὸ στάν. τοῦ στάντος.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ μέση.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἵσταμαι. ἵστασαι, καὶ ἵστῃ, ἵσταται. Δ. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον. Π. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται. Παρατατικός. Ἑ. ἱστάμην, ἵστασο, καὶ ἵστω, ἵστατο. Δ. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην. Π. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἵστασο, καὶ ἵστω, ἱστάσθω. Δ. ἵστασθον, ἱστάσθων. Π. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο. Δ. ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην. Π. ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστῆται. Δ. ἐὰν ἱστώμεθον, ἱστῆσθον, ἱστῆσθον. Π. ἐὰν ἱστώμεθα, ἱστῆσθε, ἱστῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. Δ. ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην. Π. ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. στάσο, στάσθω. Δ. στάσθον, στάσθων. Π. στάσθε, στάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σταίμην, σταῖο, σταῖτο. Δ. σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην. Π. σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν στῶμαι, στῇ, στῆται. Δ. ἐὰν στώμεθον, στῆσθον, στῆσθον. Π. ἐὰν στώμεθα, στῆσθε, στῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, στάσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς. ἵσταμαι. παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ ἱστάμενος. ἡ ἱσταμένη. τὸ ἱστάμενον.

Ἀόριστος β΄. ἐστάμην. ὁ στάμενος. ἡ σταμένη. τὸ στάμενον, καὶ τοι. τὸ ἔσταμαι, καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἄχρηστα.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ παθητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἵσταμαι, ἵστασαι, καὶ ἵστῃ, ἵσταται, καὶ τἄλλα,

ὡς ἐπὶ τῶν μέσων.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται. Δ. ἑστάμεθον, ἕστασθον, ἕστασθον. Π. ἑστάμεθα, ἕστασθε, ἕστανται. Ὑπερσυντέλικος. Ἑ. ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο. Δ. ἑστάμεθον, ἕστασθον, ἑστάσθην. Π. ἑστάμεθα, ἕστασθε, ἕσταντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἕστασο, ἑστάσθω. Δ. ἕστασθον, ἑστάσθων. Π. ἕστασθε, ἑστάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο. Δ. ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην. Π. ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ἑστῶμαι, ἑστῇ, ἑστῆται. Δ. ἐὰν ἑστώμεθον, ἑστῆσθον, ἑστῆσθον. Π. ἐὰν ἑστώμεθα, ἑστῆσθε, ἑστῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστάσθαι.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ἑστάσεται. Δ. ἑστασόμεθον, ἑστάσεσθον, ἑστάσεσθον. Π. ἑστασόμεθα, ἑστάσεσθε, ἑστάσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἑστασοίμην, ἑστάσοιο, ἑστάσοιτο. Δ. ἑστασοίμεθον, ἑστάσοισθον, ἑστασοίσθην. Π. ἑστασοίμεθα, ἑστάσοισθε, ἑστάσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστάσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐστάθην, ἐστάθης, ἐστάθη. Δ. ἐστάθητον, ἐσταθήτην. Π. ἐστάθημεν, ἐστάθητε, ἐστάθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. στάθητι, σταθήτω. Δ. στάθητον, σταθήτων. Π. στάθητε, σταθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σταθείην, σταθείης, σταθείη. Δ. σταθείητον, σταθειήτην. Π. σταθείημεν, σταθείητε, σταθείησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ. Δ. ἐὰν σταθῆτον, σταθῆτον. Π. ἐὰν σταθῶμεν, σταθῆτε, σταθῶσι.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθῆναι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται. Δ. σταθησόμεθον, σταθήσεσθον, σταθήσεσθον. Π. σταθησόμεθα, σταθήσεσθε, σταθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. σταθησοίμην, σταθήσοιο, σταθήσοιτο. Δ. σταθησοίμεθον, σταθήσοισθον, σταθησοίσθην. Π. σταθησοίμεθα, σταθήσοισθε, σταθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. ἵσταμαι. παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ ἱστάμενος. ἡ ἱσταμένη. τὸ ἱστάμενον.

Παρακείμενος, ἕσταμαι. ὑπερσυντέλικος, ἑστάμην. ὁ ἑσταμένος. ἡ ἑσταμένη. τὸ ἑσταμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, ἑστάσομαι. ὁ ἑστασόμενος. ἡ ἑστασομένη. τὸ ἑστασόμενον.

Ἀόριστος α΄. ἐστάθην. ὁ σταθείς. ἡ σταθεῖσα. τὸ σταθέν.

Μέλλων α΄. σταθήσομαι. ὁ σταθησόμενος. ἡ σταθησομένη. τὸ σταθησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Ἵστημι. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. ἵσταμαι. ὁ παρατατικός, ἵστην. ὁ μέσος τε, καὶ παθητικὸς παρατατικός, ἱστάμην. ὁ παρακείμενος, ἕστηκα. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἕσταμαι, συστελλομένης ἀεὶ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικόν, ὡς μὲν γὰρ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα ἡ συστολὴ εἰς βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. οἷον ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. οὕτω καὶ τὸν παρατατικόν, καὶ παρακείμενον, καὶ δεύτερον ἀόριστον, ἵστην, ἱστάμην. ἐτίθην, ἐτιθέμην. ἐδίδων, ἐδιδόμην. ἐζεύγνυν, ἐζευγνύμην. ἕστηκα, ἕσταμαι. τέθεικα, τέθειμαι. δέδωκα, δέδομαι. ἕσταμαι, μέντοι, καὶ τέθεμαι, καὶ δέδομαι καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῶν συνδιαθέτων ἐνεστώτων γίνεται, τροπῇ τοῦ ἐπὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. οἷον, ἵσταμαι, ἕσταμαι. τίθεμαι, τέθεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἐπὶ ἔστην, ἐστάμην. ἔθην, ἐθέμην. ἔδων, ἐδόμην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔστην. ὁ μέσος ἀόριστος β΄. ἐστάμην. ἐκ τοῦ γὰρ μὴν ἕσταμαι τρεῖς γίνονται χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἑστάμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, ἑστάσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐστάθην. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων πρῶτος, σταθήσομαι.

Καὶ ἄλλως διαθετικῶς, καὶ χρονικῶς.

ἵστημι
- ἵσταμαι
  - ἕσταμαι
    - ἑστάμην
    - ἑστάσομαι
    - ἐστάθην
      - σταθήσομαι.
- ἵστην
  - ἱστάμην
  - ἔστην
    - ἐστάμην

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα δὲ συζυγία τῶν εἰς μι ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων τῶν διὰ τοῦ ε παραληγόντων γίνεται. καὶ ἐνθάδε μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ η, ἐνθάδε δὲ τοῦ παθητικοῦ τε, καὶ μέσου, διὰ τοῦ ε παραλήγει, οἷον, τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἔχει δὲ ἰδίους χρόνους, τρεῖς μόνον, τόν τε ἐνεστῶτα, καὶ τὸν παρατατικόν, καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον. οἷον, τίθημι, ἐτίθην, ἔθην, ὁ μέλλων δὲ, καὶ ὁ α΄. ἀόριστος, καὶ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. οἷον, θήσω, ἔθηκα, τέθεικα, ἐτεθείκειν, οὐκ ἴδιοί εἰσιν, ἀλλὰ τοῦ θέω πρωτοτύπου. ὅθεν τιθέω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἐξ οὗ τίθημι, ὡς εἴρηται.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Τίθημι. ὁ παρατατικός, ἐτίθην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔθην.

Μέση. ὁ ἐνεστώς.

Τίθεμαι. ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐθέμην.

Παθητική. ὁ ἐνεστώς.

Τίθεμαι. ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ παρακείμενος, τέθεμαι. ὁ ὑ-

περσυντέλικος, ἐτεθέμην. ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθέσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐτέθην. ὁ α΄. μέλλων, τεθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά.	Μέσα.	παθητικά.
Τίθημι	Τίθεμαι	Τίθεμαι
Ἐτίθην	Ἐτιθέμην	Ἐτιθέμην
Ἔθην	Ἐθέμην	Τέθεμαι
		Ἐτεθέμην
		Τεθέσομαι
		Ἐτέθην
		Τεθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθην. τὸ προστακτικὸν, τίθετι. τὸ εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι. ἡ μετοχή. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ προστακτικὸν, θέτι. ἢ θές. τὸ εὐκτικὸν, θείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι. ἡ μετοχή. ὁ θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν.

Κλίσις ἐγκλιτική. μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. τὸ προστακτικὸν, τίθεσο, καὶ τίθου. τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. τὸ προστακτικὸν, θέσο, καὶ θοῦ. τὸ εὐκτικὸν, θείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. ἡ μετοχή. ὁ θέμενος. ἡ θεμένη. τὸ θέμενον.

Κλίσις ἐγκλιτική. παθητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι, καὶ τἄλλα, ὡς ἐπὶ τῶν μέσων.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέθεμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐτεθέμην. τὸ

προστακτικὸν, τέθεσο, καὶ τέθου. τὸ εὐκτικὸν, τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τεθεμένος. ἡ τεθεμένη. τὸ τεθεμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τεθέσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθεσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τεθεσόμενος. ἡ τεθεσομένη. τὸ τεθεσόμενον.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. τὸ προστακτικὸν, τέθητι. τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ τεθείς. ἡ τεθεῖσα. τὸ τεθέν.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ τεθησόμενος. ἡ τεθησομένη. τὸ τεθησόμενον.

Καὶ ἄλλως ἐγκλιτικῶς. ἐνεργητικά.

Τίθημι	Ἐτίθην	Ἔθην
Τίθετι		Θέτι, ἢ θές.
Τιθείην		Θείην
Ἐὰν τιθῶ		Ἐὰν θῶ
Τιθέναι		Θεῖναι

ΜΕΤΟΧΑΙ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ὁ τιθείς.	Ὁ θείς.
Ἡ τιθεῖσα	Ἡ θεῖσα
Τὸ τιθέν.	Τὸ θέν.

ΜΕΣΑ.

Τίθεμαι	Ἐτιθέμην	Ἐθέμην
Τίθεσο, καὶ τίθου		Θέσο, καὶ θοῦ
Τιθείμην		Θείμην
Ἐὰν τιθῶμαι		Ἐὰν θῶμαι
Τίθεσθαι		Θέσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Ὁ τιθέμενος	Ὁ θέμενος
Ἡ τιθεμένη	Ἡ θεμένη
Τὸ τιθέμενον	Τὸ θέμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ'.

τίθεμαι	ἐτιθέμην	τέθεμαι	ἐτεθέμην	τεθέσομαι
τίθεσο, καὶ τίθου		τέθεσο, καὶ τέθου		
τιθείμην		τεθείμην		τεθεσοίμην
ἐὰν τιθῶμαι		τεθῶμαι		
τίθεσθαι		τεθέσθαι		τεθέσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

ὁ τιθέμενος	ὁ τεθεμένος	ὁ τεθεσόμενος
ἡ τιθεμένη	ἡ τεθεμένη	ἡ τεθεσομένη
τὸ τιθέμενον	τὸ τεθεμένον	τὸ τεθεσόμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ'.

ἐτέθην	τεθήσομαι
τέθητι	
τεθείην	τεθησοίμην
ἐὰν τεθῶ	
τεθῆναι	τεθήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑῚ ΠΑΘΗΤΙΚΑΊ.

ὁ τεθείς.	ὁ τεθησόμενος
ἡ τεθεῖσα	ἡ τεθησομένη
τὸ τεθέν.	τὸ τεθησόμενοκ.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. τίθημι, τίθης, τίθησι. Δ. τίθετον, τίθετον. Γ. τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι, καὶ τιθεῖσιν, κατὰ συναίρεσιν. ὁ παρατατικός. Ἑ. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. Δ. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. Γ. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. τίθετι, τιθέτω. Δ. τίθετον, τιθέτων. Γ. τίθετε, τιθέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. τιθείην, τιθείης, τιθείη. Δ. τιθείητον, τιθειήτην. Γ. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν τιθῶ. τιθῇς, τιθῇ. Δ. ἐὰν τιθῆτον. τιθῆτον. Γ. ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι.

Ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔθην, ἔθης, ἔθη. Δ. ἔθετον, ἐθέτην. Γ. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. θέτι, ἢ θές, θέτω. Δ. θέτον, θέτων. Γ. θέτε, θέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. θείην, θείης, θείη. Δ. θείητον, θειήτην. Γ. θείημεν, θείητε. θείησαν. καὶ θεῖεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. Δ. ἐὰν θῆτον, θῆτον. Γ. ἐὰν θῶμεν, θῆτε, θῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. τίθημι, παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ τιθείς. τοῦ τιθέντος. ἡ τιθεῖσα. τῆς τιθείσης. τὸ τιθέν. τοῦ τιθέντος.

Ἀόριστος β'. ἔθην. ὁ θείς. τοῦ θέντος. ἡ θεῖσα. τῆς θείσης, τὸ θέν. τοῦ θέντος.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. τίθεμαι, τίθεσαι, καὶ τίθη, τίθεται. Δ. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. Γ. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. παρατατικός. Ἑ. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. Δ. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. Γ. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. Δ. τίθεσθον, τιθέσθων. Γ. τίθεσθε. τιθέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. τιθείμην, τιθεῖο. τιθεῖτο. Δ. τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην. Γ. τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται. Δ. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον. Γ. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι.

Ἀόριστος β'. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου. ἔθετο. Δ. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην. Γ. ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω. Δ. θέσθον, θέσθων. Γ. θέσθε, θέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. θείμην, θεῖο, θεῖτο. Δ. θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην. Γ. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται. Δ. ἐὰν θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον. Γ. ἐὰν θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι.

Μετοχαὶ μέσου.

Ἐνεστώς. τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον.

Ἀόριστος β΄. ἐθέμην. ὁ θέμενος. ἡ θεμένη. τὸ θέμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπική. παθητική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. τίθεμαι, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τοῖς μέσοις.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. τέθεμαι, τέθεσαι, τέθεται. Δ. τεθέμεθον, τέθεσθον, τέθεσθον. Γ. τεθέμεθα, τέθεσθε, τέθενται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐτεθέμην, ἐτέθεσο, καὶ ἐτέθου, ἐτέθετο. Δ. ἐτεθέμεθον, ἐτέθεσθον, ἐτεθέσθην. Γ. ἐτεθέμεθα, ἐτέθεσθε, ἐτέθεντο.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τέθεσο, καὶ τέθου, τεθέσθω. Δ. τέθεσθον, τεθέσθων. Γ. τέθεσθε, τεθέσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο. Δ. τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην. Γ. τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται. Δ. ἐὰν τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον. Γ. ἐὰν τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. τεθέσομαι, τεθέσῃ, τεθέσεται. Δ. τεθεσόμεθον, τεθέσεσθον, τεθέσεσθον. Γ. τεθεσόμεθα, τεθέσεσθε, τεθέσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τεθεσοίμην, τεθέσοιο, τεθέσοιτο. Δ. τεθεσοίμεθον, τεθέσοισθον, τεθεσοίσθην. Γ. τεθεσοίμεθα, τεθέσοισθε, τεθέσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη. Δ. ἐτέθητον, ἐτεθήτην. Γ. ἐτέθημεν, ἐτέθητε, ἐτέθησαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τέθητι, τεθήτω. Δ. τέθητον, τεθήτων. Γ. τέθητε, τεθήτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τεθείην, τεθείης τεθείη. Δ. τεθείητον, τεθειήτην. Γ. τεθείμεν, τεθείητε, τεθείησαν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ. Δ. ἐὰν τεθῆτον, τεθῆτον. Γ. ἐὰν τεθῶμεν, τεθῆτε, τεθῶσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται. Δ. τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον. Γ. τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο. Δ. τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην. Γ. τεθησοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον.

Παρακείμενος, τέθεμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐτεθέμην. ὁ τεθεμένος. ἡ τεθεμένη. τὸ τεθεμένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθέσομαι. ὁ τεθεσόμενος. ἡ τεθεσομένη. τὸ τεθεσόμενον.

Ἀόριστος α΄. ἐτέθην. ὁ τεθείς. ἡ τεθεῖσα. τὸ τεθέν.

Μέλλων α΄. τεθήσομαι. ὁ τεθησόμενος. ἡ τεθησομένη. τὸ τεθησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Τίθημι. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς ἐτίθην. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τέθεμαι, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐτεθέμην. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α΄. ἐτέθην, ἐξ οὗ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθέσομαι. ὁ παθητικὸς μέλλων α΄. τεθήσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔθην. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐθέμην.

Καὶ ἄλλως διαθετικῶς τε, καὶ χρονικῶς.

τίθημι

τίθεμαι — ἐτίθην

τέθειμαι — ἐτιθέμην — ἔθην

ἐτεθείμην — τεθείσομαι — ἐτέθην — ἐθέμην

τεθήσομαι

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τρίτη δὲ συζυγία τῶν εἰς μι ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, τῶν διὰ τοῦ ο παραληγόντων, γίνεται. καὶ ἔστι μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἔστι δὲ τοῦ παθητικοῦ τε, καὶ μέσου διὰ τοῦ ο μικροῦ παραλήγει. οἷον, διδόω, δίδωμι, δίδομαι. Ἔχει δὲ ἰδίους χρόνους τρεῖς μόνον, τόν τε ἐνεστῶτα, καὶ παρατατικὸν, καὶ δεύτερον ἀόριστον. οἷον, δίδωμι, ἐδίδων, ἔδων. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, καὶ τὸν παρακείμενον. οἷον, δέδομαι. ὁ μέλλων δὲ, καὶ ά. ἀόριστος, καὶ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. οἷον, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, ἐδεδώκειν, οὐκ ἴδιοί εἰσιν, ἀλλὰ τοῦ δόω πρωτοτύπου, ὅθεν διδόω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἐξ οὗ δίδωμι, ὡς εἴρηται.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητικά. ὁ ἐνεστώς.

Δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων.

Μέσα. ὁ ἐνεστώς.

Δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐδόμην.

Παθητικά. ὁ ἐνεστώς.

Δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ παρακείμενος, δέδομαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, δεδόσομαι. ὁ ά. ἀόριστος, ἐδόθην. ὁ ά. μέλλων, δοθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς.

Ἐνεργητικά. — Μέσα. — Παθητικά.

δίδωμι, ἐδίδων — δίδομαι, ἐδιδόμην — δίδομαι, ἐδιδόμην — δεδόσομαι

ἔδων — ἐδόμην — δέδομαι, ἐδεδόμην — ἐδόθην, δοθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι. παρατατικὸς, ἐδίδων. τὸ προστακτικὸν, δίδοθι. τὸ εὐκτικὸν, διδοίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, διδόναι. ἡ μετοχή. ὁ διδούς. τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα. τῆς διδούσης. τὸ διδόν. τοῦ διδόντος.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἔδων. τὸ προστακτικὸν, δόθι, ἢ δός. τὸ εὐκτικὸν, δοίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον, δοῦναι. ἡ μετοχή. ὁ δούς. τοῦ δόντος. ἡ δοῦσα. τῆς δούσης. τὸ δόν. τοῦ δόντος.

Μέσα.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι. παρατατικὸς, ἐδιδόμην. τὸ προστακτικὸν, δίδοσο, καὶ δίδου. τὸ εὐκτικὸν, διδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι. ἡ μετοχή. ὁ διδόμενος. ἡ διδομένη. τὸ διδόμενον.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόμην. τὸ προστακτικὸν, δόσο, καὶ δοῦ. τὸ εὐκτικὸν, δοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι. ἡ μετοχή. ὁ δόμενος. ἡ δομένη. τὸ δόμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι. παρατατικὸς, ἐδιδόμην, καὶ τἄλλα, ὡς ἔστι τῶν μέσων.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, δέδομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. τὸ προστακτικὸν, δέδοσο. τὸ εὐκτικὸν, δεδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δεδῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι. ἡ μετοχή. ὁ δεδομένος. ἡ δεδομένη. τὸ δεδομένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, δεδόσομαι. τὸ εὐκτικὸν, δεδοσοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, δεδόσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ δεδοσόμενος. ἡ δεδοσομένη. τὸ δεδοσόμενον.

Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην. τὸ προστακτικὸν, δόθητι. τὸ εὐκτικὸν, δοθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δοθῆναι. ἡ μετοχή. ὁ δοθείς. ἡ δοθεῖσα. τὸ δοθέν.

Μέλλων α'. τὸ ὁριστικὸν, δοθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, δοθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, δοθήσεσθαι. ἡ μετοχή. ὁ δοθησόμενος. ἡ δοθησομένη. τὸ δοθησόμενον.

Καὶ ἄλλως ἐγκλιτικῶς.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Δίδωμι	Ἐδίδων	Ἔδων
Δίδοθι		Δόθι, ἢ δός.
Διδοίην		Δοίην
Ἐὰν διδῶ		Ἐὰν δῶ
Διδόναι		Δοῦναι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ὁ διδούς	Ὁ δούς.
Ἡ διδοῦσα	Ἡ δοῦσα
Τὸ διδόν.	Τὸ δόν.

ΜΕΣΑ.

Δίδομαι	Ἐδιδόμην	Ἐδόμην
Δίδοσο, καὶ δίδου		Δόσο, καὶ δοῦ
Διδοίμην		Δοίμην
Ἐὰν διδῶμαι		Ἐὰν δῶμαι
Δίδοσθαι		Δόσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

Ὁ διδόμενος	Ὁ δόμενος
Ἡ διδομένη	Ἡ δομένη
Τὸ διδόμενον	Τὸ δόμενον

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Δίδομαι	Ἐδιδόμην	Δέδομαι	Ἐδεδόμην	Δεδόσομαι
Δίδοσο, καὶ δίδου		Δέδοσο		
Διδοίμην		Δεδοίμην		Δεδοσοίμην
Ἐὰν διδῶμαι		Ἐὰν δεδῶμαι		
Δίδοσθαι		Δεδόσθαι		Δεδόσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ὁ διδόμενος	Ὁ δεδομένος	Ὁ δεδοσόμενος
Ἡ διδομένη	Ἡ δεδομένη	Ἡ δεδοσομένη
Τὸ διδόμενον	Τὸ δεδομένον	Τὸ δεδοσόμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐδόθην	Δοθήσομαι
Δόθητι	
Δοθείην	Δοθησοίμην
Ἐὰν δοθῶ	
Δοθῆναι	Δοθήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ὁ δοθείς.	Ὁ δοθησόμενος
Ἡ δοθεῖσα	Ἡ δοθησομένη
Τὸ δοθέν.	Τὸ δοθησόμενον

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ἐνεστὼς τοῦ ὁριστικοῦ. Ε. δίδωμι, δίδως, δίδωσι. Δ. δίδοτον, δίδοτον. Π. δίδομεν, δίδοτε, διδόασι. καὶ διδοῦσι κατὰ συναίρεσιν. Παρατατι/

κός. Ε. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω. Δ. ἐδίδοτιν, ἐδιδότην. Γ. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δίδοθι, διδότω. Δ. δίδοτον, διδότων. Γ. δίδοτε, διδότωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. διδοίην, διδοίης, διδοίη. Δ. διδοίητον, διδοιήτην. Γ. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Δ. ἐὰν διδῶτον, διδῶτον. Γ. ἐὰν διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, διδόναι.

Α ὁριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔδων, ἔδως, ἔδω. Δ. ἔδοτον, ἐδότην. Γ. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δόθι, ἢ δὸς, δότω. Δ. δότον, δότων. Γ. δότε, δότωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δοίην, δοίης, δοίη. Δ. δοίητον, δοιήτην. Γ. δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, καὶ δοῖεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ. Δ. ἐὰν δῶτον, δῶτον. Γ. ἐὰν δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δοῦναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε νεστώς. δίδωμι. παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ διδούς. τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα. τῆς διδούσης. τὸ διδόν. τοῦ διδόντος.

Α ὁριστος β΄. ἔδων. ὁ δούς. τοῦ δόντος. ἡ δοῦσα. τῆς δούσης. τὸ δόν. τοῦ δόντος.

Μέσα.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται. Δ. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον. Γ. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται. παρατατικός. Ε. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο. Δ. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην. Γ. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω. Δ. δίδοσθον, διδόσθων. Γ. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτο. Δ. διδοίμεθον, δίδοισθον, διδοίσθην. Γ. διδοίμεθα, δίδοισθε, δίδοιντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. Δ. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον. Γ. ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι.

Α ὁριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐδόμην, ἔδοσο, καὶ ἔδου, ἔδοτο. Δ. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην. Γ. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δόσο, καὶ δοῦ, δόσθω. Δ. δόσθον, δόσθων. Γ. δόσθε, δόσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δοίμην, δοῖο, δοῖτο. Δ. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην. Γ. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται. Δ. ἐὰν δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον. Γ. ἐὰν δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δόσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ε νεστώς. δίδομαι, παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ διδόμενος. ἡ διδομένη. τὸ διδόμενον.

Α ὁριστος β΄. ἐδόμην. ὁ δόμενος. ἡ δομένη. τὸ δόμενον.

Παθητικά.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. δίδομαι. καὶ τἆλλα, ὡς ἐπὶ τῶν μέσων.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται. Δ. δεδόμεθον, δέδοσθον, δέδοσθον. Γ. δεδόμεθα, δέδοσθε, δέδονται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο. Δ. ἐδεδόμεθον, ἐδέδοσθον, ἐδεδόσθην. Γ. ἐδεδόμεθα, ἐδέδοσθε, ἐδέδοντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δέδοσο, δεδόσθω. Δ. δέδοσθον, δεδόσθων. Γ. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο. Δ. δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην. Γ. δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Δ. ἐὰν δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον. Γ. ἐὰν δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ε. δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται. Δ. δεδοσόμεθον, δεδόσεσθον, δεδόσεσθον. Γ. δεδοσόμεθα, δεδόσεσθε, δεδόσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο. Δ. δεδοσοίμεθον, δεδόσοισθον, δεδοσοίσθην. Γ. δεδοσοίμεθα, δεδόσοισθε, δεδόσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δεδόσεσθαι.

Α ὁριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐδόθην, ἐδόθης, ἐδόθη. Δ. ἐδόθητον, ἐδοθήτην. Γ. ἐδόθημεν, ἐδόθητε, ἐδόθησαν.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. δόθητι, δοθήτω. Δ. δόθητον, δοθήτων. Γ. δόθητε, δοθήτωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δοθείην, δοθείης, δοθείη. Δ. δοθείητον, δοθειήτην. Γ. δοθείημεν, δοθείητε, δοθείησαν, καὶ δοθεῖεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν δοθῶ, δοθῇς, δοθῇ. Δ. ἐὰν δοθῆτον, δοθῆτον. Γ. ἐὰν δοθῶμεν, δοθῆτε, δοθῶσιν.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δοθῆναι.

Μ έλλων α. ὁ ὁριστικόν. Ε. δοθήσομαι, δοθήσῃ, δοθήσεται. Δ. δοθησόμεθον, δοθήσεσθον, δοθήσεσθον. Γ. δοθησόμεθα, δοθήσεσθε, δοθήσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο. Δ. δοθησοίμεθον, δοθήσοισθον, δοθησοίσθην. Γ. δοθησοίμεθα, δοθήσοισθε, δοθήσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, δοθήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ε νεστὼς δίδομαι. παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ διδόμενος. ἡ διδομένη. τὸ διδόμενον.

Π αρακείμενος, δέδομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. ὁ δεδομένος. ἡ δεδομένη. τὸ δεδομένον.

Μ ετ' ὀλίγον μέλλων, δεδόσομαι. ὁ δεδοσόμενος. ἡ δεδοσομένη. τὸ δεδοσόμενον.

Α όριστος α. ἐδόθην. ὁ δοθείς. ἡ δοθεῖσα. τὸ δοθέν.

Μ έλλων α. δοθήσομαι. ὁ δοθησόμενος. ἡ δοθησομένη. τὸ δοθησόμενον.

Κλίσις διαθετική. ὁ ἐνεστώς.

Δ ίδωμι. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς ἐνεστώς. δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ μέσος τε καὶ παθητικὸς παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ δὲ παθητικὸς παρακείμενος, δέδομαι ἀπὸ τοῦ δίδομαι ἐνεστῶτος γινόμενος, ὅθεν τρεῖς χρόνοι. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. ὁ παθητικὸς μετ' ὀλίγον μέλλων, δεδόσομαι. ὁ παθητικὸς ἀόριστος α. ἐδόθην, ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς μέλλων α. δοθήσομαι.

Καὶ ἄλλως χρονικῶς τε, καὶ διαθετικῶς.

δίδωμι

δίδομαι — ἐδίδων

δέδομαι — ἐδιδόμην — ἔδων

ἐδεδόμην — δεδέσομαι — ἐδόθην — ἐδόμην

δοθήσομαι

Περὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τ ετάρτη δὲ συζυγία τῶν εἰς μι ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, τῶν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ παραληγόντων γίνεται. καὶ τοῦ μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐκτεταμένου. αὐτοῦ δὲ τοῦ μέσου, καὶ παθητικοῦ, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ συνεσταλμένου παραλήγει. οἷον, ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. ἔχει δὲ ἰδίους χρόνους δύο μόνον, ἐνεστῶτά τε, καὶ παρατατικόν. ἔχει δὲ ἰδίους χρόνους δύο μόνον. κλίνεται ἐπὶ κόν. τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ μόνον κλίνεται ἐνεργητικῶν, καὶ μέσων, καὶ παθητικῶν. πολυσύλλαβά γε μὲν τε τῶν ἐνεργητικῶν, καὶ μέσων, καὶ παθητικῶν. πολυσύλλαβά γε μὲν ὄντα, δισύλλαβα δὲ, ἔχει καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον. οἷον, κλῦμι. ὁ παρατατικός τε, καὶ ὁ β. ἀόριστος, ἔκλυν, δῦμι. ὁ παρατατικός τε, καὶ ὁ β. ἀόριστος, ἔδυν. ὁ μὲν β. ἀόριστος, αὐτὸς ἐστὶ τῷ παρατατικῷ. κλῦ ὁ β. ἀόριστος, ἔδυν. καὶ ζεύξω ἀπὸ τοῦ ζεύγνυμι, δύσω δὲ ἀπὸ τοῦ κλύω, καὶ δύσω ἀπὸ τοῦ δύω εἰσί.

Κλίσις χρονική. ἐνεργητική.

Ζ εύγνυμι. ὁ παρατατικὸς, ἐζεύγνυν.

Μέσα, καὶ παθητικά.

Ζ εύγνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐζευγνύμην.

Σ τήσω
Ἔ στησα

Στήσομαι
Ἐστησάμην

Ἕσταμαι
Ἐστάμην

Ἕ στηκα
Ἑ στήκειν

Ἑστάσομαι

Ἔστην

Ἐστάθην
Σταθήσομαι

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ ἐνεργητική.

Ἐ νεστώς· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἵστημι, ἵστης, ἵστησι· Δ· ἵστατον, ἵστατον· Π· ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστάασιν, καὶ ἱστᾶσιν κατὰ συναίρεσιν· Παρατατικός· Ἑ· ἵστην, ἵστης, ἵστη· Δ· ἵστατον, ἱστάτην· Π· ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

Τ ὸ προστακτικόν· Ἑ· ἵσταθι, ἱστάτω· Δ· ἵστατον, ἱστάτων· Π· ἵστατε, ἱστάτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ἑ· ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη· Δ· ἱσταίητον, ἱσταιήτην· Π· ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, καὶ ἱσταῖεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ· Δ· ἐὰν ἱστᾶτον, ἱστᾶτον· Π· ἐὰν ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσιν

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἱστᾶναι.

Μ έλλων α· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· στήσω, στήσεις, στήσει· Δ· στήσετον, στήσετον· Π· στήσομεν, στήσετε, στήσουσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ἑ· στήσοιμι, στήσοις, στήσοι· Δ· στήσοιτον, στησοίτην· Π· στήσοιμεν, στήσοιτε, στήσοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, στήσειν

Ἀ όριστος α· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἔστησα, ἔστησας, ἔστησε· Δ· ἐστήσατον, ἐστησάτην· Π· ἐστήσαμεν, ἐστήσατε, ἔστησαν

Τ ὸ προστακτικόν· Ἑ· στῆσον, στησάτω· Δ· στήσατον, στησάτων· Π· στήσατε, στησάτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ἑ· στήσαιμι, στήσαις, στήσαι· Δ· στήσαιτον, στησαίτην· Π· στήσαιμεν, στήσαιτε, στήσαιεν· καὶ αἰολικῶς· Ἑ· στήσεια, στήσειας, στήσειε· Δ· στησείατον, στησειάτην· Π· στησείαμεν, στησείατε, στήσειαν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν στήσω, στήσεις, στήσει· Δ· ἐὰν στήσητον, στήσητον· Π· ἐὰν στήσωμεν, στήσητε, στήσωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, στήσειν

Π αρακείμενος, τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἕστηκα, ἕστηκας, ἕστηκε· Δ· ἑστήκατον, ἑστή/

κατον

κατον· Π· ἑστήκαμεν, ἑστήκατε, ἑστήκασιν· Ὑπερσυντέλικος· Ἑ· ἑστή/κειν, ἑστήκεις, ἑστήκει· Δ· ἑστήκειτον, ἑστηκείτην· Π· ἑστήκειμεν, ἑστήκειτε, ἑστήκεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν· Ἑ· ἕστηκε, ἑστηκέτω· Δ· ἑστήκετον, ἑστηκέτων· Π· ἑστήκετε, ἑστηκέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ἑ· ἑστήκοιμι, ἑστήκοις, ἑστήκοι· Δ· ἑστήκοιτον, ἑστηκοίτην· Π· ἑστήκοιμεν, ἑστήκοιτε, ἑστήκοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν ἑστήκω, ἑστήκῃς, ἑστήκῃ· Δ· ἐὰν ἑστήκητον, ἑστήκητον· Π· ἐὰν ἑστήκωμεν, ἑστήκητε, ἑστήκωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἑστηκέναι.

Ἀ όριστος β· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἔστην, ἔστης, ἔστη· Δ· ἔστητον, ἐστήτην· Π· ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

Τ ὸ προστακτικόν· Ἑ· στῆθι, στήτω· Δ· στῆτον, στήτων· Π· στῆτε, στήτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν· Ἑ· σταίην, σταίης, σταίη· Δ· σταίητον, σταιήτην· Π· σταίημεν, σταίητε, σταίησαν· καὶ σταῖεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν· Ἑ· ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ· Δ· ἐὰν στῆτον, στῆτον· Π· ἐὰν στῶμεν, στῆτε, στῶσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, στῆναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐ νεστὼς· ἵστημι· παρατατικὸς, ἵστην· ὁ ἱστάς· τοῦ ἱστάντος· ἡ ἱστᾶσα· τῆς ἱστάσης· τὸ ἱστάν· τοῦ ἱστάντος.

Μ έλλων α· στήσω· ὁ στήσων· ἡ στήσουσα· τὸ στῆσον.

Ἀ όριστος α· ἔστησα· ὁ στήσας· ἡ στήσασα· τὸ στῆσαν.

Π αρακείμενος, ἕστηκα· ὑπερσυντέλικος, ἑστήκειν· ὁ ἑστηκώς· ἡ ἑστηκυῖα· τὸ ἑστηκός.

Ἀ όριστος β· ἔστην· ὁ στάς· τοῦ στάντος· ἡ στᾶσα· τῆς στάσης· τὸ στάν· τοῦ στάντος.

Μέσα.

Ἐ νεστὼς· τὸ ὁριστικόν· Ἑ· ἵσταμαι, ἵστασαι· ἵσταται· Δ· ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον· Π· ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται· Παρατατικός· Ἑ· ἱστάμην, ἵστασο· καὶ ἵστω, ἵστατο· Δ· ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην· Π· ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Τ ὸ προστακτικόν· Ἑ· ἵστασο, καὶ ἵστω, ἱστάσθω· Δ· ἵστασθον, ἱστάσθων· Π· ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο. Δ. ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην. Π. ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστᾶται. Δ. ἐὰν ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον. Π. ἐὰν ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. στήσομαι, στήσῃ, στήσεται. Δ. στησόμεθον, στήσεσθον, στήσεσθον. Π. στησόμεθα, στήσεσθε, στήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. στησοίμην, στήσοιο, στήσοιτο. Δ. στησοίμεθον, στήσοισθον, στησοίσθην. Π. στησοίμεθα, στήσοισθε, στήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, στήσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἐστησάμην, ἐστήσω, ἐστήσατο. Δ. ἐστησάμεθον, ἐστήσασθον, ἐστησάσθην. Π. ἐστησάμεθα, ἐστήσασθε, ἐστήσαντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. στῆσαι, στησάσθω. Δ. στήσασθον, στησάσθων. Π. στήσασθε, στησάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. στησαίμην, στήσαιο, στήσαιτο. Δ. στησαίμεθον, στήσαισθον, στησαίσθην. Π. στησαίμεθα, στήσαισθε, στήσαιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, στήσασθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς ἵσταμαι. παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ ἱστάμενος. ἡ ἱσταμένη. τὸ ἱστάμενον.

Μέλλων α΄. στήσομαι. ὁ στησόμενος. ἡ στησομένη. τὸ στησόμενον.

Ἀόριστος α΄. ἐστησάμην. ὁ ἐστησάμενος. ἡ ἐστησαμένη. τὸ ἐστησάμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, ἵσταμαι, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴρηται τῶν μέσων.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται. Δ. ἑστάμεθον, ἕστασθον, ἕστασθον. Π. ἑστάμεθα, ἕστασθε, ἕστανται. Ὑπερσυντέλικος. Ἑ. ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο. Δ. ἑστάμεθον, ἕστασθον, ἑστάσθην. Π. ἑστάμεθα, ἕστασθε, ἕσταντο.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἕστασο, ἑστάσθω. Δ. ἕστασθον, ἑστάσθων. Π. ἕστασθε, ἑστάσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο. Δ. ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην. Π. ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο. καὶ τἆλλα, ὡς εἴρηται τῶν ἀνωτέρω περὶ τοῦ ἵσταμαι.

Τὰ τῆς εἰς μι τῆς δευτέρας συζυγίας μετ᾽ ἰδίων, καὶ μὴ ἰδίων, χρόνων, κλιτέον ὧδε.

Κλίσις χρονική, καὶ ἐνεργητική. ὁ ἐνεστώς.

Τίθημι. ὁ παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ α΄. μέλλων, θήσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔθηκα. μὴ ἔχων πρὸ τοῦ ω τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. ἑπτὰ γὰρ ἀόριστοί εἰσι παρασεσημειωμένοι, μὴ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀορίστων προβαίνοντες· εἶπα. ἤνεγκα. ἔθηκα. ἔδωκα. ἧκα. ἔχεα. ἔκηα. ἀντὶ τοῦ εἶψα. ἤνεγξα. ἔθησα. ἔδωσα. ἧσα. ἔχευσα. ἔχευσα. ἔκαυσα. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔθην. ὁ παρακείμενος, τέθεικα. ἔχων, πρὸ τοῦ κα τὴν ει δίφθογγον βοιωτικῶς. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείκειν.

Μέσα.

Τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ α΄. μέλλων, θήσομαι. ὁ α΄. ἀόριστος, ἐθηκάμην. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐθέμην.

Τὰ δὲ παθητικὰ, ὡς εἴρηται τῶν, ἀνωτέρω περὶ τοῦ τίθεμαι.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. τίθημι, καὶ τἆλλα, ὡς εἴρηται τῷ τίθημι. ὅτι γ᾽ ἐκλίθη ἀνωτέρω.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. θήσω, θήσης, θήσῃ. Δ. θήσετον, θήσετον. Π. θήσομεν, θήσετε, θήσουσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. θήσοιμι, θήσοις, θήσοι. Δ. θήσοιτον, θησοίτην. Π. θήσοιμεν, θήσοιτε, θήσοιεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, θήσειν.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε. Δ. ἐθήκατον, ἐθηκάτην. Π. ἐθήκαμεν, ἐθήκατε, ἔθηκαν.

Τὸ δὲ προστακτικὸν, καὶ τὸ εὐκτικὸν, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐξέλιπον εὐλόγως.

Ἀόριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔθην, καὶ τἆλλα, ὡς εἴρηται τῷ τίθημι. τῷ ἀνωτέρω κλιθέντι.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. Δ. τεθείκατον,

τεθείκατον. Γ. τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει. Δ. ἐτεθείκειτον, ἐτεθεικείτην. Γ. ἐτεθείκειμεν, ἐτεθείκειτε, ἐτεθείκεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ε. τέθεικε, τεθεικέτω. Δ. τεθείκετον, τεθεικέτων. Γ. τεθείκετε, τεθεικέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι. Δ. τεθείκοιτον, τεθεικοίτην. Γ. τεθείκοιμεν, τεθείκοιτε, τεθείκοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν τεθείκω, τεθείκῃς, τεθείκῃ. Δ. ἐὰν τεθείκητον, τεθείκητον. Γ. ἐὰν τεθείκωμεν, τεθείκητε, τεθείκωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεικέναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν.

Μέλλων α΄. θήσω. ὁ θήσων. ἡ θήσουσα. τὸ θῆσον.

Ἀόριστος β΄. ἔθην. ὁ θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν.

Παρακείμενος, τέθεικα. ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείκειν. ὁ τεθεικώς. ἡ τεθεικυῖα. τὸ τεθεικός.

Μέσα.

Ὁ ἐνεστώς. τίθεμαι. καὶ ὁ β΄. ἀόριστος, ἐθέμην, ἐκλίθησαν ἀνωτέρω κατὰ πάσας ἐγκλίσεις.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. Δ. θησόμεθον, θήσεσθον, θήσεσθον. Γ. θησόμεθα, θήσεσθε, θήσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο. Δ. θησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην. Γ. θησοίμεθα, θήσοισθε. θήσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, θήσεσθαι.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο. Δ. ἐθηκάμεθον, ἐθήκασθον, ἐθηκάσθην. Γ. ἐθηκάμεθα, ἐθήκασθε, ἐθήκαντο. αἱ δ᾽ ἄλλαι, ἐγκλίσεις ἄχρησται.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ἐνεστώς. τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον.

Μέλλων α΄. θήσομαι. ὁ θησόμενος. ἡ θησομένη. τὸ θησόμενον.

Ἀόριστος β΄. ἐθέμην. ὁ θέμενος. ἡ θεμένη. τὸ θέμενον.

Τὰ δὲ παθητικὰ, ἐκλίθη ἀνωτέρω. πάντες γὰρ οἱ αὐτῶν χρόνοι ἴδιοί εἰσιν.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τὰ τῶν εἰς μι τῆς τρίτης συζυγίας μετ᾽ ἰδίων, καὶ μὴ ἰδίων χρόνων κλιθέον ὧδε.

Κλίσις χρονική. ὁ ἐνεστώς.

Δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ α΄. μέλλων, δώσω. ὁ α΄. ἀόριστος, ἔδωκα. ὁ β΄. ἀόριστος, ἔδων. ὁ παρακείμενος, δέδωκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδώκειν.

Μέσα.

Δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ α΄. μέλλων, δώσομαι. ὁ β΄. ἀόριστος, ἐδόμην, ἄχρηστος. ἐν χρήσει δὲ ὁ ἀπ᾽ αὐτοῦ σύνθετος, ἀπεδόμην. ὁ δὲ α΄. ἀόριστος, ἐδωκάμην, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος.

Παθητικά.

Ὁ ἐνεστώς. δίδωμι. καὶ ὁ β΄. ἀόριστος, ἔδων ἐκλίθησαν ἀνωτέρω.

Κλίσις ἐγκλιτική, καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Μέλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. δώσω, δώσεις, δώσει. Δ. δώσετον, δώσετον. Γ. δώσομεν, δώσετε, δώσουσιν.

Τὸ εὐκτικόν. Ε. δώσοιμι, δώσοις, δώσοι. Δ. δώσοιτον, δωσοίτην. Γ. δώσοιμεν, δώσοιτε, δώσοιεν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, δώσειν.

Ἀόριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε. Δ. ἐδώκατον, ἐδωκάτην. Γ. ἐδώκαμεν, ἐδώκατε, ἔδωκαν. αἱ δ᾽ ἄλλαι τούτου ἐγκλίσεις, ἐξέλιπον.

Παρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε. Δ. δεδώκατον, δεδώκατον. Γ. δεδώκαμεν, δεδώκατε, δεδώκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει. Δ. ἐδεδώκειτον, ἐδεδωκείτην. Γ. ἐδεδώκειμεν, ἐδεδώκειτε, ἐδεδώκεισαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. δέδωκε, δεδωκέτω. Δ. δεδώκετον, δεδωκέτων. Π. δεδώκετε, δεδωκέτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. δεδώκοιμι, δεδώκοις, δεδώκοι. Δ. δεδώκοιτον, δεδωκοίτην. Π. δεδώκοιμεν, δεδώκοιτε, δεδώκοιεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς, δεδώκῃ. Δ. ἐὰν δεδώκητον, δεδώκητον. Π. ἐὰν δεδώκωμεν, δεδώκητε, δεδώκωσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, δεδωκέναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Μέλλοντα. δώσω. ὁ δώσων. ἡ δώσουσα. τὸ δῶσον.

Μέσα.

Ἐνεστώς. δίδομαι. καὶ ὁ β΄. ἀόριστος, ἐδόμην, ἐκλίθησαν ἀνωτέρω.

Μέλλοντα. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. δώσομαι, δώσῃ, δώσεται. Δ. δωσόμεθον, δώσεσθον, δώσεσθον. Π. δωσόμεθα, δώσεσθε, δώσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο. Δ. δωσοίμεθον, δώσοισθον, δωσοίσθην. Π. δωσοίμεθα, δώσοισθε, δώσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, δώσεσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Μέλλοντα. δώσομαι. ὁ δωσόμενος. ἡ δωσομένη. τὸ δωσόμενον.

Παθητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι, καὶ τἆλλα παθητικὰ ἐκλίθη ἀνωτέρω.

Περὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπική.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. εἰμὶ, εἶ, ἐστίν. Δ. ἐστὸν, ἐστόν. Π. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσίν. Παρατατικὸς, Ἑ. ἦν, ἦς, ἦ, καὶ ἦν. Δ. ἦτον, ἤτην. Π. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἴσθι, καὶ ἔσο, ἔστω. Δ. ἔστον, ἔστων. Π. ἔστε, ἔστωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. εἴην, εἴης, εἴη. Δ. εἴητον, εἰήτην. Π. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Δ. ἐὰν ἦτον, ἦτον. Π. ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι.

Μέσα.

Μέλλοντα. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται. Δ. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. Π. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. Δ. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. Π. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεστώς. εἰμί. παρατατικὸς, ἦν. ὁ ὤν. τοῦ ὄντος. ἡ οὖσα. τῆς οὔσης. τὸ ὄν. τοῦ ὄντος.

Μέλλοντα. ἔσομαι. ὁ ἐσόμενος. ἡ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον.

Καὶ ἄλλως ἐγκλιτικῶς.

Εἰμί. Ἦν.	Ἔσομαι
Ἴσθι καὶ ἔσο	
Εἴην	Ἐσοίμην
Ἐὰν ὦ	
Εἶναι	Ἔσεσθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ὁ ὤν.	Ὁ ἐσόμενος.
Ἡ οὖσα	Ἡ ἐσομένη
Τὸ ὄν.	Τὸ ἐσόμενον.

Περὶ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ἑ. εἶμι, εἶς, εἶσι. Δ. ἴτον, ἴτον. Π. ἴμεν, ἴτε, ἴσιν, κοινῶς, καὶ ἴασιν ἀττικῶς. Παρατατικός. Ἑ. εἶν, εἶς, εἶ. Δ. ἴτον, ἴτην. Π. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. Ἰωταγραφοῦνται δέ. ὅτι τὰ εἰς μι. ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν.

Τὸ προστακτικόν. Ἑ. ἴθι, ἴτω. Δ. ἴτον, ἴτων. Π. ἴτε, ἴτωσαν.

Τὸ εὐκτικόν. Ἑ. εἴην, εἴης, εἴη. Δ. εἴητον, εἰήτην. Π. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν.

Τὸ ὑποτακτικόν. Ἑ. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Δ. ἐὰν ἦτον, ἦτον. Π. ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἶναι, καὶ ἵμεναι, καὶ ἵμεν, καὶ εἶναι. διὰ διφθόγγου, ὅθεν παρεῖναι, καὶ ἀπεῖναι.

Μ έλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. εἴσω, εἴσεις, εἴσει. Δ. εἴσετον, εἴσετον. Γ. εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. εἴσοιμι, εἴσοις, εἴσοι. Δ. εἴσοιτον, εἰσοίτην. Γ. εἴσοιμεν, εἴσοιτε, εἴσοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, εἴσειν. τό γε μὴν εἴσω, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ἄχρηστα. τὸ εἶμι δὲ ἀντὶ ἐνεστῶτός τε, καὶ μέλλοντος λαμβάνεται.

Α όριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. εἶσα, εἶσας, εἶσε. Δ. εἴσατον, εἰσάτην. Γ. εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν, ἄχρηστα.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. εἶκα, εἶκας, εἶκε. Δ. εἴκατον, εἴκατον. Γ. εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. εἴκειν, εἴκεις, εἴκει. Δ. εἴκειτον, εἰκείτην. Γ. εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Μ έσος παρακείμενος. Ε. εἶα, εἶας, εἶε. Δ. εἴατον, εἴατον. Γ. εἴαμεν, εἴατε, εἴασιν. Καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου. ᾗα, ᾗας, ᾗε, ᾔατον, ᾔατον, ᾔαμεν, ᾔατε, ᾔασιν. καὶ διαλύσει, ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, ἤϊατον, ἤϊατον, ἤϊαμεν, ἤϊατε, ἤϊασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. Δ. ᾔειτον, ᾐείτην. Γ. ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν. καὶ ᾔεσαν κατὰ συστολήν, ὅθεν ἀνῄειν. ἐξῄειν. συνῄειν. ἀνῄειμεν. ἐξῄειμεν. συνῄειμεν. ἀνῄεισαν. ἐξῄεισαν. συνῄεισαν. ἀνῄεσαν. ἐξῄεσαν. συνῄεσαν.

Α όριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἶον, ἶες, ἶε. παρὰ τὸ εἴω, ὅθεν ἡ μετοχή. ἰών. ἰόντος. Δ. ἴετον, ἰέτην. Γ. ἴομεν, ἴετε, ἶον.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. ἴε, ἰέτω. Δ. ἴετον, ἰέτων. Γ. ἴετε, ἰέτωσαν. τὰ δ' ἄλλα ἐξέλιπον.

Καὶ ἄλλως.

Εἶμι	Εἶς	Εἴσω	Εἶσα	Εἶκα	Εἴκειν	Ἶον
Ἴθι				Εἶα	Εἴειν	Ἶε.
Εἴην		Εἴσοιμι		ᾖα	ᾔειν	
Ἐὰν ὦ.						
Ἶναι		Εἴσειν.				

Περὶ τοῦ ἵημι τοῦ δασυνομένου, καὶ ψιλουμένου.

Τ ὸ ἵημι. τὸ πέμπω. καὶ ἐπιθυμῶ. καὶ ἀπολύω δασυνόμενον. καὶ τὸ

ἵημι τὸ πορεύομαι ψιλούμενον τὴν αὐτὴν κλίσιν ἔχουσιν. διενήνοχε δέ. ὅτι, ὁ μὲν τοῦ ἵημι, τὸ πέμπω παρακείμενος, γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου. οἷον, εἷκα. ὁ δὲ τοῦ ἵημι, τὸ ἐπιθυμῶ διὰ τοῦ η. οἷον, ἧκα.

Ε στι τὸ ἵημι, τὸ ψιλούμενον ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου μόνον ἐν χρήσει κοινῶς. ἰέναι. ὅθεν ἀπιέναι. μετιέναι. κατιέναι. παρὰ ποιηταῖς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Κ λίσις ἐγκλιτικὴ καὶ προσωπική. ἐνεργητική.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἵημι, ἵης, ἵησι. Δ. ἵετον, ἵετον. Γ. ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσιν κοινῶς, καὶ ἱέασιν ἰωνικῶς, καὶ ἱᾶσιν ἀττικῶς. Παρατατικός. Ε. ἵην, ἵης, ἵη. Δ. ἵετον, ἱέτην. Γ. ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. ἵεθι, ἱέτω. Δ. ἵετον, ἱέτων. Γ. ἵετε, ἱέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. ἱείην, ἱείης, ἱείη. Δ. ἱείητον, ἱειήτην. Γ. ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν, καὶ ἱεῖεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἱῶ, ἱῇς ἱῇ. Δ. ἐὰν ἱῆτον, ἱῆτον. Γ. ἐὰν ἱῶμεν, ἱῆτε. ἱῶσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἱέναι.

Μ έλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἥσω, ἥσεις, ἥσει. Δ. ἥσετον, ἥσετον. Γ. ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσιν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. ἥσοιμι, ὅσοις, ἥσοι. Δ. ἥσοιτον, ἡσοίτην. Γ. ἥσοιμεν, ἥσοιτε, ἥσοιεν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, ἥσειν.

Α όριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἧκα, ἧκας, ἧκε. Δ. ἥκατον, ἡκάτην. Γ. ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν, αἱ δ' ἄλλαι ἐγκλίσεις, οὐκ ἐν χρήσει.

Π αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. εἷκα, εἷκας, εἷκε. Δ. εἵκατον. εἵκατον. Γ. εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασιν. Ὑπερσυντέλικος. Ε. εἵκειν, εἵκεις, εἵκει. Δ. εἵκειτον, εἱκείτην. Γ. εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Τ ὸ προστακτικόν. Ε. εἷκε, εἱκέτω. Δ. εἵκετον, εἱκέτων. Γ. εἵκετε, εἱκέτωσαν.

Τ ὸ εὐκτικόν. Ε. εἵκοιμι, εἵκοις, εἵκοι. Δ. εἵκοιτον, εἱκοίτην. Γ. εἵκοιμεν, εἵκοιτε, εἵκοιεν.

Τ ὸ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Δ. ἐὰν εἵκητον, εἵκητον. Γ. ἐὰν εἵκωμεν, εἵκοιτε. εἵκωσιν.

Τ ὸ ἀπαρέμφατον, εἱκέναι.

Ἀ όριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἧν, ἧς, ἧ. Δ. ἧτον, ἥτην. Γ. ἧμεν, ἧτε, ἧσαν. ὅθεν οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. ἕς, ἕτω. Δ. ἕτον, ἕτων. Γ. ἕτε, ἕτωσαν

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. εἵην, εἵης, εἵη. Δ. εἵητον, εἱήτην. Γ. εἵημεν, εἵητε, εἵησαν, καὶ εἷεν.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ὧ, ἧς, ἧ. Δ. ἐὰν ἧτον, ἧτον. Γ. ἐὰν ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, εἷναι, ὅθεν, ἀφεῖναι. καθεῖναι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε νεστώς. ἵημι. παρατατικὸς, ἵην. ὁ ἱείς. τοῦ ἱέντος. ἡ ἱεῖσα. τῆς ἱείσης. τὸ ἱέν. τοῦ ἱέντος.

Μ έλλων α΄. ἥσω. ὁ ἥσων. ἡ ἥσουσα. τὸ ἧσον.

Γ αρακείμενος, εἷκα. ὑπερσυντέλικος, εἵκειν. ὁ εἱκώς. ἡ εἱκυῖα. τὸ εἱκός.

Ἀ όριστος β΄. ἧν. ὁ εἵς. τοῦ ἕντος. ἡ εἷσα. τῆς εἵσης. τὸ ἕν. τοῦ ἕντος. ὅθεν ἀφείς.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ μέση.

Ε νεστώς. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Δ. ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον. Γ. ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται. παρατατικός. Ε. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Δ. ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην. Γ. ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. ἵεσο, ἱέσθω. Δ. ἵεσθον, ἱέσθων. Γ. ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο. Δ. ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην. Γ. ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται. Δ. ἐὰν ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον. Γ. ἐὰν ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ἵεσθαι.

Μ έλλων α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἥσομαι, ἥσῃ, ἥσεται. Δ. ἡσόμεθον, ἥσεσθον, ἥσεσθον. Γ. ἡσόμεθα, ἥσεσθε, ἥσονται.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. ἡσοίμην, ἥσοιο, ἥσοιτο. Δ. ἡσοίμεθον, ἥσοισθον, ἡσοίσθην. Γ. ἡσοίμεθα, ἥσοισθε, ἥσοιντο.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ἥσεσθαι.

Ἀ όριστος α΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. Δ. ἡκάμεθον, ἥκασθον, ἡκάσθην. Γ. ἡκάμεθα, ἥκασθε, ἥκαντο. ὅθεν προσηκάμην, προσήκω, προσήκατο. Ἀνηκάμην, ἀνήκω, ἀνήκατο. Συνηκάμην, συνήκω, συνήκατο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. ἧκαι, ἡκάσθω. Δ. ἧκασθον, ἡκάσθων. Γ. ἧκασθε, ἡκάσθωσαν.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. ἡκαίμην, ἥκαιο, ἥκαιτο. Δ. ἡκαίμεθον, ἥκαισθον, ἡκαίσθην, Γ. ἡκαίμεθα, ἥκαισθε, ἥκαιντο.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ἥκωμαι, ἥκῃ, ἥκηται. Δ. ἐὰν ἡκώμεθον, ἥκησθον, ἥκησθον. Γ. ἐὰν ἡκώμεθα, ἥκησθε, ἥκωνται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ἥκασθαι.

Ἀ όριστος β΄. τὸ ὁριστικόν. Ε. ἕμην, ἕσο, καὶ ἕο, καὶ οὗ, ἕτο. Δ. ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην. Γ. ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Τ ὁ προστακτικόν. Ε. οὗ, ἕσθω. Δ. ἕσθον, ἕσθων. Γ. ἕσθε, ἕσθωσαν. ὅθεν πρόου. ὡς σύνθου, καὶ περισπᾶται. Ἡνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως, περισπᾶται, ἡνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται, ἀπόθου, παράθου, κατάθου.

Τ ὁ εὐκτικόν. Ε. εἵμην, εἷο, εἷτο. Δ. εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην. Γ. εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο. ὅθεν προείμην.

Τ ὁ ὑποτακτικόν. Ε. ἐὰν ὧμαι, ᾗ, ἧται. Δ. ἐὰν ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. Γ. ἐὰν ὥμεθα, ἧσθε, ὧνται. ὅθεν πρόωμαι, προῇ, πρόεται.

Τ ὁ ἀπαρέμφατον, ἕσθαι. ὅθεν προέσθαι. ἀφέσθαι. ὑφέσθαι.

Μετοχαὶ μέσαι.

Ε νεστώς. ἵεμαι. παρατατικὸς, ἱέμην. ὁ ἱέμενος. ἡ ἱεμένη. τὸ ἱέμενον.

Μ έλλων α΄. ἥσομαι. ὁ ἡσόμενος. ἡ ἡσομένη. τὸ ἡσόμενον.

Ἀ όριστος α΄. ἡκάμην. ὁ ἡκάμενος. ἡ ἡκαμένη. τὸ ἡκάμενον.

Ἀ όριστος β΄. ἕμην. ὁ ἕμενος. ἡ ἑμένη. τὸ ἕμενον.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ προσωπικὴ. παθητική.

Ε νεστὼς τὸ ὁριστικόν. Ε. ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Καὶ τἆλλα, ὡς ἐπὶ τῶν μέσων.

Γ αρακείμενος. τὸ ὁριστικόν. Ε. εἷμαι, εἷσαι, εἷται. Δ. εἵμεθον, εἷσθον. εἷσθον. Γ. εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται. ὅθεν ἀφεῖμαι, ἀφεῖνται, καὶ ἀφένται. ἢ ἀφέονται. Ὑπερσυντέλικος. Ε. εἵμην, εἷσο, εἷτο. Δ. εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην. Γ. εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Τὸ προστακτικόν· Ε. εἶσο, εἴσθω· Δ. εἶσθον, εἴσθων· Γ. εἶσθε, εἴσθωσαν.

Τὸ εὐκτικόν· Ε. εἵμην, εἷο, εἷτο· Δ. εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην· Γ. εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Τὸ ὑποτακτικόν· Ε. ἐὰν εἷωμαι, εἷῃ, εἷηται· Δ. ἐὰν εἱώμεθον, εἷησθον, εἷησθον· Γ. ἐὰν εἱώμεθα, εἷησθε, εἷωνται.

Τὸ ἀπαρέμφατον, εἷσθαι, ὅθεν ἀφεῖσθαι· τὸ λελύσθαι, καὶ ὑφεῖσθαι· τὸ ἀμελεῖσθαι.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· τὸ ὁριστικόν· Ε. εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται· Δ. εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον· Γ. εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Τὸ εὐκτικόν· Ε. εἰσοίμην, εἴσοιο, εἴσοιτο· Δ. εἰσοίμεθον, εἴσοισθον, εἰσοίσθην· Γ. εἰσοίμεθα, εἴσοισθε, εἴσοιντο.

Τὸ ἀπαρέμφατον, εἴσεσθαι.

Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικόν· Ε. ἕθην, ὅθεν ἀφέθην, παρέθην, ἕθης, ἕθη· Δ. ἕθητον, ἑθήτην· Γ. ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστὼς ἵεμαι· παρατατικὸς, ἱέμην· ὁ ἱέμενος· ἡ ἱεμένη· τὸ ἱέμενον.

Παρακείμενος εἷμαι· ὑπερσυντέλικος, εἵμην· ὁ εἱμένος· ἡ εἱμένη· τὸ εἱμένον.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, εἵσομαι· ὁ εἱσόμενος· ἡ εἱσομένη· τὸ εἱσόμενον.

Σκεπτέον γὰρ τοῖς καθόλου· τίνα τῶν εἰρημένων εἴη ἂν ἐν χρήσει· τίνα δὲ, μή.

Κλίσις ἐγκλιτική. ἐνεργητικά.

Ἵημι	ἵην	Ἥσω	Ἧκα	Ἕικα	Εἴκειν	Ἧν
ἵεθι				Εἶκε		Ἕς.
ἱείην		Ἥσοιμι		Εἴκοιμι		Εἵην
ἱῶ				Ἐὰν εἴκω		Ὦ
ἱέναι		Ἥσειν		Εἰκέναι		Εἶναι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

ὁ ἱείς	ὁ ἥσων	ὁ εἰκὼς	ὁ εἵς.
ἡ ἱεῖσα	ἡ ἥσουσα	ἡ εἰκυῖα	ἡ εἷσα
τὸ ἱέν.	τὸ ἧσον	τὸ εἰκός.	τὸ ἕν.

ΜΕΣΑ.

ἵεμαι	ἱέμην	ἥσομαι	ἡκάμην
ἵεσο			ἧκαι
ἱείμην		ἡσοίμην	ἡκαίμην
ἐὰν ἱῶμαι			ἐὰν ἥκωμαι
ἵεσθαι		ἥσεσθαι	ἥκασθαι

ΜΕΤΟΧΑΙ ΜΕΣΑΙ.

ὁ ἱέμενος	ὁ ἡσόμενος	ὁ ἡκάμενος
ἡ ἱεμένη	ἡ ἡσομένη	ἡ ἡκαμένη
τὸ ἱέμενον	τὸ ἡσόμενον	τὸ ἡκάμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ΜΕΤΟΧΑΙ.

εἷμαι	ὁ εἱμένος
οὗ.	ἡ εἱμένη
εἵμην	τὸ εἱμένον
ὦμαι	
ἕσθαι	

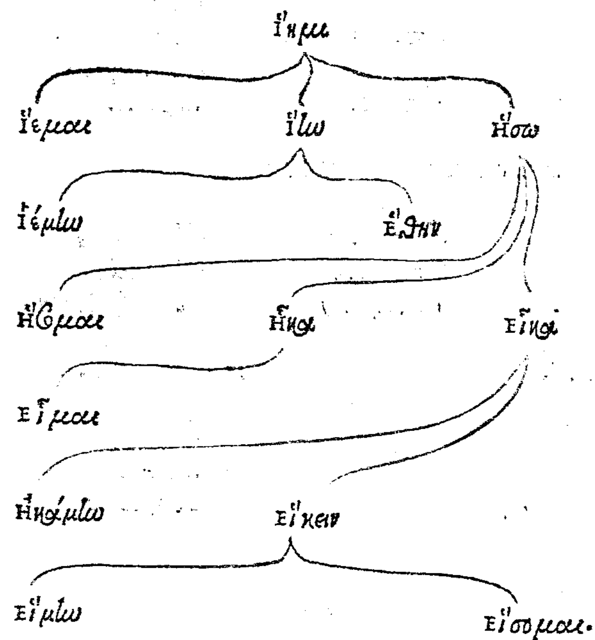
ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ἵεμαι	ἱέμην	εἷμαι	εἵμην	εἵσομαι	ἕθην
ἵεσο		εἷσο			
ἱείμην		εἵμην		εἱσοίμην	
ἱῶμαι		εἷωμαι			
ἵεσθαι		εἷσθαι		εἵσεσθαι	

ΜΕΤΟΧΑΙ'.

ὁ ἱέμενος	ὁ εἱμένος	ὁ εἰσόμενος
ἡ ἱεμένη	ἡ εἱμένη	ἡ εἰσομένη.
τὸ ἱέμενον	τὸ εἱμένον	τὸ εἰσόμενον.

Καὶ ἄλλως διαθετικῶς, καὶ χρονικῶς.

a α β c γ d δ e ε f ζ g η h θ i ι k κ l λ m μ n ν
o ο p π q ρ r ς

Omnes sunt quaterniones. ξ autem per incuriam prætermissum est.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET
ANDREAE SOCERI MENSE
NOVEMBRI M.D.XV.

ε	γ	α	ς	δ	β	ζ
δ	β	ζ	ε	γ	α	ς
γ	α	ς	δ	β	ζ	ε
β	ζ	ε	γ	α	ς	δ

μαρ ε νομβρι ε
ἀπρ α δεκαβρι ζ
μάιος ς ἰουνουάριος γ
ἰούνιος ς φεβρουάριος ς
ἰούλιος α
αὔγουστος δ
σεπτέμβριος ζ
ὀκτώβριος β

ἔτος ζρμα΄ · ἰνδικτιῶνος β · ἡλίου κύκλοι
σελήνης κύκλοι · ... κύκλοι γ · ἰαννουαρίου
ἄριος ... · ...

